

ஐக்கிய தீபம் டிபீகல் டீபல்

IKKIYA DEEPAM

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு”

மலர் ௫.

யாழ்ப்பாணம் 1950

இதழ் ௨ - ௩.

யாழ்ப்பாணம் ஐக்கியசங்க மேற்பார்வைச் சபையாரால்

அகில இலங்கைக் கூட்டுறவு மகாநாட்டின் ரூபகார்த்தமாக வெளியிடப்பட்ட ஆண்டு மலர்.

6—50.

Four Good Reasons!

Why you should buy from us

1. FAITH
2. FINENESS
3. DURABILITY
4. ECONOMY

"Jewellers" for Jewellery

L. K. S.
Lebbay Bros

63, Kannathiddy, Jaffna.

GOLD, SILVER, DIAMONDS
IMPORTERS FROM U. K.

**BIGGEST MANUFACTURERS OF
JEWELS IN CEYLON.**

Orders Undertaken with Promptness.

BRANCHES :

137, Second Cross Street, COLOMBO 11.
 145, Big Bazaar, Tiruchirappally.
 and Kayal Patnam (India).

எஸ்.கே.எஸ்
 நகை வியாபாரிகள்-யாழ்ப்பாணம்
 PHONE-161.....TEL-JEWELLERS

VISIT

DAYARAMS

for

Appropriate Technology Services
121, POINT-PECTO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. 3034

BENARES, BANGLORE,

and

ALL OTHER KINDS OF
SILK SAREES

DAYARAMS

JAFFNA

டயறம்ஸ்

::

யாழ்ப்பாணம்

உங்கள் தேவைகளுக்கு இங்கேவாருங்கள்

திறம் பெணரிஸ் பெங்களுர் பட்டுச் சேலைகளுக்கும்
இன்னும் எல்லாவிதமான திறம் பட்டுச் சேலைகளுக்கும்

பிரசித்தி பெற்ற இடம் இது

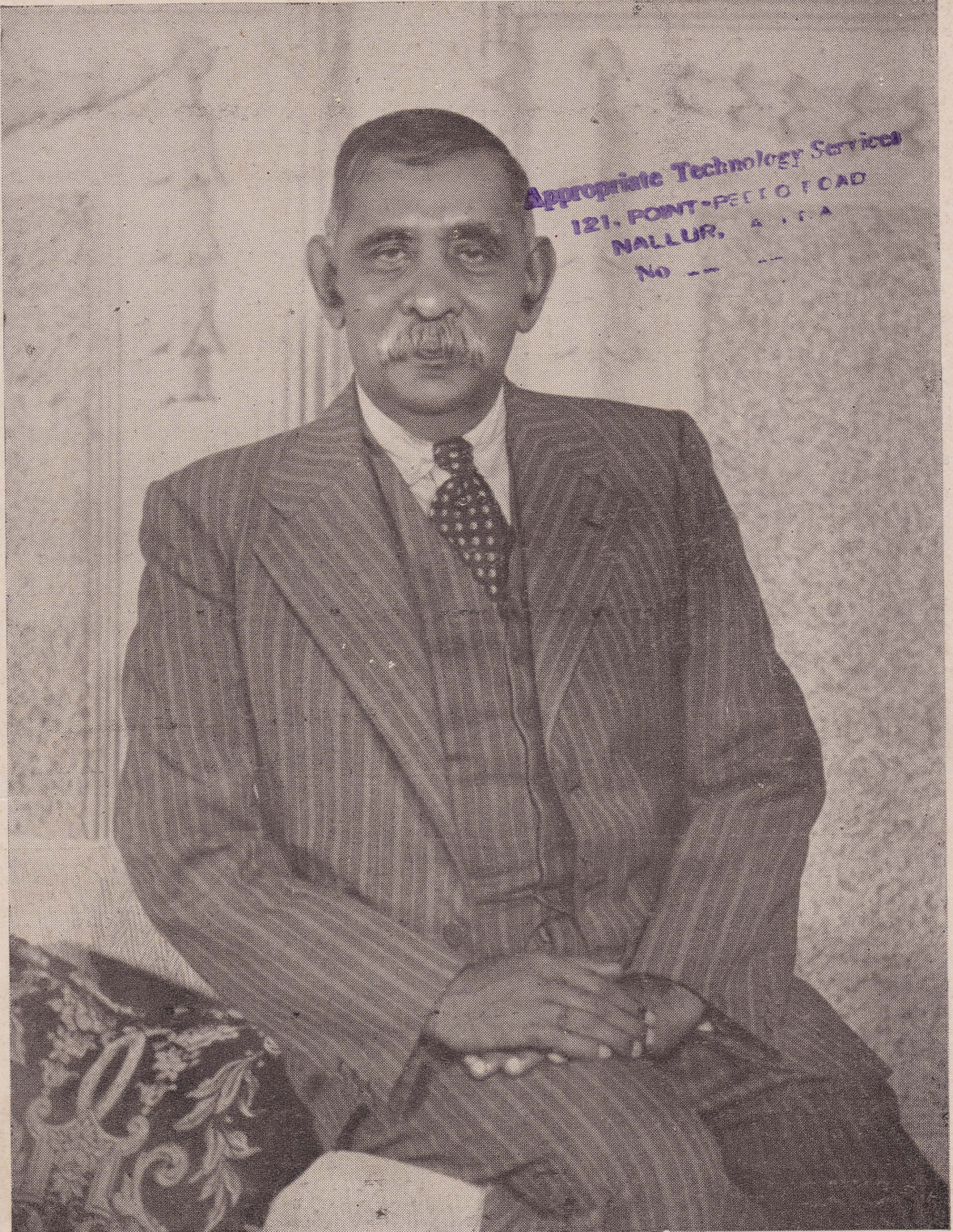
பொருளடக்கம் — CONTENTS.

1	முன்னுரை... Foreword	இலங்கைப் பிரதமர் ... The Prime Minister	
2	வாழ்த்துப் பா A Blessing	நவாலியூர் திரு க. சோமசுந்தரப் புலவர் ... K. Somasundarapularvar	
3	செய்தி ... A Message	சேர் J. L. கோத்தலாவல ... Sir J. L. Kotalawala, K. B. E.	
4	மேன்மை தரும் ஐக்கிய நெறி Co-operation—The Noble Path	திரு ச. முருகேசுப் பண்டிதர் ... Pandit S. Murugesar	
5	செய்தி ... A Message	G. de சோயிசா, O. B. E. G. de Soyza, O. B. E.	
6	செய்தி ... A Message	கூட்டுறவு மந்திரி கௌரவ திரு A. இரத்தினயகா ... 3 The Hon. Mr. A. Ratnayake	
7	செய்தி ... A Message	கௌரவ திரு G. G. பொன்னம்பலம் ... 5 The Hon. Mr. G. G. Ponnambalam	
8	ஆசி உரை ... A Wish	திரு E. J. குறே C. C. S. ... 6 E. J. Cooray C. C. S.	
9	பத்திராதிபர் விஷயம் ... The Co-operative Way to World Peace	Editorial ... 7	
10	ஐக்கிய நாணய சங்கங்களின்கோர் புதிய துறை ... Credit Societies—A New Field	திரு S. C. பெண்டோ C. C. S. ... 8 S. C. Fernando C. C. S.	
11	கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நம்பிக்கை ... Faith in the Co-operation Movement	திரு C. M. இராமச்சந்திரன் செட்டியார் B. A., B. L. ... 9 C. M. Ramachandran Chettiar B. A., B. L.	
12	பணமோ! பணம்!! Money Oh! Money	திரு அ. அருளம்பலம் ... 12 A. Arulambalam, Hony. Secy. N. D. C. F.	
13	ஆசிரியர்க்கு To Teachers	அ. வி. ம. ... 14 A. V. M.	
14	ஐக்கிய பாவடி Co-operative language	திரு வி. வீரசிங்கம் B. A. ... 15 V. Veerasingam, B. A. President N. D. C. F.	
15	அருளும் பொருளும் கொடுக்கும் அற்புதநெறி The Wonderful Path which gives Grace & wealth	திரு C. சிற்றீவாசன் B. A., B. L. ... 17 C. Srinivasan, B. A., B. L., Editor "Koojuravu"	
16	ஐக்கியச் சிரிப்பு Co operative Smiles	'விடிவேள்வி' ... 19 'Vidivelli'	
17	வடபகுதி ஐக்கிய வரலாறு Co-operative History of the North	'விடிவேள்வி' ... 21 'Vidivelli'	
18	யாழ்ப்பாணம் மலையாளப் புகையிலை ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கம் ... The Jaffna Malayalam Tobacco Sales Socy. Ltd.	திரு க. நடராசா ... 27 K. Nadarajah, Hony. Secy. J. M. T. S. S.	
19	டென்மார்க்கைப் பார் ... Behold! what happens in Denmark	திரு க. கணபதிப்பிள்ளை B. A., F. R. G. S. ... 32 K. Kanapathipillai, B. A., F. R. G. S.	
20	சங்கச் சபாபதி Sabapathy of the Store (A Short Story)	திரு க. சுப்பிரமணியம் ... 35 K. Subramaniam	
21	தீரணுவரும் சக்தி ... The Unifying force	திரு. இராஜ அரியாத்தினம் ... 39 Raj. Ariaratnam, Editor "Elakesari"	
22	கூட்டுறவும் உலக சமாதானமும் ... Co-operation and World Peace	திரு J. P. துரைத்தினம் B. A. ... 41 J. P. Thurairatnam, B. A.	
23	யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்திய வங்கியின் சரிதையும் வளர்ச்சியும் ... History of the Jaffna Co-op, Central Bank	திரு J. S. D அரியாத்தினம் ... 42 J. S. D. Ariaratnam, Manager, J. C. C. B.	
24	மயிலிட்டி மத்திய ஐக்கியசங்கம் ... The Myliddy Co-op. Credit Society	திரு க. பொன்னம்பலம் ... 45 K. Ponnambalam	
25	யாழ்ப்பாணம்-திவுப்பகுதி ஐக்கிய மோட்டார் வள்ளச் சங்கம் ... The Jaffna Islands' Co-op. Motor Boat Service Society	... 49	
26	காச்சி நீர் பாய்ச்சும் திட்டம் ... Co op. Irrigation Scheme Karachchi	... 50	
27	தென்மராட்சி ஐக்கிய பண்டசாலைச் சமாசம் ... The Thenmaradchy Co-op. Stores Union	... 52	
28	தெல்லிப்பனைக் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை ... The Thellippalai Co-op. Dispensary	... 53	
29	அளம்வில் ஐக்கிய மாதர் சிக்கனவுச் சங்கம் ... The Alamvil women's Co-op. Thrift Society	... 53	

Appropriate Technology Services

121, POINT-PELLO ROAD
NALLUR, JAFFNA

No.

Appropriate Technology Services
121, POINT-PELLO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. -- --

Studio Times

உயர் திரு. D. S. செனநாயக அலுவலர்.

Foreword To The Ikiatheepam

By

The Hon. Mr. D. S. Senanayake,
Prime Minister, Ceylon.

Colombo, 25th November, 1949.

The Co-operative Movement has and is doing much to improve the economic condition of the people of this Island without distinction of class, creed or race. To strengthen and spread this movement it is necessary that the people should be educated on Co-operative principles and ideals. The 'Ikiatheepam' published by the Northern Division Co-operative Federation, the oldest provincial Co-operative Union, goes a long way in imparting such education. The North has always been in the vanguard of Co-operation and I am particularly glad that they are publishing an Annual of this Magazine.

I have great pleasure in writing this Foreword to the Magazine and wish the Journal continued strength for the advancement of Co-operative knowledge in the Island.

எ ம து பிர த மர்

கௌரவ திரு. D. S. செனாயகர் அவர்கள்.

ஐக்கியதீப ஆண்டு மலருக்கு அனுப்பிய

மு க வு ரை

இலங்கை மக்களின் பொருளாதார நிலையை, கூட்டுறவு இயக்கம் சாதி சமய பேதமின்றி எவ்வளவோ அபிவிருத்தி செய்திருக்கின்றது. இப்போதும் இவ்வியக்கத்தினால் ஏற்படும் அபிவிருத்தி மிக முக்கியமானது. இவ்வியக்கத்தை எங்கும் பரவச்செய்து பலப்படுத்துவதற்கு மக்கள் யாவரும் கூட்டுறவின் கொள்கைகளையும் தத்துவங்களையும் நன்கு கற்றல் அவசியமாகும். சமாசங்களுட்பழமை வாய்ந்த வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபையார் வெளியிடும் சஞ்சிகையாகிய "ஐக்கிய தீபம்" இத்தகைய கல்வி முறைகளை மக்களுக்குப் போதிப்பதில் பெரிதும் உதவிபுரிகின்றது. கூட்டுறவியக்கத்தில் என்றும் முன்னணியில் நிற்கின்ற வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபையார் இச்சஞ்சிகையின் ஆண்டு மலரைப் பிரசுரிப்பது எனக்கு மிக்க சந்தோஷத்தை அளிக்கின்றது.

இப்பத்திரிகை இலங்கையிற் கூட்டுறவு அறிவை முன்னேற்ற மடையச் செய்யும் என்னும் நம்பிக்கையுடன் இம் முகவுரையை நான் சந்தோஷத்துடன் இப்பத்திரிகைக்குக் கொடுக்கிறேன்.

மேன்மை தரும் ஐக்கிய நெறி

(திரு தா. முருகேசப் பண்டிதர் அவர்கள்)

செல்வம் பொலிந்து சிறப்புற வாழ
நல்ல சமயம் நமக்கீ தெனவே
வாரீர் யாவிரும் வந்துவந் தொன்றிச்
சேரீர் மாட்சிமை தேங்கிட வாழும்
வாழ்க்கையை விரும்பி வளம் படுத்தெவரும்
வீழ்க்கை மேவா துயர்வுடை மேலாம்
பாக்கியம் பெறுதற் குபாய மைக்கியமே
யாக்க மதனி னழகிய தொன்றிலை
யென்றே யெவரு மெவரையும் மேவி
நன்றே புரிதல் நமக்குறு கடனாக்
கொண்டெத் தேயத் தவரோடுங் குழைந்து
மண்டி வேற்றுமை மதமறப் பின்றி
ஒன்றே குலமுந் தெய்வமு மொன்றென
நின்றே ஐக்கிய நேர்வழி நின்ற
என்று மெஞ்செய லெவர்க்கு முரித்தாய்க்
குன்ற வாழ்க்கை குறைவறக் கொண்டு
வாழும் வாழ்வை மதித்துத்
தாழ்வு நீங்கித் தழைத் தோங்குவமே. (1)

நேரிசை வேண்பா

எல்லா வுலகினர்க்கு மேற்ற நலமெவையும்
நல்லா யியற்றிவரி னொய்வோஞ்—சொல்லாரும்
ஐக்கியத்தின் மேலான தொன்றுமில் யாதலினால்
ஐக்கியமாய் வாழ்வோ மணைந்து. (2)

பல்லோ ருறவினையும் பாலிக்கும் பாலரென
நல்லோ ருறவினையும் நண்ணுவிக்கும்—இல்லையென்
ஒன்றுமில் ஐக்கியத்துக் கொப்பதுவு மொன்றில்லை
ஒன்றுதவு மைக்கியந்தான் நேடு. (3)

கட்டளைக் கலித்துறை

ஒற்றுமை வாழ்வுலுறுதி கொண்டா லவர்க் கொப்பவரார்
பற்றிக லற்றவர் தம்மினும் மேன்மை படைத்துயர்ந்து
வேற்றியு மெய்தியெவராலும் போற்றி விளம்ப நிற்பார்
முற்றிலு மொற்றுமை தானுயர் வென்றென்று முன்னுங்களே. (4)

ஐக்கியம் மேன்மை யளித்திடுந்தீய தகலவைக்கும்
ஐக்கியஞ் சம்பத்தனைத்தையுந் தந்தறிலுட்டி நிற்கும்
ஐக்கியந் துட்டரகல நல்லோரை யணையவைக்கும்
ஐக்கிய மீசனருளொடின் பத்தையு மாக்கிடமே. (5)

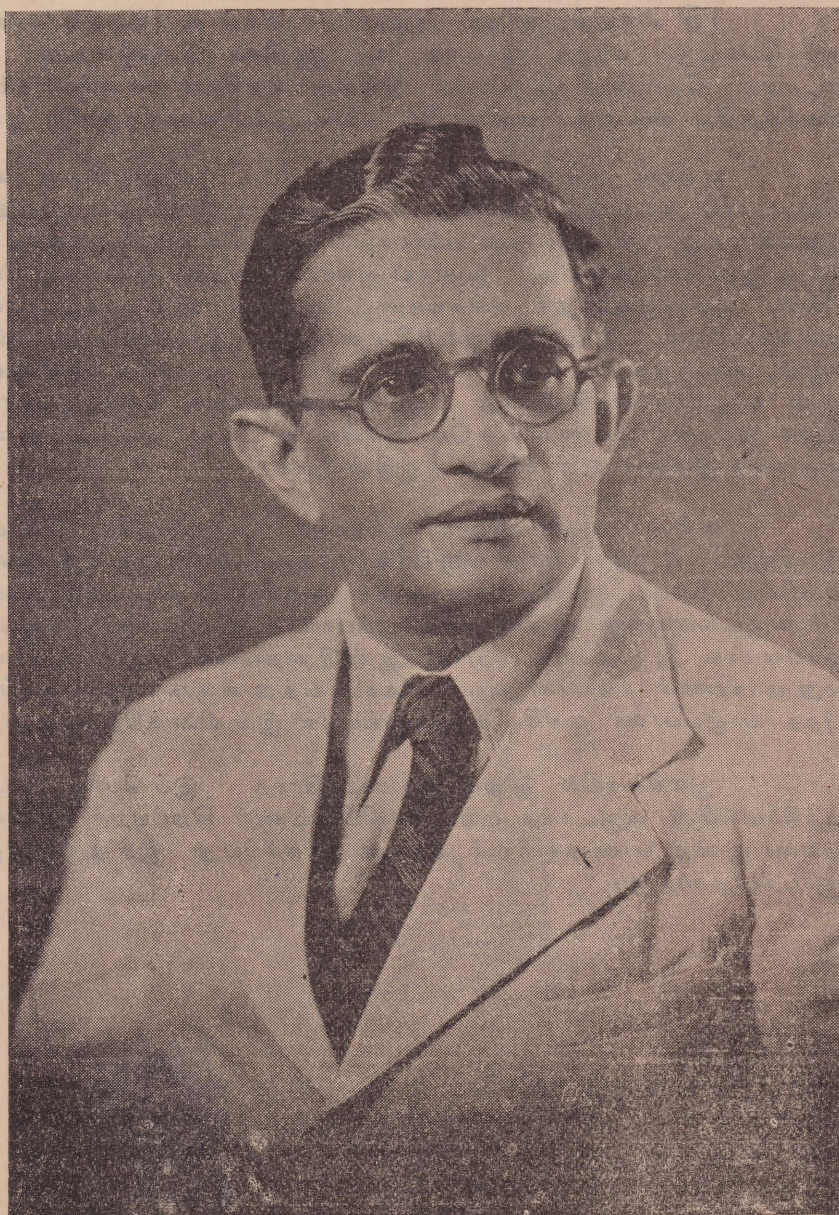
Message sent by the Hon. Mr. A. Ratnayake

Minister of Food and Co-operative Undertakings.

As we plan to meet in Congress after an interval of 15 years my thoughts turn to the North where, as the whole country knows the Co-operative Movement took the firmest root and by the steadfastness of its example served as a guide post for the rest of the Island.

The name of your Magazine, 'Ikiatheepam', stands for 'beacon light' and the North can truly be said to have shone in all forms of Co-operative activity and provided shining examples for others to copy. Its Jaffna Malayalam Tobacco Co-operative Society has proved the salvation of the Tobacco industry in the North; its Moolai Hospital is the only one of its kind in the East; its Transport Societies, chief of which is the Jaffna Island's Motor Boat Service Society, hum with activity; and the Union of Agricultural Societies and member Societies are typical of the industrious Jaffna farmer: I remember how greatly I was struck last August with the amazing energy of every man, women and child in the cultivation of onions—a precious crop today—as I motored from Jaffna to Point Pedro.

It is also a matter for great commendation that you did not require a War Emergency to stimulate the movement in your part of the country. You were already very strong particularly with your Credit Societies, and even 10 years ago the Annual Conference in Jaffna was a great event, and your provincial Federation which was set up in 1937 was ten years ahead of any other provincial body. Also your Central Bank is the oldest of its kind in the Island having been established twenty years ago.

It is therefore fitting that you should mark the occasion of the biggest Co-operative Congress so far in Ceylon by the publication of this Annual which I am sure with its articles in all three languages will long be cherished as a fitting memento and souvenir of the occasion.

கூட்டுறவு மந்திரி கௌரவ A. இரத்தினயாக அலுவர்கள்

ஆண்டுமலருக்கு அனுப்பிய செய்தி.

15 வருஷங்களுக்குப் பிற்பாடு நாங்கள் கூட்டுறவுக் 'காங்கிரசில்' சந்திப்பதற்குத் திட்டம் வகுக்கும் பொழுது எனது ஞாபகம் வடபகுதியை நாடுகின்றது. கூட்டுறவு இயக்கம் வடபகுதியில் திடமாக வேரூன்றி இருப்பது இலங்கை வாசிகள் எல்லோரும் அறிந்த உண்மை. வடபகுதி இவ் வியக்கத்திற் காட்டிய முன்மாதிரி எனைய இலங்கையர்களுக்கு ஓர் வழிகாட்டியாக இருக்கின்றது.

உங்கள் சஞ்சிகையின் 'ஐக்கிய தீபம்' எனும் பெயர் வழிகாட்டும் ஒளியென அர்த்தப்படும். உண்மையில் வடபகுதி பல்வேறு கூட்டுறவு முயற்சிகளிலும் மற்றையோருக்கு வழிகாட்டும் ஒளியாகவே இருக்கின்றது. யாழ்ப்பாண மலையாளப் புகையிலை ஐக்கிய சங்கம் வடபகுதிப் புகையிலைத் தொழிலாளருக்கு ஆதரவளிக்கின்றது. மூளாய் ஐக்கிய வைத்தியசாலையைப் போல் ஆசியாக்கண்டத்தில் வேரென்று மில்லை. போக்குவரத்துச் சங்கங்களுட் பிரதானமானது யாழ்ப்பாணத் தீவுப்பகுதி ஐக்கிய மோட்டார் வள்ளச்சங்கம். இது மிக்க முயற்சி உள்ளதாக இருக்கின்றது. விவசாய சங்கங்களும் அவைகளின் சமரசமும், விடாமுயற்சி உள்ள யாழ்ப்பாணக் கமக்காரரின் சின்னங்களாகும். சென்ற ஆவணி மாசம் நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பருத்தித் துறைக்குச் செல்லும்போது ஒவ்வொரு ஆண், பெண், குழந்தை யீரூக யாவரும் வெண்காயச் செய்கையில் காட்டிய ஊக்கம் என்னை எவ்வளவு பிரமிக்கச் செய்தது என்பதை இப்போ நான் நினைவு கூருகின்றேன்.

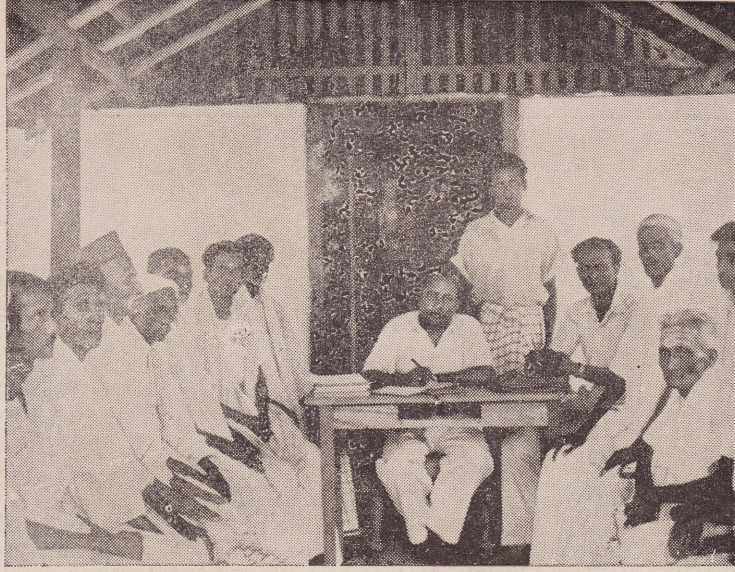
எல்லாப் பகுதிகளிலும் புத்தகால நெருக்கடியே இவ் வியக்கத்தை விருத்திசெய்ய ஏதுவாக இருந்தது. ஆனால் உங்கள் பகுதியில் புத்தகால நெருக்கடிக்கு முன்பே இவ்வியக்கம் விருத்தி எய்தியது மெச்சத்தக்கது. ஐக்கிய நாணயசங்க அமைப்பில் வடபகுதி முன்பதாகவே பெலமடைந்து விட்டது. 10 வருடங்களுக்கு முன்னரே யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் வருடாந்தக் கூட்டுறவு மகாநாடு ஓர் பெரிய சம்பவமாக இருந்தது. 1937-ம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற உங்கள் மாகாண மேற்பார்வைச் சபையும் மறுமாகாணச் சபைகளிலும் பார்க்கப் பத்து வருஷ பழமை வாய்ந்தது. 20 வருடங்களுக்குமுன் ஸ்தாபித்த யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்தியவங்கியும் இவ் வினத்திற் பழமை பெற்றது.

இலங்கையில் இதுகாறும் நடந்திராத இப் பெரிய கூட்டுறவு மகாநாட்டு விழாவை உங்கள் பத்திரிகையின் வருடாந்த மலர் வெளியீட்டினூற் சிறப்புறச் செய்வது பொருத்தமானதே. இவ்வாண்டு மலரை மூன்று பாஷைகளிலும் நீங்கள் பிரசுரிப்பது இத் தருணத்தில் எல்லோராலும் பாராட்டத்தக்க ஓர் ஞாபகார்த்தமாகும்.

திரு. G. டி. சைய்யா O.B. E., (C.C. S.)
கட்டுறவு இலாகா நிரந்தரக் காரியதரிசி

“A” வகுப்பிற் திறன்பட நடக்கும் கந்தளாய் ஐக்கிய சங்கம்

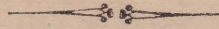

**Message sent to the 'Ikiatheepam' Annual by
Mr. G. de SOYZA O. B. E.**

Permanent Secretary, Ministry of Food & Co-op. Undertakings.

It is important for Co-operators gathered in Congress to realise the true purpose of a Co-operative Congress and especially so because it is long since there has been a Co-operative gathering amongst us in an All Ceylon scale.

Co-operative gatherings of this nature are not just talk or tamasha but express the democracy that is Co-operation. They are meant to provide occasion for serious discussion,—the Co-op. questions and problems. They serve to strengthen comradeship and the spirit of solidarity. Let each delegate to Congress depart with new lessons and new determination to work for the lasting success of the Movement.

**கூட்டுறவு இலாகா நிரந்தரக் காரியதரிசி திரு. G. de. சோயிசா
ஐக்கியதீப ஆண்டுமலருக்கு அனுப்பிய செய்தி.**

கூட்டுறவு மகாநாடுகளில் சமூகம் கொடுக்கும் பிரதிநிதிகள் மகாநாட்டின் உண்மையான நோக்கத்தை அறியவேண்டும். ஏனெனில் இதுபோன்ற அகில இலங்கைக் கூட்டுறவு மகாநாட்டைப் பல வருஷங்களாக நாம் நடத்தவில்லை.

இப்படிப்பட்ட மகாநாடுகள் வெறும் பிரசங்கத்திற்கும் களியாட்டத்திற்கும் ஏற்பட்டன அல்ல. ஆனால் இவை கூட்டுறவின் பிரஜாதந்திரத்தை அறிவிப்பதற்கும், கூட்டுறவு இயக்கத்திலுள்ள பிரச்சனைகளை ஆலோசிப்பதற்கும் ஏற்றன. மேலும் இதுபோன்ற மகாநாடுகள் கூட்டுறவாளர்களின் தோழமையையும், ஒன்றுபட்ட உறுதியையும் நிலைநாட்டுவதற்கு ஏற்றனவாகின்றன.

ஆனபடியால் மகாநாட்டிற்கு வரும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதியும் கூடிய அறிவுடனும், புதிய உற்சாகத்துடனும், ஐக்கிய இயக்கத்தைப் பெலப்படுத்தும் தீர்மானத்துடனும் திரும்பவேண்டுமென விருப்புகிறேன்.

வலிகாமம் வடக்கு ஐக்கிய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கம்
Vali-North Co-op Agricultural Production and Sales Society Committee.

துன்னலை ஐக்கிய மட்கலச் சங்கம்

Thunnalai Co-op. Pottery Society Ltd.

Message sent by the Hon. Mr. G. G. Ponnambalam

Minister of Industries Industrial Research and Fisheries.

I am very thankful to have been invited to send a message to your Annual Number. As the title of your publication signifies, it is meant to be a "Beacon" to the supporters and unholders of the co-operative movement, not only in the Northern Province but all over our country where Tamil, Sinhalese or English is read.

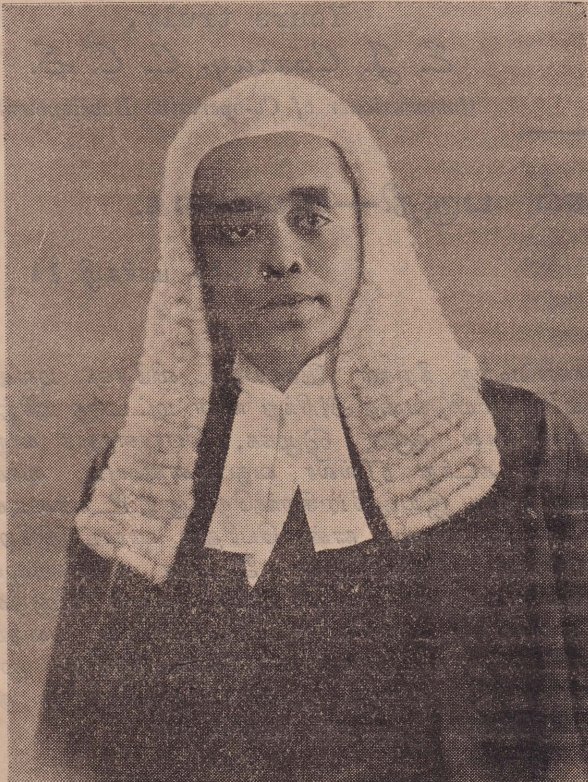
A Beacon means a signal-fire which acts both as a guide and a warning, and that is why I consider that the title of your magazine is indeed an appropriate one. The co-operative movement in our country still requires guidance and warnings. It must be guided along the lines of true co-operation where service to others who also are members of a co-operative society or a co-operative union must come before self. On the other hand a warning is necessary against the sins of omission and commission by individual members and office-bearers of a society or union or federation, which can bring the movement into disrepute.

The fame of the rapid growth of the co-operative movement in Ceylon has spread all over the world, and it is up to all of us who are interested in this movement to preserve its good name and weed out both undesirable tendencies and corrupt individuals. I am certain that your Annual will help in this respect, for it can be a useful channel of publicity through which can be made to flow to all co-operators, propaganda, on what ought to be done and what ought not to be done in the co-operative movement.

My sincere wish is that the "Ikiatheepam" will be a permanent Beacon both to show the way and to warn against pitfalls.

கனரவ மந்திரி திரு. G. G. பொன்னம்பலம் அவர்கள் ஐக்கியதீப ஆண்டுமலருக்கு அனுப்பிய செய்தி.

ஐக்கியதீப ஆண்டு வெளியீட்டிற்கு என்னை ஒருசெய்தி அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டதற்கு எனது கன்றி. கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆதரித்து அபிவிருத்திசெய்யும் வடமாகாணத்தவர்களுக்கும், தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் பேசும் நம நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் இவ்வெளியீடு ஒளி கொடுக்கின்றது என்பதை உங்கள் பத்திரிகையின் தலையங்கமே சுட்டுகின்றது.

தீபம் என்பது வழிகாட்டியாகவும் அபாயங்களுக்கு முன்னெச்சரிக்கை கொடுப்பதாகவும் உள்ள ஓர் விளக்கு. இக்காரணம்பற்றி உங்கள் வெளியீட்டிற்கு நீங்கள் தீபமெனக் கொடுத்த தலையங்கம் மிகப் பொருத்தமான தெனக் கருதுகிறேன். எங்கள் நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு நாங்கள் இன்னும் எவ்வளவோ வழி காட்டவும் எச்சரிக்கை செய்யவும் வேண்டி இருக்கின்றது.

எங்கள் நாட்டின் ஐக்கிய இயக்கத்தை உண்மைக் கூட்டுறவு முறையில் நடத்தவண்டும், தன்னலன் கருவாது, ஐக்கிய சங்க அங்கத்தவருக்கோ சமாச அங்கத்தவருக்கோ சேவைபுரிதலே உண்மைவழியாகும். சங்கத்திலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களும் அங்கத்தவர்களும் சங்கத்திற் பெரும் பிழைகளைச் செய்து கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கே அவமரியாதை விளைக்காது எச்சரிக்கை செய்தல் மறுகாரியமாகும்.

இலங்கையில் கூட்டுறவு வியக்கம் தீவிர முன்னேற்ற மடைந்த புகழ், உலகெங்கும் பரப்பி விட்டது. இவ் வியக்கத்திற் கரிசனையுடைய நாங்கள், இதில் உள்ள தகாத செயல்களையும் நாசவேலைக் காரர்களையும் களைந்து இப்புகழைக் காத்தல் எங்கள் கடமை. மேற்கூறிய வகைகளில் உங்கள் வெளியீடு உதவிபுரியுமென்பது எனது நம்பிக்கை. ஏனெனில் எல்லாக் கூட்டுறவாளருக்கும் நல்லன இவை செய்யத் தகாதன இவை எனும் பிரசாரத்தை உங்கள் பத்திரிகை பகிரங்கப் படுத்தச் சிறந்த வழியாக விருக்கின்றது.

ஐக்கியதீபம் கூட்டுறவாளருக்கு வழிகாட்டுவதற்கும் அவர்களைப் படுகுழியில் வீழாது எச்சரிக்கை செய்வதற்கும் ஓர் நிரந்தர ஒளியாக இருக்கவேண்டுமென்பது எனது உண்மை விருப்பம்.

Department of Co-operative Development, CEYLON.

14th December, 1949.

The Editor,

'Ikiatheepam',

C/o. The Northern Division Co-operative Federation Ltd.
JAFFNA.

Dear Sir,

I am glad to learn that you are issuing a special number of the 'Ikiatheepam' in Tamil, Sinhalese and English on the occasion of the forthcoming All-Island Co-operative Congress. I should like to express my appreciation of this gesture of yours, which serves to emphasise the fact that Co-operation transcends all barriers of race and language, and acts as a unifying force in bringing together all classes, creeds and communities with the object of achieving their social, moral and economic improvement through mutual effort. I wish your venture all success, and trust that it will enable Co-operators in other parts of the Island to acquaint themselves with the remarkable progress made by the Movement in the Northern Division, which has been the pioneer in several fields of Co-operative activity (just as your own magazine has been the pioneer in the field of Co-operative journalism in Ceylon), so that Co-operators all over the Island can work together in friendly rivalry to hasten the realisation in our midst of the aims and ideals of the Co-operative Movement.

Yours truly,

E. J. Coaray, C. C. S.

Commissioner of Co-operative Development.

கூட்டுறவு ஆக்கத்துறைப் பகுதி—இலங்கை.

ஐக்கியதீப பத்திராதிபர் அவர்கட்கு:

1949, மார்ச்சு 14

அன்பார்ந்த ஐயா,

நீ கழும் அகில இலங்கைக் கூட்டுறவு மகாநாட்டிற்கு நீங்கள் ஐக்கியதீப விசேஷ மலரைத் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் என்னும் மூன்று பாஷைகளிலும் வெளியிடுவதை அறிந்து நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி எய்துகிறேன். எல்லோரும் ஏகோபித்து ஒன்றுபட்ட முயற்சியால் சமூக, லெழுக்க, பொருளாதார விநித்தியப் பெறுவதற்கு சாகி, மொழி பாதுபாட்டு வேற்றுமைகளைக் கடந்து எல்லா வகுப்பினரையும், வர்க்கத்தினரையும், சமூகத்தினரையும் ஐக்கியமாக ஒன்றுபடுத்த கூட்டுறவு இயக்கமே சிறந்ததென்னும் உண்மையை உறுதிப்படுத்தும் வழியில் நீங்கள் கையாண்டுள்ள இப்பெரு முயற்சியை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். நான் உங்கள் முயற்சி சகல அனுபவமும் பெறவேண்டுமென விரும்புகிறேன். உங்கள் சஞ்சிகைமூலம் இலங்கையில் உள்ள ஏனைய கூட்டுறவாளரும் வடபகுதியில் கூட்டுறவு இயக்கம் அடைந்துள்ள விநித்திய அறிந்துகொள்ள முடியுமென்று எண்ணுகின்றேன். இலங்கையில் வடபகுதியே கூட்டுறவின் பல துறைகளிலும் முன்னணியில் நின்றது (உங்கள் பத்திரிகையும் அதேபோன்று கூட்டுறவுப் பத்திரிகைத் தொழிலை முதல் முதல் ஆரம்பித்தது) இச்சந்தர்ப்பம் இலங்கை மக்கள் யாவரும் ஒத்துழைத்து கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தத்துவங்களையும் இலட்சியங்களையும் விரைவாகப் பெற வழிகாட்டுமெனப் பூரணமாக நம்புகிறேன்.

உங்கள் நம்பிக்கையுள்ள.

E. J. குறே, C. C. S.,

கூட்டுறவு ஆக்கத்துறைத் தலைவர்.

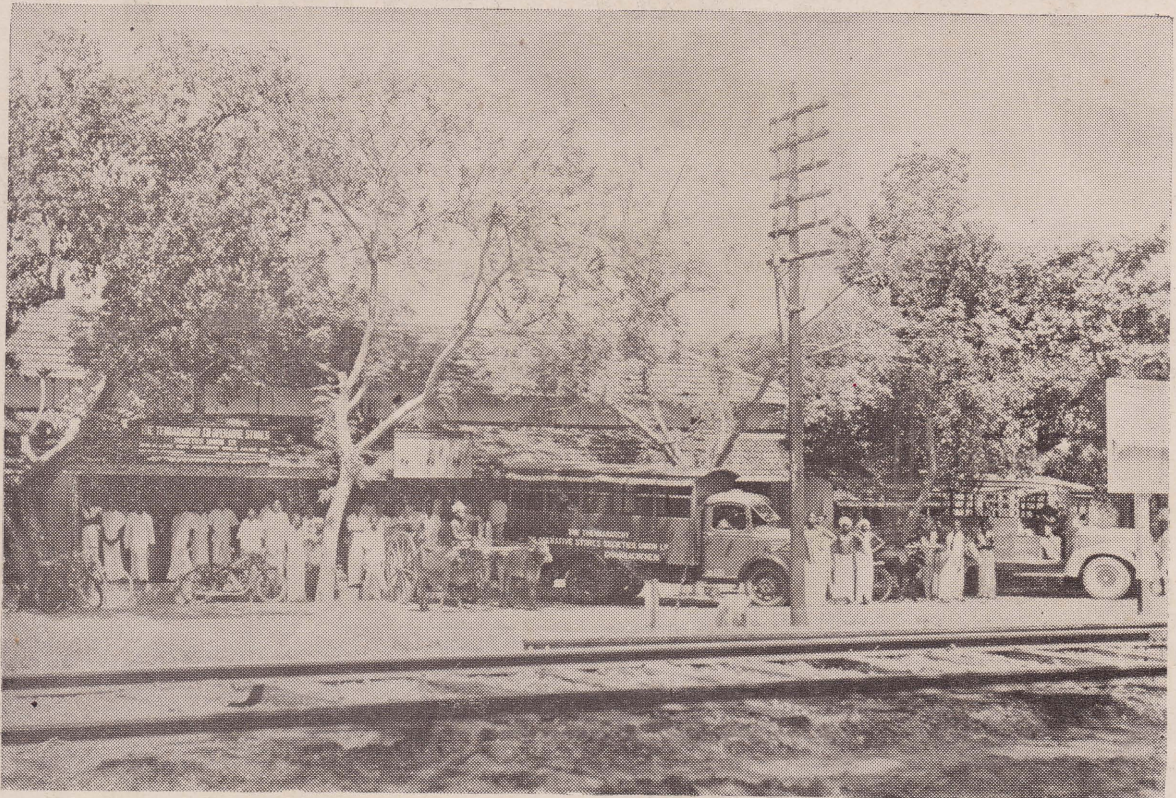
திரு. E. J. கூமரே, C. C. S.
கூட்டுவு ஆக்கத்துறைத் தலைவர்.

முகாந்திரம் N. முத்தையா
யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்திய வங்கி மனேச்சர், 1929—1937.

திரு. R. இராசரத்தினம்
கீழ்மகாண உதவிப் பதிவு காரியஸ்தர்.

தென்மராட்சி ஐக்கியபண்டசாலைச் சமாசம்
Thenmaradchy Co-operative Stores Union Ltd.

தென்மராட்சி ஐக்கியபண்டசாலைச் சமாசத்தில் பொருட்கள் ஏற்றப்படும் காட்சி
Workers loading goods at the Thenmaradchy Co-operative Stores Union Ltd., Chavakachcheri

ஐக்கிய தீபம்

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு”

ஆசிரியர்:—அ. அருளம்பலம்.

மலர் ௫.

ஆண்டு மலர்.

| இதழ் ௨ — ௩.

கூட்டுறவுமூலம் உலக சமாதானம்.

உலக சரித்திரம் தீவிர மாறுதலை அடைந்து வருகின்றது. நாளுக்கு நாள் வல்லரசுகள் “ஆறிடும் மேடும் மடுவும் போல்” தோன்றி மறைகின்றன. முற்காலத்தில் எதிர்ப்பும் “போட்டியும்” அனேகமாக முதலாளி வர்க்கத்தினருக்கிடையேயும் சமயவாதிகளுக்கிடையேயும் அதிகார வெறி படைத்தவர்களுக்கிடையிலுமே இருந்தது. ஆனால் இக்காலத்திலோ போராட்டம், எவ்வித வாழ்க்கை முறை சிறந்தது என்பதுபற்றி முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் இடையிலேயே பெரும்பாலும் நிகழ்கின்றது. ‘கம்யூனிசிம்’ என்னும் பொதுவுடைமைக் கொள்கை காட்டுத் தீபோல் எங்கும் பரவி வருகின்றது. ருஷியா தேசத்தில் ஆரம்பித்த இக் கொள்கை உலகத்திற்கு பல பாகங்களிலும் பரவிச் சீல தேசத்தை முற்றாக விழங்கிவிட்டது. எதற்காக மக்கள் இக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்? இதுதான் தமக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் போல் காணப்படுகின்றனர். ஆனால் இக் கொள்கை தவறானதென்று, இதற்கு விரோதமாக அமெரிக்க தேசம் பணத்தின் பெருமையையும் மக்களின் தனித்த நன்மையையும் நிலை நாட்டப் பெரு முயற்சிசெய்கின்றது. ‘கம்யூனிசிம்’ மக்களின் சுதந்திரத்தைத் தகர்த்துப் புரட்சியை மேற்கொண்டு பலாத்காரமாக மக்கள் யாவரையும் சமமாக்கும் ஓர் புதிய சகாப்தத்தை உண்டுபண்ணக் கங்கணங்கட்டி நிற்கின்றது. முதலாளித்துவம் பணக்காரரின் செல்வத்தை அவர் விருமபும்தான தருமங்களால் மக்களிடையே பிரிப்பதன்றி வேறெவ்வித முறையிலும்வறியவர்களுக்குச் சுபிட்சத்தைக்கொடுக்க முன்வராதிருக்கின்றது. இவ்விரு பெரும் பிளவுபட்ட கொள்கைகளினாலே தாக்கப்பட்ட மக்கள் தமக்கு ஏதாவது விமோசனம் அளிக்கும் வழி உண்டா என்று ஏங்குகின்றனர். நிச்சயமாக மக்கள் அனைவருக்கும் இன்பமும் ஈடேற்றமும் கொடுக்கக் கூடிய மார்க்கம் ஒன்று உண்டு. அதுதான் கூட்டுறவு.

ஆம் உள்ள தீயனவற்றை நீக்கி நன்மைகளை ஒருங்கு சேர்த்து, தேனினும் இனிய ஓர் நடு நெறியாகத் திகழ்கின்றது. கூட்டுறவு பணத்தையும் தொழிலையும் இனிது வரவேற்கின்றது. ஆனால் பணத்திற்காவது தொழிலிற்காவது மதிஞ்சிய மதிப்பையோ அதிகாரத்தையோ கொடுப்பதில்லை. பணத்திற்கு மட்டான வட்டியும் தொழிலுக்குத்தக்க ஊதியமும் கொடுக்கின்றது. முதலாளி தொழிலாளி என்ற பேதமின்றி மக்கள் யாவரையும் மக்களாகவே கருதுகின்றது, இவ் வியக்கத்திற்கு சேர்ந்தவர்கள் தமக்குத்தாமே முதலாளியும் தொழிலாளியுமாக இருக்கின்றார்கள். சுருங்கக் கூறின் கூட்டுறவு, மக்கள் இஷ்டப்பட்டு யாதொரு பலாத்காரமுமின்றிச் சமத்துவமாக ஒன்று சேர்ந்து பரஸ்பர உதவியை மேற்கொண்டு வாழ்க்கையிற் பெறக்கூடிய நலன்கள் யாவற்றையும் நேர்மையாகவும், நீதியாகவும், இலகுவாகவும் பெறுதற்கு ஏற்ற ஓர் வழியாகின்றது.

இக் காலத்து வாழ்க்கையின் பல் வேறு துறைகளிலும் கூட்டுறவு முறை கையாளப்பட்டு வருகின்றது. நாணயசங்கங்களும், பண்ட சாலிகளும், கைத்தொழிற் சங்கங்களும், விளை பொருள் உற்பத்திச் சங்கங்களும், சிக்கனவுச் சங்கங்களும், நல்வாழ்வுச் சங்கங்களும், வீடு கட்டும் சங்கங்களும், போக்கு வரத்துச் சங்கங்களும், “வீமா”ச் சங்கங்களும் இன்னொன்றான பிறவும் நாட்டின் நலனுக்காக ஸ்தாபித்து நடை பெறுகின்றன. இவற்றால் மக்கள் பெரு நன்மை அடைந்து வருகின்றனர். கூட்டுறவியக்கத்தில் விசேஷ அங்கத்தினர், சாமாநிய அங்கத்தினர், முதலாளி தொழிலாளி, உயர்ந்த வகுப்பார், தாழ்ந்த வகுப்பார், பணக்காரர், வறியவர், தைரியசாலிகள், பெலவீனர்கள், ஆளும் கட்சியினர், ஆளப்படுபவர் என்னும் இவைபோல சமூகத்தில் காணப்படும் வித்தியாசங்கள் இல்லாமையால், இவ்வியக்கம் உலக மக்கள் யாவராலும் ஒருங்கே போற்றப்படத்தக்க தனிச் சிறப்புவாய்ந்த ஓர் சீரிய வாழ்க்கை முறையாகக் காணப்படுகின்றது. நாட்டின் வளத்திற்கும் உலக சமாதானத்திற்கும் இதுவே வேண்டற்பாலது. ஆகையால் இவ்

இதன் விசேடங்கள் யாவை? இது முதலாளித்துவம் சம உடைமை ஆகிய இரண்டு

நாணய சங்கங்களிற்கு ஓர் புதிய துறை.

(S. C. பெர்னாண்டோ, C. C. S.)

கூட்டுறவு உத்தியோகஸ்தன் என்ற முறையில் நான் எப்பொழுதும் சந்தோஷமாக்கக் கூடுவது யாழ்ப்பாணத்தில் ஐக்கிய நாணய சங்கத்தவர்கள் மத்தியிலேயே. பெரிய ஐக்கிய ஸ்தாபனங்களில் உள்ள கஷ்டங்களையும் பாசுபாடுகளையும் ஒப்பிடுமிடத்து இச்சிறு நாணய சங்கங்களில் ஒரே குடும்பத்தவர்கள்போல நாங்கள் சந்தோஷமாகக் கூடும் கூட்டம் எப்பொழுதும் என் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

சிறு அறையிலோ, புளியமரத்து நிழலிலோ, அல்லது சிலவேளைகளில் ஊர்காவற் றுறையிற் செய்வதுபோலப் பல சிறு வள்ளங்களுக்கு மத்தியிலேயோ நாங்கள் கூடுவது அளவிறந்த சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும். இச்சிறு நாணய சங்கங்களின் நடைமுறைகள் வெகு இலகுவாகவுள், கணக்குகள் பார்வையிட மிகச் சுலபமாகவும் தூர் நடத்தைக்கு ஏதுக்கள் எதுவுமின்றியு மிருக்கும்.

இவ்வியக்கம் இப்பொழுது மிகவும் பரந்து விட்டமையால் உதவிப் பதிவு காரியஸ்தரோனும் முறையே ஒவ்வொரு சங்கங்களையும் பார்வையிட முடியாது இருக்கின்றது. ஆனால் இந்தநாணய சங்கங்கள் சமாதானமாக வேலை செய்து வருகின்றன என்பதை நன்கறிகிறோம்.

இல்லாவிடில் நாங்கள் பதிவை நீக்கும் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்காதா? தீஞ்செயலற்ற நல்ல பண்டசாலைகள் சமாதானமாக வேலை செய்வதால் அவைகளைப்பற்றி நாங்கள் அதிகம் கேள்விப் படுகிறதில்லை. இப்பண்டசாலைகளைப் போன்று நாணயசங்க அமைப்பு முழுவதும் ஆடம்பரமின்றி அமைதியாக நடப்பதற்குக் காரணம் அவைகளின் உறுதியே.

வருங்காலத்தில் நாணயசங்கங்கள் கடன் தேவைப்படு வோருக்கு எவ்வளவோ பிரதான செயல்களைச் செய்ய இருக்கின்றது. கடன் தேவைப்படுவோர் என்றால் ஏழைகள், வறியவர், தரித்திரர் என்பது அர்த்தமல்ல. வர்த்தகத்தின் ஜீவநாடியே கடனில் இயங்குகிற தென்றால் ஓர் சிறு கிராமத் தொழிலுக்கு ஏன் கடன் தேவைப்படாது?

நாங்கள் சித்திரத்திற்கும் சிற்பித் தொழிலுக்கும் ஆதரவளிக்காது அதைப்பற்றி அதிகம் புகழுகின்றோம். ஆனால் ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் கெதியில் இவைகளுக்கு ஆதரவளித்துச் சேவை புரியப் போகின்றன.

1949-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமாதம் நடந்த அகில இலங்கைப் பொருட் காட்சியில் திறப்பட வரைந்த சித்திரங்களும், செதுக்கிய சிற்பங்களும் சோர்வடைந் திருந்ததற்குக் காரணம் அவ் வுண்மைத் தொழிலாளருக்கு ஆதரவின்மையே என்பதை நாம்

காரணக் கூடியதாக இருந்தது. ஏழைச் சிற்பிகள், ஆதரிப்பவர்கள் இல்லாமையால் தங்கள் நுட்ப வேலைகளைத் தரக்க ளிடத்தே ஒப்புவித்துத் தங்கள் தொழிலுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களையும், தங்கள் சீவியத்திற்கு வேண்டிய உணவுப் பொருட்களையும் ஓர் தருமபாகம்போற் பெறுகிறார்கள்.

இச் சிற்பிகள் பல பாகங்களிலும் சிதறுண்டு வசிப்பதினால் இவர்களுக்கு ஒரு ஸ்தாபனத்தை தொடங்குவது கடினமே யானாலும், இவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைக் கெதியில் செய்து இத்தொழிலில் உண்மை ஆர்வமும் சந்தோஷமும் உண்டாகச் செய்தல் வேண்டும். இச் சிற்பிகளுக்கு விசேஷ சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்க முடியாதபடி இவர்கள் பல இடங்களிலும் இருந்தால் இவர்களிடத்தே சென்று ஆங்காங்கே இருக்கும் நாணய சங்கங்களிற் சேருமாறு தூண்டுதல் வேண்டும். இலங்கையிலும் வெளி உலகிலும் புகழ்பெற்ற புராதன சிற்பங்கள் எங்க ளிடத்தே உண்டு. உதாரணமாக, கண்டியர்களின் சிற்பங்கள், மாத்தளைப்பகுதியிற் வெலியம்மையிலுள்ள மெழுகுவர்ண வேலைகள் - ஆமைஓட்டு வேலைகள் - காலிப்பகுதியில் மரயானை செதுக்கும் வேலைகள் முதலியன இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன.

ஆகையால் நாங்கள் கூட்டுறவின் விசேடத்தை இவ் வறிய சிற்பிகள் உள்ள இடங்களுக்கும் பரப்பி எங்கள் இயக்கத்தால் இவர்களை நன்மையடையச் செய்வதமன்றி எங்கள் தேசத்தின் சீரிய பழக்கங்ளைப் புத்துயிர் பெறச் செய்வோமாக.

“கூட்டுறவு” இயக்கத்தில் நம்பிக்கை

C. M. இராமச்சந்திரன் சேட்டியார் B. A., B. L.

எங்கள் ஊரிலிருந்து ஒரு அறிஞர் மேல் நாடுகளுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் சென்றார். இங்கிலாந்து முதலிய பல நாடுகளைப் பார்த்து விட்டு டென்மார்க்கு என்ற நாட்டிற்குச் சென்றார். அங்கே பற்பல பொதுநிலையங்களைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு மக்கள் வாழ்விலையையும் ஆராய்ந்தார். அங்கு மக்கள் திருப்தியோடு வாழ்க்கை நடத்துவது போலத் தோன்றிற்று. அதன் காரணத்தை நன்கு அறியவேண்டும் என்று விரும்பினார். அறிஞரோ இங்கு இருந்த காலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் மிகவும் ஈடுபட்டிருந்தார். ஆகவே டென்மார்க்கு நாட்டுக் கூட்டுறவை அறியவேண்டும் என்றும் விரும்பினார், அங்கிருந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பார்த்து அவைகளின் நடப்பு முறைகளை நன்கு ஆராய்ந்தார். அங்கு அந்த இயக்கம் வெற்றியோடு நடைபெறுவதைக் கண்ட பிறகு மிகுந்த மகிழ்ச்சியுற்று இவ்வித நாட்டில் ஏழையர் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்ள ஆசைப்பட்டார். ஏனெனில் நமது இந்துநாட்டில் ஏழமை எங்கும் தாண்டவம் புரிந்துகொண்டிருப்பதை அறிந்தவர். ஆகவே கூட்டுறவு வெற்றிகரமாக வேலைசெய்யும் டென்மார்க்கின் ஏழமையை நீக்குவதற்கு அவர்கள் என்ன செய்துள்ளார்கள் என்று அறிய மிகுந்த ஆவல் கொண்டார். இந்த ஆவலும் எந்த அறிஞருக்கும் இயல்பே அல்லவா?

அப்போது ஒரு பெரிய கூட்டுறவு நிலையத் தலைவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். பல செய்திகளையும் பற்றிப் பேசிவிட்டு ஒரு கேள்வி கேட்டார்.

“ஐயா, உங்கள் நாட்டில் பிச்சைக்காரர்கள் எங்கே? என் கண்ணிற்கு அவர்கள் இன்னமும் படவில்லையே” என்றார்.

“நீங்கள் கேட்பது பிச்சைக்காரர்களைப் பற்றியா! சரி, அவர்கள் எங்கள் நாட்டில் இப்

போது இல்லை. முன்னொரு காலத்தில் இருந்தார்கள். அவர்களிடம் இருந்த பிச்சைக்குணம் என்ற பேயை அப்புறப்படுத்திவிட்டோம். ஆகவே அவர்கள் மற்றவர்களைப் போலவே கௌரவ மக்கள் ஆகிவிட்டார்கள்.

—“அதை எப்படிச் செய்தீர்கள்”

“இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தினால் தான்”

எங்களால் முடியவில்லையே. இன்றும் எங்கள் நாட்டில் பிச்சைக்காரர்கள் இலட்சக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள்.

“உங்களுக்கு இன்னும் கூட்டுறவில் நம்பிக்கை இல்லைபோல் இருக்கிறது. இருந்தால் அதன் முழுப்பலனையும் பெறமாட்டீர்களா?”

‘நம்பிக்கை இருந்தால்மட்டும் போதுமா?’ என்று கேட்க, “நம்பிக்கைமட்டும் போதாது மேலும் அதன் கொள்கைகளின்படி சிறிது தியாகமும் செய்து பாடும்பட்டால் இறுதியில் பத்துமடங்கு பலன் கிடைக்கும். அப்போது ஏழமைப்பேய் தானாகப் போய்விடுகிறது.”

“நீங்கள் எல்லாரும் படித்தவர்கள். ஆகவே நம்பிக்கையும் விடாமுயற்சியும் இயற்கையாகவே உங்களுக்கு வருகிறது. எங்கள் நாட்டிலோ நூற்றுக்கு 90 பேர் படியாதவர்கள் எப்படி அவைகள் ஏற்படும்”

“கூட்டுறவு ஏற்பட்டால் படிப்பும் வருகிறது. படிப்பு வந்தால் கூட்டுறவும் வருகிறது. இரண்டும் இணைபிரியாத தத்துவங்கள். ஆகவே நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள், உடனே வெற்றி வருகிறது. பிறகு ஏழமை இருந்திடம் இல்லாமற் போய்விடுகிறது” என்றார்.

இந்தச் சம்பாஷணை கூட்டுறவின் பயனை நன்கு அறிந்த எங்கள் ஊர்ப்பெரியார் ஊர் திரும்பியதும் ஒரு பெருங்கூட்டத்தில் இதைப் பற்றிச் சொன்னார்.

இந்தச் செய்தியைக் கேட்டோம். முயற்சி எடுத்துக்கொண்டோம். ஆனால் மக்களுக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை. பிச்சைக்காரர்களும் தொலையவில்லை.

* * * *

நமது நாட்டைப் போலவே டென்மார்க்கு நாடும் ஒரு விவசாய நாடுதான். யந்திரத் தொழில் மிகக்குறைவு. ஆகவே மக்கள் பெரும் பாலும் நிலத்தை நம்பித்தான் வாழுகிறார்கள். மேலும் நம்நாட்டைப் போலவே அங்கும் சிறு சிறு குடித்தனங்களே மிகுதி. பரந்த நிலத் தொகுதிகள் இல்லை. அப்படியிருக்க எவ்வாறு விவசாயத்திலே போதுமான ஊதியம் பெறுகிறார்கள் என்பது ஒரு கேள்வி? எங்கள் ஊர் அறிஞர் இதைப்பற்றியும் விசாரித்தார்.

“சிறு நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு குடித்தனம் செய்தால் எந்தக் குடித்தனக்காரனும் பிழைக்கமாட்டான். அப்போது நாட்டில் வறுமை தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டே யிருக்கும். அவனுக்கு முதல் ஏது? எரு ஏது? நல்ல விற்பனைக்கு ஏற்பாடு ஏது? ஆகவே அவன் பிழைக்கமாட்டான்” என்றார்.

“ஆமாம். அதுபோல்தான் எங்கள் இந்தியாவிலும் சிறு குடித்தனக்காரர்கள் வறுமையிலேயே சாகிறார்கள். அதனைப் போக்கடிக்க என்ன செய்தீர்கள்!”

“அது மிகவும் எளிது. 10 ஏக்கர்கொண்ட குடித்தனங்கள் 10 சேர்ந்தால் 100 ஏக்கர் ஆகின்றது. இவர்கள் ஒத்துழைத்து எரு முதலியவைகளைப் போட்டுக் கூட்டுப்பண்ணையும் நடத்திக் கூட்டுறவுச் சங்க மூலமாய் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பினால் நல்ல இலாபம் கிடைக்கிறது. அதனைப் பத்துப் பேரும் பங்கிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒற்றைக் குடியானவன் தன் உழைப்பால் பெறும் இலாபத்தை விடக் கூட்டுப் பண்ணையத்தில் 5 மடங்கு இலாபம் கிடைக்கும். கவலையும் இல்லை. திருப்தி யுண்டாகும்”

“நீங்கள் சொல்லும்போது இலகுவாகத்தான் தோன்றுகிறது. ஆனால் எங்கள் நாட்டில் இது நடக்கிறதே இல்லை”

“உங்களுக்கு ஒருவர்மேல் ஒருவர்க்கு நம்பிக்கை இல்லைபோல் இருக்கிறது.”

“ஆமாம், விவசாயிகள் ஏழைமக்கள் படிப்பும் இல்லை. ஆகையால் இது சாத்தியம் ஆகிறதில்லை.”

“படிப்புமட்டும் போதாது. நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும்” இந்தப் பேச்சையும் அந்த அறிஞர் சொன்னார்.

* * * *

எங்கள் வட்டத்தில் உணவு ஆலோசனைக் குழு ஒன்று உண்டு. அதற்கு வட்டத்து அரசியல் அதிகாரி தலைவர். மாதத்திற்கு ஒருமுறை அதுகூடும். அக் கூட்டத்தில் உணவுப்பங்கீடு, உணவுப் பெருக்கம் முதலிய கேள்விகளை ஆராய்வதுண்டு.

ஒருமுறை கூட்டுப் பண்ணையங்களைப்பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டது. அதற்குக் கூட்டுறவுப் பண்ணையாளரும் வந்திருந்தார். அவரும் கூட்டுப் பண்ணைத்திட்டம் ஒன்றை தயார்ப்படுத்தி, அவ்வாறு ஒரு ஊரில் பரீட்சார்த்தமாக நடத்தலாம் என்றார். அந்தக்குழுவில் பெரும் பான்மையானபேர் குடித்தனக் காரர்களே. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டது. பெரிய குடித்தனக் காரர்களோ இந்த முயற்சி நடைபெறாது. அது வேண்டியதில்லை என்றார்கள். சிறு குடித்தனக் காரர்களோ எங்களுக்கு உள்ளநிலம் மிகச்சிறியது. இதனைக் கொடுத்து விட்டு நாங்கள் என்ன செய்வது என்றார்கள்.

குத்தகைக்காவது கொடுப்பார்களே ஒழிய கூட்டுறவு நிலையில் நிலத்தை ஒரு சங்கத்திற்கு கொடுக்க விரும்ப மாட்டார்கள். பகுதித்தலைவர்கள் என்ன சொல்லியும், இந்த திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று தள்ளிவிட்டார்கள். உண்மை என்ன வென்றால் ஒருவர்க்கொருவர் நம்பிக்கை யில்லாததுதான்.

நம்பினால்தான் வேலையும் கிடைக்கும். நல்ல எரு முதலிய பண்டங்கள் கிடைக்கும். விளைவும் நன்றாக ஆகும். வெளி நாடுகளுக்கு விற்பனையும் செய்யலாம். இலாபமும் பங்கிட்டுக் கொள்ள முடியும். ஆனால் நம்பிக்கை ஏது? ஏழமையும் நாட்டைவிட்டு அகலாது.

டென்மார்க்கில் மற்றொரு இயக்கம் விளை பொருள் கூட்டுறவு ஆகும். முட்டை, இறைச்சி, பால்வகைகள் முதலியவைகள் கூட்டுறவினால் பெரும் பகுதிகளாக விளைவித்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிசெய்து வாழ்க்கை நடத்துவது ஆகும். இந்தவகை உற்பத்தி இந்தியாவில் இல்லை. முட்டை, இறைச்சி, பால் இவைகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவு உற்பத்தி இல்லை. சின்னஞ்சிறு குடித்தனக்காரர்கள் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்ப முடியுமா? அதற்கு கூட்டுறவுதான் உதவி பண்ணும். விற்பனை செய்வதற்குச் சந்தைகளைத் தேடுவதே மிகச் சிரமமான செய்தி. அதனைத் தேர்ச்சிபெற்ற மக்களே செய்யக்கூடும். அதற்கு கூட்டுறவு நிதிதான் இலகுவாக உதவி புரியும். டென்மார்க்கு போன்ற சிறு நாடுகளில் நடக்கும் முட்டை முதலிய வியாபாரங்கள் மிகப்பெரிய நாடாகிய நமது நாட்டில் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. கூட்டுறவு நன்றாகப் படரவில்லை எனல் வேண்டும்.

டென்மார்க்கில் முட்டை முதலிய செயல்கள் உற்பத்திக் கூட்டுறவாக இருந்தால் நமது நாட்டிலோ நெசவு அப்படிப்பட்ட நிலையிலிருக்கின்றது எனலாம். நெசவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பல ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற பெரும் போரில் அவைகள் நன்றாக வேலை செய்தன. ஆனால் போர் நின்றவுடன் அவைகளின்வேலை திருப்தியாக இல்லை. காரணம் கூறல் எளிது. போர்க்காலத்தில் வெளிநாட்டுப் போட்டிஇல்லை. இப்போது வெளி நாட்டுப் போட்டி மீண்டும் வந்தது. கூட்டுறவு பயன் பெறவில்லை.

பெரிய நிலையில் எதையும் நடத்த நம் மக்களுக்கு ஊக்கமும் நம்பிக்கையும் இல்லை. நெசவுச் சங்கங்கள் மிகச் சிறியவை. ஒரு ஊரில் 1000 தறிகள் இருந்தால் சங்கத்தில் சேருபவர் 50 தறிகாரர்கள்தான். ஆகவே இச்சங்கத்து வேலை ஒரு தனி வியாபாரியின் மொத்த வேலையிலும் குறைந்ததுதான். மேற்கு நாடுகளில் இவ்வாறு. ஊரில் இருக்கும் எல்லா வேலையாட்களும் கூட்டுறவில் சேர்ந்து உழைப்பார்கள். அதுதான் வெற்றி கொடுக்கும்.

உற்பத்திச் சங்கங்களில் பாற் பண்ணைகளில் மட்டும் ஒருவாறு லாபமும் திருப்தியும் ஏற்பட்டுள்ளது. அதற்குக் காரணம் போர்தான். பாற்பண்ணைகளில் சுத்தமான பால் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை வந்துவிட்டது. அதனால் தொழிலும் நன்றாக நடைபெறுகிறது.

இதனைப் போலவே உணவுப்பொருள் பண்டசாலைகளும் ஒருவிதமான வெற்றியுடன் நடக்கின்றன. ஆனால் கடன்கொடுக்கும் நிதிகளோ வெகு நன்றாக வேலை செய்கின்றன. அவைகளில் கூட்டுறவு என்ற நினைவே எவர்க்கும் உண்டாவதில்லை. ஒரு பாங்கியோ (Bank) அல்லது கடன்காரனோ செய்யும் வேலையைக் காட்டிலும் கூட்டுறவுக் கடன்நிதி என்ன விதத்தில் மாறுபட்டிருக்கிறது? இதனை நன்கு ஆராய்ந்து சீர்திருத்துதலே நன்று. டென்மார்க்குபோல நமது நாட்டிலிருந்தும் ஏழ்மையை அப்புறப்படுத்த வேணுமென்றால் கூட்டுறவுத் தத்துவத்தை நன்கு நம்பி அதனை நல்ல முறையில் ஆட்கொள்ளுவதே நன்று என்க.

Appropriate Technology Services

121, POINT PEDRO ROAD

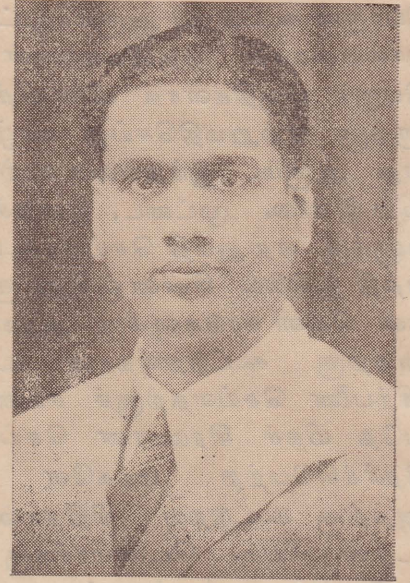
NALLUR, JAFFNA

No.....

பணமோ! பணம்!!

அ. அருளம்பலம்

உலக மக்கள் யாவருக்கும் அத்தியாவசியமாக வேண்டப்படுவன உணவும், உடையும் உறைவிடமுமேயாம். பணத்தை உணவாயாவது உடையாயாவது உறைவிடமாயாவது பாவிக்க முடியாது. ஆகையால் பணம் உணவுமல்ல, உடையும்ல்ல, உறைவிடமும்ல்ல என்பது நன்கு புலனாகின்றது. என்றாலும் மக்கள் ஏதோ காரணத்திற்காகப் பணத்தை விரும்புகிறார்கள். பணம் என்றால் என்ன? பணம் என்றால் யாருக்குத்தான் தெரியாது? பணமென்றால் பிணமும் வாய் திறக்கும் என்றார்கள் அல்லவா? என்றாலும் பணம் என்றால் என்ன? சுருங்கக் கூறின் நமக்குத் தேவையான பொருளை மற்றொருவரிடம்பெறுதற்கு நாம் பண்டமாற்றிற்குப் பதிலாகக் கொடுக்கும் நாணயத்தைப் பணம் என்று கூறுகின்றோம். இந்த நாணயத்தின் வரலாறு மிகவும் ருசிகரமானது.

நாணயத்தின் வரலாறு

ஆதிமனிதன் நாணயத்தைக் காணவில்லை; அதைப் புழங்கவு மில்லை. அந்தக் காலத்தில் ஒருவர் தம்மிடம் இல்லாத பொருளை மற்றொருவரிடம் பெறுவதற்குப் பண்டமாற்றுச் செய்தார். உதாரணமாக ஐரோப்பியர் இந்தியாவுக்கு முதன்முதல் வந்து அங்கே யுள்ள கரம்பு, மிளகு முதலிய சரக்குகளைப் பெற்றபோது தம்மூரிலுள்ள பட்டு, கம்பளி, முதலியவற்றைப் பண்டமாற்றாகக் கொடுத்தார்கள். அப்படியே மறுதேசங்களிலும் பண்டமாற்று நடந்தது. பண்டமாறுதலுக்குக் கொடுப்பவரும் வாங்குபவரும் தாம் மாற்றும் பண்டங்களைத் தேவை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். தேவையற்ற பண்டத்தை ஒருவரும் பண்டமாற்றாகப் பெறமாட்டார்கள். உதாரணமாக இலங்கையில் தேயிலை ஏராளமாக இருப்பதால் நாம் எமது தேயிலையைப் பிறதேசத்தவருக்குப் பண்டமாற்றாகக் கொடுக்க அல்லது

விற்க விரும்புவோ மல்லாமல் அதைப் பிற நாட்டினரிடம் வாங்க விரும்பமாட்டோம். அதேபோல அமெரிக்காவில் மண்ணெண்ணெயும் பெற்றோலும் அதிகமாக இருப்பதால் அவர்கள் இவற்றைப் பிறதேசத்தவரிடம் வாங்கமாட்டார்கள். வேண்டுமானால் நாம் எமது தேயிலையை அமெரிக்காவுக்குக் கொடுத்து அவர்களுடைய மண்ணெண்ணெயைப் பெறலாம். நாம் கொடுக்கும் தேயிலையும் அமெரிக்காவிலிருந்து நாம் பெறும் மண்ணெண்ணெயும் சமமான விலை உள்ளதாக இருப்பின் பண்டமாறுதல் இலகுவாக முடியும். ஆனால் நாம் அனுப்பக்கூடிய தேயிலையின் விலையிலும் பார்க்கக் கூடுதலான பெறுமதியுள்ள நிலநெய் பெறவிரும்பின் அதற்குப் பதிலாக அமெரிக்கர் வேண்டும் வேறொரு பொருளையாவது பணத்தையாவது கொடுக்க வேண்டும். ஆகையால் பணம் ஓர் பண்டமாற்றிற்குப் பதிலான வேறோர் அளவும் பொருள் ஆகின்றது. மேலும் ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்குப் பெரும் பொருட்களைக் கொண்டு செல்லும் சிரமம் பண்டமாற்றைக் குறைத்து அளவுப் பொருளாகிய பணத்தின் புழக்கத்தை அதிகரித்தது. ஒரு புசல் அரிசியைச் சுமந்துசென்று கொடுத்துவிட்டு அடுத்த சிரமத்தில் ஒரு வேட்டி வாங்கி வருவதிலும் பார்க்க ஏதாவது ஒரு சிறு பொருளைக்

கொடுத்து ஒரு வேட்டியை வாங்க யார்தான் விருப்பப்படார்? ஆகையால் எல்லா நாட்டினரும் விரும்பத்தக்க சுலபமான ஒரு பொருள் இருக்குமாயின் அதன்மூலம் பொருட்களை வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் யாவரும் விரும்புவார்கள் அல்லவா! அப்படி மக்கள் தேர்ந்தெடுத்த பொருள்தான் பணம் அல்லது நாணயம்.

சிறப்பு வாய்ந்த நாணயம்

முதலில் மக்கள் செம்பு, பித்தளை முதலிய உலோகங்களினால் செய்யப்பட்ட நாணயங்களை உபயோகித்தனர். தோலைச் சிறு துண்டுகளாக வெட்டி அதில் முத்தியைட்டு அதை நாணயமாகச் சில தேசத்தவர்கள் உபயோகித்தார்கள் எனச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. நாணயத்தை உண்டாக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கங்களுக்கே உரியது. எல்லா உலோகங்களிலும் சிறப்புடையதும் விலையுடையதுமாக இருக்கும் தங்கத்தின் நிறையை நாணய விலையின் அளவுகருவியாக அரசாங்கங்கள் ஏற்படுத்தின. இத்தங்கம் தேய்ந்து அழிந்துபோனால் நட்டம் ஏற்படுமென உணர்ந்து விலைகுறைந்த கடினமான உலோகங்களினால் நாணயங்களைச் செய்வித்தார்கள். மேலும் அரசாங்கங்கள் தம்முடைய உத்தரவாதத்தைக் கொடுத்துக் கடுதாசி நாணயங்களும் இக்காலத்தில் அச்சிட்டுப் பரப்புகின்றனர். இப்படிச் செய்யும்போது அச்சிட்ட நாணயங்களுக்குச் சமமான விலையுள்ள தங்கம் அல்லது வெள்ளி வைத்துக்கொண்டே அரசினர் நாணயங்களை மக்களின் உபயோகத்திற்கு விடுகின்றனர். என்றாலும் இவை உள்ளாட்டில் மாத்திரமே மதிப்பும் விலையும் உள்ளனவாய் இருக்கின்றன. பிற நாடுகளில் இவற்றிற்கு மதிப்பில்லை. ஆகவே ஒரு நாணயம் சிறப்பு வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமாயின் அது யாவராலும் விரும்பத் தக்கதாகவும், இலகுவாகக் கொண்டு செல்லத் தக்கதாகவும், அழியாததன்மை யுடையதாகவும் என்றும் ஒரேவித மதிப்பும், விலையும் உடையதாகவும், தேவைக்கேற்றவாறு சிறிது சிறிதாக பங்கீடு செய்யத்தக்கதாகவும் இருக்க வேண்டும். இவ்விசேடங்கள் யாவும் ஒருங்கே அடங்கிய பொருள் தங்க நாணயமாகும்.

நாணயமாற்று விகிதம்

உலகமக்கள் பலவிதமான நாணயங்களை இப்போதும் உபயோகிக்கின்றனர். உதாரணமாக அமெரிக்கர் உபயோகிக்கும் நாணயம்

“டலர்” எனவும், ஆங்கிலேயர் உபயோகிக்கும் நாணயம் “ஸ்ரேளிங்” எனவும், நாம் உபயோகிக்கும் நாணயம் “ரூபாய்” எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. இவற்றின் விலை சமமல்ல.

சென்ற செப்டெம்பர் மாதத்தில் நடந்த நாணயமாற்று மாறுதலுக்குமுன், ஒரு “ஸ்ரேளிங்” 4.03 டலருக்கும் 13 ரூபா 33 சதத்திற்கும் சமமாக இருந்தது. ஆனால் நாணய மாறுதலுக்குப்பின் ஆங்கில, அமரிக்க அரசாங்கங்களின் ஒப்பந்தப்படி ஒரு “ஸ்ரேளிங்” உடைய விலை 2.80 டலராக குறைந்துவிட்டது. ரூபாய்க்கும், “ஸ்ரேளிங்” க்கும் உள்ள விலை இந்திய, இலங்கை அரசாங்கங்களின் தீர்மானங்களினால் முன்போலவே இருக்கிறது. இப்பொழுது ரூபா 166.66 கொடுத்து ஒரு அவுன்ஸ் நிறையுள்ள தங்கம் வாங்கலாம். முன் ரூபா 115.79 கொடுத்து ஒரு அவுன்ஸ் தங்கம் வாங்கத்தக்கதாக இருந்தது.

மாறுதலுக்குக் காரணம்

இந்த மாறுதலுக்குக் காரணம் என்ன? டலருடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது “ஸ்ரேளிங்” கின் விலையும் ரூபாவின் விலையும் ஏன் குறையவேண்டும்? ஏதோ தகுந்த நியாயம் இருக்கத்தான் வேண்டும். அமரிக்கா தேசம் நில வளத்தினாலும், விஞ்ஞான சாஸ்திர முன்னேற்றத்தினாலும், வியாபார விருத்தியினாலும், உணவுப் பெருக்கத்தினாலும், ஐரோப்பிய, ஆசியநாடுகளிலும் பார்க்க சிலகாலமாக செல்வ விலையில் மேம்பட்டு வந்தது. இந்த நாடுகள் அமரிக்காவிலிருந்து பலவிதமான பொருட்களையும் வாங்கின. இவற்றிற்கு தம்முடைய தேசத்திலிருந்து சம பெற்றுமதியான பொருட்களைப் பண்ட மாற்றாகக் கொடுக்க முடியாததனால் தமது தேசத்திலுள்ள தங்கத்தையே அமரிக்காவிற்கு அனுப்பவேண்டி வந்தது. இதனால் அமரிக்காவில் தங்கம் கூடுதலாகவும் ஐரோப்பாவில் (இங்கிலாந்தில்) தங்கம் குறைந்து கொண்டும் வந்தது. ஆனமையினால் ஆங்கில அரசாங்கம் தாம் பாவிப்பில் விட்ட பணத்திற்குச் சமமான தங்கம் வைத்திருக்க முடியவில்லை. உலக மக்கள் தேர்ந்தெடுத்த பண்ட மாற்றுப் பொருள் தங்கம் என முன்னறிந்தோம். ஆகவே இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில் பண்டமாற்றிற்கு உபயோகப்படுத்திய “ஸ்ரேளிங்” கின் விலை (தங்க மதிப்பு) அமரிக்க “டலர்” உடன் ஒப்பிடும்போது குறைவுபட்டது. இதனால் ஒப்பந்தப்படி 4.03 டலருக்

குச் சமமான "ஸ்ரேளிங்" 2.80 டலர்களாக மாற்றப்பட்டது. இந்திய இலங்கை அரசாங்கங்கள் இங்கிலாந்து தேசத்துடன் (ஸ்ரேலிங் நாடுகளுடன்) கூடுதலான பற்றுவரவும் வியாபாரமும் வைத்திருக்கிறபடியாலும் தமது தேசங்களில் போதிய தங்கம் இல்லாமையினாலும் தம் முடைய ரூபாவின் விலையையும் குறைத்து "ஸ்ரேளிங்" உடன் சமமாக்கினர். ஆனதினால் 19-9-49 க்குமுன் அமெரிக்க பணத்தில் 30.225 சதத்திற்குச் சமமாக இருந்த ஒரு ரூபா இன்று அமெரிக்க நாணயத்தில் 21 சதமாக விலை குறைந்துவிட்டது.

விலைவீழ்ச்சியைத் தடுப்பதெப்படி?

இப்படி "ஸ்ரேளிங்" உடையவும் ரூபாயுடையவும் விலையைக் குறைத்ததனால் அமெரிக்கர், இங்கிலாந்து, இந்தியா முதலிய ஸ்ரேளிங் நாடுகளில் உற்பத்தியாக்கப்படும் பொருட்களைக் கூடுதலாக வாங்குவர் என கருதப்படுகின்றது. அமெரிக்காவில் உபயோகிக்கப்படும் ஒரு பொருள் இங்கிலாந்திலிருந்து குறைந்தவிலைக்கு அமெரிக்காவில் இறக்குமதி செய்யப்படுமானால் அதை அமெரிக்கர் வாங்குவர் என்பது திண்ணம். ஆனால் இது நடக்கக்கூடிய காரியமா

என்பதுதான் கேள்வி. ஆங்கிலேயர் இதைத் தாம் செய்து முடிப்போம் என்று கருதுகின்றனர். உண்மை நாளடைவில் தெரியவரும். ஆனால் ரூபாயினதும் "ஸ்ரேளிங்" கினதும் விலையை எப்படிக்கூட்டலாம்? ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கின்றது. எமக்கு அத்தியாவசியமாக வேண்டப்படும் பொருட்கள் உணவும் உடையுமெனமுன்கூறிக் கொள்ளும். பொருளாதாரத் துறையில் உண்மைப்பொருள் உணவும் உடையுமேயாம். பணமிருந்தும் இவை இல்லாவிடின் நாம் மானத்துடன் உயிர்வாழமுடியாது. ஆகையால் எமது தேசத்தில் உணவையும், மற்றும் சகலவிதமான உற்பத்திகளையும் நாம் அதிகரித்தால் இவற்றிற்காக நாம் பிற நாட்டிற்கு எமது பணத்தை (தங்கத்தை) அனுப்பத் தேவையில்லை. அல்லாமலும் எமது தேவையிலும் பார்க்க கூடுதலான உற்பத்தியை நாம் செய்யக் கூடுமானால் அவற்றை "டலர்" நாடுகளுக்கு அனுப்பி நாம் கூடிய பணம் (டலர்) பெற்றுக் கொள்ளலாம். அப்போது எமது தேசத்தில் கூடிய தங்கமும் வந்துசேரும். ஆகையால் உண்மையாக உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்து, உழவிலும், தொழிலிலும் ஈடுபட்டு நாம் ஆக்கம் பெறுவோமாக.

ஆ சி ரீ ய ர் க் கு

[அ. வி. ம.]

'ஐக்கிய' மென்றொரு அழகுறு பாவை
 "புத்துல சிதுவே புதுவாழ் விதுவே
 எத்திசை நோக்கினும் எழில்தரக் காண்பீர்
 பழமையோர் செய்த பண்படு நிலம்பல
 ஓடுநீர்க் கங்கை ஓங்கு கரையினில்
 விழையுள் தருவன விருப்பமும் தருவன
 காண்டி யீதிடைக் கடிது வம்மின்
 தேடிய போகம் துணையென் றென்றும்
 சிறியவும் பெரியவும் சிரினை யாக்குவ,
 தெரியின் சிறுர்க்குத் தெரிந்தனர் குழும்
 ஒருங்கே எழுந்து வரப்பினை யுயர்த்தி
 நீரினை யடைந்தும் நெல்லினை ஏற்றியும்
 கோலினைப் பெருக்கியும் குடியினைச் சால
 உயர்த்துகுன் ஐய! உய்தியும் உண்டாம்"
 என்பள் ஆதலின்,
 ஊட்டுக நாட்டிடை உய்க்கும் கலையே.

ஐ க் கி ய ப ர லை

V. வீரசிங்கம் B. A.

தீயீழுக்கும் சிங்களத்துக்கு முள்ள ஒற்றுமையை நிரூபிக்கும் நோக்கமாக எழுதப்பட்ட வியாசம். அதின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்புத் தமிழ் எழுத்தில் வரையப்பட்டு அதன்மேலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வட இலங்கை ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைத் தலைவர் திரு வீ. வீரசிங்க மவர்களால் எழுதப்பட்டு மானிப்பாய் இந்துக்கல்வாசிச் சிங்கள ஆசிரியர் H. தர்மநன்சி சுவாமியின் உதவியுடன் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஐக்கிய தர்மம்

இங்கிலீசில் "கோப்பறேஷன்" என்றும் சிங்கள பாஷையில் "சமூபகாரம்" என்றும் தமிழில் "ஐக்கியம்" என்றும் நாமமுள்ள பதங்களுடைய அர்த்தம் ஒன்றே. தமிழில் "ஐக்கியம்" அல்லது "ஒற்றுமை"யும் சிங்களத்தில் "ஐக்கியம்"வும் ஒன்றாகுதல் என்ற அர்த்தம் கொள்ளும்.

ஐக்கியமார்க்கம் ஒரு நவீன பாதையல்ல. இப்பூலோகத்தில் மனுஷன் உற்பத்தியான காலத்திலிருந்து ஐக்கியமே அவர்களுடைய அபிவிருத்திக்குக் காரணமாக விருக்கிற தென்று எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். பிரித்தானியாவில் முதலாளி வர்க்கத்தின் அக்கிரமம் அதிகமாய் வந்தபோது தரித்திர னைப் பீடிக்கப்பட்ட ஆட்கள் ஐக்கியத்திற் சரண்புகுந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் ஐக்கிய தர்மத்தைக் கிரமமாய் அனுசரித்துத் தங்களுக்கு அவசியமான பதார்த்தங்களைத் தேடிக் கொண்டார்கள். அவர்களினால் பாவிக்கப்பட்ட விதிகள் தற்போதும் ஐக்கிய மார்க்கத்தின் அத்திபாரமாயிருக்கின்றன. அவர்கள் ரௌச்டேல் நாமமுள்ள ஒரு கிராமத்தில் வசித்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் சீவனத்துக்குத் தினந்தோறும் நூலினால் வஸ்திரம் செய்தார்கள்.

இந்த இம்மிசைச் சீவியத்திலிருந்து விலகும் பொருட்டுக் கூட்டு வியாபாரத்தை அவர்கள் ஆரம்பஞ் செய்யச் சொற்ப முதலையும் சம்பாதித்துக் கொண்டார்கள். தங்கள் குடிசைச் சீவியத்திற்கு உகந்த திரவியங்களை விலைக்குக் கொண்டு தங்களுக்கே கைக்காசுக்கு விற்று வந்த இலாபத்தைத் தத்தமக்கிடையில் பங்கு செய்துகொண்டார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒரு வருஷத்தில் கடைக்கு விலையாக உதவிய முழுக்க காசுப் பிரமாணம் இலாபத்தையும் பங்கு செய்தார்கள். அவர்கள் பிரதானமாகப் பார்த்துக்கொண்டது தேவரீதிக்கு அடங்கிய சீவியமே.

தற்போது நூறு வருஷங்கள் சென்றபின் ஐக்கிய தர்மம் மனுஷரை — விசேஷமாக அநேக வகையாற் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் தரித்திரரை—இரட்சிக்கும் மார்க்கமென்று எல்லாரும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். தமிழில் ஐக்கிய சங்க மென்றும் சிங்களத்தில் சமூபகார சமிதி யென்றும் சொல்லப்படும் சங்கங்கள் இலங்கை வாசிகளுக்குச் சஞ்சீவிக்கும் அயிர் தத்திற்கும் சமானம்.

ஐக்கிய விதிகளுக்கு அத்திபாரமான சில முக்கிய மூலசத்தியங்கள் உள. அவையில் சுயாதீனமும் சமத்துவமும் விசேஷமானவை. எவரும் சமாச அங்கத்தவனாய் வருவதற்கும் அகன்று போவதற்கும் ஒரு வலோற்கார முயில்லை. சமிதியின் பிரயோசனத்தில் எல்லாருக்கும் பங்கு உண்டு. தனவந்தனுக்கும் தரித்திரனுக்கும் சமித்தியில் உரிமை சமானம். எவருக்கும் இம்சைசெய்து இலாப மெடுப்பது ஐக்கிய தர்மத்திற்கு விரோதம். தன்னுடைய இலாபத்திலும் ஆசைப்படாமல் சமாசத்தின் அபிவிர்த்தியில் மனம் வைக்கப் பயிற்சி செய்வதினால் ஐக்கிய அல்லது சமூபகார சங்கங்கள் ஒரு தேசத்தின் சரியான சுதந்திரத்திற்கு ஏதுவாகின்றன.

சிறீ இலங்காவின் பரிசுத்த ஐக்கிய தர்ம பலத்தினால் இலங்கை வர்சிகளுக்குப் பரிபூரண சித்தியும் முத்தியும் உண்டாவதாக.

யேலே வரையப்பட்ட வியாசத்தின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு

ஐக்கிய தர்மம்

இங்கீசியென் “கோப்பறேஷன்” ஆத சிங்கள பாஷாவென் “சமூககாறய” ஆத தெமளென் “ஐக்கிய” நம்வூத பதயன்கே அர்த்தய ஏகமய. தெமளென் “ஐக்கியம்” கோ “ஒற்றுமை” த சிங்களென் “ஐக்கியம்” த ஏக்வீமயன அர்த்தயக்கன்.

ஐக்கிமார்க்கய நவீன பாறக்நோவே. மே பொலோவே மனுஷ்யயன உபன்னுவு காலயே சிற்ற ஏக்வீம ஒவுன்கே அபிவிந்தி யட்ட காரணயு பவ சியொல்லோம ஏக்துக் கனிதி. பிரித்தானியெகி முதலாலி வற்கயாகே அக்கிறமய அதிகவீயனவிற்ற தறித்திற தா வென் பீடிதவு அயத் ஏக்வீமே சறணகத் தோய. ஏயின் ஒவுகு ஐக்கியதர்மயன் கிறம யென் அனு சாறக்கொற்ற தம்தமன் அவசியவு பதாந்தயோ சோயா கத்தோய. ஒவுண் விசின் பாவிச்சிக்கறனலத்த விதீன் தனட்டத ஐக்ய மாற்கயே அத்திவாறமவீதிபே. ஒவுகு ரொச்டேல் நமதிகமே வாசயக்கலோய. ஒவுகு தமன்கே சீவத்வீமட்ட தினபதா நூலென் வஷ்திறகலோய.

மேஇம்சா சீவதயென் வலக்கீமட்ட கூட்டு வியாபாறய ஆறம்பக்கல நிசாசவல்ப முத லக்த சம்பாதனய கலோய. தமன்கேகுடி

வல சீவிதயட்ட வுமனா திறவியன் மிலட்ட கென தமன்தத அத்காசியட்ட விக்குண திபுனுலாபய தம்தமன் அத்தறே பங்கு கற கத்த. ஏகினெக்கா வருஷயகின் கடயட்ட மிலநிசா உதவ்வீ முழுக்காசிப் பிரமாண யட்ட லாபயத பங்குகறகத்த. ஒவுகு பிறதான வசயென் பலன்னே தேவநீதியட்ட அடங்கு சீவிதயயி, தனட்ட 100க் வர்ஷயக் கீயவிற்ற ஐக்கியதர்மய விசேஷயென் அனேக வசயென் பீடிதவு தறித்திறயன் - ஆறக்ஷிதவு மாற்கயயி சியெல்லோம ஏத்துகந்த. தெமளென் “ஐக் கியசங்க” வூத சிங்களென் “சமூபகாறசயித்தி” யயித கீயனதை சங்கமயோ லங்கா வாசீன்கே சங் சீவியட்டத அயிர்தயட்டத சமானய.

ஐக்கிய விதிவலட்ட அத்திவாறமவூ சம கற முக்ய மூலிக சத்தியயோதிபே. ஏயின் சுவாதீனத் வலகா சமானத்வயத விசேஷவே. யமெகுற்ற சமாசியே அங்கயக் வென்தத அகக்கட்ட யன்தத வலக்கீமீமக் நாத்த. சயித்தியே பிரயோசனயென் சீயயல்லன்ட பங்குதிபே. தனவந்தயன்டத தறித்தியயன் டத சயிதியே உறுமய சமானய. யமகுற்ற இம்சா கிரீமென் லாபகனீம ஐக்யய மார்க யட்ட விறுத்தய. தமன்கே லாபயக் பமணக் ஆசா நொகற சமாச்சியே அபிவிர்க்தியட்ட சிததாபீமட்ட பறிச்சய கிரீமென் ஐக்கியகோ சமூபகாற சங்கம் வலமே தேசயே கறிசவந்திற தாவயட்ட ஏதுவே.

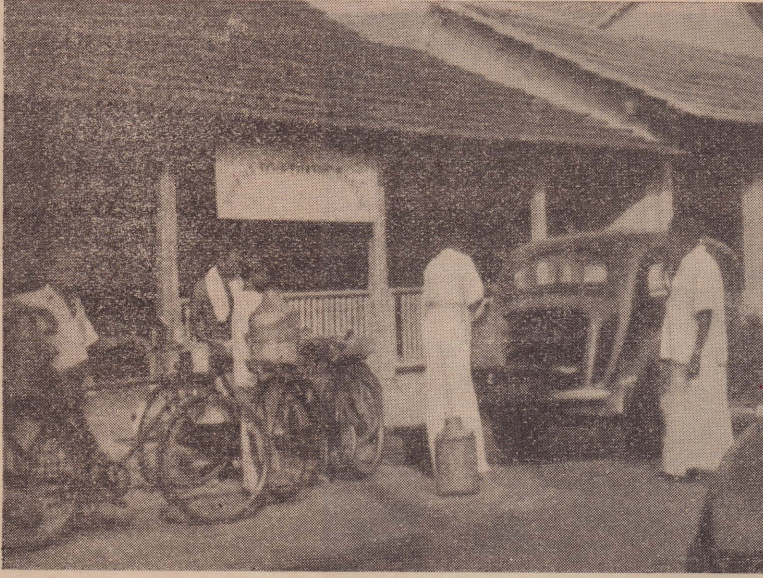
சிறீ லங்காவே பிறிசது ஐக்கியதர்ம பல யென் லங்கா வாசீன்ட பறிபூறண சித்தியத முக்கியதவேவா.

கூட்டுறவுப் பிரயாணி?

கூட்டுறவுப் பிரயாணங்களை ஒழுங்குசெய்யும் நோக்குடன் கூட்டுறவுப் பிரசாரகர் சமீபத்தில் ஒரு மோட்டார்வண்டியை வாங்கியுள்ளனர். இவ் வண்டிக்கு

“கூட்டுறவுப் பிரயாணி” என்னும் நாமம் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

பிறஇடங்களிற் செய்யப்படும் கூட்டுறவு வேலையைப் பார்வையிட விரும்பும் கூட்டுறவாளர் கூட்டுறவுப் பிரசாரகருக்கு எழுதி விபரங்கள் பெறலாம்.

யாழ்ப்பாணம் ஐக்கிய
பாற்பண்ணைச் சங்கம்

Jaffna Co-op. Dairy Ltd.

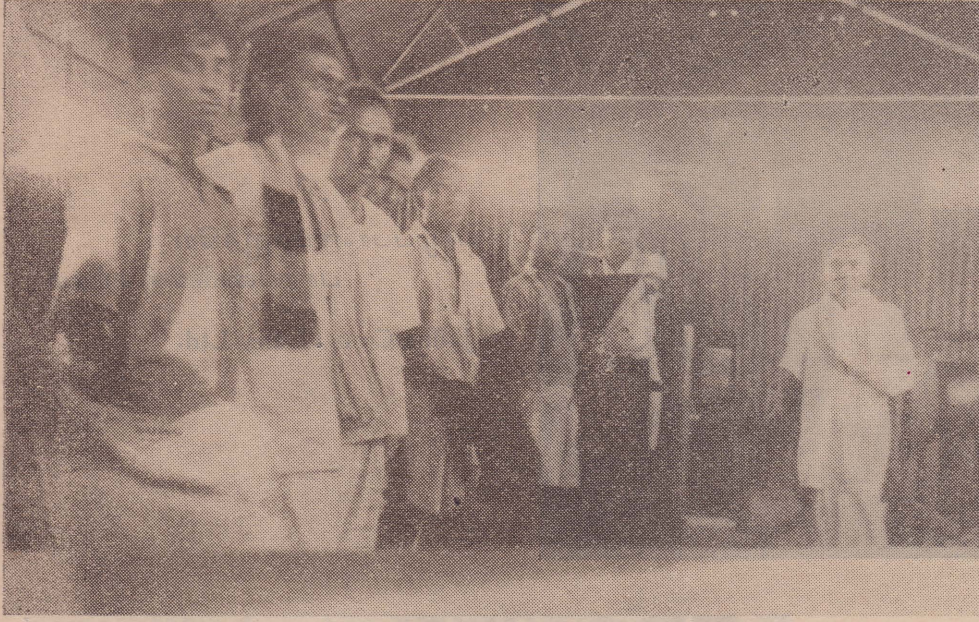

அல்லைப்பிட்டி ஐக்கிய பண்டசாலை
Allaipidy Co-op. Stores Society Ltd.,

அல்லைப்பிட்டி ஐக்கிய நாணய சங்கம்

Allaipidy Co-op. Credit Socy. Ltd.

வவுனியா ஐக்கிய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கம்

Vavunia Agricultural Production & Sales Socy.

அருளும் பொருளும் கொடுக்கும் அற்புத நெறி

“கூட்டுறவு” ஆசிரியர் C. சிற்றீவாசன், B A., B. L.

மக்கள் சமூக வாழ்க்கையை நிலைத்த உண்மைகளின் அடிப்படையில் வகுத்து அமைக்கச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் அனந்தம். அவைகளே குடியரசு, சோஷலிசம், கம்யூனிசம்போன்ற இயக்கங்கள் காலத்தின் போக்கை யுணர்ந்து மாறிய சூழ்நிலைக்கேற்ப சமூகத்தைத் திருத்தியமைக்கும் பணியில் கடைசியாக இப்பொழுது கூட்டுறவுக் கொள்கைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. ஆதியில் மதமும், மன்னர் ஆட்சியும் பின்னர் முதலாளித்துவமும் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தன வாயினும், இப்பொழுது உலகெங்கும் அவற்றின் ஆதிக்கம் மறைந்து வருகின்றன.

மதங்கள்யாவும் அன்பு, அஹிம்சை முதலிய உயர்ந்த பண்புகளுக்கே முதன்மையளித்து, பொருளாதாரத் துறையை முற்றிலும் புறக்கணித்தன. வாழ்க்கையின் முழுப்பயனையும் அடைய அருளும் பொருளும் இரண்டுமே வெகு அத்தியாவசியத் தேவைகளாகும். அருளும் பொருளும் இரண்டும் தம்முன் முரண்படாது இரண்டறக் கலந்து இசையுடன் விளங்கும் சிறப்பு கூட்டுறவு இயக்கத்திலேயே காணலாம். கூட்டுறவின் பண்பு அருள், கூட்டுறவின் பயன் பொருள். செல்வநிலை செழித்தோங்கவும் கூட்டுறவு வழிகாட்டுகிறது. நீதி நெறி தழைத்தோங்கவும் கூட்டுறவு வகை செய்கிறது. உதாரணமாக கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகளை எடுத்துக் கொள்வோம். உபயோகிப்பவர்கள் ஒன்றுபட்டு தங்கள் தேவையான சாமான்களை வாங்கி சேகரிக்கின்றனர். அவற்றை விற்பனைசெய்து லாபம் அடைகின்றனர். ஆனால் எஞ்சிய லாபம் அங்கத்தினர்களுக்கே பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. பண்டசாலையின் பரிபாலனத்திலும் எல்லா அங்கத்தினருக்கும் சரிசம உரிமையுண்டு. ஒற்றுமைப்பட்டு சகோதரத்துவ உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒரு சன்மார்க்க நெறியாதலின் கூட்டுறவு ஒரு அருள்நிறைந்த இயக்கம் மட்டுமல்ல, ஒரு சமயத்துக்கு ஒப்பாக உள்ளது. கூட்டுறவுக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அரசியல் அமைக்கப்பட்டு வாழ்க்கை முறையும் அதே வகையில் வகுக்கப்பட்டால், இன்று நம்மை

வருத்தம் இன்னல்கள் மறைந்து, உலகம் பரலுந் தேனும் பரவியோடும் சுவர்க்க பூமியாக மாறிவிடும்.

முதலாளிகள் நிறைந்த குடியரசு முறையில் அரசியற் துறையில் மட்டுமே சமத்துவம் அனுசரிக்கப்படுகிறது. பொருளாதாரத் துறையில் மிகமிக ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருப்பதைக் காண்கிறோம். முதலாளித்துவம், மனிதனைப் பேராசைக் கடலிராழ்த்தி தன் நலனையே கருதும் சுயநலமி யாக்குகிறது. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொழில்களில் லாபநோக்கம் இயற்கையாக கருதப்பட்டிருந்திருக்கலாம். தற்பொழுது அது தவறாகவே கருதப்படுகிறது. தொழிலாளிகளில், முதலாளிகளுடன் பாட்டாளிகளும் பங்காளிகளாகக் கோரும் காலம் இது. முதலாளித்துவத்தில் பொருள்கள் உற்பத்தி யெல்லாம் வியாபாரம் செய்து கொள்ளை லாப மடையவேயாகும். கூட்டுறவு முறையில், உற்பத்தி யாவும் உபயோகத்துக்காகவே. தனித்து நின்று காரியம் செய்வதும் தனிப்பட்டவர்கள் லாப மடைவதும் கூட்டுறவுக் கொள்கைக்கு மாறானவை. பலர் சேர்ந்து ஒற்றுமைப்பட்டு பலரும் நன்மையடையும் பொருளாதாரக் கொள்கையே கூட்டுறவின் குறிக்கோள்.

கம்யூனிசம் மனிதனை உயிரற்ற பாவையாக்கி வெளியுலகில் இயங்கிவரும் பல்வேறு இயற்கைச் சக்திகளுக்கு இரையாக்குகிறது. தன்வாழ்வு வாழாது முற்றிலும் பிறர்க்குப் காரியாகி, மனிதன் மற்றவர்களுக்காகத் தன் இயற்கையை இழக்க நேரிடுகிறது. இது அபேதவாதமாகும். அசாதாரணநிலை. கூட்டுறவு முறையில் மக்கள் தங்களது பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்திச் செய்யும் முயற்சிகள் யாவும் பிறருக்கும் உபயோகப்படும்படி கவனித்துக்கொண்டு, பரஸ்பர உதவிக்கு உழைப்பதன்மூலம் தன்நலனையும் பேணிக் கொள்வதே இயக்கத்தின் குறிக்கோள்.

கூட்டுறவும் சோஷலிசமும் ஒரே பொதுக் கொள்கையை யுடையன. உற்பத்தி, பரிவர்த்தனை சாதனங்களைப் பலருடைய பொதுவுடை

மையாக்கி சமுதாயத்தைத் திருத்தி யமைப்பது தான் அக்கொள்கையாகும். கூட்டுறவும் சோஷலிசமும் அடிப்படைக் கொள்கைகளிலும் நோக்கத்திலும் ஒன்றேயாயினும் அதையடையக் கைக்கொள்ளும் விதத்திலும் மார்க்கத்திலும் முற்றிலும் வேற்றுமை யுடையன. சோஷலிசம் ஒரு அரசியற் கட்சி. கூட்டுறவு ஒரு பொருளாதார முறை. கிளர்ச்சிசெய்து முதலாளிகளை ஒழித்து, ஆதிக்கம் பெறுவது சோஷலிசம் கைக்கொள்ளும் வழி. இயற்கையாக எழும் வளர்ச்சியே பொருளாதாரக் கூட்டுறவின் இயல்பு. சிறுகச் சிறுகத் தொடர்ச்சியாக முன்னேற்ற மடைந்து இறுதியில் சமுதாயத்தில் கிளர்ச்சி யில்லாமலேயே புரட்சிகரமான பூரண மாறுதலை ஏற்படுத்துவது கூட்டுறவு முறை.

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பெடரேஷன் ஆதரவில் கோவையில் அண்மையில் நடந்த 27-வது சர்வதேசக் கூட்டுறவாளர் தினவிழாவைத் திறந்து வைத்த கூட்டுறவுப் பெரியார் உயர் திரு டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார் கூறிய தாவது: “முதலாளித்துவம், பொதுவுடைமை,

இவை இரண்டுக்கும் இப்பொழுது பொருளாதாரத் துறையில் மதிப்புக் குறைந்திருக்கும் பொழுது, கூட்டுறவுதான் ஓர் நடுநிலைமை வகித்து எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கக்கூடிய முறையாக இருக்கிறது. மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமாயின், கூட்டுறவு இயக்கம் தான் அதைச் செய்ய முடியும்.”

கூட்டுறவின் சிறந்த பண்புகளை யுணர்ந்த இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சர்க்கார், இந்தியாவில் கூட்டுறவுப் பொதுக் குடியரசு (Co-operative Common wealth) அமைப்பதைத் தங்கள் குறிக்கோளாகக்கொண்டுள்ளனர். சமசந்தர்ப்பம் அளித்து அரசியல், பொருளாதார சமூக உரிமைகளில் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த உதவும் அடிப்படையில் அமைந்த கூட்டுறவுக் குடியரசின்மூலம் இந்திய மக்களின் முன்னேற்றத்துக்குப் பாடுபடுவதே நோக்கம் என 1948 ல் பம்பாயில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அறிவித்தது.

ஐக்கியதீபத்தின் ஒளி அகில உலகெங்கும் பரவுவதாக.

THE JAFFNA CO-OPERATIVE CENTRAL BANK Ltd.

Authorised Capital	...	Rs. 100,000,00
Paid up Capital	...	Rs. 85,120,00
Statutory Reserve	...	Rs. 62,829,08
Other Reserves	...	Rs. 80,330,00

Loans granted to Co-operative Societies
in the Northern Province.

Fixed Deposits accepted from all at
1, 1½ & 3% for 3 6 and 12 months respectively.

Savings Deposits accepted at 2%

Security Deposits of Employees of Co-operative Societies are now classified as Security Deposits carrying 3% interest & are repayable on a month's notice. These deposits need not be renewed annually.

For further particulars apply to the Manager :—

Mr. J. S. D. Ariaratnam

யாழ்ப்பாண

ஐக்கிய மத்திய வங்கி

நிலையான வைப்புப் பணத்திற்கு 3, 6, 12 மாசங்களுக்கு
முறையே 1, 1½ 3 வீத வட்டி கொடுக்கப்படும்.

சங்க உத்தியோகஸ்தரின் பிணைப் பணங்களுக்கு 3 வீத வட்டி கொடுக்கப்படும். இவை வருட வீதம் புதுப்பிக்கப்படாத தேவையில்லை. ஒருமாதத்திற்கு முன் அறிவித்தல் கொடுத்தால் எடுக்கலாம். பணம் எடுக்கும் வரைக்கும் வட்டி கொடுக்கப்படும்.

சேமிப்புப் பணத்திற்கு 2 வீத வட்டி கொடுக்கப்படும்.

விபுரங்களுக்கு மனேச்சருக்கு எழுதவும்.

ஐக்கியச் சிரிப்பு

“ விடிவேள்ளி ”

நல்ல கணவன்

கணவன்: அடுத்தவீட்டுச் சமையற்காரன் எவ்வளவு நல்லவன். வீட்டு எஜமானியிடம் எவ்வளவு மரியாதையாகவும் அடக்க ஒடுக்கமாகவும் இருக்கிறான். எதிர்வார்த்தை பேசாமல் எல்லா வேலையையும் ஒடி ஒடிச் செய்கிறான்.

மனைவி: ஐயையோ! அது சமையற்காரனல்ல. அந்த அம்மாளின் கணவன்.

* * * *

நல்ல நண்பர்கள்

ஒருவர்: நேற்றுடன் என் நண்பர்கள் எல்லாரும் என்னைக் கைவிட்டு விட்டார்கள்.

மற்றவர்: ஏன்?

ஒருவர்: நேற்று என் மோட்டற்காரை விற்று விட்டேன்.

* * * *

புத்தியானபதில்

ஒரு புஸ்தகக் கடையிலிருந்து ஒருவர் சில புஸ்தகம் பாசலில் அனுப்பும்படி எழுதியிருந்தார். புஸ்தகக் கடைக்காரர்கள் அனுப்பினார்கள். பணம் வரவில்லை. அதனால் பணத்தையனுப்பும்படி அவருக்கெழுதினார்கள். அதற்கு அவர் எழுதினபதில்:—

ஐயா, நான் உம்மைப் புஸ்தகம் அனுப்பும்படி கேட்கவில்லை. அப்படிக் கேட்டிருந்தாலும் நீங்கள் புஸ்தகம் அனுப்பவில்லை. நீங்கள் அனுப்பி யிருந்தாலும் அது எனக்கு வந்து சேரவில்லை. அதுவந்து சேர்ந்தாலும் நான் பணம் அனுப்பிவிட்டேன். நான் இன்னும் பணம் அனுப்பாமலிருந்தால் இனி ஏன் அனுப்ப வேண்டும்,

சம்பள உயர்வு

வீட்டு முதலாளி: மடையா! நீ உடைக்கிற பீங்கான்கள் கிளாஸ்களின் விலையை உன் சம்பளத்தில் கழுத்துவிட நான் நினைத்தால் உன் சம்பளம் போதாமல் வரும். ஏன் இப்படி உடைக்கிறாய்?

வேலைக்காரன்: அதுதான் ஐயா! என் சம்பளத்தை யுயர்த்தி விடும்படி பலமுறை நான் கேட்கிறேனே!

* * * *

நல்ல காப்பி

விருந்தாளி: கொஞ்சம் தண்ணீர் தாருங்கள்.

நண்பர்: ஏன் தண்ணீர்! இப்பொழுதுதானே காப்பி குடித்தீர்கள்.

விருந்தாளி: ஆமாம்! அதனால்தான் தண்ணீர் தேவை. வாயைக் கொஞ்சம் அலம்பிக்கொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது.

* * * *

எதுபொய்

நீதிபதி: நீ திருடினதை செட்டியார் தன் கண்ணால் பார்த்ததாகச் சொல்கிறாரே! நீ ஏன் பொய் சொல்கிறாய்.

திருடன்: ஐயா, செட்டியார் குறட்டைவிட்டுத் தூங்கினதை நான் கண்ணால் கண்டேன். செட்டியார் மட்டும் பொய் சொல்லலாமோ?

* * * *

அவர் பெயர்

மாமா: தம்பி! உங்கள் பாடசாலையில் புதிதாக ஒரு உபாத்தியாயர் வந்திருக்கிறாராமே அவர் பிள்ளைகளைக் கண்டபடி திட்டிகிறாராமே! அவர் பெயர் என்ன.

தம்பி: பெயர் ஆசீர்வாதம்.

முன் சாக்கிரதை

ஒரு கூட்டத்தில் கல்வந்து விழுந்தது. பேசிக்கொண்டிருந்தவர் பரபரப்புடன் சால்வையைத் தலையில் விரைவாகக் கட்டினார்.

ஒருவர்: வேண்டாம் ஐயா வேண்டாம். ஆரோ அறிவீனன் கல் எறிந்து விட்டான், அவனை ஒன்றும் செய்யவேண்டாம்.

அவர்: அவனை நான் ஒன்றும் செய்யவில்லை. கல் தலையில் விழுந்தால் தலையுடையுமே என்று தலையை மூடிக் கட்டுகிறேன்.

* * * *

கேட்டால்தானே

நீதிபதி: நீங்கள் இந்த வழக்கை கோட்டுக்கு வெளியேதீர்த்துக்கொள்ளக் கூடாதா?

எதிரி: நானும் வழக்காளியும் அதைத்தான் செய்துகொண்டிருந்தோம். நான் சொல்லச் சொல்லக் கேட்காமல் பொலிஸ்காரர் சண்டை பிடித்தோம் என்று எங்களை இங்கே இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

* * * *

✧ வீண் பழி

மனைவி: நான் பாட ஆரம்பிக்கும்போ தெல்

லாம் ஏன் நீங்கள் போய் தெருவிலே இருந்து விடுகிறீர்கள்.

கணவர்: நான் உன்னை அடிக்கிறேன் என்று அயலார் நினைப்பார்கள். வீண்பழியிலிருந்து தப்பவே புத்தியாக வெளியில் இருந்து வருகிறேன்.

* * * *

ஐக்கிய இயக்கம்

நீதிபதி: மனேச்சரும் விற்பனைகாரருமாகிய நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்து கடையைக் கொள்ளையடித்து விட்டீர்கள். இப்படித்தான ஐக்கிய இயக்கத்தை ஆதரிப்பது?

மனேச்சர்: நாங்கள் இருவரும் ஐக்கியப் பட்டு திருட்டில்கூட ஐக்கிய இயக்கத்தை ஆதரித்திருக்கிறோம்.

* * * *

இல்லறத்தைப்பற்றிய ஒரு பொதுக் குறிப்பு

கணவனும் மனைவியும் காதற் காலத்திலே மனைவிபேசக் கணவன் கேட்டுக்கொண்டிருப்பான். கலியாணம் முடிந்த பின் கணவன் பேச மனைவி கேட்டுக்கொண்டிருப்பாள். சில வருடங்கள் கழிந்தபின் கணவனும் மனைவியும்பேச அயல்வீட்டுக்காரர் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்.

பனைநாரில் கைத்தொழில் பின்னல்வேலை நிபுணர்.

கதிரைகள், படுக்கைகள் முதலியவற்றைப் பனைநாரினால் பின்னுவதற்கும், பனையின் தும்பினால் பிறஸ் (brush) முதலியன செய்வதற்கும், பனைநார்க்கும் ஓலையும் சேர்த்து வெங்காயக்கூடை முடைவதற்கும், செய்யும் முறைகளைக் கற்பித்துக் கொடுத்துக் கைத்தொழில்களை விருத்திசெய்யும் நோக்கமாக யாழ்ப்பாண ஐக்கிய நெசவுத் தொழிலாளர் கைத்தொழிலாளர் சங்கங்களின் சமாசம் திரு. J. இரத்தினசுவாமி என்னும் நிபுண ரொருவரை திருவிதாங்கூரிலிருந்து வரவழைத்திருக்கின்றது. பிரப்புப்பின்னல் காரணமாக இலங்கைப் பெருந்தொகையான பணம் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லுகின்றது. இந்த நிபுணரது உதவியைப்பெற்று அதைப் பனைநாரினால் பின்னக் கற்றுக்கொள்ளுவோமானால் நமது நாட்டுப் பெருந்தொகையான செல்வம் நமது நாட்டிலேயே தங்கும்.

பனைநார் பிரம்பிலும்பார்க்க அதிக உறுதிப்பாடுடையதும், மிகவும் நீடித்த காலத்திற்குப் பாவித்தற்குமுரியது. சென்ற வடமாகாணக் கைத்தொழில் கமத்தொழிற் பொருட்காட்சியில் இவரால் பின்னப்பட்ட பின்னல் வேலைகளும் துப்புத் துடைப்பங்களும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுப் பொதுஜனங்களாலும் அரசாங்கத்தாராலும் போற்றப்பட்டமை நோக்கத்தருந்தது.

ஆகவே பின்னல் வேலைகள் செய்விக்கவோ, பழகவோ விரும்புகின்றவர்கள் அச் சமாசத்தின் கௌரவ காரியதரிசி அவர்களுக்கு மனுப்பண்ணி அந் நிபுணரது சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

1

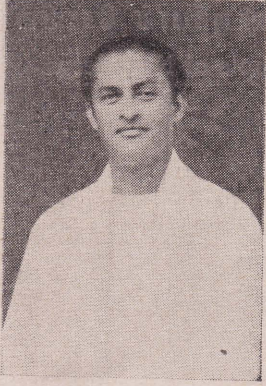

1 நயினுதீவு காசுபூஷணி அம்பாள் கோவில்
The Amman Temple of Nagadeepa.

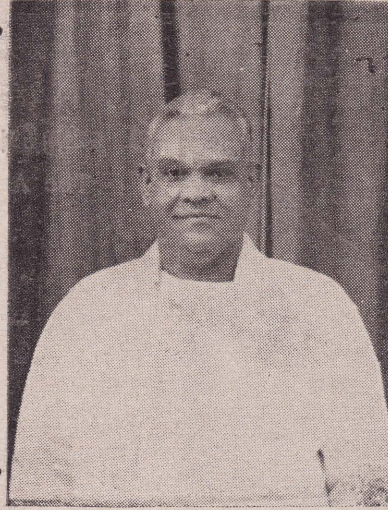
2 வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்
சபையின் கருமகர்த்தாக்கள்
The Managing Committee of the
Northern Division Co-op. Federation Ltd.

2

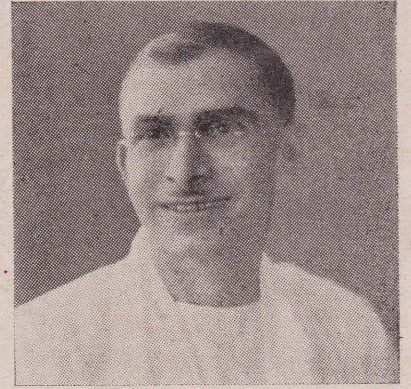

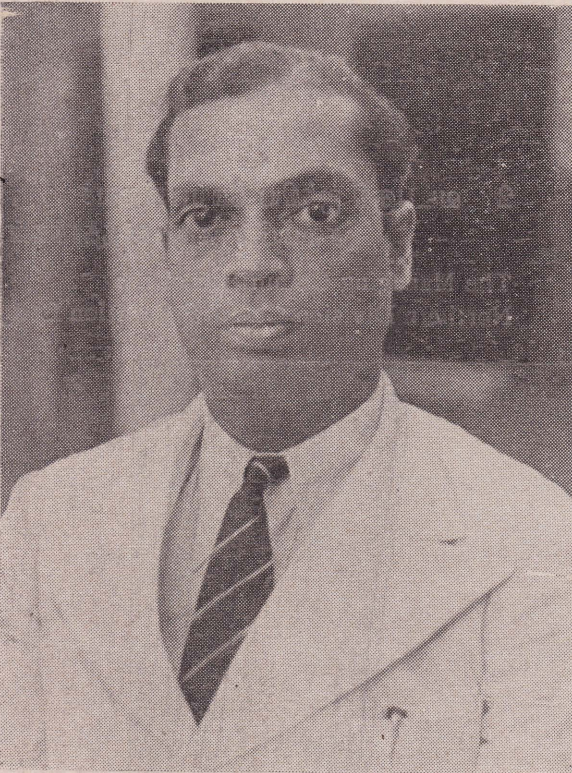
திரு. K. P. முத்தையா
ஐக்கிய விடிவேள்ளி.

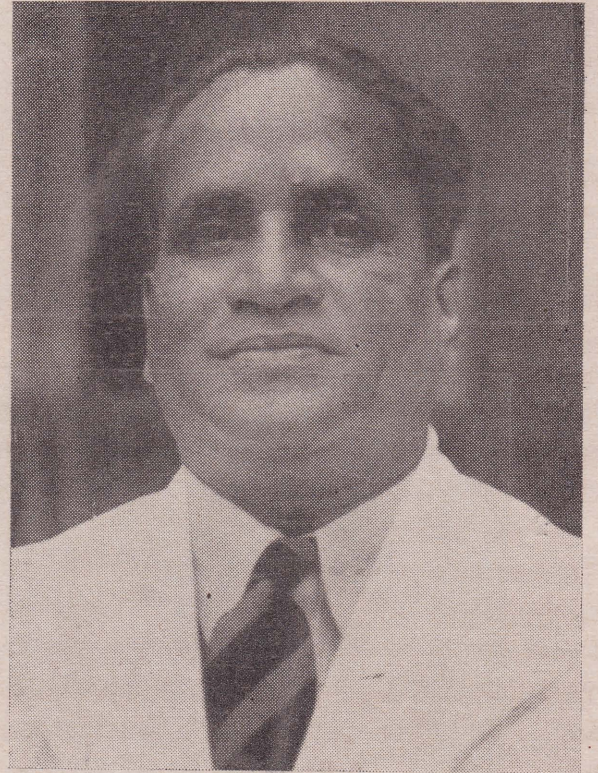
திரு. K. கனகரத்தினம், M P.
மூளாய் ஐக்கிய ஆங்கில ஆஸ்பத்திரித்
தலைவர்

திரு. T. C. இராசரத்தினர்,
O. B. E., J. P., U M.
மலையாளப்புடை : யலைச்சங்கத் தலைவர்.

திரு. . நடராசர், B. Sc.
வடமாகாண உப உதவிப் பதிவு காரியஸ்தர்.

திரு. A. மண்டலநாயகர்,
கோழும்பு ஐக்கிய கந்தோர் பிரதம விகிதர்.

வடபகுதி ஐக்கிய வரலாறு

“ விடிவேள்ளி ”

1. ஆரம்பகாலம்

ஆசியாக் கண்டம் முழுவதிலும் இலங்கையே ஐக்கியஇயக்கத்தில் முதன்மைபெற்ற தென்றும் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணமே ஐக்கியத்தின் சிகரமெனவும் கூறப்படுகின்றது. ஆசியா என்ற மங்கையின் முகமே இலங்கையெனவும் அதன் திலகமே யாழ்ப்பாணம் எனவும் கூறலாம். ஆசியாவின் திலகமாகிய யாழ்ப்பாணத்தின் வங்கியையும் இயக்கவளர்ச்சியையும் மூளாய் ஆஸ்பத்திரியையும் மலையாளப் புகையிலைச் சங்கத்தையும், ஐக்கியமோட்டார்ப் படகுகளையும் பார்க்க ஆபிரிக்கா தொடங்கி வியூச்சி தீவுவரையுமுள்ள ஐக்கியத் தலைவர்கள் வந்து செல்கின்றனர். இது வடபகுதியின் மகிமையும் பெருமையுமாகும். இந்த ஆரம்பகாலம் 1912-ம் ஆண்டுடன் தொடங்கி 18 வருட வரலாற்றைக் கூறும். இந்த ஆண்டில் (1912) ஐக்கிய இயக்கச் சட்டம் ஒன்றை அரசாங்கம் நிறைவேற்றினது. அதின்படி ஐக்கிய இயக்கமானது கிருஷிக இலாகாவுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. கிருஷிகத்தலைவரே ஐக்கிய இயக்கத்துக்கும் தலைவராக இருந்தார். அக்காலத்தில் இலங்கை முழுவதற்கும் இரண்டே இரண்டு பரிசோதகர்மார் மாத்திரம் இருந்தனர். ஒருவர் முதலியார் விக்கிரமரத்தின என்பவர். மற்றவர் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரு என்பவர். அக்காலத்தில் இலங்கை முழுவதிலும் 37 சங்கங்களே இருந்தன. (இன்று 6521 சங்கங்கள் இருக்கின்றன) தமிழ்ப்பகுதிகளை முத்துக்குமாருவும் சிங்களப்பகுதிகளை விக்கிரமரத்தினவுமே பரிசோதித்து நடத்தி வந்தனர். முதலாவது மகாயுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் அதாவது 1914—1919-ம் வருடங்களில் இந்த ஐக்கிய இயக்கம் சிறிது வளர்ந்தது. இக்காலத்தில் வடபகுதியில் ஐந்து இடங்களில் இயக்கத்தின் விதைகள் போடப்பட்டன. போட்ட

அவர்களில் சிலர் இன்றும் உயிருடன் இருக்கின்றனர். இது நமக்கும் வடபகுதி இயக்கத்துக்கும் அதிர்ஷ்டமே! தொல்புரம் மூளாயிலே ஒருவர் முளைத்தார். அவர் தான் வங்கிச் செல்லப்பா! நாலுமுழக்கதரும் தோளில் ஒரு துண்டும் நீண்ட தாடியும் அழகு செய்ய ஒரு கிழவர் சென்ற நமது மகாநாட்டில் கார்தியின் மரணத்துக் கணுதாபத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். நாம் அவரைக் கார்திச் செல்லப்பா என்று பட்டம் கொடுத்தோம். ஆனால் இவர் அக்காலத்திலே ஐக்கிய இயக்கத்தை வளர்த்து மூளாயிலே வடபகுதி முழுவதற்கும் ஒரு மத்திய வங்கியை அமைக்கவேண்டுமென காம்பெல் துரையுடன் வாதமிட்டாராம். அதனால் வங்கிச் செல்லப்பா என்ற பட்டம் பெற்றாராம். இவர் ஒரு அற்புதமான மனுஷன்! வடபகுதி இயக்கத்தின் முகட்டுக் கப்பு! அக்காலத்தில் இலங்கை முழுவதற்கும் ஒரே ஒரு ஆபத்து லாபநிதி சங்கம் இருந்தது. அது வங்கிச் செல்லப்பா ஆக்கிய மூளாய்ச் சங்கமே! இவர் ஆக்கிய ஐக்கியசங்கமும் ஒன்றுண்டு. அதில் அக்காலத்திலேயே 2000 ரூபா அடக்கப்பணம் இருந்ததாம்! இச்சங்கம் ஒரு பாடசாலைக்கு மண்டபம் ஒன்றும் கட்டிக் கொடுத்ததாம். இந்தச் சங்கமும் இதன் பெற்ற தகப்பனாகிய வங்கிச் செல்லப்பாவுமே இன்று இலங்கையின் மலைமேற் தீபமாக விளங்கும் மூளாய் ஆஸ்பத்திரியின் அத்திவாரமாகும். இந்த ஐக்கியக்கார்தியின் கதையை விரிக்கிற்பெருகும். இன்றும் இவர் உடல் தளர்ந்தும் உளத்தில் வாலிபனாக வாழ்கின்றார்.

இக்காலத்தில் ஐக்கியம் வளர்ந்த இரண்டாம் இடம் பண்டத்தரிப்பு. கட்டைக்கை பெனியனுடன் காட்சியளிக்கும் மாதகல்தம்புவையறிபாதார் யார்? இவர் இப்பகுதி இயக்கத்தின் தந்தையாராவார். இவரது ஆழ்ந்த அறிவும் ஐக்கியத் தொண்டும் இன்று சென

நாயக்காதொடங்கி உதவிப் பதிவுகாரியஸ்தர் ஈரூக எல்லா அதிகாரிகளும் கண்டு புகழ்கின்றனர். இக்காலத்தில் வடமராட்சிப்பகுதியிலும் இயக்கம் வளர்ந்தது. அங்கே அதன் தூண்கள் நின்றவர் சின்னத்தம்பி மணியம் அவர்கள். புங்குடுதீவில் மற்றொரு விதை தூவப்பட்டது. அங்கே தூண்கள் நின்றவர் வேலணை மணியம் எனப்படும் சேர்மசந்தரம் என்பவர். ஐந்தாம் இடம் தெல்லிப்பழைப்பகுதியாகும். அங்கே அமெரிக்க மிஷனரிய (Ward) உவாட் ஐயரும் பிறரும் மிஷன் சங்கம் ஒன்றுண்டாக்கினர். இற்றைக்கு முப்பது வருடங்கட்கு முன்னே வடபகுதியில் இந்த ஐந்து இடங்களில் ஐக்கியம் இவ்விதமாக வளர்ந்துவந்தது. 1919 - ம் ஆண்டில் இலங்கை முழுவதிலும் 136 சங்கங்களே இருந்தன.

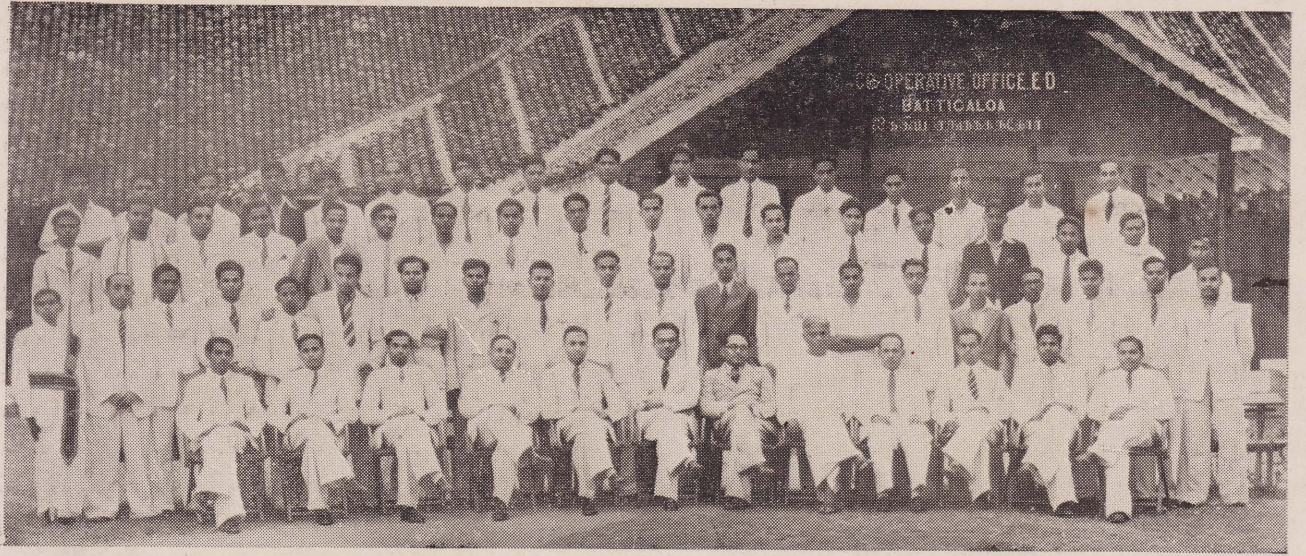
1925 - ம் ஆண்டிலே இணைப்பதிவுகாரியஸ்தராக இருந்த காம்பெல் துரையவர்கள் அரசாங்கத்துக்கு அறிக்கை ஒன்று சமர்ப்பித்தார். அதில் கிருஷிக இலாகாவுடன் சேர்ந்து இருக்கும் இந்த ஐக்கிய இலாகா தனியாகப் பிரியவேண்டுமென வற்புறுத்தினார். அக்காலத்தில் F. A. சந்திரசேகரா, J. யற்றவறு மாசல் அமரசிங்க என்போர் பரிசோதகர்மாராக இருந்தனர். 1927 - ம் ஆண்டிலும் பரிசோதகர்மார் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அவர்களுள் திருவாளர் R. C. S. குக், V. பொன்னுச்சாமி, M. மாணிக்கம் என்போர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 1928 - ம் ஆண்டில் C. இரகுநாதன், S. B. யற்றவறு என்போர் தெரிவுசெய்யப்பட்டு படிப்பதற்கு பூவுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். வடபகுதி ஐக்கிய இயக்கத்தை வளர்த்த C. இரகுநாதன், F. A. சந்திரசேகரா, R. C. S. குக் என்போர் மூவரும் இவ்விதமாகத் தோற்றினர். காம்பெல் துரை சமர்ப்பித்த அறிக்கையின்படி ஐக்கிய இயக்கம் வேறாகப் பிரிக்கப்பட்டது. 1930-ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் முதலாந் தேதி நமக்கு மிகவும் சிறந்த நாள். அன்று ஐக்கிய இயக்கத்தின் பரிபாலனத்திற்காக தனிப்பட்ட ஓர் இலாகா நிறுவப்பட்டது. திருவாளர் இரகுநாதனும் யற்றவறுவும் படிப்பு முடிந்து திரும்பி வந்தார்கள். இலங்கையை வடபகுதி, மத்திய

பகுதி, மேல்பகுதி என அந்த ஆண்டிலேயே பிரித்து வடபகுதிக்கு C. இரகுநாதன் அவர்களும் மத்தியபகுதிக்கு J. யற்றவறு அவர்களும் மேல் பகுதிக்கு S. B. யற்றவறு அவர்களும் உதவிப்பதிவு காரியஸ்தராக நியமிக்கப்பட்டனர். திரு இரகுநாதனுடைய கையிலே வடமாகாணமும் கீழ்மாகாணமும் ஒப்படைக்கப்பட்டன. 1929-ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் யாழ்ப்பாண மத்திய வங்கி தாபிக்கப்பட்டது. வங்கிச் செல்லப்பா, உவாட்ஐயர், அதிகார் நாகநாதர், மாதகல் தம்பு, கனம் பிக்ரல் ஐயர், முகாந்திரம் முத்தையா என்ற ஐக்கியத் தூண்களிலேயே இந்த வங்கி கட்டப்பட்டது. வங்கியின் முதற் தலைவராக உவாட்ஐயர் நியமனமாளார். இதன் கிளாக்கராக டான்வோத் அரியரத்தினம் நியமனமாளார். இவர் இன்று அதன் மனேச்சராக இருக்கின்றார். அக்காலத்தின் ஐக்கியக் கோழியாக இருந்த இரகுநாதன் தன் செட்டைகளுக்குள்ளே வளர்த்த சந்திரசேகரா, குக், அரியரத்தினம் டான்வோத் என்னுஞ்சுகள் செட்டை முளைத்து வளர்ந்து இருபது வருடங்களின் பின் இன்று தலைமையிடங்களில் இருந்து ஆளுகை செய்வது ஆனந்த உணர்ச்சியை நமக்கு ஊட்டுகின்றது!

இந்த மத்திய வங்கியின் தலைவர்களாக உவாட்ஐயர், பிக்ரல் ஐயர், A. E. கிளவ் என்போர் முறையே இருந்தனர். கிறிஸ்த மிஷனரிகள் கல்விக்கு மாத்திரமல்ல ஐக்கிய இயக்கத்துக்கும் விதை போட்டார்கள் என இதனால் அறிகிறோம். இன்று வங்கியின் போஷகராகத் தொண்ணூற்றி ஒன்பது வயது நிரம்பிய அதிகார் நாகநாதரும் தலைவராக முதலியார் பொன்னம்பலமும் இருக்கின்றனர். முதலியார் பொன்னம்பலம் உயரத்திலே மாத்திரமல்ல சேவையிலும் உயர்ந்தவர். முகாந்திரம் முத்தையா என்பவர் வேதனம் ஒன்று மின்றி பல வருடகாலம் இதன் மனேச்சராக இருந்தார். இதற்கென்று ஒரு கட்டிடமும் கட்டிக் கொடுத்தார். இவர் இறக்க திரு. லாயிஸ் சுப்பிரமணியம் மனேச்சராளார். இவரது சேவையும் தண்ணளியும் நுண்மதியும் மிகப் பயன்பட்டன. இவர் ஓய்வுபெற, இன்று

இக்காது தோண்டாற்றும் வடபகுதிக் கூட்டுறவு மேற்பார்வைச்சபைத் தலைவர்
திரு. V. வீரசிங்கம் அவர்கள், (B. A., J. P.)

கீழ்மாகாண ஐக்கியசந்தோர்ப் பகுதியாரும் மற்றுர் கூட்டுறவாளர்களும் (1946)

கூட்டுறவுப் பிரசாரக் கூட்டத்திற்கு திசைமரூவில் ரூக்ரணல் செய்யப்பட்ட இரு யானைகளைக் கொண்ட புதுமாதிரிப் பந்தல்

டான்வோத் அரியரத்தினம் மனேச்சராக இருக்கின்றார்.

1928-ம் ஆண்டளவில் ஐந்து இடங்களில் புதிதாக இந்த இயக்கம் பரவினது. பச்சிலைப் பளி, வவுனியா, மன்னார், வலிகாமம், தீவுப் பகுதிகள் என்பன அவை. பச்சிலைப்பளியில் திரு. K. V. முத்தையா என்னும் ஒரு கிராமச் சங்கக் கிளாக் மிகவும் சிறந்த சேவை செய்தார். வத்திராயன் உடுத்துறை மாசார் என்ற இடங்களில் இது வேரூன்றியது. நெருக்குளம் வேலுப்பிள்ளை புறக்டர் ஐயாத்துரை என்போருடைய உதவியினால் வவுனியாவில் இயக்கம் வளர்ந்தது. மன்னாரில் முதலியார் முத்துத்தம்பி தோன்றி வளர்த்தார். வலிகாமம் வடக்கில் V. R. முருகேசு S. கார்த்திகேசு என்போரும், வலிகாமம் கிழக்கில் நடராசா, தம்பிமுத்து என்போரும், மண்டைதீவில் கணபதிப் பிள்ளையும், புங்குடுதீவில் பொன்னையாவும் வடமராட்சியில் சின்னத்தம்பி மணியத்துடன் வால்டன், T. இராமலிங்கம் (M. P.) என்போரும், தென்மராட்சியில் V. சுப்பையா, சரவணமுத்து, கனம் J. K. சின்னத்தம்பிப் போதகர், உவாட் ஐயரும் இக்காலத்தின் இயக்கத் தூண்களாவர். திரு J. C. அமரசிங்கம் இக்காலம் மிகுந்த சேவை செய்தார். இங்கு குறிப்பிடாத பல தூண்களுமுண்டு. இடயின்மையால் விரிவஞ்சி விடுத்தோம். இவ்விதமாக ஆரம்பகாலம் முடிந்தது, இக்காலத்தில் அதாவது 1930-ம் ஆண்டில் இலங்கையில் 600 சங்கங்கள் இருந்தன. அவைகளில் இலங்கை மக்களில் 24, 068 பேர் அங்கத்தவர்களாக இருந்தனர்.

2. இடைக்காலம்

இக்காலம் வடபகுதி இயக்கம் பிறந்த ஆண்டாகிய 1930 தொடங்கி பண்ட சாலைகள் பிறந்த 1942-ம் ஆண்டு முடியவுள்ள 12 வருடங்களாகும். இக்காலத்தில் வடபகுதி ஐக்கிய மாதா ஈன்ற மூன்று சிறந்த வீரக் குழந்தைகளையும் அவைகளைச் சீராட்டி வளர்த்த மூன்று செவிலித் தாய்களையும் குறிப்பிட வேண்டும். 1934-ம் ஆண்டிலே ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அதன் பெயர் மலையாளப் பெயர் புகழ்

யிலைச் சங்கம். 15 அங்கத்தவர்களுடன் தொடங்கிய இது இன்று 2232 அங்கத்தவர்களை யுடையது. இன்று T. C. இராசரத்தினம், K. நடராசா என்போர் இதனைத் தலைவராகவும் காரியதரிசியாகவும் இருந்து நடத்துகின்றனர். சென்றகாலத்தில் A. W. நடராசா, N. E. சுப்பையா என்போர் இதன் கர்த்தாக்களாக இருந்தனர். இன்று இது கமக்காரருக்குத் தரும் லாபத்தையும் இலங்கைக்குத் தரும் மகிமைமையும் கூறமுடியாது. இதன் மேல் மோகங்கொண்ட நமது பிரதமர் செனநாயக்கா விவசாய மந்திரியாராக இருந்த போது ஒரு கட்டிடம் கட்ட மிக உதவி செய்தார். ஏராளமான கடன்பணமும் தானே தனிப் பொறுப்புவின்று வாங்கியும் கொடுத்து வளர்த்து வந்தார்.

இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் மானிப்பாய், பெரிய ஆஸ்பத்திரி, பி. எஸ். வைத்தியசாலை என்ற மூன்று தாபனங்களிலும் கைவிடப்பட்ட கடும் நோயாளிகள் மூளாய்க்குப் போகின்றனர். அது அத்தனை மகத்தவ மடைந்துவிட்டது. 1936-ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 4-ந் தேதி அது தாபிக்கப்பட்டது. வங்கிச் செல்லப்பா, திரு இராகுராதன் என்போர் காரணமாக நின்றனர். சிங்கப்பூரிலிருந்து இளைப்பாறி வந்த டக்ரர் கனகராயர் என்பவரே இதன் தாயும் தந்தையுமாவார். இவர் தன் பொருளும், நேரமும், மூனையும், உடலும், உதிரமும் கொடுத்து இதை வளர்த்தார். தம்மிடம் மருந்து வாங்க வந்த சனங்களுக்கும் பிறரையும் சேர்த்தே அவர் இதைத் தொடங்கினார். 1936-ம் ஆண்டில் தொடங்கின போது 140 அங்கத்தவர்களுடன் தொடங்கி இன்று 864 அங்கத்தவர்களுடன் நடக்கின்றது. அப்போது (1936) 4801 நோயாளிகள் அங்கே சென்றனர். சென்றவருடம் 42,100 நோயாளிகள் சென்றனர். சுமார் 1,04,000 ரூபா செலவில் கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கின்றனர். இந்தச் சங்கத்தில் 21 வயதிற்கு மேற்பட்ட அந்தப்பகுதி வாசிகள் 2 ரூபா பிரவேசப்பணம் கட்டி ஒரு பங்கு 10 ரூபா வீதம் விரும்பிய பங்குகளை எடுத்து அங்கத்தவராகலாம். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் இதுவே ஒரே ஒரு ஐக்கிய வைத்தியசாலை எனக் கூறப்படுகின்றது. இது யாழ்ப்பாணத்துக்கு எத்துனை மகிமை! கீர்த்தி!

அடுத்த ஆண்டு (1937) மூன்றாவது குழந்தை

அதன் பெயர் வடபகுதி மேற்பார்வைச் சிறந்தது. அதன் பெயர் வடபகுதி மேற்பார்வைச்

சபை. இதன் பெயரைச் சொன்னவுடன் பஞ்சு போல் நரைத்த மயிரை நடுஉச்சிபிரித் திழுத்து அரை யிற் சால்வையைக் கட்டிய ஒரு வாட்ட சாட்டமான உருவம் மனக்கண்முன் வந்து நிற்கும்— அவர்தான் சபையின் தலைவர். V. வீரசிங்கம் அவர்கள். சபை பிறந்தநாள் தொடங்கி இன்றவரை அவரே ஒரே தலைவராக இருந்துவருகிறார். இச்சபை தனக்குக் கீழ் உள்ள சங்கங்களை மேற்பார்வை செய்கின்றது. பரிசோதகர்மாரை நியமிக்கின்றது. வருடாந்த மகாநாடு நடத்துகின்றது. ஐக்கியதீபம் என்ற இதழைப் பிரசுரிக்கின்றது. பிரசாரவேலையும் செய்கின்றது. சங்கங்கள் இதில் அங்கத்தவம் வகிக்கின்றன. தொடங்கிய ஆண்டில் 212 சங்கங்கள் அங்கத்தவம் வகித்தன. இன்று 734 சங்கங்கள் உண்டு.

மூன்று செவிலித் தாய்மார் எனக் கூறினோம். திருவாளர் C. இரகுநாதன் C. அருளம்பலம் F. A. சந்திரசேகரா என்போரே அவர்கள்.

C. இரகுநாதன்:— இவர் 1-10-30 தொடங்கி 31-12-1942 வரையும் அதாவது 12½ வருடம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தார். மலையாளச் சங்கம் மூளாய் ஆஸ்பத்திரி தொடங்கி சிறு ஐக்கிய சங்கங்களிற்கு இவர் காலத்தில் வளர்ந்தன. நெடுந் தீவு தொடங்கி மன்னார் வவுனியா ஈரூக ஒவ்வொரு சங்கமும் அதன் நிருவாகசபை யுத்தியோகத்தரும் அந்தச் சங்கங்கள் இருக்கும் ஒழுங்கைகள் மூலைகள் முடக்குகள் யாவும் சேர்ந்து இவரது மூளைக்குள் மனப்பாடமாக இருக்கும். ரூபகசக்தி மிகவும் உடையவர். நாகர்கோவில் மணலுக்குள்ளும் வேட்டியை மடித்துக் கட்டி நடந்து சென்று முட்டுத்தனம் காட்டுகிறவர்களுக்குக் கடலைக் கொட்டையைக் கொடுத்தத் தின்னச்சொல்லி “எடதாபி இங்கை வாடா கையிருப்பைக் காட்டா” என்று நாட்டு முறையில் பேசி இவர் தொண்டு செய்ததை நான் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோது கவனித்தேன். இந்தச் சாமர்த்தியமும் ரூபகசக்தியும் சங்கத்தில் வந்து உபாத்தியாயர் பாடம் கேட்பதுபோல உபவிதி கேட்பதும் இவரைப்பற்றி விசேடமாகக் கூறுவார்கள். இவர் இளைப்பாறியும் மெது மேற்பார்வைச் சபையில் அங்கம் வகிக்கிறார். இன்று இவரது படம் வடபகுதி உபுபதிவு காரியஸ்தர் அறையில் தொங்குவது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கின்றது.

C. அருளம்பலம்:— இவர் மேற்பார்வைச் சபையின் காரியதரிசியாக இறக்கும்வரை இருந்தவர். ஐக்கியக்கிழவர் எனப் பட்டப்பெயர் பெற்றவர். மனச்சாட்சி வேதனையினால் அப்புக்காத்து வேலையை உதறித் தள்ளினவர். இவரது சேவைக்காக இவருக்கு ஒரு J. P. பட்டம் கொடுக்க அரசாங்கம் பட்டபாடு பெரும்பாடு. ஏற்க நடலில் மறுத்து விட்டாரென்றும் திரு இரகுநாதன் நெருக்கி மனம் திருப்பினார் என்றும் இரகசிய வதந்தி. தாழ்மையும் சேவையும் சேர்ந்துருவ மெடுத்தவர். மேற்பார்வைச் சபையின் உயிர் நாடியாக இருந்தார். எட்டு முழ வேட்டியை இரண்டாக மடித்து முழங்காலுக்குக் கீழே கட்டிக்கொண்டு ஒரு பழங்குடையுடன் தனது வீட்டிலிருந்து மேற்பார்வைச் சபைக்கர் தோருக்கு காலை 8 மணிக்கு நடந்து செல்லும் காட்சி இன்றும் மனக்கண்முன் வருகிறது. சாந்த உருவம் படைத்த தண்ணளியாளர்.

F. A. சந்திரசேகரா:— இவர் 1922-ம் ஆண்டில் பரிசோதகராகச் சேர்ந்து சேவைசெய்தார். இவரது நகைச் சுவையும் மலர்ந்த முகமும் மறக்க முடியாதன. இந்தச் சிரிப்பு சங்கங்களின் பல பிரச்சினைகளையும் பிரிவினைகளையும் பலமுறை நீக்கி விட்டன. 1942 கார்த்திகையில் இவர் மலையாளச் சங்க ஏசண்டாக இந்தியா சென்றார். (பின்) 1943-ம் ஆண்டு கார்த்திகையில் வடபகுதி உதவிப்பதிவு காரியஸ்தரானார். ஐந்து வருடம் இங்கே இருந்தார். இக்காலம் பண்டசாலைகளும் மீன்பிடிச் சங்கங்களும் மிகமிக ஊழல்கள் நிறைந்த காலம். இந்த ஊழல்கள் வடபகுதி இயக்கத்தை மிகவும் ஈனப்படுத்தின வெனினும் இவர் மிக முயன்று சமாளித்தார். பின் சென்றவருடம் உத்தியோக உயர்வு பெற்றுக் கொழும்பு சென்றார்.

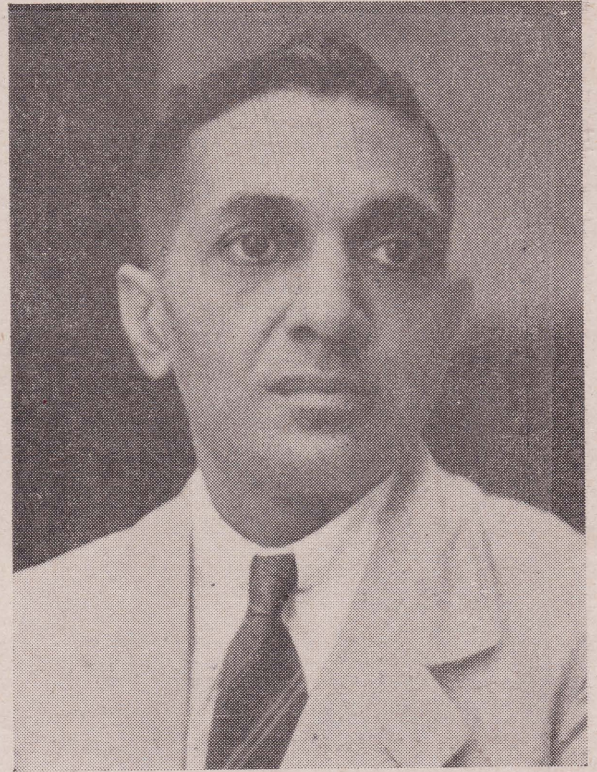
இக்காலம் முல்லைத்தீவில் முதலியார் கனகசபா பதி, திரு. சிவப்பிரகாசம் என்போரின் முயற்சியினால் ஐக்கிய இயக்கம் பரவத் தொடங்கிற்று. 1942-ம் ஆண்டில் 2982 சங்கங்கள் இலங்கையில் இருந்தன. அதில் 3½ லட்சம் பேர் அங்கத்தவர்களாக இருந்தனர்.

3. பிற்காலம்

இக்காலம் சென்ற ஏழு வருடங்களை யடக்கியது. (1942—1949) மழைக்குக் காளான்கள் முளைத்ததுபோல இக்காலத்திலேயே இலங்கையில் சுமார் 4000 பண்டசாலைகள் முளைத்தன. அவசாயுத்தகால நெருக்கடி காரணமாக ஐக்கியத் தொண்டர்களுடன் கள்ளரும் கொள்ளைக் காரரும் தற்செயலாகச் சேர்ந்தனர். இதனாலும் பிற காரணங்களாலும் பண்டசாலைகளில் பல ஊழல்கள் தோன்றி

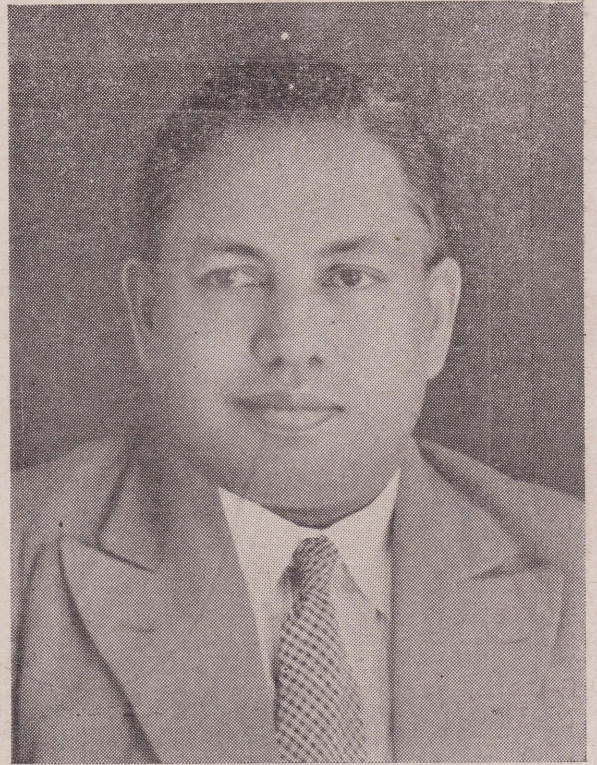
திரு. A. S. பேராயிரவர், B. A.
வடபகுதி உதவிப் பதிவு காரியஸ்தர், (1939 .

திரு. S. B. யற்றவர், B. A.
ஐக்கிய சங்கப் பிரதிப் பதிவு காரியஸ்தர்.

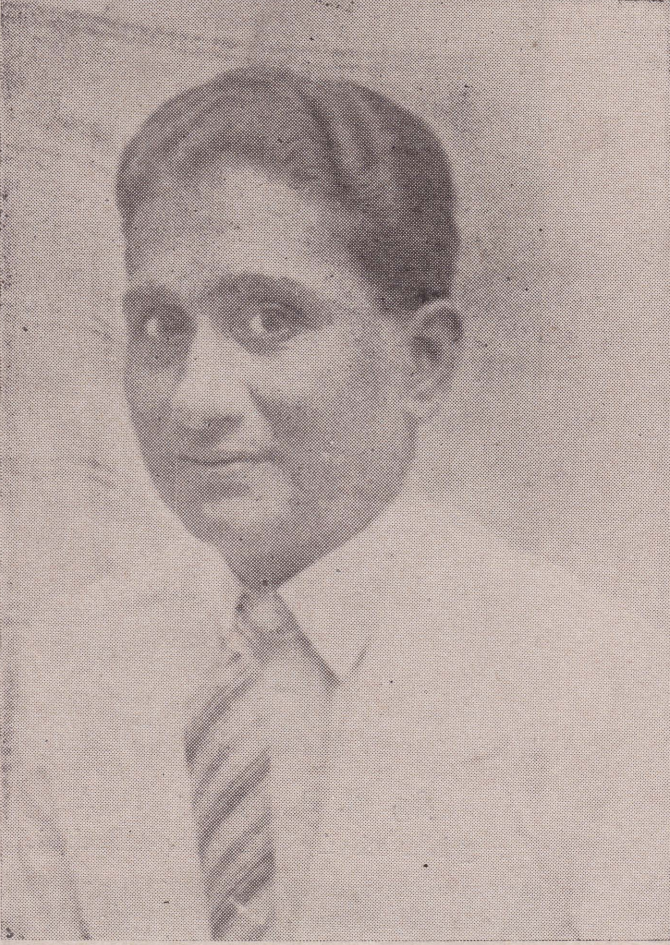

திரு. F. A. சந்திரசேகர
வடபகுதி உதவிப் பதிவு காரியஸ்தர், (1944 — 1948.)

திரு. R. C. S. குக்
வடமாகாண ஐக்கிய சங்க உதவிப் பதிவு காரியஸ்தர்.

1

1. திரு. A. சேம்பக்குட்டி ஆராய்ச்சி
கூட்டுவப் பிரசாரப் பதிவு காரியஸ்தர்.

2. இராமநாதன் கல்லூரி ஐக்கிய சங்கம்
Ramanathan College Co-op.
Supply Society Ltd.

2

ஐக்கிய இயக்கத்தின் அத்திவாரத்தை ஆட்டத் தொடங்கின. இந்த ஆட்டம் நமது வடபகுதியில் அதிகமாக இருக்கின்றது. அதிர்ஷ்டவசமாக வடபகுதிக்கு இக்காலத்தில் அதாவது 1948 ஆடி மாதத்தில் R. C. S. குக் அவர்கள் உதவிப்பதிவு காரியஸ்தராக வந்தார். வாய்ப்பந்தர் போடுவதிலும் சிவப்பு நாடா முறையிலும் இவருக்கு நம்பிக்கையில்தான், 'வெட்டொன்று தண்டிண்டாக' காரியம் பார்ப்பவர். இவரது நேர்மையும், சலியாத உழைப்பும், ஒய்வற்ற கடமையும் வடபகுதிக்கு மிகப் பயன் தருகின்றன.

இவர் 1928 பங்குனியில் பரிசோதகரானார். 1929-ல் சாரணர் இயக்கத்தின் பிரதிநிதியாக மேல்நாடு சென்றபோது வட ஐரோப்பா யேமனி, பிரான்ஸ், இற்றலி முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்று ஐக்கிய இயக்க அறிவு பெற்றார். சேர் பிளங்கர் என்ற அயர்லாந்துப் பிரபு கட்டிய ஐக்கிய தாபனத்தில் சேர்ந்தும் ஐக்கியக் கல்விசுற்றார். 1943-ல் கீழ்மகாணம் வடபகுதியினின்று பிரிக்கப்பட்டது. இவர் அப்பகுதி உதவிப்பதிவு காரியஸ்தராக நியமிக்கப்பட்டார். சென்ற வருடம் வடபகுதிக்கு நியமனமாகி சிறந்த சேவை செய்கின்றார். ஐக்கிய இயக்கத்தின் புண்களை அமைக்க மருந்து போடாமல் உடனுக்குடன் கத்தி வைத்துச் சத்திர வைத்தியம் செய்யும் வழக்க முடையவர். இவரை நினைக்கும்போது தீவுக் கடல்களில் இன்று ஓடுகிற அந்த இரண்டு மோட்டார் படகுகளும் ஞாபகத்தில் வருகின்றன. இவர் பரிசோதகராக இருந்த காலத்தில் 10-10-30-ல் சாயிநாதக் குருக்கள் இருபிட்டி விசுவலிங்கம் என்போரின் உதவியுடன் ஒரு ஐக்கிய படகுச் சங்கம் நிறுவினார். பின் அது சுயநலமிகளின் சூழ்ச்சியினால் செத்து விட்டது. இவர் உதவிப்பதிவு காரியஸ்தராக வந்தவுடன் எழுவைதீவு நமசிவாயம், வட்டாரப் பரிசோதகர் இராசதுரை சிங்கம் என்போரின் உதவியுடன் மறுபடியும் செத்த சங்கத்தை யுயிர்ப்பித்து விட்டார். இன்று, அதன் மகிமையை அக் கடல்களில் காணலாம். மாதம் ஒருமுறை பண்டசாலைகளில் "ஸ்ரோக்" எடுக்க ஒழுங்கு பண்ணினார். கவனிப்பாரற்று அநாதப் பிள்ளைகள் போலக் கிடந்த பச்சிலைப்பழி, ஒட்டு சட்டான், முருங்கன் முதலிய இடங்கட்கு வட்டாரங்களையாக்கியமைத் திருக்கின்றார். தீவுப் பகுதியில் ஒவ்வொரு தீவுக்கு ஒரு பரிசோதகரை நியமனமாக நிறுத்தி யிருக்கின்றார். இத்தகைய புது வழிகள் மூலம் இயக்கம் வளர்க்க முயற்சி

செய்கின்றார். இன்று வடபகுதியில் 915 சங்கங்கள் உண்டு.

இன்று தெல்லிப்பளையிலும் டக்டர் பொன்னம்பலம், S. J. V. செல்வநாயகம் M.P. முதலியோரின் உதவியினால் ஒரு ஐக்கிய மருந்துச்சாலை தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றது. வடமராட்சி, பூநகரி, மனூர், முல்லைத்தீவு வலிகாமம் கிழக்கு என்னு மிடங்களில் (Bus) மோட்டார் போக்குவரவுச் சங்கங்கள் நிகழ்கின்றன. முதலியார் சுப்பிரமணியம், சீனி வாசகம், புறக்டர் இராசையா முதலியோர் நடத்தும் நெசவு தொழில் யூனியனும், நெடுந்தீவு, எழுவைதீவு, புங்குடுதீவு, தொல்புரம், அலவாய் என்னு மிடங்களில் உள்ள பனைப் பொருள் விருத்திச் சங்கங்களும்; நீர்வேலி, திருநெல்வேலியில் உள்ள தச்சுத் தொழிற் சங்கங்களும்; பெருமாள்கோவிலடி, தும்பளை, வல்வெட்டி, நெடுந்தீவு, புலோலி, மட்டுவில் கமலாசனி, முல்லைத்தீவு என்னு மிடங்களில் உள்ள நெசவு சங்கங்களும்; தாழையடி பருத்தித்துறை, நெடுந்தீவு, முல்லைத்தீவு, எருக்கலம்பிட்டி, பேசாலை எனுமிடங்களில் உள்ள மீன்பிடிச் சங்கங்களும், பட்டாணிச்சி புளியங்குளத்தில் உள்ள மிகச் சிறந்த சேவைசெய்யும் நல்வாழ்வுச் சங்கமும்; அளம்வில், முல்லைத்தீவு, மாதகல் முதலிய இடங்களில் உள்ள பெண்கள் சங்கங்களும், கோப்பாய் சுருட்டுச் சங்கமும், கோப்பாய் தெற்கு பாண் போறணைச் சங்கமும், யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கட்டிடம் கட்டும சங்கமும் இவைபோன்ற பிறவும் இன்று வடபகுதியின் இயக்கத்தை மகிமைப்படுத்துகின்றன.

4. இரு கணிகளும் இரு மலர்களும்

1913-ம் ஆண்டில் கிருஷிகம் படிக்க வென்று 4 பேர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். ஒருவர் தமிழர். அவர் W. P. A. குக் என்பவர். இவர் பின் கலிபோணியா சென்று M. A. பட்டம் பெற்று மீண்டார். பின் வடபகுதிக்கு கிருஷிகத் தலைவராக இருந்தார். இவர் காலத்தில் அதாவது 1930 ஆண்டுவரை ஐக்கிய இலாகா இவர்க்குக் கீழேயே யிருந்தது. இவர் இளைப்பாறினாலும் ஐக்கியத் தொண்டில் சம்பந்த முற்று வாழ்கின்றார். இது ஒரு ஐக்கியப் பழம். மற்றக்கனி A. S. பேராயிரவர். இவர் இன்று கொழும்பு தலைமைக் கந்தோரில் ஸ்தான உபபதிவு காரியஸ்தராக இருந்து

சிறந்த சேவை செய்கின்றார். இவர் 1941-ம் ஆண்டிலும் 1943-ம் ஆண்டிலும் நமது உதவிப் பதிவு காரியஸ்தராக இருந்தார்.

இனிமேற் கனியாக முற்றிப்பழுத்து வருவதற்கு இரு புதுமலர்களும் உண்டு. ஒருவர் R. இராசரத்தினம் என்பவர். மற்றவர் V. நடராசா என்பவர். இருவரும் சைவசமயப் பக்தர்கள். தம் சமயத்தில் பற்றுள்ளாரே இந்த இயக்கத்தில் ஆழ்ந்தசேவை செய்தனர் என்பது பன்முறை கண்டோம். ஸ்ரீ இராசரத்தினம் வவுனியாவில் வட்டாரப் பரிசோதகராக இருந்து அங்கும் டுல்லைத்தீவிலும் இருந்த (Banking Union) வங்கிச் சமாசங்களை வளர்த்தார். 1943-ல் பண்டசாலைகள் முளைத்தபோது அதைச் சமாளிப்பதற்கு இவரை 1944 தை மாசம் (A. A. R.) உப உதவிப்பதிவு காரியஸ்தராக நியமித்தனர். நேர்மை தெய்வபக்தி எனுமிரு ஆயுதங்களினால் பண்டசாலைகளில் முளைத்த குருவிச்சைகளை வெட்டினார். 1948 ஆடிமாசம் மட்டக்களப்புக்கு உதவிப் பதிவு காரியஸ்தராகச் சென்றார். பின் அங்கிருந்து ஐரோப்பாக் கண்டம் சென்று ஐக்கிய அறிவு பெற்றுத் திரும்பி யிருக்கின்றார்.

திரு. நடராசா இன்று வடபகுதி உப உதவிப் பதிவுக்காரியஸ்தராக இருக்கின்றார். இவர் திருகுக் அவர்களின் வலக்கை என ஒரு வதந்தி உண்டு. கணித நிபுணர் இவர். கொழும்பு மத்தியவங்கியில் மாயமாக மறைந்த 1, 60, 000 ரூபாயையும் கணக்கில் கண்டுபிடித்தவர் இவரே. இதன் பின்பே கணக்குப் பரிசோதனை இலாகா ஒன்றும் கொழும்பில் நியமனமானது. இவர் ஐக்கியக் கலாசாலை விரிவுரையாளராகவும் மட்டக்களப்பு கந்தோர்ப் பரிசோதகராகவும் கொழும்புக் கந்தோர்ப் பரிசோதகராகவும் இருந்தார். 1948 கார்த்திகையில் உப உதவிப்பதிவு காரியஸ்தரானார். முகமலர்ச்சியும் முனை வன்மையு முடையவர்.

5. ஐக்கிய தீபம்

இது ஐந்தாம் ஆண்டுக் குழந்தையாகும். ஐந்து வருடத்தில் அற்புத வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. கிராமங்களிலும் தோட்டங்களிலும் இது உலாவுகின்றது. இன்று இந்த இதழ் நல்ல பிரசாரம் செய்கின்றது. இதன் தாயும் தந்தையும் ஆசிரியரும் எல்லாம்

திரு அருளம்பலம் அவர்களே. திரு A. அருளம்பலம் என்னும் இவரும் ஐக்கிய தீபமும் இரண்டறக் கலந்து விட்டனர். இவரேமேற்பார்வைச் சபைக்கும் மத்திய வங்கிக்கும் காரிய தரிசியாவார். முந்தியவர் C. அருளம்பலம். இவர் A. அருளம்பலம் இவ்வளவுதான் வித்தியாசம். சமயபக்தி தொடங்கி ஐக்கிய இயக்க சேவை வரை ஒற்றுமையுடையவர்கள் இந்த இரண்டு அருளம்பலங்களும்.

6. வருங்காலம்

வடபகுதி ஐக்கிய இயக்கத்தின் வருங்காலத்தைப் பற்றிச் சோதிடம் கூறவது இலகுவல்ல. ஆனாலும் சில கூறலாம். குடாநாட்டில் வர இருக்கும் மின்சாரம் ஐக்கிய இயக்கம் மூலமே பரவும். கமத்தொழில், கைத்தொழில், கிராமங்களில் வெளிச்சம், வண்ணர் தொழில், சமையல், முதலிய காரியங்களை நவீன முறையாக்க இந்த மின்சாரம் உதவும். இதிலே ஐக்கிய இயக்கம் தலையிடுவதனால் இயக்கம் வடபகுதியில் மிக மதிப்புக்குரியதாகும் என நம்புகிறோம்.

ஒரு அச்சயந்திரசாலைச் சங்கமும் ஆரம்பமாக இருக்கின்றது. வதிரியில் சப்பாத்துக் கட்டும் சங்கமும் பிறவும் வருங்கால வளர்ச்சிக்குரியன. மலையாளத்திலிருந்து வந்த பனைப் பொருள் ஆக்கநிபுணர் இரத்தினசாயி என்பவருடைய உதவியை ஐக்கிய இயக்கம் இங்கே பெறத்தொடங்கி யிருக்கின்றது. எது எப்படி வரினும் கொழும்பிலே பிரதமர் செனநாயக்காவும், ஐக்கிய இயக்கத்தின் அண்ணனும் கல்வெடுத்துரையின் சீஷனுமாகிய சொய்சாவும் யாழ்ப்பாணத்திலே திருவாளர் R. C. S. குக், அ. அருளம்பலம், V. வீரசிங்கம், முதலியார் பொன்னம்பலம் முதலியோரும் இருந்தால் வருங்கால வளர்ச்சியைப் பற்றி நாம் வடபகுதியினர் அதிகம் யோசிக்கத் தேவையில்லை என்பது நமது அபிப்பிராயமாகும்.

நமது வடபகுதியின் சுமார் 35 வருடச் சரித்திரமானது ஒரு பெரிய புத்தகமாக எழுதப்பட வேண்டியது. சுருக்கமாகச் சாரம திரட்டி இங்கே கொடுக்கப் பட்டது. குறை பொறுத்தருள்க.

வாழ்க! ஐக்கிய இயக்கம்!

வாழ்க! ஈழமணித் திருநாடு!

திரு. மு. செல்லப்பா
கூட்டுவுத் தாத்தா.

அதிகார் A. நாகராதர்
J. P., U. M.,
யாழ்ப்பாண
ஐக்கிய மத்திய வங்கிப் போஷகர்.

திரு. S. தம்பு, J. P.
ஐக்கிய தொண்டர்

இராசவாச முதலியார்
V. பொன்னம்பலம், J. P.
யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்திய வங்கித்
தலைவர்.

திரு. W. P. A. குக், M. A.
வட பிரிவு முதல்
உதவிப் பதிவு காரியஸ்தர்

யாழ்ப்பாணம் மலையாளப்புகையிலை ஐக்கிய சங்கத்தில் புகையிலை தனிசு தனிசாகத் தேரியப்படுதல்
 Workers Assorting tobacco at the Jaffna Malayalam Co-op. Tobacco Sales Socy.

'A' வகுப்பில் இடம் பெற்ற கருங்கய நாணய சங்கம்
 The Mathagal East Co-op. Cr. Socy. Placed in "A" Class and grants medium term loans.

== யாழ்ப்பாணம் ==

மலையாளப் புகையிலை ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கம்

Appropriate Technology Services
121, POINT-PELFO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No.....

க. நடராசர்

யாழ்ப்பாணத்தி லுள்ள கமக்காரரிற் பெரும் பாலானோர் புகையிலைப்பயிர் செய்பவ ராவர். பணவருவாயை அதிகமாகத்தரும் பயிர் களில் புகையிலையும் ஒன்றாகும். புகையிலைச் செய்கை யாழ்ப்பாணத்துக் கமக்காரருக்கு மிக்க சீவாதாரமாயுள்ளது. அதன் பொருட்டுக் கமக்காரர் பெருந்கொகைப் பணஞ் செலவு செய்து வருந்தி யுழைத்து இப்பயிரை உண்டு பண்ணுகின்றனர். தாம் சேமித்த பணம் முழு வதையும் புகையிலைச் செய்கையின் பொருட் டுச் செலவுசெய்து தமதும், தமது குடும்பத்தி னதும் சீவியத்துக்கு இதனையே முற்றாக நம்பி வாழ்கின்றனர். அத்துடன் தமது மக்களின் கல்விக்கும், தமது பிற்கால வாழ்க்கைக்கும் இப் புகையிலையார் பெறும் ஊதிபந்தான் ஆதாரமாகும். பொதுவாகக் கூறின் கமக்கார ரின் நல்வாழ்க்கை முற்று முழுதாக இப்புகை யிலைச் செய்கையால் அடையும் இலாபத் தையே பொறுத்ததாகும்.

புகையிலையில் நூற்றுக்கு 40 விகிதம் மலையா ளத்துக்கே அனுப்பப்படுவதேயாகும். மலையா ளாளுக்குப் புகையிலை ஏற்றுமதி நேற்று அல்லது இன்று ஏற்பட்ட வியாபாரம் அல்ல.

முற்காலந் தொடக்கமாகப் புகையிலை யாழ்ப்பாணத்தில் செய்கை பண்ணப்பட்டு வரு வதாகும். நாளடைவில் அதனைச் செய்வோர் தொகையும் கூடிக்கொண்டே வருகின்றது. வருடவீதம் இருபத்தையாயிரம் தொடக்கம் முப்பதினாயிரம் ஏக்கருக்குக் குறையாமல் புகை யிலைச் செய்கை நடைபெற்று வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் பயிரிடப்படும் புகையிலையை மூன்று இனங்களாகப் பிரிக்கலாம். முத லாவது குடிபுகையிலை. இது காரணமாகத்தான் யாழ்ப்பாணச் சுருட்டுக்கு மிக்க மதிப்பும் பேரு முண்டாயிற் றெனலாம். இரண்டாவது சப்பு தற்கு உபயோகிக்கப்படும் புகையிலை இது பெரும்பான்மையும் தென்னிலங்கையில் அதி கம் பாவிக்கப்படுவது. மூன்றாவது மலையாளப் புகையிலை. இதுவும் சப்புதற்பொருட்டே உபயோகமாவது. மலையாளத்தில் (திருவாங்கூர் மலையாளம் எனப்படும்) உள்ளவர்களே இப் புகையிலையை விசேஷமாக உபயோகிப்பவ ராவர். யாழ்ப்பாணத்தில் உண்டாக்கப்படும்

பன்னூற்றாண்டுகளாக இவ்வியாபாரம் நடை பெற்று வருகின்றது. பதினாயிரம் கண்டி புகை யிலை (ஒரு கண்டி 600 இரத்தல்) மலையாளத் துக்கு அனுப்பப்பட்ட காலமும் உண்டு. திரு வாங்கூர் சமஸ்தான அரசினர் இப் புகையிலை யில் தீர்வை வரி அறவிட்டு வருகின்றனர். இக் தியாவின் மற்றும் பகுதிகளிலிருந்து பெறும் புகையிலையைப் பிரபலப்படுத்துவதற்காகச் சில வருடங்கட்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்திலி ருந்து அனுப்பப்படும் புகையிலையின் வரியை கண்டி ஒன்றுக்கு 900 ரூபாவாக உயர்த்தினர் யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர் சார்பாக இலங்கை யரசினர் திருவாங்கூர் அரசினருக்கு மனுச் செய்ததின் பேராக அத்தீர்வை பழையபடி 90 ரூபாவாகக் குறைக்கப்பட்டது. சிறிது காலத் திற்குப்பின்னர் இத்தீர்வை வரி கண்டியொன் றுக்கு 110 ரூபாவாகவும், அதன்பின்னர் 125 ரூபாவாகவும், பின்னர் 200 ரூபாவாகவும்

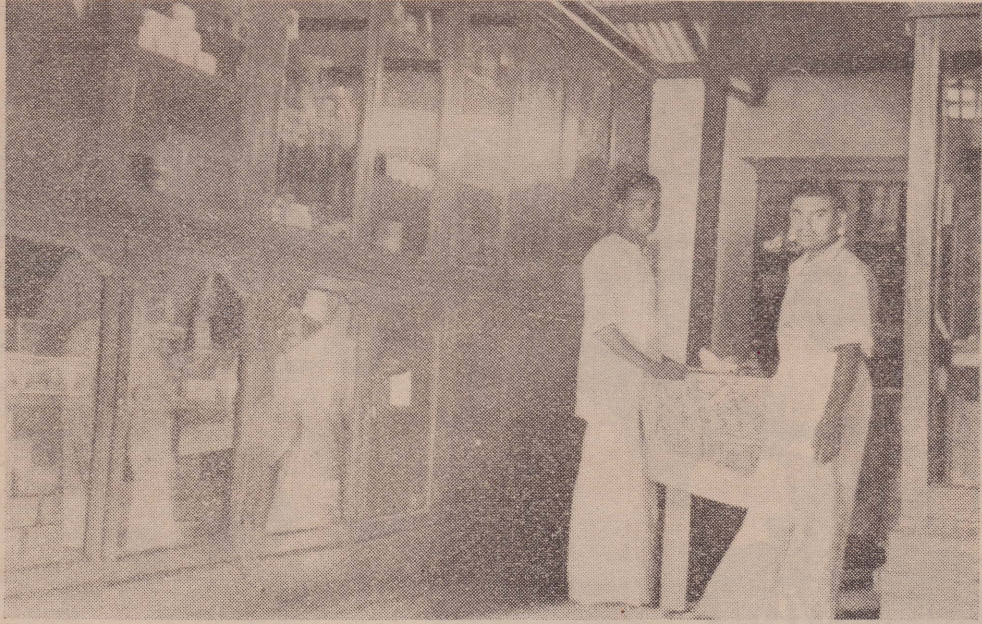
உயர்த்தப்பட்டது. 1945ம் வருடம் இப்புக்கையிலேயின் தீர்வை வரி கண்டி யொன்றுக்கு 300 ரூபாவாக உயர்த்தப்பட்டது. இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அனுப்பப்படும் புகையிலையில் கூடிய வரியை விதித்ததுடன் நின்ற ரல்லர். இந்தியாவுக்குள்ளிருந்து, அதாவது திரு நெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் என்னும் ஜில்லாக்களிலிருந்து, இறக்குமதியாகும் புகையிலைக்கு, யாழ்ப்பாணப் புகையிலையில் விதித்த தீர்வையில் ஏறக்குறைய அரைவாசியையே வரியாக விதித்தனர். எனவே யாழ்ப்பாணப் புகையிலை இத்த இந்தியாப் புகையிலையுடன் போட்டி செய்ய வேண்டியதாயிற்று. இந்தியாவிலிருந்து பெறப்படும் புகையிலையின் விலை குறைவாயிருப்பதால் அங்கிருந்து இறக்குமதியாகும் புகையிலை பன்மடங்கு அதிகரித்து விட்டது. கோயம்புத்தூரிலிருந்து மாத்திரம் 12000 கண்டி புகையிலை வருடவீதம் திருவாங்கூருக்குள் இறக்குமதியாகின்றது. யாழ்ப்பாணப் புகையிலைக்கு இனி மலையாளத்தில் இடம் கிடையாதோ வென்றும் யோசிக்க வேண்டியதாயிற்று. நல்லதீர்வுடமாக இப்புக்கையிலையின் விசேஷகுணங்கள் காரணமாகவும், இதனைப் பாவிப்போர் விசேஷ பிரியம் காட்டியதன் காரணமாகவும் இன்னும் இப்புக்கையிலைக்கு அங்கே அதிக விருப்பமும் தேவையும் இருந்து வருகின்றன. என்றாலும் சென்ற பத்து வருடக கணக்குகளை நோக்குமிடத்து இப்புக்கையிலையின் ஏற்றுமதி குறைந்துகொண்டு வருவதைக் காணலாம். நியாயமாக இப்புக்கையிலை வியாபாரம் நடத்தப்படின் 5000 கண்டிகட்கு மேற்படாமல் திருவாங்கூருக்கு இப்புக்கையிலை ஏற்றுமதி செய்ய இடமுண்டு. மேலும் திருவாங்கூர் அரசினர் எல்லாமாக 5745 கண்டி யாழ்ப்பாணப் புகையிலை மாத்திரம் வருடமொன்றுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாமென வரையறுத்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் பற்பல பக்கங்களிலும் வசிக்கும் ஏழைக் கமக்காரரே இந்த மலையாளப் புகையிலையை உண்டாக்கி வருகின்றனர். கிராமங்களில் வசிக்கும் வியாபாரிகளே இக் கமக்காரருக்கு புகையிலைச் செய்கையின் பொருட்டு முற்பணம் கொடுத்து உதவி புரிவார். தாம் கொடுக்கும் பணத்துக்கு நூற்றுக்குப் பதினெட்டு வீத உட்டியைத் தயவு தாட்சணிய மின்றி இவர்கள் அறவிடுவர். பின்னர் தாம் நினைத்த விலைக்குப் புகையிலையைக் கடனாகவும் பெறுவர். மலையாளத்தில்

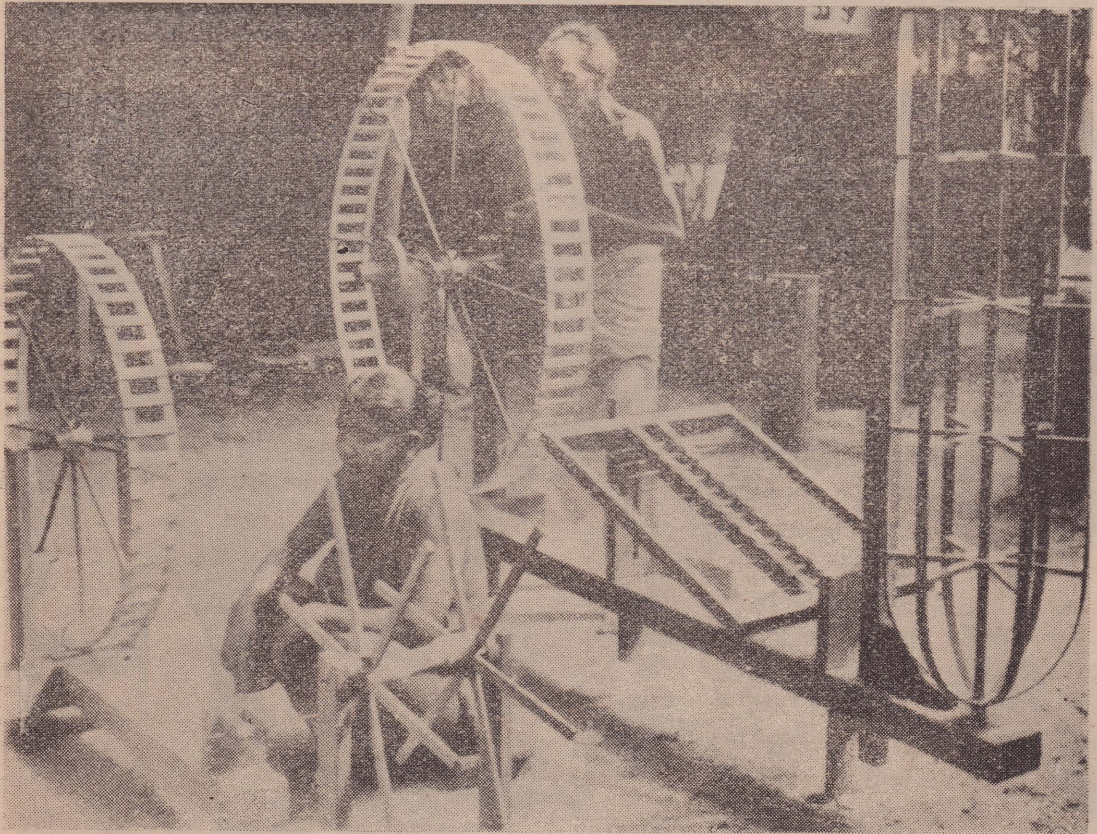
புகையிலை விற்பனையான பின்னர்தான் இக் கமக்காரருக்குப் பணம்வந்து சேரும். கிராமங்களில் வசிக்கும் இவ்வியாபாரிகள் நகரத்திலுள்ள செட்டிகளிடமிருந்து நூற்றுக்குப் பன்னிரண்டு வீதம் வட்டிக்குப் பணம் பெறுவது வழக்கம். பணத்துக்குப் பொறுப்பாக புகையிலையைச் செட்டிகளிடம் ஒப்படைப்பார்கள். இச் செட்டிப் பிள்ளைகள் திருவாங்கூரிலுள்ள மேலாப வியாபாரிகளிடமிருந்து பெருந்தொகை பணத்தைக் கடனாகப் பெறுவார்கள். செட்டிகளும் மற்றைய பெரிய வியாபாரிகளும் இப்புக்கையிலைக்கு உப்புத் தண்ணீர் தெளித்து சிப்பங்களாகக் கட்டிப் பாய்க்கப்பல்கள் மூலம் திருவாங்கூருக்கு அனுப்புவார்கள். இந்த வியாபாரத்தால் ஏற்படும் ஏற்றுமதி; இறக்குமதி, தெரிவுசெய்தல், உப்புத் தண்ணீர் தெளித்தல், சிப்பங் கட்டல், கிட்டங்கிவாடகை, கப்பற்கேள்வு முதலிய செலவுகள் யாவும் கமக்காரரே பொறுக்க வேண்டும். நற்றில் ஒருவருடம் சென்றபின் கமக்காரர் தாம் முன்பேசிக் கொடுத்த விலையிலும் குறைந்த தொகைப் பணத்தையே பெறுகின்றனர். இது இப்படியாக இருக்கும்போது கமக்காரர் வியாபாரிகளின் அடிமைகளாய் எப்பொழுதும் கடனில் மூழ்கி இம்சைப்படுவது எப்படி நூதனமாகும்? மேலும் திருவாங்கூரில் நடைபெறும் வியாபார முறையும் மிக்க அதிருப்திகரமான நிலையில்தான் உள்ளது. மேலாப வியாபாரிகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஒழுங்கின்படியும் குறித்த தரக்குக் கூலியுடனும் வேலை செய்வவராவர். இவர்கள் மொத்த வியாபாரிகட்குக் கடனை இப்புக்கையிலையைக் கொடுக்க இந்த மொத்த வியாபாரிகள் சில்லறை வியாபாரிகட்கு இப்புக்கையிலையை விறகக் கொடுப்பர். இப்படியாக மிக்க பாடுபட்டு அதிக சிரமத்துடன் புகையிலையை உண்டாக்கிய கமக்காரர் எத்தனையோ தரகர்கட்கு உழைப்பவராகின்றனர். கமக்காரர் செலவில் வியாபாரிகளுக்கும் தரகர்களுக்கும் கஷ்டமன்றிப் பொருளிட்டி விலாப் புடைக்க உண்டு இனிது வாழும் வசதியைப் பெறுகின்றனர். தாம் எப்போதாவது இலாபம் அடைந்ததாக இந்த வியாபாரிகள் கமக்காரர்களுக்குக் கூறியது கிடையாது. இது விஷயத்தில் கமக்காரர் என்றும் இருட்டில் வசிப்பவராகின்றனர். இப்புக்கையிலை திருவாங்கூரில் எப்படியாக விலைப்படுத்தப் படுகின்ற தென்பதை இவர்கள் சிறிதும் அறியார். திருவாங்கூர்

1 மட்டுவில் கமலாசனிவித்தியாசாலைக்காகப் பூக்கந்தவர்கள். 2 அவர்கள் பின்னலவேலைசெய்தல்.
1 Madduvil Kamalasang School Supply Socy. 2 Members at embroidery work.

வவுனியா ஐக்கிய பண்டசாலைச் சமாசம்
Vavuniya Co-op. Stores Union.

பெருமாள் கோயிலடி ஐக்கிய நெசவுச் சங்கம்
Perumal Kovilady Co-op. Textile Socy.

லுள்ள மேலாப வியாபாரிகள் செட்டிகளாகும் வியாபாரிகளிட மிருந்தும், செட்டிகள் உள் நாட்டு வியாபாரிகளிட மிருந்தும் இலாப மடைய முயல்கின்றனர். உள்நாட்டு வியாபாரிகள் ஏழைக் கமக்காரரை உறிஞ்சுவர். எனவே கடைசியாக் நடடமடைந்து கடனில் மூழ்கித் துன்பமடைவோர் கமக்காரரே.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஐக்கியசங்க இயக்கங்கள் பரம்பி மிகவும் உறுதியடைந்தது. ஏழைக் கமக்காரருக்குக் குறைந்த வட்டியில் பணம் கடனைக் கொடுக்கும் ஐக்கிய சங்கங்கள் பல நாடெங்கணும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இதன் பயனாக எத்தனையோ கமக்காரர் உள்நாட்டு வியாபாரிகளின் கொடுமைகளிலிருந்து தப்பிப் பிழைக்கும் பேற்றைப் பெற்றனர். கமச் செய்கைக்கு இவ் வியாபாரிகளிடமிருந்து பணம் கடனாகப்பெறும் வழக்கம் பெரிதும் குறைந்து விட்டதென்றே கூறவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தால் ஏற்பட்ட நன்மைகளைக் கமக்காரர் நன்கு உணர்ந்ததின் பேராக அவர்கள் தாம் விளைவிக்கும் புகையிலையை மலையாளத்தில் விற்பனைசெய்ய ஓர் ஐக்கிய விற்பனைச் சங்கம் ஏற்படுத்தும்படி ஆவலோடு கேட்பாராயினர். 1930-ம் வருடத்தில் இவ்விஷயமாகத் தீர்க்காலோசனை செய்து இவ்வித சங்கமொன்று அமைப்பது அவசியமென முடிவு செய்யப்பட்டது. முதலாவதாக இவ்வித பெரிய வியாபாரத்தை நடத்த மூலதனமாகப் பெருந்தொகைப் பணம் எப்படிப் பெறலாமென ஆராய வேண்டியதாயிற்று. அத்துடன் கமக்காரரின் ஆதரவையும் நம்பிக்கையையும் இச்சங்கம் பெற இயலுமா என்பதும் நன்கு நோக்கியறிய வேண்டியதாயிற்று. பெருந் தொகையான கமக்காரர் முன்வந்து தாம் இச்சங்கத்தைப் பூரணமாக ஆதரிப்பதாக வாக்குறுதி செய்தனர். அரசினரும் இவ் வியாபாரத்துக்கு வேண்டிய பணத்தைக் கடனைக் கொடுக்க நீடித்த ஆலோசனையின் பின்னர் இசைந்து இணங்கினர். 1934-ம் வருடம் ஏப்பிரல் மாதம் 26-ம் திகதி யாழ்ப்பாணம்—மலையாளம் புகையிலை ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கம் பதிவு செய்யப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் 13 பேர்கள் இச்சங்கத்தில் அங்கத்தவராகச் சேர்ந்தனர். இவ் வியாபாரத்தை நடத்த அரசினர் மூன்றரை இலட்சம் ரூபா கடன் கொடுக்கச் சம்மதித்தனர். முதல் வருடத்தில் இச்சங்கம் செய்த வியாபாரம் மிகச் சிறியதே. வாங்கி ஏற்றுமதி செய்த புகையிலையால் அங்கத்தவர்களுக்கு

முற்பணமாகக் கொடுத்த பணத்தை விட திரும்பவும் மிகுதிப்பணமாக 3736 ரூ. 39 சதம் மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டது. இதைக்கண்ட உள்நாட்டு வியாபாரிகளும் முதலாளிமாறும் பொருமையும் குரோதமும் அடைந்து இச்சங்கத்தினை நசித்து விடும் பொருட்டுப் பல விதமான தடை தாமதங்களை உண்டாக்கினர். அப்படிச் செய்தும் இச்சங்கமானது புகையிலை வியாபாரத்தில் மிக்க விருத்தியடைந்த துடன் வியாபார முறையில் போதிய அனுபவத்தைப் பெற்றது. திருவாங்கூரிலும் இவ் வியாபாரத்தைக் கொண்டு நடத்தக் கூடிய வியாபாரிகளின் நக்பிக்கையையும் ஒத்தாசையையும் பெறக்கூடியதாயிற்று. இலங்கையில் கூட்டுற வாளர்களால் இதுவரை கையாளப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் மிகப்பெரிய வியாபார ஸ்தாபனத்தின் அஸ்திவாரம் போடுவதாயிற்று.

1935-ம் வருடத்தில் உள்நாட்டு வியாபாரிகள் நூற்றுக்குப் பத்து வீதத்தால் புகையிலையின் விலையைக் கூட்டி இச்சங்கத்துக்குக் கமக்காரர் எவரும் புகையிலை விலைக்குக் கொடாதிருக்க உபாயங்கள் கையாண்டனர். அப்படி யிருந்தும், இச்சங்கத்தில் அங்கத்துவம் பெற்ற கமக்காரர் மனத்திடமுடையவராய் நின்று தமது கடமையை ஆற்றினமையால் சங்கம் வெற்றிகரமாகத் தனது வேலையை நடாத்தக்கூடியதாயிற்று. அவ்வருடம் யாழ்ப்பாணத்தில் விளைவிக்கப்பட்ட புகையிலையில் மூன்றிலொருபாகம் இச்சங்கமூலமாகவே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. திருவாங்கூரில் இருக்கும் மேலாப வியாபாரிகள் இந்த வியாபாரிகளுடன் சேர்ந்துகொண்டு இச்சங்கத்துக்கு மாறாக வேலை செய்தனர். அவ்வருடம் இது காரணமாக இச்சங்கத்துக்கு 10000 ரூபா நடடம் ஏற்பட்டது. அடுத்தடுத்த வருடங்களில் ஏற்பட்ட விரோதங்கள் தடை தாமதங்கள் நீங்கவே இச்சங்கம் மிகவும் விருத்தியடையக் கூடியதாயிற்று. இப்போது மலையாளப் புகையிலை வியாபாரம் முற்றும் முழுதாக இச்சங்கத்தின் பொறுப்பில் வந்து விட்ட தெனக் கூறினும் பிழையாகாது. 1942-ம் வருடத்தில் சங்கம் தனது வியாபாரத்தை முன்னேற்றி செவ்வனே நடத்தும் நோக்கத்துடன் கடனுக்கு இதுவரை விற்பனை திருவாங்கூர் தரகு விற்பனையாளரை நிற்பாட்டி தனது சொந்த விற்பனையாளரை நியமித்து இதன் நிமித்தம் சில்லறை வியாபாரி

களும் புகையிலையை சங்கத்திடமிருந்து நேரே பெறக்கூடிய வசதி ஏற்படலாயிற்று. இப் புகையிலை வியாபாரம் தொடங்கிய காலம் தொடக்கம் நடைமுறையாக வந்த கடன் வியாபாரமும் நிற்பாட்டப்பட்டு கைரொக்கமாகப் பணம்பெற்று வியாபாரம் செய்யும் முறையும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

இப்போது இந்த ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கம் இலங்கை முழுவதற்கும் வியாபார விஷயத்தில் உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டக்கூடிய ஓர் சங்கமாக மிளர்கின்றது. ஐக்கிய முறையில் வியாபாரம் சித்தியுடன் செய்து முடிக்கலாம் என்பதற்கு இச் சங்கம் போதிய சான்றாகும். இப்போது இச் சங்கத்துடன் போட்டிசெய்ய வேறு வியாபாரஸ்தாபனங்கள் சிடையா. இப் புகையிலை வியாபார விஷயத்தில் இச் சங்கத்துக்குள்ள அனுபவமும் தொளிலாற்றற் றிறமையும் இம்மாத் திரமன்று. இந்த வியாபாரத்தைத் தாமே நடத்த வேண்டுமென்பது இச் சங்கத்தின் நோக்கமன்று. உலக வியாபார நிலையைக் கொண்டு நிதானிக் கப்படும் இப் புகையிலை வியாபாரத்தை ஒருவர் அல்லது ஒரு வியாபாரக் குழுவினர் தமது சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ள வியலாது. திருவாங்கூரில் புகையிலையின் விலை உயர்வதும், குறைவதும் அங்கு அதிகமாக உண்டு பண்ணப்படும் தென்னைப் பண்டங்களின் விலைவாசியின் ஏற்றத்தாழ்ச்சியைப் பொறுத்ததாகும். பொருட்களை நல்ல விலைக்கு விற்பதற்கு ஒருவருக்கு அல்லது ஒரு குழுவினருக்கு அந்தப் பொருளின் வியாபாரம் சொந்தமாய் இருப்பது விரும்பத்தக்கதன்று. இப்படியிருப்பது பொதுசன சமூக முன்னேற்றத்துக்கும் இயைந்ததாயில்லை. ஏற்ற வியாபார முறையை அனுஷ்டிப்பதால் பொருட்களை விற்பவர் மாத்திரமன்று அவைகளை வாங்குபவர்களும் நன்மையடைய வேண்டும். இதனை நன்கு உணராமையாற்றின ஐக்கிய இயக்கங்களில் ஈடுபட்டுள்ள சிலர் உடனுக்குடன் இவ் வியக்கங்களினால் நன்மை ஏற்படவில்லையென மன விழுக்காட்டினை அடைகின்றனர். ஏற்ற முறைப்படி வியாபாரம் நடத்தப்படுவதால் அவ் வியாபாரப் பொருட்களுக்கு விசேஷ விருப்பம் உண்டாவது உண்மையே. என்றாலும் ஐக்கிய முறைப்படி கமக்காரரைத் தம் வசப்படுத்திக் கொள்வதற்கு இது முறையன்று. நன்கு அமைக்கப் பெற்ற ஐக்கிய சங்கமூலம் இவ் வியாபாரம் நடத்தப்பட்டின், போலி வியாபாரிகளின் அட்டுளியங்களையாவும்

நீங்கி மறைவதுடன் கமக்காரர் தாம் பட்ட கஷ்டத்துக்கேற்ப உரிய இலாபத்தை அடையக்கூடியவராவர். இச் சங்கத்தில் அங்கத்துவம் வகிப்போரின் விளைபொருட்களுக்கு நீதியான விலையினைப் பெற்றுக் கொடுப்பதே இச் சங்கத்தின் பிரதம நோக்கமாகும். அப்படிச் செய்யுங்கால் கமக்காரராவோர் வியாபாரிகள், தரகர் முதலியோரின் கொடுமைகளி லிருந்து விலகித் தாங்கள் விளைவிக்கும் பொருட்களுக்கு நியாயமான விலையைப் பெறுவதுடன், ஒழுங்கான வியாபார முறையையும் நிலைபெறும்படியும் சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்பட்டு விடுகின்றன.

புகையிலையைப் பதனிடவதற்கும் அதனைச் சேமித்து வைப்பதற்குமாக அரசினர் உதவியுடன் 60000 ரூபா செலவு செய்து அமைக்கப்பட்ட கட்டடத்திலிருந்தே கடமையாற்று கின்றது. இதை அரசினரிடமிருந்து முற்றாக விலைக்குப்பெற இது வரையில் 40000 ரூபா அரசினருக்குச் செல்மதியாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இச் சங்கத்தின் உபயோகத்துக்காக இன்னும் சில கட்டடங்கள் அமைக்கப்படவேண்டி யிருக்கின்றன. அதன் பொருட்டு அயலிலுள்ள முடிக்குரிய நிலத்தை சூத்தகையாகப் பெற எத்தனங்கள் செய்யப் படுகின்றன.

சென்ற மே மீ வரையுமுள்ள அங்கத்தவர்களின் தொகை 2231 தற்போது (31-10-49 முடிய) உள்ள அங்கத்தவர்களின் தொகை 2430 இவர்கள் யாவரும் புகையிலைச் செய்கையில் ஈடுபட்டுச் சீவியம் நடத்தும் குடும்பத்தினரேயாவர்.

இச் சங்கம் இப்புகையிலை வியாபாரத்தை நடத்தும் ஒழுங்கு பின் வருமாறு:— கமக்காரர் தாம் விளைவித்த புகையிலையை சங்கத்துக்குக் கொண்டு வருவார். அவர் அங்கத்தவரல்லாவிடின் அவரை அங்கத்தவராகச் சேர்த்து அவரது புகையிலையைச் சங்கம் ஏற்கும். ஏற்கப்பட்ட புகையிலை பத்துத் தினிசகளாகத் தெரியப்பட்டு, முன்னதாக அறிவிக்கப்பட்ட விலைகளின்படி உள்ளூர் விலையில் ஏறக்குறைய 60 வீதத்தை அங்கத்தவர் முற்பணமாகப் பெறுவர். பின்னர் இப் புகையிலையை உப்புத்தண்ணீர் தெளித்து பதனிடப்பட்டு சிப்பங்களாகக் கட்டி திருவாங்கூருக்கு இச் சங்கத்தினர் அனுப்புவார்கள். எல்லாச் செலவும் நீக்கி இந்த வியாபாரத்தால்

அடைந்த மிகுதிப் பணத்தை இச் சங்கம் அங்கத்தவர்கட்கு அவர்கள் பெற்ற முற்பணத்துக் கேற்ப பிரித்துக் கொடுக்கும். சங்கம் இதை நடத்தும் செலவுக்காகவும், கந்தோர் உத்தியோகஸ்தர் சம்பளத்துக்காகவும் ஓர் கழிவைப் பெறுகின்றது.

இச் சங்கம் ஆரம்பகாலந் தொடக்கம் இதவரை நடத்திவந்த இந்தப் புகையிலை வியாபாரத்தின் விபரங்கள் பின்வரும் அட்டவணியிற் கண்டு கொள்ளலாம்:—

வருடம்	அங்கத்தவர் தொகை	பங்குப் பணம்	அடக்கப் பணம்		எடுத்த புகையிலைத் தொகை கண்டி இறுத்தல்	முற்பணம்		மிகுதிப்பணம்		மிகுதிப் பண விசுதம்
			ரூபா	சதம்		ரூபா	சதம்	ரூபா	சதம்	
1934	219	1195/-	—	—	786 375	256784	25	3727	45	34%
1935	425	2225/-	166	74	1324 362	119392	78	—	—	—
1936	821	6550/-	304	32	2391 057	742084	88	22555	64	6%
1937	908	6985/-	304	32	811 071	219188	34	54638	11	41%
1938	905	8565/-	666	96	244 076	59569	53	4624	63	13%
1939	919	8570/-	1713	56	363 468	57361	67	14784	24	26%
1940	1511	9069/-	4575	44	2557 373	394930	43	78294	29	20%
1941	1873	12716/-	6572	76	2806 472	427195	17	256311	82	60%
1942	1936	14601/-	8554	24	1724 434	300355	99	480548	26	160%
1943	1926	14551/-	8554	24	1 043	154	47	306	00	—
1944	1926	18986/-	29539	46	203 596	120739	77	12073	97	10%
1945	2120	18806/-	32062	39	1224 370	587884	15	188122	92	32%
1946	2153	18911/-	43074	52	2057 408	834222	00	417111	00	50%
1947	2195	195961/-	44574	52	1024 015	448035	90	—	—	—
1948	2227	195951/-	46785	26	1013 204	449725	10	—	—	—
1949	2231	19706/-	62676	69	2322 006	1079259	5)	—	—	—

டென் மார் க்கைப் பார்

[க. கணபதிப்பிள்ளை, B. A., F. R. G. S., மட்டக்களப்பு]

கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கும் விவசாயத்திற்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. விவசாயத்தை முன்னேற்றுவதற்கு கூட்டுறவு இயக்கம் பயன்படுத்தப்பட்டதுபோல், வேறு எத் துறையிலும் அவ்வியக்கம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கமாட்டா தென்பது எவராலும் மறுக்கொணாத உண்மை. இலங்கைத் தீவைப் பொறுத்தமட்டில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படையான கருத்துக்களை நமது விவசாயத்தை முன்னேற்றுவதற்காக நாம் முற்றும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டதாக நினைப்பதற்கு இடமில்லை. இன்னும் நமது விவசாயம் கீழ் நிலைபிற்றினிருந்துகொண்டிருக்கிறது. இலங்கை விவசாயத்துறையில் திருத்தமடைவதற்கு இன்னும் எவ்வளவோ இடமுண்டு. நமது பத்திரிகைகளில் தோன்றும் படங்களைக்கொண்டு இலங்கையின் விவசாய நிலையை நாம் மட்டிடுவதாக இருந்தால், அது மிகவும் உன்னத நிலையை அடைந்து விட்டதென்றே நாம் மட்டுக்கட்டி விடலாம். ஆனால் படத்தில் நெல் ஷினைவது அபூர்வம், கடதாசித் திட்டத் திருத்தம் விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்டு விடுவதும் அசாத்தியம். ஆனால் இவையெல்லாம் நமது எத்தனத்தின் விரிவைக் காட்டுகின்றன.

இலங்கையில் சாகுபடி செய்யப்படுகின்ற நிலத்தில் பெரும்பகுதி ஒரு சிலருடைய கைவசமிருக்கின்றன. இவர்களெல்லாம் வேலைசெய்யாத முதலாளிகள். வயலிலே இறங்கிக் கலப்பை பிடித்தோ, மண்வெட்டி பிடித்தோ நிலத்தை உழுது விவசாயம் செய்யக் கூடியவரின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவானதாகும்.

இனி, அங்ஙனம் வேலை செய்யக்கூடிய கமக்காரரின் பொறுப்பிலிருக்கும் நிலப்பரப்பு மிகவும் சிறியது. சிலருக்கு அரை ஏக்கர், கால் ஏக்கர் நிலங்கூட இல்லாமலிருக்கின்றது. ஏழைக் கமக்காரன் தன் நிலத்தைப் பிள்ளைகளுக்குச் சீதனம் கொடுப்பதால் நிலம் பிரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்விதம் “காக்கொத்து” “அரைக்கொத்து” தரைகள் கூடப் பிரிவிடப்பட்டு விடுகின்றன. மட்டக்களப்புப் பகுதியில் ஒரு வழக்கம் கடைமுறையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அது “தட்டுமாறி விதைத்தல்”

என்னும் வழக்கம். செய்கைபண்ணுவதற்குரிய பூமி மிகவும் குறைந்து விட்டமையால், ஒரு வருஷத்தில் ஒருவரும், அடுத்த வருஷத்தில் வேறொருவருமாக விதைக்கவேண்டி அநேகமாக நேரிடுவதுண்டு. இதை விடச் சீர்கெட்ட முறை வேறெந்த நாட்டிலாவது உண்டென்று எண்ணுவதற்கு இடமில்லை.

இலங்கையில் கையாளப்பட்டுவரும் விவசாய முறை திருந்துவதாக இருந்தால், நிலத்தைப் பங்கு போடுகின்ற வழக்கம் சட்டரீதியாகத் தடைபண்ணப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு வயலும் குறைந்தது பத்து ஏக்கருக்குக் குறையாத பரப்பையதாயிருத்தல் வேண்டும். பூமியின் சொந்தக்காரன் தானே தனது வயலைச் செய்கைபண்ணுகிறவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். தவிர, விவசாயி தனது பூமியிலே வருஷம் பூராவாக வேலை செய்கின்றவனாக இருத்தல் வேண்டும். நிலத்தை உழுதல், பயனாயிடுதல், பயிரிடுதல், அறுவடை செய்தல், விற்பனவு செய்தல் போன்ற கருமங்களெல்லாம் ஐக்கியமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

நமது விவசாயத்திலே கீழே குறிப்பிடப்பட்ட விஷயங்களில் மாற்றம் ஏற்படாது விட்டால், அது திருத்தமெய்துவது மிகவும் அசாத்தியமாகும். இவ்வித திருத்தங்களை நமது விவசாயிகள் அடைவதற்கு நமது அரசினர் கூடிய கெதியில் நிலச் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்தல் வேண்டும். தொடக்கத்தில் பிரத்தியோகமான உதவியும் விவசாயிகளுக்குச் செய்தல் வேண்டும்.

இனி, இலங்கையின் விவசாய முறையை “டென்மார்க்” தேசத்தின் விவசாய முறையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம். டென்மார்க் தேசம் மணலடர்ந்த கரைப்பாகத்தையும், சுண்ணக்கல் நிரம்பிய நடுப்பாகத்தையும் உடையது. பரந்து நீண்ட வெளிகளையும், வரண்டு வற்றிப்போன வரல்களையும், சதுப்பு நிலங்களையும், கண்வைத்த தூரத்திற்கு பரந்து விரிந்து கொண்டே போகும் புல்வெளிகளையும், சில இடங்களில் சிறு புதர்களையும் அடக்கியுள்ளது. நிலம் இயற்கையிலே செழிப்பானதல்ல.

மலையும், அருவியும் அங்கே இல்லை. காற்றின் கொடுமையால் வாட்டப்படுகின்ற நாடு ஒன்று உண்டென்று சொன்னால், அதுதான் 'டென்மார்க்.'

இயற்கையில் இங்ஙனம் அமையப் பெற்ற டென்மார்க்கின் தற்போதைய நிலை மனிதனின் முயற்சியால் ஆக்கப்பட்டதென்றே சொல்லிவிடலாம். ஏனைய மேல் நாடுகளில் இருப்பதுபோல வீடுகள் நெருங்கியுள்ள கிராமங்களை இந்நாட்டில் காணமுடியாது. கிராமக் கோவில்கள், தங்கள் வெண்கிரங்களைத் தலைதூக்கி இங்குமங்கும் நிற்பதைவிட வேறெந்த உயரமான கட்டிடங்களையும் கிராமாந்தரங்களில் காண்பது அரிது. விவசாயிகளுடைய வீடுகள் நாடுமுழுக்கச் சிதறுண்டு கிடப்பதுபோல அமைக்கப் பெற்றிருப்பது பார்ப்பதற்கு வேடிக்கையாகத்தானிருக்கும். பனி யுகத்திலே உறைபனி வெள்ளத்திலே அமைக்கப்பட்ட இந் நிலத்தில், உருண்டு திரண்ட கற்குவியல்களையும், அவற்றினற் சூழப்பெற்ற வாடிகளையும், சதுப்பு நிலங்களையும் இங்கு அநேகமாகக் காணலாம். ஒவ்வொரு கற்குவியலின் புறத்திலும் ஒவ்வொரு வீடு அமைக்கப்பெற்றிருக்கும். வீடுகள் அழகாக மாத்தினாலோ, சீமெந்தினாலோ கட்டப்பட்டு, ஒடு அல்லது வைக்கோலால் வேயப்பெற்றிருக்கும். அடர்த காடுகள் இங்கு கிடையாது. குட்டையான மாங்களை வீடுகளைச் சுற்றி நாட்டியிருப்பார்கள். இவைகள் காற்றின் வேகத்தைத் தடுப்பதற்கு உதவுகின்றன. புல்வெளிகளில் உயர் இன மாடுகள் வரிசை வரிசையாக வளையப் போடப்பட்டிருக்கும்.

நிரந்தரமான புற்றகைகளைக் காண்பது அரிது. மாற்றுப் பயிரிடும் முறை இங்கு கையாளப்படுகின்றமையால், சொற்பகாலத்துக்கே வயல்களில் புல்வளர்க்கப்படும். ஏனைய காலங்களில் அவர்கும் பத்தைச்சேர்ந்த பயிர்களை விளைவிப்பார்கள். இவைமந்தைகளுக்கு உணவாக உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. சில இடங்களில் தொட்டம் தொட்டமாக நல்லசாதிப் புல் உண்டாக்கி அதை அறுவடை செய்து வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். புல் விளைவித்தலைவிட தானியங்களும், கிழங்குவகைகளும் ஏராளமாக உண்டாக்கப்படுகின்றன. கோதுமை, பார்ளி, வாற்கோதுமைபோன்ற தானியங்கள் அமோகமாக விளைவிக்கப்படுகின்றன.

உலகத்திலுள்ள வேறெந்தத் தேசத்தையும் விட டென்மார்க்கில் விளைவு வீதம் மிகவும் கூடியதே. இதற்கு முக்கிய காரணம் அத்தேசத்தவரின்

சலியா முயற்சியேயாகும். நீர்ச் செறிவால் சதுப்புத்தன்மை யடைத்து பயனற்றுக்கிடந்த நிலத்தை இவ்வயிரிய நிலைக்குக் கொண்டுவந்தமை டென்மார்க்கின் விவசாயிகளின் உழைப்பின் திறத்தைக் காட்டுகின்றது. சென்ற நூற்றாண்டு முழுவதும் தங்கள் நீர் செழித்த சதுப்பு நிலத்தைப் பண்படுத்துவதிலேயே கழித்தார்கள் இந்நாட்டு விவசாயிகள். "பூமி திருத்தியுண்" என்னும் முதுமொழி இந்நாட்டிற்கே மிகவும் பொருத்தமானது.

டென்மார்க்கிலுள்ள கமங்கள், எண்ணம் யோசனைபின்றி உண்டாக்கப்பட்டவை யல்ல. ஒவ்வொரு கமமும் கமக்காரனுடைய பலத்த யோசனையின் பயனாகவே உண்டாக்கப் பெற்றது. தங்களின் தொழிலை முன்னேற்றுவதற்காக முனையை உபயோகிப்பதில் டென்மார்க்கிலுள்ள விவசாயிகள் முதலிடம் பெறக் கூடியவர்கள்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் டென்மார்க்கிலுள்ள கமங்கள் மிகவும் சீர்கேடான நிலையிருந்தன. சீதனம் கொடுக்கும் வழக்கத்தினாலும், பிள்ளைகளுக்குத் கமத்தைத் துண்டு போட்டு பங்கிடு செய்யும் வழக்கத்தினாலும் கமங்கள் சில்லறைப்பட்டுப் பயனற்றுப் போகக்கூடிய நிலையிருந்தன. இச்சீர்கேடான வழக்கங்கள் சட்டரீதியாகவும், கூட்டுறவு முறையின் வருகையாலும் சிறுத்தப்பட்டு விட்டன.

புலங்களெல்லாம் பத்து அல்லது இருபது அல்லது நாற்பது ஏக்கர் பரப்புள்ள கமங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, திருத்தமான முறையில் செய்கை பண்ணப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு கமத்திலும் கமக்காரன் குடியிருப்பதற்காக அழகான ஒரு வீடு கட்டப்பட்டிருக்கும். வீட்டைச் சார்ந்த, மாரி காலத்தில் மந்தைகளை வைத்துத் தாபரிப்பதற்கு உதவுகின்ற ஒரு கொட்டிலும், கோழி, பன்றி முதலியன வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய கட்டிடங்களும் உள்ளன. ஒவ்வொரு கமத்திலும் அவ்வக் கமத்தின் சொந்தக்காரனும், அவனுடைய குடும்பத்தாருமே வேலை செய்வார்கள். கூலியாட்கள் பிடித்து வேலை விப்பது மிகவும் அபூர்வமாகும். பிள்ளைகள் தங்கள் பிதா மாதாக்களிடமிருந்துதானே கமத்தொழில் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் யாவற்றையும் பயின்று கொள்ளுகின்றனர். 'கமக்காரர்களுக்கென அமைக்கப் பெற்ற உயர்தரப் பாடசாலைகளுக்குப்' பிள்ளைகள் அனுப்பப்படுகின்றனர். இப்பாடசாலைகளின்

மூலம் விவசாயிகளின் பிள்ளைகளுக்கு உயர்தரப் பாடங்களாகிய சரித்திரம், இலக்கியம், சங்கீதம், ஒழுக்கம் முதலிய பாடங்கள் கற்பிக்கப் படுகின்றன. பாடங்களைவிட, இக் கல்லூரி மாணவர்கள் தங்கள் இளம் பிராயத்திற்குள்ளே, தங்களைப்போன்ற ஏனைய மாணவரோடு கலந்து தங்களின் எண்ணங்களை வெளியிடுவதற்கு ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம் இப்பாடசாலைகளினால் அளிக்கப் படுகின்றது.

டென்மார்க்கின் விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு பிரதான காரணமாயிருப்பது கூட்டுறவு முறையாகும். கூட்டுறவு இயக்கம் இத்தேசத்தில் யாதொரு வெளியுதவியுமின்றித் தானாகவே வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. டென்மார்க் மக்களது வாழ்க்கையோடு இணைபிரியாத முறையில் இணைந்து இயங்கிக்

கொண்டிருப்பது கூட்டுறவு இயக்கமாகும். பார்பண்ணைகள் யாவும் கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. பரஸ்பர நம்பிக்கையில் தான் எந்தத் தொழிலும் டென்மார்க்கில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. டென்மார்க்கிலிருந்து விற்பனவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்ற வெண்ணெய்யே, பாத் கட்டியோ, முட்டைபே, மந்தெந்தப் பொருளோ — அவை யாவும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவே ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன.

தன் பொருளாதாரத்தைத் திருத்தி யமைக்கின்ற விஷயத்தில் இலங்கை டென்மார்க்கைப் பின்பற்ற வேண்டும். பின்பற்றினால் பொதுஜனங்களுக்குப் பெருத்த நன்மையுண்டு.

FOR BIGGEST PROFITS

USE

C. C. C.

MANURES

FOR

**COCONUT
TOBACCO
PADDY**

AND

ALL OTHER CROPS

THE

**COLOMBO COMMERCIAL Co.
LTD.**

மிக உயர்ந்த லாபத்தைப் பெறுவதற்கு

C. C. C.

(கொழும்புகொம்மேர்ஷல் கம்பனியார்)

பசுனை வகைகளை

தென்னை

புகையிலை

நெற்பயிர்

ஆகியவற்றிற்கும்

மற்றும் பயிர்வகைகளுக்கும்

பாவிக்க.

கொழும்பு

கொம்மேர்ஷல் கம்பனி

லிமிற்றெட்.

ஓர் சிறு கதை.

சங்கச் சபாபதி

(க. சுப்பிரமணியம்)

சீஷ்ட நிக்கிரக துஷ்டபரிபாலனி என்றால் சபாபதியையே எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆபிரிக்காவில் எட்டாவது படையினரின் தீரவீரத்தை உலகம் முழுதுமே கேள்விப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பிரபல படையிற் சேவை புரிந்தவர்தான் சபாபதி. சபாபதியின் துரதிஷ்டவசமாகச் சமர் முடிந்தது. நன்கொடையாக அரசாட்சியார் கொடுத்த சொற்பணத்துடனும், சில காக்கி 'மிலிட்டரி' உடுப்பு களுடனும், ஓர் 'மிலிட்டரி றிவேலருடனும்' வீடுவந்து சேர்ந்தார்.

கன்ன உச்சியும், காக்கிசேட்டும் ஹிட்வர் மீசையும், கிருபையற்ற முகமும், புஷ்டியான தேக அமைப்பும் புதுமை மங்கா 'றிஸ்ற் வாச்சும்', கையில் 'வாக்கிங்ஸ்ரிக்கும்', காலில்காக்கி 'லோங்சும், பூட்சும்' பிற்புறப் பையில் 'பிஸ்ரலும்' பின்முன் யோசியாப் பேச்சும் உள்ளவர்தான் சபாபதி.

சபாபதி என்றால் அவ்வூரவர்கள் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள். சங்கச் சபாபதி அல்லது சண்டியன் சபாபதி என்றலே எல்லோருக்கும் நன்கு புலப்படும். சபாபதிக்கு ஆங்கிலம் நன்கு தெரியாது, 'மிலிட்டரியில்' பழகிய ஆங்கில அறிவுதான். தமிழிலே சம்பாஷிப்பார்; அத்துடன் கஞ்சிக்குப் பயறிட்டாற் போல ஆங்கிலச் சொற்களையும் தூவிக் கொள்ளுவார். இதற்கு உப்பிட்டாற் போல இருக்கும் அவர் இடையிடையே பாவிக்கும்; 'பிளடி', 'ஹெல்', 'டாம்', 'நொன்சென்ஸ்' போன்ற 'மிலிட்டரிச் சொற்கள். நன்மைக் கென்றால் என்ன தின்மைக்கென்றால் என்ன அவர் பாவிக்கும் வசனத்திற் பெரும்பகுதி இச்சொற் ளாகவே இருக்கும்.

'மில்டரி' உடுப்பு மங்குமுன் தாய் மாமொரான முருகேச முதலியாரின் மகள் குணவதி

யையே விவாகம் செய்துகொண்டார். விவாகமாகியும் வருஷம் இரண்டு பறந்தோடிவிட்டது. உடுப்பும் மங்கிவிட்டது. கையிற் பணமும் காலியாகிவிட்டது. குணவதியினுடைய சொத்துக் களும் கள்ளுக் கடைக்காரனுக்கு ஈடாகிவிட்டன. குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடரிக்காம்பு என்று மரியாதை தவறாத முதலியாரும் சபாபதி சந்திக் கேற்காது தள்ளிவைத்துவிட்டார். திக் கற்றேருக்குத் தெய்வந்துணை. திக்கற்ற சபாபதி அவ்வூரிலுள்ள பண்டசாலையிலும், நாணய சங்கத்திலும் தனது கவனத்தைச் செலுத்தினார். எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் குணவதியிடம் வெறுங் கையுடன் போய்ச் சாப்பிடுவது. தேவையான பொருட்களைப் பண்டசாலையில் கொள்வனவு செய்வார், பணம் கேட்டால் 'தரலாம் குறித்துவை' என்பார். கடன் அதிகமாகிவிட்டதே; கடன் பொருள்களுக்குச் சிட்டை போட்டால் தனதுகாரியிடம் பணம் ஒப்படைக்க வேண்டும். சிட்டை போடாமற் கொடுத்தால் பரிசோதனையின்போது 'லீக்கேச்' தொகை மூன்று நாலு எண்களுக்கு வந்துவிடுகிறதே. ஆனால் இனிக்கடன் கொடுப்பதில்லை என்றால் மனேஜரின் ஆவிக்கு மோசம். என்றலும் ஒருநாள் மனேஜர் கடன் இல்லை என்று ஒரே பிடிவாதமாக நின்று விட்டார். அன்று மாலை 7 மணிக்கு வீடு திரும்பினார். சபாபதியின் வீட்டருகிற் செல்லும் போது 'பளிச்' என்று முகத்தில் ஓர் அறை, நட்சத்திரங்களையே காண்பித்துவிட்டது. நடந்தது என்ன என்ற சுயநிலைக்கு வருமுன் மின்னும் 'ரோச்' வெளிச்சத்தில் நெஞ்சிற்கு நேரே நீட்டிய 'பிஸ்ரொலின் பயங்கரக் காட்சி. யமன் முன் நின்றும்போல் இருந்தது மனேஜருக்கு.

நிர்வாக சபையிடம் முறையிட்டார், பயனில்லை. பொது அலுவலுக்காக எந்தலை பறிபோவதா? என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்லி விட்டார்கள். அன்று தொடக்கம் சபாபதி

இட்டதே சட்டம். பயத்தினால் அங்கத்தவர்கள் சபாபதியை ஓர் நிர்வாகசபை அங்கத்தவர்களும் தெரிந்தார்கள். இச்செய்கை சபாபதிக்கு மிக ஆறுதலை அளித்தது. 'லீக்கேச்' வரும் பொழுதெல்லாம் நிர்வாகசபைகூடும், சபாபதி எழுந்து அத்தொகை உண்மையில் சேதமடைந்த பொருட்களும் தூசியும் மண்ணுந்தான். அதை மனேஜரிடம் அறவிடுவது அநீதி ஆதலால் இதைச் சங்கம் பொறுக்க வேண்டியதுதான் என்று பிரேரிப்பார். ஏகமனதாய்த் தீர்மானம் நிறைவேறிவிடும். மனேஜருக்கு விடுதலை. சபாபதிக்கு இலாபம். நாணயசங்கத்திலும் இதே விதம். பிணைக்காரர் தயங்கினால் அன்றிரவு அவர்கள் தோட்டத்தில் இருக்கும் மரவள்ளிக்கட்டையோ, புகையிலை மரங்களோ பிடுங்கி அல்லது வெட்டி எறியப்பட்டிருக்கும். இக்கிராமத்திலுள்ள இரு சங்கங்களும் வரவர உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடியானது போல் வரத் தொடங்கின.

சங்கத்தைப் பரிசோதனை செய்யும் பரிசோதகர் வந்தால் 'சூச சூச' வெனக் குறைகளைக் கூறுவார்கள். சபாபதிக்கு முன்னிலையில் எல்லாம் நிறைவாகவே கூறுவார்கள். சபாபதியுடன் பரிசோதகர் ஒத்துழைத்தாற்றான் சங்கத்தில் அற்ப வேலையாகுதல் செய்ய முடியும். அல்லாவிட்டால் பரிசோதகர் அவ்வூரிற் கால்வைப்பது அசாத்தியந்தான். கூட்டங்கள் கூடமுடியாது, கல்லெறிதான் சரமாரியாக அருகாமையிலுள்ள வடலிக் கூட்டங்களிலிருந்து வரும்.

பரிசோதகர் ஊரவர்களின் நல்லெண்ணத்தையும் ஆதரவையும் கோரி அவர்களை வழிகாட்ட வேண்டியவர். சபாபதியுடன் சேர்ந்தால் அவர் தன்கடமையினின்றும் விலகியவராவார், ஊரவர்களும் மதிக்கமாட்டார்கள். ஊரவர்களுடன் சேர்ந்தால் கூட்டங்கூட முடியாது, பரிசோதனையும் செய்ய இயலாது. சபாபதி 5-ம்படை வேலைசெய்வார். இதனால் சங்கக் கந்தோரிலிருந்து "இன் எபிசென்ட்" என்று பட்டம் பெற்றுவிடுவார். ஏறச் சொன்னால் எருதிற்குக் கோபம் இறங்கச் சொன்னால் முடவனுக்குக் கோபம். இருதலைக் கொள்ளி

எறும்புபோல் இப்பரிசோதகர் பும்பாடு பரமனே பஞ்சதான் படுமோ!

அன்று ஆடிமாதம் 2-ம் தேதி சனிக்கிழமை ஐக்கியதினக் கொண்டாட்டம் எங்கும் ஆடம்பரமாய் நடைபெற்றது; தேய்ந்து போகும் இச்சங்கங்கள் மன விசாரத்தினால் பங்குபற்றவில்லை. சங்கச் சபாபதியும் சங்கத்திற்கு முன் ரேட்டில் கையில் 'பிக்கோக்' சிகறெட்டுடன் "யாரோவந்தென் இரு கண் பொத்தினார்" என்ற சினிமாப்பாட்டை மெதுவாகப் பாடுவதும் சீட்டி அடிப்பதுமாக உலாவிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுதுதான் தபாற்காரனும் ஐக்கியதீபம் ஆடிமாத வெளியீட்டு இதழைக் கொண்டு வந்தார். சபாபதி வேண்டிப் பிரித்துப் படித்தார். பிரித்தவுடன் கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் முக்கிய திருத்தங்கள் என்ற தலையங்கமே தென்பட்டது. அருகில் இருக்கும் கற்குவியலில் உட்கார்ந்து படிக்கத் தொடங்கினார். 9-ம் பக்கத்திலிருக்கும்—நம்பிக்கைத் துரோகம்—சட்டத்தை மீறல் என்னும் தலையங்க விடயங்களை படித்ததும் சபாபதிக்கு ஒரே விசாரமாகி விட்டது. இந்த அரசாட்சியார் எங்கள் சங்கத்தில் ஏன் தலையிடவேண்டும் என்று முணு முணுத்துக் கொண்டு ஐக்கிய தீபத்துடன் வீடு திரும்பினார். காலையிற் கிளம்பி இரவிற்கு வரும் சபாபதி அன்று இடைவேளையில் வந்து வீட்டில் இருப்பது குணவதிக்கு ஓர் ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. குறுக்கிட்டுக் கதைத்தால் குடும்பத்திற் குமுறல் ஏற்படுமென அஞ்சினவளாய்த் தானும் தன் சமையல் வேலையுமாக இருந்தாள்.

ஆடிமாதம் கண்களைப் பகட்டும் கடும் வெய்யில். சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்த வண்ணம் சபாபதி இப்புதிய சட்டத்தைத் திருப்பித் திருப்பிப் படித்தார், தான் செய்த தவறுகளையும் அநீதிகளையும் மனச்சாட்சி எடுத்தோதியது. புதிய சட்டத்தின்கீழ் எப்போதன்னை அரசாட்சியார் கைதியாக்குவார்களோ என்ற ஏக்கம் நெஞ்சைப் பிளந்தது. சற்றே அசதியானார்.

ஆம்! சங்கப் பரிசோதகரும் பொலிஸ் உத்தியோகஸ்தரும் வந்து விட்டார்கள். எந்

தக் கூட்டக் குறிப்பைப் பார்த்தாலும் சபாபதி பிரேரிக்க அனுமதி இன்றி ஆமோதிக்கப் பட்டதென்றே இருந்தது. இவர் செய்த ஒவ்வொரு குற்றங்களையும் பொலிஸ் உத்தியோகஸ்தர் எடுத்துரைத்தார்கள். அத்துடன் 'லைசன்ஸ்' இல்லாது பிஸ்ரல் வைத்திருக்கும் குற்றத்தையும் எடுத்துரைத்தார்கள். சபாபதிக்கு உடம்பெலாம் நடுக்கிற்று; வியர்வை சிந்திற்று. பொலிஸ்காரர் கைவிலங்கிட அருகினார்கள். தயவாகப் பேசும் சங்கப் பரிசோதகரும் சந்தர்பம் வாய்த்தவிடத்து சரியாகப் பிடிக்கிறாரே என்று கோபம் ஒருபக்கம், கைவிலங்கிட்டால் தன் சண்டியன் பட்டத்திற்குப் பங்கம் என்ற நினைவு ஒருபுறம், சபாபதிக்குத் துணியைக் கொடுத்தது. இவர்கள் எல்லோரையும் சுட்டுக் கொலைசெய்யும் நோக்கமாகப் பிஸ்ரலைத் தட்டினார், பலமுறை தட்டினார் பிஸ்ரல் வெடிக்கவில்லை. இதைக் கண்ட பொலிசார் ஒரேபாச்சலாகப் பாய்ந்து கைவிலங்கை மாட்டினார்கள். கைவிலங்கு மாட்டு கையில் சபாபதிக்கும் பொலிசாரிற்கும் பெரும் குஸ்தி ஏற்பட்டு விட்டது. சபாபதி பொலிசாருக்கு எத்தனையோ குத்துக்கள் இடிகளைக் கொடுத்தும் பயனில்லை; கைவிலங்கு மாட்டி விட்டார்கள். கைவிலங்கிட்டாலும் 'பிஸ்ரல்' கையை விடவில்லை. இனித் தன்னை ஏதும் செய்ய முடியாதென்றறிந்த சபாபதி ஐயோ! ஐயோ! என்று உரத்த சத்தமிட்டு அலறினார்.

சமையல் அறையில் இருந்த குணவதிக்கு நடந்தது ஒன்றுமே தெரியாது. கணவருடைய அபாயக் குரலைக் கேட்டதும் குணவதி தட்டுத் தடுமாறி சட்டிபாணிகளில் தடக்குண்டு ஒரே ஓட்டமாக வந்தாள். "கல் என்றாலும் கணவன் புல்என்றாலும் புருஷ"னல்லா! சபாபதி தரையில் அலங்கோலமாக நாற்காலியின் ஒருகாலை இறுகப் பிடித்தபடி சத்தமிடுவதைக் கண்டாள். ஏதோ சுகயினமோ என்னவோ என்ற எண்ணத்தவளாய் "இந்தாருங்கோ" 'உங்களைத்தானே' என்ன நித்திரையில் நாற்காலியி லிருந்து வீழ்ந்து விட்டீர்களா? இந்நடுப்பகலில் தூக்கமா. அதிலும் பகற்கனவா, எழுந்திருங்கள், "ஊம்.... சமயலாகி விட்டது; குளித்துச் சாப்பிடுங்கள்" என்றாள். சபாபதிக்கு நித்திரையில் நாற்காலியிலிருந்து

விழுந்தனோ ஒருபுறம், கனவில்வந்த 'பொலிஸ் காரருக்கு இடித்ததும், அடித்ததும் நாற்காலியிற் தானே பட்டது; இதன் வலி ஒருபுறம்' தான் பிடித்திருந்த பிஸ்ரல் வெடியாததற்குக் காரணம் தான் பிடித்தது நாற்காலிக்கால் என்று உணர்ந்ததும் ஒரே வெட்கமாய் விட்டது. கண்களைப் பிசைந்தவாறு 'ஒன்று மில்லை' என்ற வார்த்தையுடன் துவாயை உதறிக்கொண்டு எழுந்து மறுபடியும் நாற்காலியில் அமர்ந்தார். குணவதிக்கு முழு விருத்தாந்தங்களையும் எடுத்துரைத்தார்.

ஆமா, நீங்கள் நித்திரையிலும் இப்படிப் பயந்து சீவிக்கவேண்டியதேன். நடக்கப் போகும் சம்பவங்களையே கனவில் காண்பது. சீஸர் கொலை செய்யப்பட முதல் நாளை அவர் மனைவி கல்பேணியா இக் கொலையைக் கனவிற் காணவில்லையா? புதிய சட்டத்திற்குத் தவற முடியாதுதான். ஊரவர்கள் என்றால் நீங்கள் விரட்டி விடுவீர்கள். அரசாட்சியார் இதிற் தலையிட இருப்பதால் அவர்களை எப்படி விரட்டுவது? இத்தூர் நடத்தைகளை விடுங்கள். எங்கள் தோட்டந் துரவைக் கொத்தி வெட்டிப் பண்படுத்தினால் எங்களை யார்தான் ஜெயிக்க முடியும் என்றாள். இன்னும் நெஞ்சத்துடிப்பு மாறாத சபாபதி, சத்தியமே செய்து விட்டார். இனி இந்தச் சங்கப் பக்கமே போவதில்லை எனத் தீர்மானித்தார். விளைபொருள் உற்பத்திச்சங்க உதவியுடன் கமத்தை நன்கு கவனித்தார். காடைத்தனம் பண்ண நேரங் கிடைக்காததால் கெட்ட செயல்களை விட்டொழிந்தார். உணவிற்கும் கஷ்டமில்லை. இப்படிப் புது ஒற்றை புரட்டிய மருமகளையும் மகளையும் முருகேச முதலியார் திரும்பவும் ஏற்றுக் கொண்டார். பெற்ற மனம் பீத்தல்லவா? சபாபதியின் குடும்பம் தற்பொழுது ஒரே குதூகலந்தான். அவ்வூரில் இப்பொழுது சங்கச் சபாபதியோ சண்டியன் சபாபதியோ என்றால் ஒருவருக்குமே தெரியாது. தனவந்தன் சபாபதி என்றால் எல்லோருக்கும் தெரியும். கூட்டுறவுச் சட்டத்திருத்தங்களின் பெறுபேறுதான் என்னே!

[கட்டுரையில் உள்ள பெயர்களும் சந்தர்ப்பங்களும் கற்பனையே]

யாழ்ப்பாணம் - மலையாளம்

புகையிலை ஐக்கிய வியாபாரச்

சங்கம் - லிமிற்றெட்

க ம க் க ர ி ர் க ளே!

உங்கள் நாட்டுச் செல்வத்தை

விருத்தி செய்வதற்கு

பிறதேசச் செல்வவருவாயைக்கூட்டுங்கள்

அதற்காக

மலையாளப் புகையிலைச் சங்கம்

உங்களுக்கு வழி காட்டும்.

நீங்கள் உற்பத்திசெய்யும் புகையிலையை

சங்க மூலம் விற்பனை செய்து

முழு ஆதாயத்தையும் நீங்களே பெறுங்கள்!!

திரண்டு வரும் சக்தி

[இராஜ அரியரத்தினம்]

புதிய சமுதாய அமைப்பிற் கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு அம்சமாக அமைந்துகொண்டது. உலகச் சீரமைப்பிற் கூடப் போட்டி மனப்பான்மை அகன்று, கூட்டுறவு மனப்பான்மையே சகல நாட்டு மக்களிடையும் நிலவவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இன்று நன்கு உரம்பெற்று வருகின்றது.

இலங்கையில் அன்னிய ஆட்சி அகன்று, சொந்த நாட்டு மக்களின் ஆட்சி ஏற்பட்டிருப்பதால் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆக்கவேலைகள் மும்மரமாக நடைபெற்று வருவதைக் காண்கின்றோம்.

கூட்டுறவு இயக்கம் என்றால், அது ஏதோ கடன் கொடுக்கும் ஸ்தாபனம் என்ற அபிப்பிராயம் மக்களிடே இன்றும் நிலவி வருகின்றது. ஆனால், இரண்டாவது உலக யுத்தத்துக்குப் பின்னர் கூட்டுறவு இயக்கம் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைக்கு உறுதுணை புரியும், சக்திவாய்ந்த சாதனம் என்பதைப் பலரும் உணர்ந்துகொண்டனர். ஒரு சில தனிப்பட்ட பேர்வழிகள் இவ் வியக்கத்தின் உயர்ந்த இடைசியத்தைச் சிதைத்து வருவதின் காரணம் யாதெனில், கூட்டுறவு என்ற மதத்தின் கருத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ளாததேயாகும்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனமானது தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்காக ஏற்பட்ட ஒரு மார்க்கமன்று. இதுபற்றி டொக்டர் கே. வி. குமரப்பா அவர்கள் கூறுவதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். டொக்டர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு இருமுறை விஜயம் செய்துள்ளார்கள். காந்தியப் பொருளாதாரத்தை விளக்கிவைப்பதில் இவர் நிகரற்றவர். காந்தியின் உத்தம சீடர்களில் இவரும் ஒருவராவர். இன்று இப் பெரியார் வர்தாவுக்கு அணித்தாகவுள்ள மகன்வாடி கிராமத்திலே தங்கி அகில இந்தியக் கைத்தொழிற் சங்கத்தைத் திறம்பட நடாத்தி வருகின்றார்.

கூட்டுறவின் உயர்ந்த இடைசியத்தை நன்கு உணர்ந்துள்ள இப் பொருளாதார விபுணர் கூறுவதை இனிக் கவனிப்போம்.

ஒரு தடை நெய்வதில் பாவும் தறியும், குறுகும் நெடுக்குமாக ஒற்றுமையுடன் இணைந்து ஒடுவதைப் போலவே, உற்பத்தியாளரும் பொருள்களை வாங்கு வோரும் இணைந்து வேலைசெய்ய வேண்டியதாகின்றது. இத்தகைய கூட்டுறவு ஏற்படும்வரை எத்தகை நிர்மாணத் திட்டமும் பயன்தருமென எதிர்பார்ப்பது வீணாகும்.

கட்டடம் அமைக்கும்போது கற்களை இணைப்பதற்கு 'சிமெண்டு'ம், சுண்ணாம்பும் எவ்வாறு உதவுகின்றனவோ, அவ்வாறே பொருளாதார அமைப்பிற் கூட்டுறவு முறை இயங்கி வருகின்றது. 'சிமெண்டு' போன்ற ஒட்டுப்பற்று தங்களாற் கற்கள் ஒன்று படுத்தப்பட்டு ஒரே திரண்ட சக்தியாக மாறுவது போல, சமூக வாழ்க்கையும் கூட்டுறவு முறையிலே திரண்ட சக்தியைப் பெறுகின்றது.

நமது சரீரத்திலுள்ள பல்வேறு உறுப்புகளும் ஒரே நோக்கத்துடன் ஒற்றுமையாக வேலை செய்கின்றன. கண்களிலிருந்து பார்வை செல்லும்போதே கால்களும் இயங்குவதற்குறித்த இடத்தை அடைய முடிகின்றது. அவ்வாறன்றி, ஒவ்வொரு அங்கமும் ஒத்துழைக்க மறுத்தாற் சகல அங்கங்களும் தொழில் புரியாது, 'வேலை நிறுத்தம்' செய்து விடுகின்றன! அதேபோன்று, சமூக அமைப்பில் ஒவ்வொருவரும் தனித்து இயங்குவதை விட, ஏனையோருடன் இணைந்து உழைப்பதே அவசியமாகின்றது.

எனவே, கூட்டுறவு இயக்கம் மூன்று வகையிற் பயன்தருகின்றது.

○ பாவும் தறியும் ஒன்றே டொன்று இணைந்து வேலை செய்கின்றன.

- 'சிமென்'டும் கற்களும் ஒன்றே டொன்று ஒட்டிக் கொண்டு ஒரே சக்தியாக மாறி விடுகின்றன.
- கண்ணுங் கால்களும் ஒரே திட்டத்துடன் ஒத்துழைக்கின்றன.

இந்த மூன்று அம்சங்களும் எங்கள் நாட்டில் நிலவிவரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இடம் பெற்று வருகின்றனவா என்பதை வாசகர்களும் கூட்டுறவு அன்பர்களுமே ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்!

மக்களின் சொந்த முயற்சிக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்காமல், அரசாங்கமே சகல வேலைகளையும் செய்து முடிக்கும்போது, கூட்டுறவு இயக்கமானது அதன் சக்தியை இழந்து விடுகின்றதென அறிஞர் ஆஷ்பி அவர்கள் அபிப்பிராயப் படுகின்றார். இது பொதுவானதோர் தத்துவமேயன்றி, முடிவானதன்று.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கத்தின் உதவியுடனும், உற்சாகத்துடனும்

கூட்டுறவு இயக்கம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றதென்றே கூறவேண்டும்.

ஒரே துறையில் உழைக்கும் சங்கம் திறமையாக நடைபெறமுடியும்; இலாபகரமாகவும் நடைபெற முடியும். ஆனால், மக்களிடையே ஒரு கூட்டுறவு உணர்ச்சியை, சமுதாய உணர்ச்சியை ஊட்ட முடியாது. இது அறிஞர்கள்கண்ட உண்மை.

ஆகவேதான், இன்று ஸ்ரீலங்காவில் கூட்டுறவு இயக்கம் பல்வேறு துறைகளிலும் (கடன் உதவும் சங்கம், விற்பனைச் சங்கம், மொத்தவிற்பனைச் சங்கம், வீடுகட்டும் சங்கம், விவசாயப் பொருள் அபிவிரித்திச் சங்கம்.....) வியக்கத்தக்க வரையில் விருத்தியடைந்து வருகின்றது.

கூட்டுறவு ஒரு திட்டம் அன்று. அது வாழ்க்கை முறையாகும். நாட்டிலே இன்று திரண்டு வரும் இச் சக்தியை நல்ல முறையிற் பயன்படுத்திக் கொள்வது நாட்டுமக்களின் கடமையல்லவா? கூட்டுறவு அன்பரே, நீர் என்ன சொல்லுகின்றீர்?

SRI LANKA BOOK DEPOT

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

வண்ணார்பண்ணை,

யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலையிற் பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் தேவையான இங்கிலீஷ், தமிழ்ப் புத்தகங்களும், ஆசிரிய, பாலபண்டித, பண்டித வகுப்புகளுக்குரிய இலக்கிய, இலக்கண, இதிகாச புராண நூல்களும், வேறு இலங்கை இந்தியப் பதிப்பு நூல்களும் பள்ளிக்கூட உபகரணங்களும் தோகையாகவும் சில்லறையாகவும் கிடைக்கும்.

கடைக்கணக்குப் புத்தகங்கள், பேரேடு, குறிப்பு முதலியன எல்லா அளவிலுங் கிடைக்கும்.

அச்சுக்கூடங்களுக்கும் வியாபார நிலையங்களுக்கும்

தேவையான எல்லாவகைக் கடுதாசிகளும் விற்க உத்தரவு பெற்றவர்கள்.

வேண்டுவோர் நேரிலும் வி. பி. யிலும் பெற்றுக்கொள்வலாம்.

வியாபாரிகளுக்கு விசேஷ கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

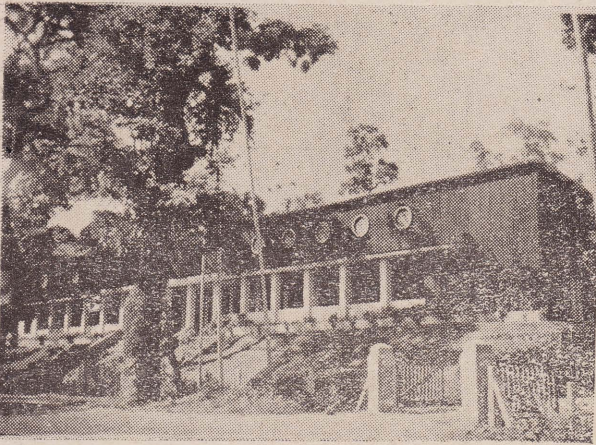
ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை,

வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.

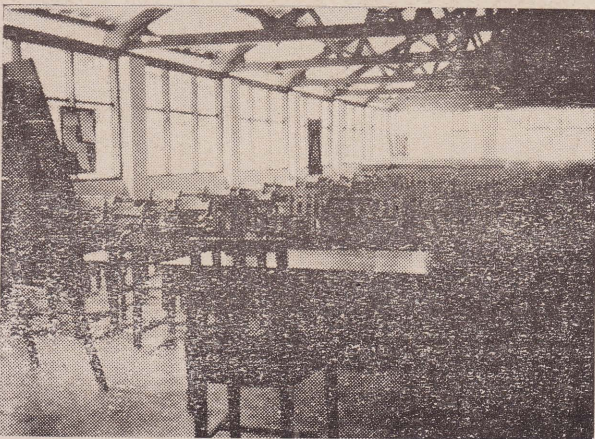

அனூராதபுரத்திலிருக்கும் 'றாவன் வெலிசேய' என்னும் புத்த கோயில்

கூட்டுறவு உத்தியோகஸ்தர் பயிற்றப்படுகல்லூரி —பொல்கோல்லை.

காரியாலயம்.

சொற்பொழிவு மன்றம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அதிபர் காரியாலயம்

கூட்டுறவும் உலக சமாதானமும்.

[I. P. துரைத்தீனம், B. A.]

20-ம் நூற்றாண்டில் இரு யுத்தங்கள் உலகத்தை அசைத்தன. மக்கள் மாண்டனர். குடிகள் குலைந்தன. நாடுகள் அழிந்தன. நகரங்கள் விழுந்தன. உலக நாகரீகம் சீர்கெட்டது. இன்பம் நீங்கி எங்கும் துன்பம் தோன்றியது. இந்நிலையை மாற்றிச் சமாதானத்தையும் உடன்பாட்டையும் உண்டாக்கு முகமாக இரு யுத்தங்களின் முடிவிலும் பன்னாட்டுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவை நோக்கத்தை நிறைவேற்றவில்லை. அரசியல் நிபுணரும் அறிவாளிகளும் இச் சிக்கலைக் குறித்து ஆழ்ந்த ஆலோசனை செய்கின்றனர். மூன்றாம் உலக யுத்தமும் சீக்கிரத்தில் எழுமென்ற ஒரு பயம் இன்றுண்டு. உலக சமாதானம் எவ்வாறு உண்டாகும்?

உலகத்தில் காலத்துக்குக் காலம் போர் ஏற்படுவதற்குப் பலரும் பல காரணங்கள் கூறுகின்றனர். சமீபத்தில் ஒஹையூவில் கூடிய தத்துவ ஞானிகள் மகாநாடு சுயநலமே போருக்கு மூல காரணமென ஆலோசனை கூறிற்று. இதுவே உண்மை நியாயம் போல்தோன்றுகிறது. ஒரு தனி உலக அரசே சமாதானத்தை நிலை நாட்டுமென்று கூறிய H. G. வெல்ஸ் பெரியாரும் இத்த உண்மையையே வெளிப் படுத்தினார். அரசுகள் சுயநலத்தையும் தற்புகழ்ச்சியையும் வெறுத்து ஒற்றுமையை விழையுங்கால் வேற்றுமை நீங்கி உடன்பாடு நிலவும். இதற்கு மனமாற்றம் வேண்டும். ஒருமுறை ஒரு தகப்பன் தன் மகனைக் கூவிப் பல துண்டுகளாகக் கிழிக்கப்பட்ட ஓர் உலகப் படத்தை அவனிடம் கொடுத்து அவற்றைச் சரியாகப் பொருத்துமாறு கட்டளை

யிட்டான். மகன் விரைவில் அங்ஙனம் செய்தான் தந்தை ஆச்சரியத்துடன் பொருத்திய முறையை வினவினான். “மற்றப் பக்கத்தில் ஒரு மனிதனின் படமிருந்தது அதைப் பொருத்தினேன்” என்று மகன் விடையளித்தான். இச் சிறு சம்பவம் நமக்கு ஒரு பெரிய உண்மையை விளக்குகிற தல்லவா? மனிதன் திருந்த உலகம் திருந்து மென்பது நிச்சயம்.

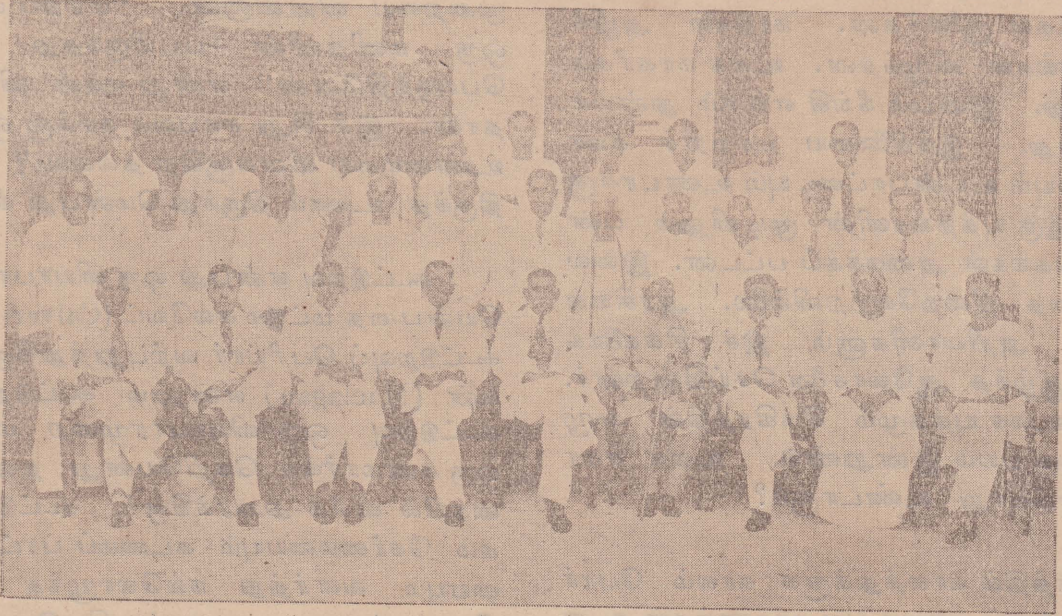
கூட்டுறவு என்பது ஒரு வியாபார முறையென்பதை மட்டும் கல்வேட் (Calvert) என்னும் கூட்டுறவுப் பெரியார் வற்புறுத்துகிறார். மக்லகன் (Maclagan) என்னும் கூட்டுறவு ஞானி கூட்டுறவு ஒரு வியாபாரமுறை மட்டுமன்று ஒரு சன்மார்க்க நெறியென்று தனது அறிக்கையில் விரித்துரைக்கிறார். கூட்டுறவு இயக்கம் நேர்மையையும் கடமைப் பாட்டுணர்ச்சியையும் வளர்த்து நல்லொழுக்க விதிகளுக்கிணங்கக் கடமை யாற்றுகிறதென அவர் கூறுகிறார். இவரின் கூற்று உண்மையில் உண்மையே.

அங்கத்தவர் சுயநல முள்ளவராயின், ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் பயன்படாது. கூட்டுறவு பொது நலத்தை வளர்த்துச் சுய நலத்தை அகற்றுகிறது; அன்பைப் பெருக்கி வன்பை நீக்குகிறது. அறத்தை உண்டுபண்ணி மறத்தை அழிக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் பயின்றவர் வேற்றுமையை என்றும் ஒழித்து ஒற்றுமையை நாடுவர். இத்தகைய சிறப்பும் ஆற்றலும் வாய்ந்த கூட்டுறவுக் கொள்கை உலகெங்கும் பரவுமாயின், மக்கள் மனம் மாறுதலடையுமல்லவா? கூட்டுறவில் உறுதிபூண்டவர் எங்ஙனம் போரை விரும்புவார்?

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்திய வங்கியின் சரிதையும் வளர்ச்சியும்.

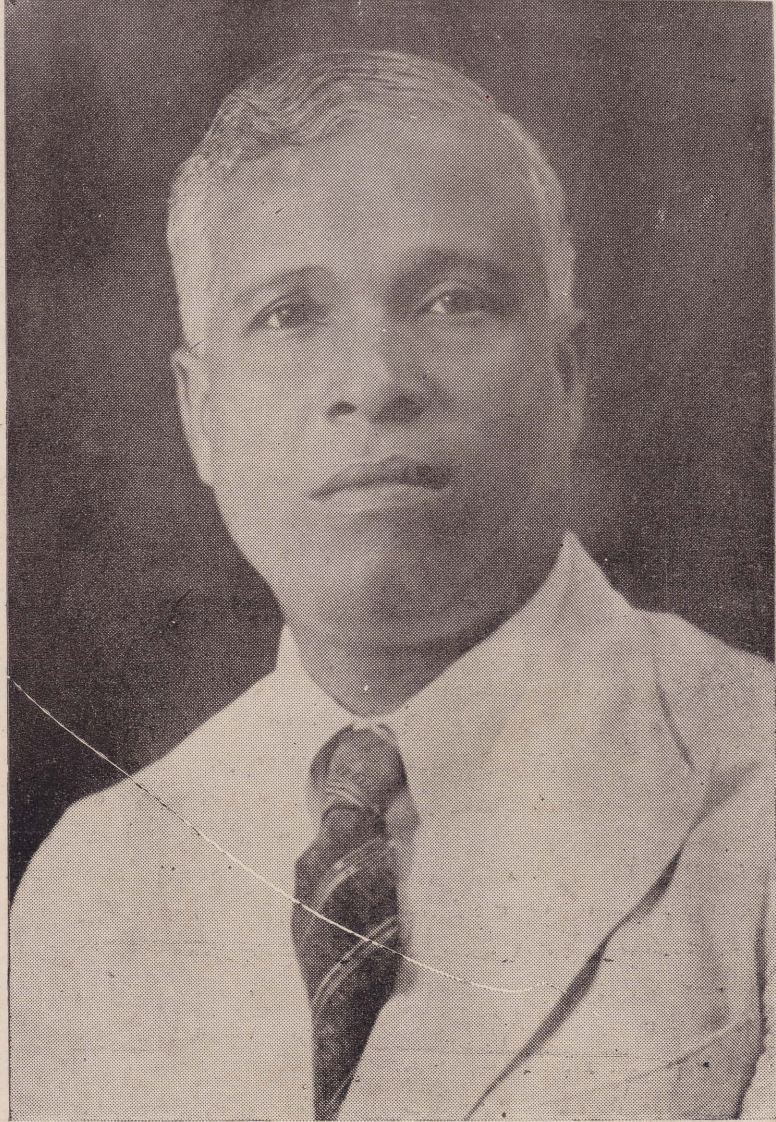
(J. S. D. அரியரத்தினம்—மத்திய வங்கி மனேஜர்)

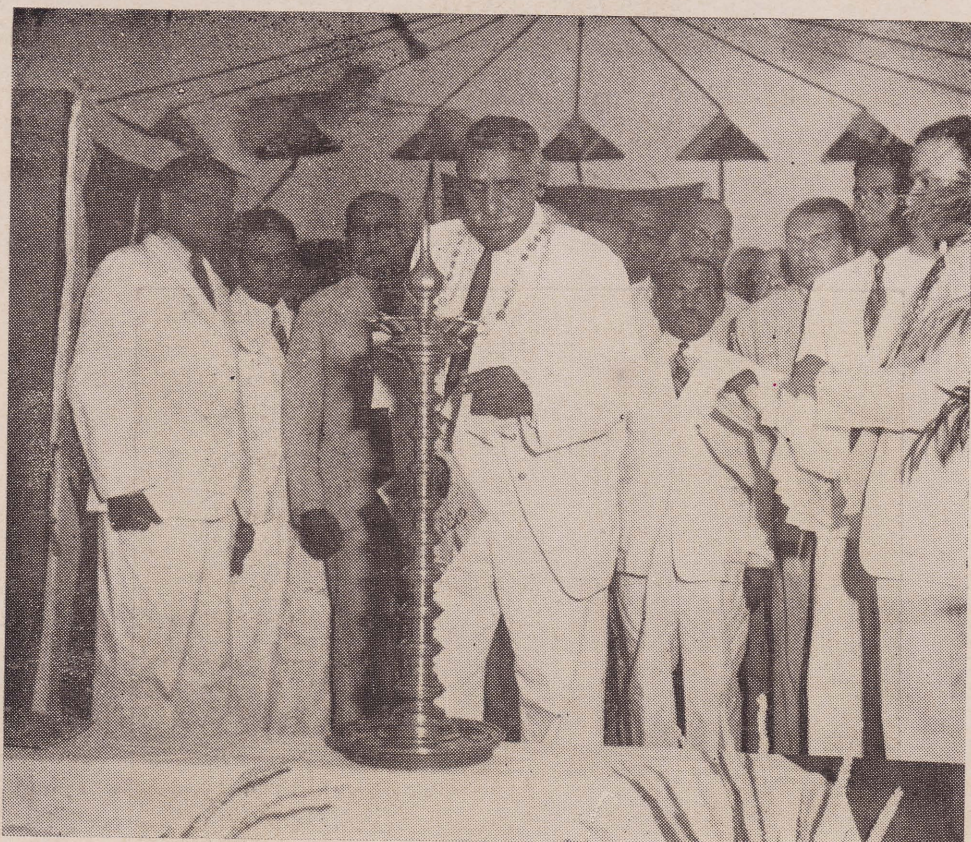
இலங்கையிற் பண உதவி புரியும் முதல் ஸ்தாபனமாகிய யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்திய வங்கி (வரையறுக்கப்பெற்றது) 1929-ம் வருடம் சித்திரை மாதம் 27-ம் தேதி பதிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வங்கி பதிவு செய்யப் படு மக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஐக்கிய நாணய சங்கங்களே இருந்தன. ஐக்கிய மத்திய வங்கியின் முதன்னோக்கம் ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை ஈடேற்றுவது எனினும், சேமிக்கும் பொது சனங்களுடைய மன உதவியும் பண உதவியுமே இவ்வங்கியின் வளர்ச்சிக்கும் அனுகூலத்திற்கும் பிரதானமாக விருந்தன. இவ்வங்கிய மத்திய வங்கி ஆரம்பமாவதற்கு முன் வடமாகாணத்திலுள்ள ஐக்கிய சங்கங்களுக்கு அரசினரே பணஉதவி அளித்து வந்தனர். ஆனால் காலாந்தரத்தில் இவ் வுதவியை நிறுத்தி விட்டார்கள். இவ்வியக்கத்தின் நன்மையை அறிந்த சனங்கள் இயக்கம் வெற்றிபெற விரும்பினார்கள். படிப்

படியாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கங்கள் அதிகரித்தன; சங்கங்களும் தங்களுக்குப் பண முதலும் ஓர் மத்தியவங்கி நிறுவலாமென உணர்ந்தார்கள். அக் காலத்தில் வடபகுதி உதவிப் பதிவு காரியஸ்தராகவும், விவசாய உத்தியோகஸ்தராகவும் இருந்து, யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்திய வங்கிக்கு அத்திவாரக் கல் நாட்டிய திருவாளர் W. P. A. குக் அவர்களுக்கே இதனாலய நன் மதிப்பு உரித்தாகின்றது. ஓர் ஐக்கியவங்கி அவசியம் தேவையாக இருந்த தென்பதற்கு வங்கியின் ஆரம்ப காலம் தொட்டு உள்ள பிரசித்தியும் வளர்ச்சியுமே சான்றாகும்.

அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷனுக்குத் தனதிகாரியாக இருந்து, காலஞ்சென்ற திரு A. A. வாட் என்பவரே இவ்வங்கிக்கு முதல் அக்கிராசனராகப் பதவி வகித்தார். ஐக்கிய இயக்கத்திற் திரு A. A. வாட் அவர்கள் மிகவும் சிரத்தை எடுத்து சனங்களின் சேமிப்பு

கட்டுற வியக்கத்திற்குப் பெரும்பணி புரிந்த
திரு. C. இரகுநாதன் அவர்கள்

கட்டுறவுப் பிரதம வங்கியைப் பிரதம மந்திரி அவர்கள் திறந்துவைத்தல்

கட்டுறவுப் பிரதம வங்கியின் இயக்குநர்

களை வங்கியில் இட்டு வைக்கும்படி தூண்டி உதவி புரிந்தார். இப்படியான ஓர் ஸ்தாபனத்தின் நடைமுறையை விளங்காதிருந்த சனங்களுக்கு நம்பிக்கை வளரச் செய்த இவர் செய்கை எல்லோராலும் மெச்சத்தக்கது.

வங்கியிற் தனிப் பங்களராக இருந்த காலஞ்சென்ற மானிப்பாய் திரு S. சுப்பிரமணியமவர்களே இவ்வங்கியில் முதற் கௌரவ காரியதரிசியாகப் பதவி வகித்தார். தனிப் பட்ட சேயிப்பாளர் இவ்வங்கியை ஆதரிக்கும்படி பெருமுயற்சி செய்தார். இவ்ரிற்குப்பின், காலஞ்சென்ற திரு C. அருளம்பலம் அவர்கள் அப்பதவியை வகித்தார். சுகரீனங்காரணமாகத் திரு அருளம்பலம்பல மவர்கள் 1938 ஆடியில் பதவியினின்றும் விலகினார். 1944 ஆவணியில் திரு A. அருளம்பல மவர்கள் இப்பதவி ஏற்கும்வரை கௌரவ மனேஜர் தன் கடமைகளுடன் கௌரவ காரியதரிசியின் கடமைகளையும் ஆற்றிவந்தார்.

இவ்வங்கிக்கு முதல் பரிபாலன கர்த்தாவாக இருந்தவர் இராசவாச முதலியார் திரு A. நாகநாதர் (தற்பொழுது அதிகார்). இவரும் ஓர் தனிப் பங்களரே. பிரபல கொடும்பு வங்கியில் பிரதம சிருப்பராக இருந்த இவருடைய பழுத்த அனுபவம் இவ்வங்கிக்கு என்றும் கிட்டக்கூடியதாகவிருந்தது.

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்திய வங்கியைப் பரிபாலிக்கும் பொறுப்பு 5 தனிப்பட்ட அங்கத்தவர்களும் 1 சங்கப் பிரதிநிதிகளும் கொண்ட ஓர் அதிகார சபையினரிடத்தே ஒப்புவிக்கப்பட்டது. இளைப்பாறிய போஸ்ட் மாஸ்டர் (Post Master) திரு N. முத்தையா (இப்பொழுது முகாந்திரம்) அவர்கள் கௌரவ மனேஜராகக் கடமையாற்ற, 1929 ஆடி 1-ந்தேதி இவ்வங்கி ஆரம்பமாகியது. இவ்வங்கி ஓர் விகிதரையும் ஓர் சேவகனையும் உடைத்தாய் இருந்த காலத்தில் முகாந்திரம் முத்தையா அவர்கள் தனது இளைப்பாறிய சீவியத்திற் பெரும் பகுதியை இவ்வங்கியை நடாத்தும் கௌரவ உத்தியோகத்திலேயே செலவிட்டார். மலாயாவில் கடமையாற்றிய பரோபகாரிகளான திரு V. பொன்னம்பலமும் (இப்பொழுது இராசவாச முதலியார்),

காலஞ்சென்ற திரு A. C. கிளவ் ஆகிய இரு வருமே மலாயாவில் இருந்து இவ்வங்கிக்கு பெருந்தொகையான சேயிப்புகளைத் தருவித்தார்களெனின் மிகையாகா. முதல் உப அக் கிராசனராக விருந்த இராசவாச முதலியார் திரு பொன்னம்பல மவர்கள், 1932-ம் வருஷம் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு இற்றைவரையிற் கடமை ஆற்றுகிறார். வடபகுதி

தீரு. J. S. D. அரியாத்தீனம்

ஐக்கிய நண்பர்களுடைய நல்லெண்ணத்தை இவர் எவ்வளவு பெற்றிருக்கிறார் என்பதை இது காட்டுகின்றது. சென்ற 17 வருஷங்களாக இவருடைய பரந்த அறிவும் நிதான புத்தியும் இவ்வங்கியின் காரியங்களை நடத்துவதற்கு எவ்வளவோ உதவியாக விருக்கின்றது.

பல வருஷங்களாகப் பதிவுகாரியஸ்தராக விருந்த திரு W. K. N. கம்பெல் அவர்கள் இவ்வங்கி நடைமுறைகளை நிதானிக்க மிகவும் உதவியாக இருந்ததுமன்றி வங்கியைப் பரிபாலனஞ் செய்யும் முறைகளுக்கு ஏற்ற புத்திமதிகளும் காலாகாலம் அதிகார சபைக்குக் கிட்டச் செய்கார்.

தொடக்கத்தில் இவ்வங்கி, இப்பகுதி விவசாய உத்தியோகஸ்தராகவும், உதவிப் பதிவு காரியஸ்தராகவும் இருந்த திரு W. P. A. குக் அவர்களுடைய கந்தோரில் அமைக்கப்பெற்றிருந்தது. ஒருவருஷ காலத்திற்குள் அப்

பொழுது மனேஜராக விருந்த முகாந்திரம் முத்தையா அவர்களின் சொந்தக் கட்டிடத் திற்கு மாற்றப்பட்டது.

1937 ஆனியில் முகாந்திரம் முத்தையா அவர்கள் கௌரவ மனேஜர் பதவியி னின்று இளைப்பாறினர். அவ்விடத்திற்கு, இந்தியன் இம்பீரியல் சேர்விஸ்ல் கடமையாற்றி (Indian Imperial Service) இளைப்பாறிய எண்பார்வை உத்தியோகஸ்தர் திரு J. S. லூயிஸ் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். திரு லூயிஸ் அவர்கள் கௌரவ மனேஜர் பதவியை 1947 சித்திரை வரையில் ஆற்றினார். பின் இவ்வங்கி தொடங்கிய காலத் தொட்டு அதிற் சேவை புரிந்தவ ராகிய தற்போதய மனேஜர் நியமிக்கப் பெற்றார். 1937-ம் வருடம் தற்பொழுது இருக்கும் கட்டிடத்திற்கு வங்கி மாற்றப்பட்டது.

1939-ம் ஆண்டு வரை இவ் வங்கி ஐக்கிய நாணய சங்கங்களுக்கும் மலையாளப் புகையிலைச் சங்கம், மூளாய் ஐக்கிய ஆஸ்பத்திரி போன்ற விசேட சங்கங்களுக்கும் பண உதவி செய்தது. இவ் வருடம்வரை நாணய சங்கங்களுக்கு இவ்வங்கி உதவியகடன் 50 இலட்சம் ரூபாவாகும். யுத்தகாலத்தில் இச் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்த கடன் 20 இலட்சம் ரூபாவால் குறைந்திருந்தது. இதற்குக் காரணம் யுத்தகால பண வீக்கமே. இரண்டாவது மகா யுத்தம் பொது ஜனங்களுக்கு, தனிப்பட்ட வியாபாரி செய்யும் கபடங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்து உணரும் ஓர் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தது. இவ் புணர்ச்சியே ஐக்கிய இயக்கத்தின் வெற்றிக்குக் காரணமாக இருந்தது. அன்றுதொட்டுப் பண்டசாலை இயக்கம் வளர்ந்தது. இப்பண்டசாலை இயக்கம் பண உதவிக்கு மத்திய வங்கியையே கோரியது. மத்திய வங்கியும் தன்னலான மட்டும் பணஉதவி புரிந்து இவ் வியக்கத்தை வளரச் செய்தது. பண்டசாலைகள் அதிகரித்ததும் பண்டசாலைச் சமூகம் தொடங்கவேண்டி இருந்தது, இதற்கு பெரும் பணஉதவி புரிய மத்தியவங்கி பின் நிற்கவில்லை. ஐக்கிய மொத்தஸ்தாபனங்களைப் பண்டசாலைச் சமூகம் எடுக்கும்பொழுதும் வங்கி பணஉதவி புரிந்தது. 1944 ஆ யாழ்ப்பாண மத்திய வங்கி ஓர் மாகாண வங்கியாக்கப் பெற்றது வடமாகாணத்திலுள்ள ஏனைய சங்கங்களுக்கும் பணஉதவி புரிகின்றது.

1931-ம் ஆ வங்கியின் அங்கத்தவரான 8 சங்கங்கள் வங்கியில் வைத்திருந்த பணம்

ரூபா 3,459-38 ஆகும். 1949-ம் ஆ வங்கியின் அங்கத்தவரான 578 சங்கங்கள் வங்கியில் வைத் திருக்கும் பணம் ரூபா 351,896-08. வங்கியின் தொளிராற்றும் எல்லை விசாலித்த தாலும், இயக்கத்தின் வளர்ச்சியினாலும் 7 பரிபாலன கர்த்தாக்கள் 15 ஆகக் கூட்டப் பட்டு விட்டார்கள்.

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்திய வங்கி முதல் வருடமுடிவில் ரூபா 1,150-09 வும் இரண்டாவது வருடமுடிவில் ரூபா 390-40 வும் நட்டத்தில் வேலை செய்தது. மூன்றாம் வருடத்தில் வங்கிபெற்ற இலபம் ரூபா 2,700.75. இதற்குப் பின் வங்கி இன்றுவரை இலாபத்திலேயே வேலைசெய்து வருகின்றது. சென்ற வருடமுடிவில் 1949 சித்திரை 30-ல் உள்ள இலாபம் ரூபா 31,762-16. மூன்றாவது வருடம் தொடக்கம், கூடக் கொடுக்கக் கூடியதாக விருந்தும், அங்கத்தவருக்கு இவ்வங்கி 4% வட்டியே கொடுத்து வருகின்றது. அங்கத்துவம் பெற்ற ஐக்கிய சங்கங்களுக்குக் குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பதால் எல்லோரும் மிகத் திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள்.

ஆரம்பத்தில் வங்கியில் 43 தனிப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் இருந்தார்கள். இப்போது இவர்களின் தொகை 24 ஆகும். இன்று அங்கத்துவம் பெற்ற சங்கங்களின் தொகை 578.

இவ்வங்கி ரூபா 1,180-89 மூலதனத்துடன் ஆரம்பித்து, முதல்வருட முடிவில் இதை ரூபா 73,535/= ஆகப்பெருக்கியது. இற்றைக்கு வங்கியின் மூலதனம் ரூபா. 3,177,478. 58 முதல் வருடத்தில் இவ்வங்கி பாவித்த பணம் ரூபா 106,874. 87. 1949-ம் ஆ சித்திரை 30-ந் தேதி வருடமுடிவிற்கு பாவத்த பணம் ரூபா 45,111,039-01 ஆகும். மிகுதிப் பணம் 3 தொடக்கம் 3½ விசிகம் வட்டி உழைக்கக் கூடிய அரசினர் ஸ்தாசங்களி விடப்பட்டிருக்கின்றது.

வங்கியிற் சேர்ந்த இலாபத்தில், வடமாகாணத்திலுள்ள ஏனைய ஐக்கியப் பகுதிக் கந்தோர்களையும் ஒரு குடைக்கீழ் கொண்டு வரும் நோக்கத்துடன், ஓர் கட்டடத்திற்காகிய நிலம் கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இப்புது முயற்சி ஒருவருட காலத்திற்குள் கைகூடுவன எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது.

மயிலிட்டி மத்திய ஐக்கிய சங்கம்.

(Myliddy Centre Co-op. Society)

(க. பொன்னம்பலம்)

ஏற்குறைய இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் மயிலிட்டி தெற்கு — கட்டுவன் — வறுத்தலை விளான் என்னும் கிராமங்களிலும் அயற் கிராமங்களிலும். ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் இல்லை. அக்காலத்தில் கிராமங்களின் பொருளாதாரம் மிகவும் கீழ்நிலையில் இருந்தது. விவசாயிகள் தங்கள் தங்கள் கமச்செய்கைக்குப் போதிய பணமின்மையினால், கூடியவட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கும் ஒரு சில பணக்காரனின் கையையும் தயவையும் எதிர்பார்க்கவேண்டி யிருந்தனர். இதுகாரணமாக அவர்களின் பொருளாதார நிலைமை மிகவும் மோச மடைந்துகொண்டுவந்தது. இதைக் கண்ணுற்ற சில பொதுசன அபிமானிகளால் மேற்கூறப்பட்ட மூன்று கிராமங்களிலுள்ள சில அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட ஓர் ஐக்கிய நாணயசங்கம் 1927-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 11-ந் திகதி, அக்காலத்தில் கமத்

தொழிற்பகுதி ஆசிரியராக இருந்த திரு. சின்னையா (Agricultural Instructor) அவர்களின் உதவியோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச்சங்கம் 1923 ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 30-ந் திகதி 447-ம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் மிகச் சிலரையே அங்கத்தினராகக்கொண்ட இச்சங்கம் சிலமாத காலத்தின் ஐம்பதின்மரைக் கொண்டதாக வளர்ந்தது. முதல் வருடத்தில் அங்கத்தவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பங்குப்பணம் ரூபா 590/- ஆகும்.

கூட்டங்கள்:

இச்சங்கத்தின் பொதுக்கூட்டங்கள் மாசந்தோறும் தவறாது ஒவ்வொரு பூரணநாளிலும், அன்றுதொட்டு இன்று வரையும் நடந்து வருகிறது. இக்கூட்டங்களில் கணக்கு விபரங்கள் வாசிக்கப்படுவதோடு, சங்கப் பிரமாணங்களும் அங்

கத்தவர்கள் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களில் போதனைகளும் நடைபெறும். நிருவாகசபைக் கூட்டங்கள் தவறாது மாசம் ஒருமுறையும், இன்னும் வேண்டியபோதும் நடைபெற்று வருகிறது.

கடன்:

ஆரம்ப காலத்தில் அங்கத்தினருக்கு 150/- மேற்படாமல் 9% வட்டிக்குப் பணம் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. முதல் வருடத்தில் கொடுக்கப்பட்டதொகை ரூபா 980/- ஆகும். தற்போது அங்கத்தினரின் தேவையைநோக்கி ஒருவருக்கு ரூபா 500/- வரையும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. சென்ற 1949-ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 31-ந் திகதி முடியவுள்ள திட்டக்கணக்கின்படி ரூபா 16830/- அங்கத்தவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சேமப்பணர்:

சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாவன “மட்டான செலவு” “அன்னியோன்னியஉதவி”, “தன் முயற்சியால் முன்னேறல்” “சிக்கன வாழ்வு” என்பன பல முறைகளில் அங்கத்தினருக்குப் போதிக்கப்பட்டு வந்தன. அங்கத்தினர் தம் பிற்கால உபயோகத்தின் பொருட்டு என்னொன்றிற்கு ஒரு சதமேனும் மிச்சம் பிடித்து மாசந்தோறும் 30 சதத்திற்குக் குறையாமல் சேமப்பணம் கட்டவேண்டுமெனக் கூறப்பட்ட போதனையின் பிரகாரம் ஆரம்ப காலத்தொட்டு இன்றளவும் கிராமாகச் சேமப்பணம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இரண்டாவதாண்டு இறுதியில் சேமப்பணமாகச் சேர்த்ததொகை ரூபா 153 சதம் 25 ஆகும். சென்ற ஆண்டுத் திட்டக் கணக்கின்படி அங்கத்தினர் சேமப்பணம் ரூபா 13490/- ஆக அதிகரித்துள்ளது. இப்பணத்திற்கு அங்கத்தினருக்கு ஆறுமாதத்திற்கொருமுறை 6% வட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வட்டிப் பணமும் சேமத்தோடு சேர்ந்து முதலாகிறது. இப்படிச் சேமம் அதிகரித்தமையால் மத்தியவங்கியில் எடுக்கும் கடன் படிப்படியாகக் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. சங்கத்திலுள்ள தங்கள் சேமப்பணத்திற்கு நடடம் ஏற்படாது இருப்பதற்காக, ஒவ்வொரு அங்கத்தவனும் விளிப்பாகச் சங்க நடைமுறைகளைக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்.

சங்க வளர்ச்சி:

இச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் சில வருடங்கள் செல்லுமுன்பே ஐக்கிய சங்கப்பகுதியார் இதை “A” வகுப்புச் சங்கங்களில் ஒன்றாகத் தெரிந்தனர். 1930-ம் ஆண்டு, அக்காலத்திலிருந்த இலங்கைத் தேசாதிபதி (His Excellency the Governor) இலங்கைத் தீவிலுள்ள சிறந்தவொரு ஐக்கிய சங்கத்திற்குப் பரிசில் வழங்குவதென வெளிப்படுத்தி யிருந்தார். இது சம்பந்தமாக அக்காலத்தில் பதிவுகாரியஸ்தர் (Mr. W. K. H. Camphall C. M. G., B. A. C. C. S. அவர்கள் இச்சங்கத்தை 1930 ஆண்டு ஆனி மாசம் 9-ந் திகதி ஏனைய சங்கங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்வையிட்டனர். இது சங்க வளர்ச்சி எவ்வாறிருந்த தென்பதைக் காட்டுகிறது. மலாயா, அரேபியா, பலஸ்தீனம், ஆபிரிக்கா, இந்தியா, பிலிப்பையின் தீவுகள், பீசிடீவு முதலிய இடங்களில் இருந்து இலங்கைக்

குக் கூட்டுறவு சம்பந்தமான விஷயங்களைப் படிப்பதற்கு வந்த ஐக்கிய சங்கப் பகுதியார் ஒவ்வொருவரும் இச்சங்கத்தைப் பார்வையிடத் தவறியதில்லை. அவர் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை எழுதிச்சென்றனர். 1933-ம் ஆண்டில் வடபகுதியிலுள்ள ஐக்கிய சங்கங்களுள் சிறந்த ஒரு சங்கத்திற்கு முத்திரைப் பரிசில் (W. P. A. Cooke Shield) வழங்கப் படுமென ஐக்கியசங்கப் பகுதியார் வெளிப்படுத்தினர். வடபகுதி உதவிப் பதிவு காரியஸ்தருடன் ஐக்கிய இயக்கத்தில் மிகவும் ஆர்வமுள்ள பல மத்தியஸ்தர்கள் வடபகுதியிலுள்ள

திரு. க. பொன்னம்பலம்

“A” வகுப்புச் சங்கங்களைப் பரிட்சித்தனர். சுற்றில் குறித்த இச்சங்கத்திற்கே கொடுக்கப்பட்டது, அப்பரிசிலை இச்சங்கம் ஐந்து முறைகளில் யிற்றது. இப்போது அது ஐக்கிய அன்பர்கள் பார்த்த தக்கதாக வாழ்ப்பாண ஐக்கிய மத்திய வங்கியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சங்கம் செய்த பொதுவேலைகள்:

சங்கம், அங்கத்தினருக்குப் பணம் கொடுக்கல் அயற் கிராமங்களிலும் பரவச் செய்துள்ளது. சங்க அங்கத்தினர் சிலர் “அபிர்தகன்னி அல்லது ஐக்கிய சங்கத்தின் உதவி” என்ற ஓர் கற்பனை நாடகத்தை இயற்றி 1931ம் ஆண்டு மாசி மீ 7-ந் உ வலியடக்கு ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபையில் நடைபெற்ற ஓர்கூட்டத்தில் தெல்லிப்பழையூணியன் கல்லூரியில் நடித்துக்காட்டினர். ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபையின் பயிற்சித் கூட்டங்களில் இச்சங்க அங்கத்தினர் மாதிரி நிர்வாகசபைக் கூட்டங்களும் நடாத்திக் காண்பித்தனர். இச்சங்க அங்கத்தினர்களுக்கு இடையில் உண்டாகும் பிணக்குகளை நீதீஸ் தலங்களுக்குச் சென்று பணத்தை வீணே செல்விடாது, சமாதான முறைகளை மேற்கொண்டு இணங்கும் வண்ணம் சங்கம் ஒரு பஞ்சாயத்தை நியமித்துள்ளது. ஓர் வாசிகசாலைக் கட்டடத்தை அமைக்கும்பொருட்டு இச்சங்கம் ஓர் சங்கீத நடனக் கச்சேரியை நடப்பித்துப் பணம் சேகரித்துக் கட்டட வேலையைப் பூர்த்திசெய்து, வருடம்

தோறும் ஆதாயத்தில் ஒரு பகுதியை குறித்த வாசிக்காலையை நடத்தும் செலவுக்குக் கொடுத்து வருகிறது. இன்னும் தரும் விஷயங்கள், சங்க அங்கத்துவத்தி விருந்து விலகிய வயோதிபர்களுக்கும், இறந்துபோன அங்கத்தினரின் வறிய குடும்பத்தினர்க்கும், சங்க அங்கத்தினர் ஒன்று சேர்ந்து பணஉதவி புரிந்து வருகின்றனர். யாழ்ப்பாணம் மலையாளப் புகையிலையை ஒரு ஐக்கிய விற்பனவுச் சங்கமூலம் விற்பனை செய்வதால் கமக்காரருக்குப் பெரும் உதவியாய் இருக்குமென முதல் முதல் இச்சங்க அங்கத்தவர்களில் சில கமக்காரர்களே, வட பகுதி உதவப் பதிவு காரியஸ்தராக இருந்த திரு. C. இரகுநாதன் அவர்களுக்குக் கூறினர். இச் சங்க

அங்கத்தவர்களின் இடையறா வேண்டுகோளாலும், உதவியப் பதிவுக் காரியஸ்தரின் விடா முயற்சியாலும், சலியா உளைப்பாலும், யாழ்ப்பாணம் மலையாளப் புகையிலைச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. வலி-வடக்குக் கிழக்கு விளைபொருள் விற்பனைச் சங்கம், வலி-வடக்கு ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை, வலி - வடக்கு ஐக்கிய பண்டசாலைச் சமாசம், மலையாளப் புகையிலை விற்பனவுச் சங்கம், ஆகிய விசேட ஐக்கியஸ்தர்பனங்களை நிறுவுதற்கு இச் சங்க அங்கத்தினர் சிலர் தீவிரமாக உழைத்துள்ளனர். இன்னும் இவர்கள்மேற் கூறிய எல்லா ஸ்தர்பனங்களிலும் இயக்குநர்சபை அங்கத்தினர்களாயிருந்து அரிய தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

மயிலிட்டி மத்திய ஐக்கிய பண்டகசாலை:

அங்கத்தினரின் நாளாந்த வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருட்களை எப்படிக்குறைந்த விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்னும் விஷயம் 1939-ம் ஆண்டு புரட்டாதி மீ 11-ந் திகதி நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் ஆராயப்பட்டது. அதன்பயகை மத்திய மயிலிட்டி ஐக்கிய பண்டசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ஐக்கிய சங்கக் கட்டடம்:

சங்கத்தின் வேலைகள் காலத்தோறும் அதிகரித்து வந்தமையாலும், அதற்கெனப் பொது நிலையம் ஒன்று இல்லாமையாலும், சங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பண்ட சாலையும் பலமற்ற ஓர் வாடகைக் கட்டடமொன்றில் நடாத்தப்பட்டு

வந்தமையாலும் சங்கத்துக்கென ஓர் கட்டடம் அமைக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இவை காரணமாகக் கட்டுவன் - மயிலிட்டி தெற்குச் சந்திக்கயலே யுள்ள ஓர் காணித்துண்டை சங்கம் விலைக்கு வாங்கி அதில் 7562 ரூபா 93 சதம் செலவிட்டு ஒரு ஐக்கியசங்கக் கட்டடத்தை அமைத்தது. இக்காலம் இலங்கைப் பிரதம மந்திரியாக விருக்கும், கௌரவ D. S. செனநாயகா அவர்கள் 1946-ம் ஆண்டு ஆடி மீ 24-ந் அக் கட்டடத்தைத் திறந்து வைத்தார். இப்பொழுது இக் கட்டடம் சங்கத்தின் கந்தோடும், பண்ட சாலையுமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. சங்கப் பணத்தில் பெரும்பாகம் கட்டடத்தில் செலவிடப்பட்டமையால் சென்ற இருவருடங்களாக சங்கம் லாபமில்லாது வேலைசெய்கிறது. இது காரணமாக அங்கத்தவர்களுக்கு 8% வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் 9% தமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. — [மறுபக்கம் பார்க்க]

மயிலிட்டி ஐக்கிய சங்கப்
பண் வளர்ச்சியைக் கட்டும்
அட்டவணை,

11-12-27 தொடக்கம் 31-5-49 வரையும்.

வருட முடிவு	பங்குப் பணம் ரூ. ச.	சேமப் பணம் ரூ. ச.	கொடுக்கப்பட்ட கடன் பணம் ரூ. ச.	அடக்கப் பணம் ரூ. ச.
1-வது	590 00	—	980 00	— 25
2-வது	899 00	153 25	3 25 00	81 01
3-வது	1402 00	174 05	5185 00	164 96
4-வது	1395 00	786 35	5060 00	379 14
5-வது	14 2 50	816 15	5045 00	458 42
6-வது	2314 50	696 57	5555 00	554 03
7-வது	2771 00	934 55	5920 00	607 58
8-வது	3428 00	1090 77	7680 00	871 21
9-வது	820 00	4947 18	5830 00	1408 61
10-வது	776 00	5704 49	6392 00	1660 57
11-வது	94 00	6013 65	8900 00	1809 28
12-வது	168 00	6010 26	9030 00	1743 50
13-வது	262 00	6504 34	10288 00	2171 48
14-வது	362 00	7514 12	11400 00	2260 2
15-வது	442 00	6318 83	10585 00	2583 28
16-வது	625 00	8490 07	14890 00	2764 48
17-வது	737 00	9722 69	15100 00	2821 01
18-வது	818 00	12068 62	17920 00	3339 57
19-வது	390 00	12356 92	22475 00	3456 01
20-வது	486 00	13490 02	15830 00	3470 56

KOPAY CO-OPERATIVE CIGAR FACTORY Ltd.

CIGARS MANUFACTURED BY THIS SOCIETY OUT OF SELECTED VARIETIES OF TOBACCO

ARE AVAILABLE

FOR SALE

EACH BUNDLE IS LABELLED AS

“Kopay Co-operative Cigar”

The public are kindly requested to patronize this Co-operative produce and encourage the workers.

Varieties produced:— “AKKIA JOTHI”
“AKKIA LANKA”
“AKKIA SUDAR”

Kopay.

கோப்பாய் ஐக்கிய சுருட்டுத் தொழிற்சங்கம்.

இந்த ஸ்தாபனத்தில், தெரிவு செய்யப் பெற்ற புகையிலை வகைகளைக் கொண்டு நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பெற்ற சுருட்டுக்கள் விற்பனைக்கு வெளி வருகின்றன.

ஒவ்வொரு கட்டிலும்

கோப்பாய் ஐக்கிய சங்கச் சுருட்டு

என்னும் விலாசம் இடப்பட்டிருக்கிறது.

ஐக்கிய இயக்கத்திலிருந்து

வெளியாகும் இச்சுருட்டை ஆதரித்து

தொழிலாளர்களுக்கு

உற்சாகத்தையும் உதவியையும்

அளிக்குமாறு தயவாய் வேண்டுகின்றோம்.

வெளிவரும் இனங்கள்:—

“ஐக்கிய ஜோதி”

“ஐக்கிய இலங்கா”

“ஐக்கிய சுடர்”

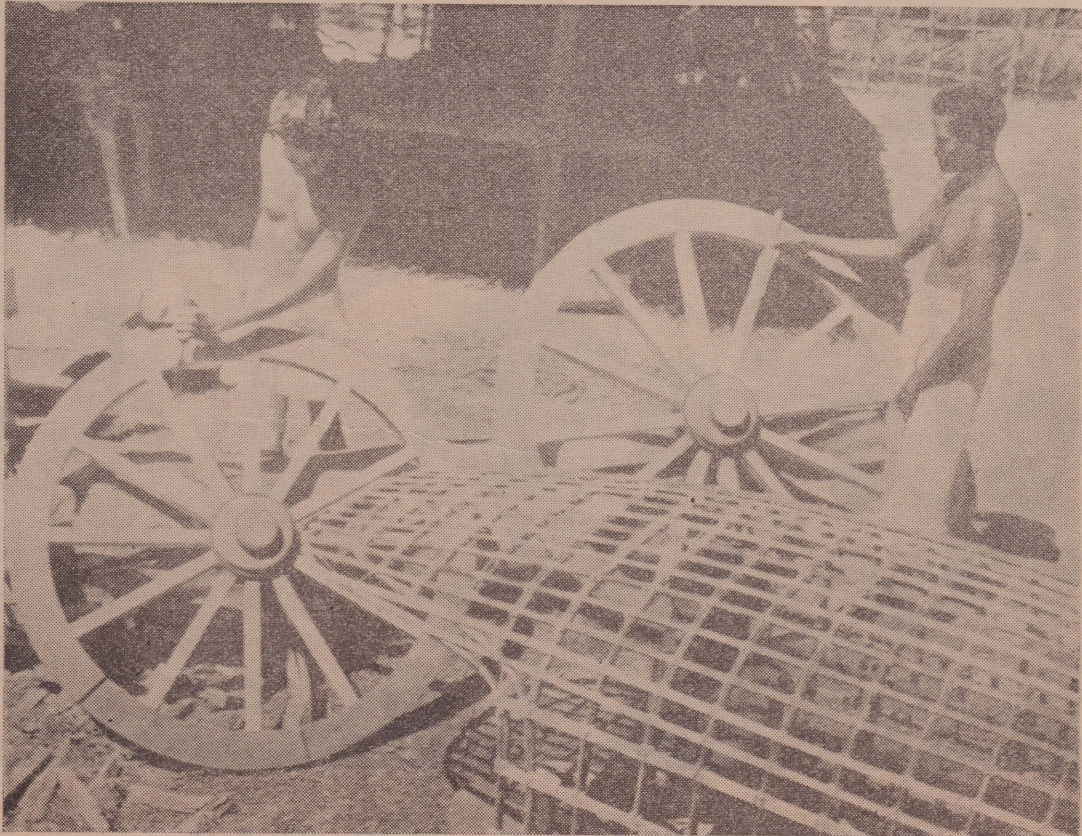
இங்ஙனம்,

இர சங்க அங்கத்தவர்,

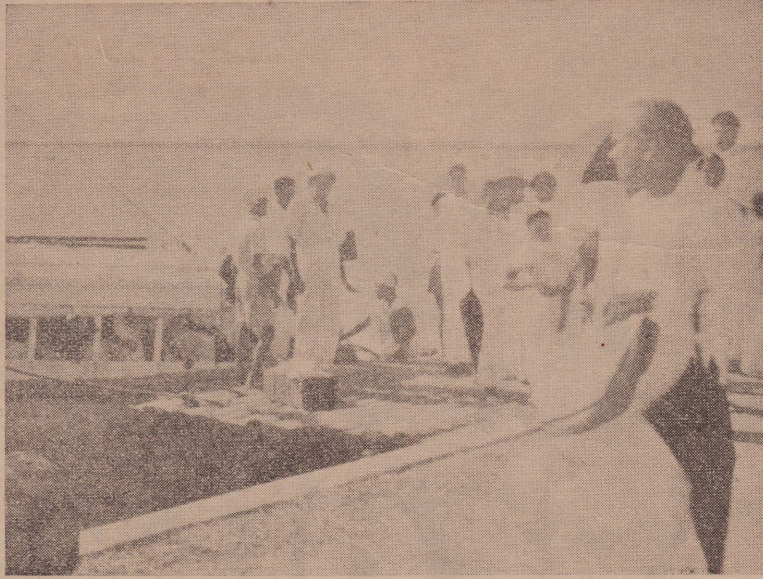
கோப்பாய்.

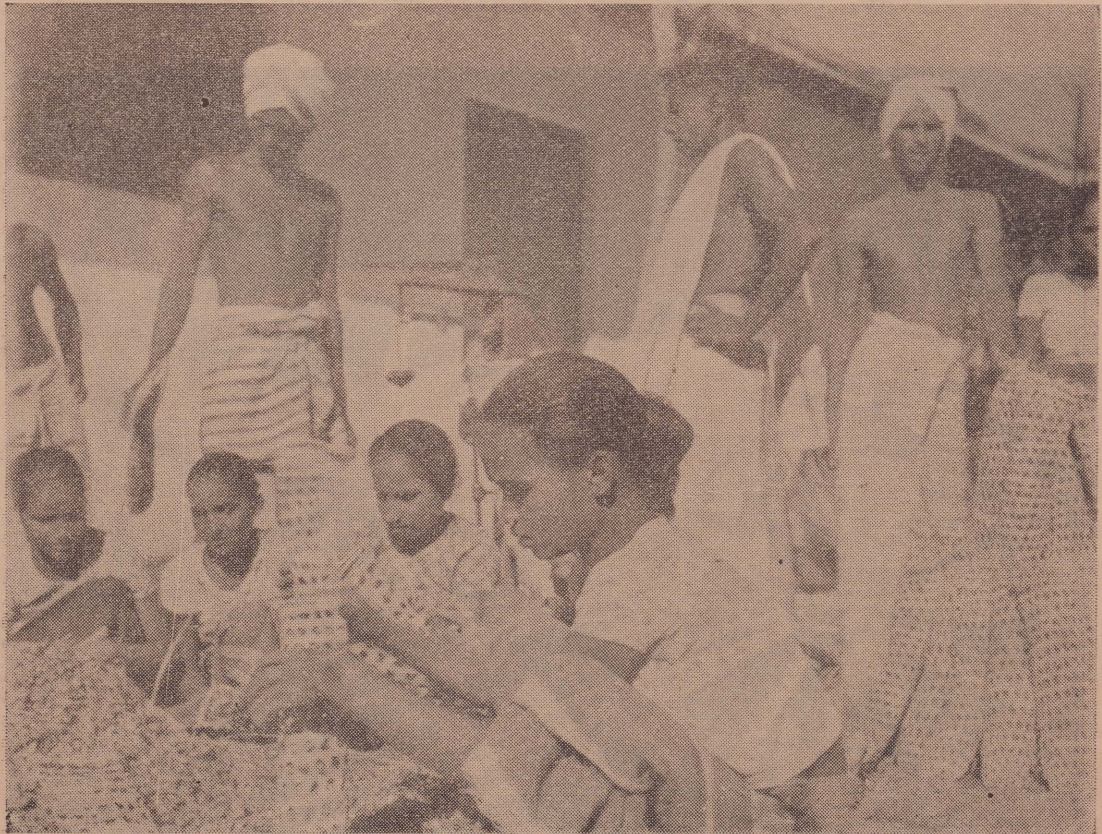
பனை—ஐக்கிய பண்டசாலைச் சமரசம் Pallai Co-op. stores Union.

நீர்வேலி காமாட்சி அம்பாள் கைத்தொழிற் சங்கம்
 Digitized by Noolaham Foundation.
 Neevvely Kamaatchiampal Industrial Socy.

பண்ணை ஐக்கிய வள்ளல் சங்கம்
Panrai Co-op. Ferry Service

சுண்ணாகம் ஐக்கிய விளை பொருள் உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கம்

Chunnakam Agricultural Production & Sales Socy.

Onions being put into baskets

யாழ்ப்பாணம் - தீவுப்பகுதி ஐக்கிய மோட்டார்வள்ளச்சங்கம்

யாழ்ப்பாணம் தீபக்களில் வசிப்பவர்கள் சற்றேறக்குறைய 1930-ம் ஆண்டிற்கு முன் வீசும் காற்றின் தயவை நம்பிய பாய்மரப் படகுகள் மூலமாகவே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் பிரயாணஞ் செய்யவேண்டி யிருந்தது. அன்னளில் இலங்கையிலும் தீபக்களிலும் கூட்டுற வியக்கம் வளர்ந்தது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் சீலங்களைப் பிரசாரம் செய்துகொண்டு திரு. R. C. S. குக் அவர்கள் பரிசோதகராய் தீவுப்பகுதி மக்களின் மத்தியில் வந்து சேர்ந்தார். இவ் விளம் பரிசோதகர் அக் காலத்தில் ஓர்கனவு கண்டார். தன் கனவை நனவாக்கப் பெரிதும் பாடுபட்டார். தீவுப்பகுதி மக்களுக்கு ஐக்கிய இயக்கத்தின்மூலம் ஓர் மோட்டார் படகு சேவையைத் தீவுக் கடையே ஆரம்பிக்கலாமென எடுத்தோதினார்.

இந்த அரிய முயற்சியின் பயனாக புங்குடுதீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு எனும் நான்கினையும் தன் எல்லையுடக்கியதாய் ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தப் பட்டது. அதுதான் "தீவுப் பகுதி மோட்டார்வள்ள ஐக்கிய சங்கம்." இச் சங்கம் 500 அங்கத்தினர்களையும் ரூபர 5000/- பெறுமதியான பங்குகளையு முள்ளதாய் இருந்தது. 1934-ம் ஆ. இச் சங்கம் "கிளாஸ்கோவில்" இருந்து "கமெல் நாகபூஷணி" என்னும் ஓர் மோட்டார் படகைத் தருவித்து, ஊர்காவற்றுறை, யாழ்ப்பாணம் ஆதியாம் இடங்கட் கடையில் தன் சேவையைச் செவ்வனே செய்து வந்தது. நான்கு வருஷங்களுக்குப் பிற்பாடு இரண்டாவது வள்ளமொன்றையும் சங்கம் கட்டுவித்து தீவுப் பகுதி மக்களின் பிரயாணத்தை இலகுவாக்கியது.

இரண்டாவது மகாயுத்தம் தொடங்கியதால் இயந்திரப் பாகங்கள் பெறுவது கஷ்டமாக இருந்தது. இந்நிலையில் சங்கம் தனது சேவையை நிறுத்தவேண்டி யேற்பட்டது.

சிறிது காலத்திற்குப்பின் ஓர் மோட்டார்வள்ள ஐக்கிய சங்கம் தொடங்கப் பட்டது. அதிர்ஷ்டவசமாக முன் குறிப்பிட்ட பரிசோதகர் அவர்கள், வடமாகாணம் ஐக்கிய சங்கங்களின் உதவிப் பதிவு காரியஸ்தராய்க் கடமை யேற்றார். அவருடைய விடா முயற்சியின் பயனாய், இன்று இச் சங்கம் ரூபா 50,000/- பெறுபதியுள்ள இரு மோட்டார் படகுகளை வைத்துத் தீவுப்பகுதி மக்கட்கும் ஏனையோருக்கும் அருஞ் சேவை செய்கின்றது. விசேஷமாக இவ்வள்ளங்கள் நாகபூஷணி அம்பாள் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும் சைவசமைய யாத்திரீகர்களுக்கும், நாகதீபத்திற்குச் செல்லும் சில புத்தசமைய யாத்திரீகர்களுக்கும் பெரிதும் பயன் படுகின்றன.

மோட்டார் வள்ள ஐக்கியசங்கம் ரீவோழ்க!

கரச்சி நீர்பாய்ச்சும் திட்டம்

கிளிநொச்சி — ஐக்கிய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கம்.

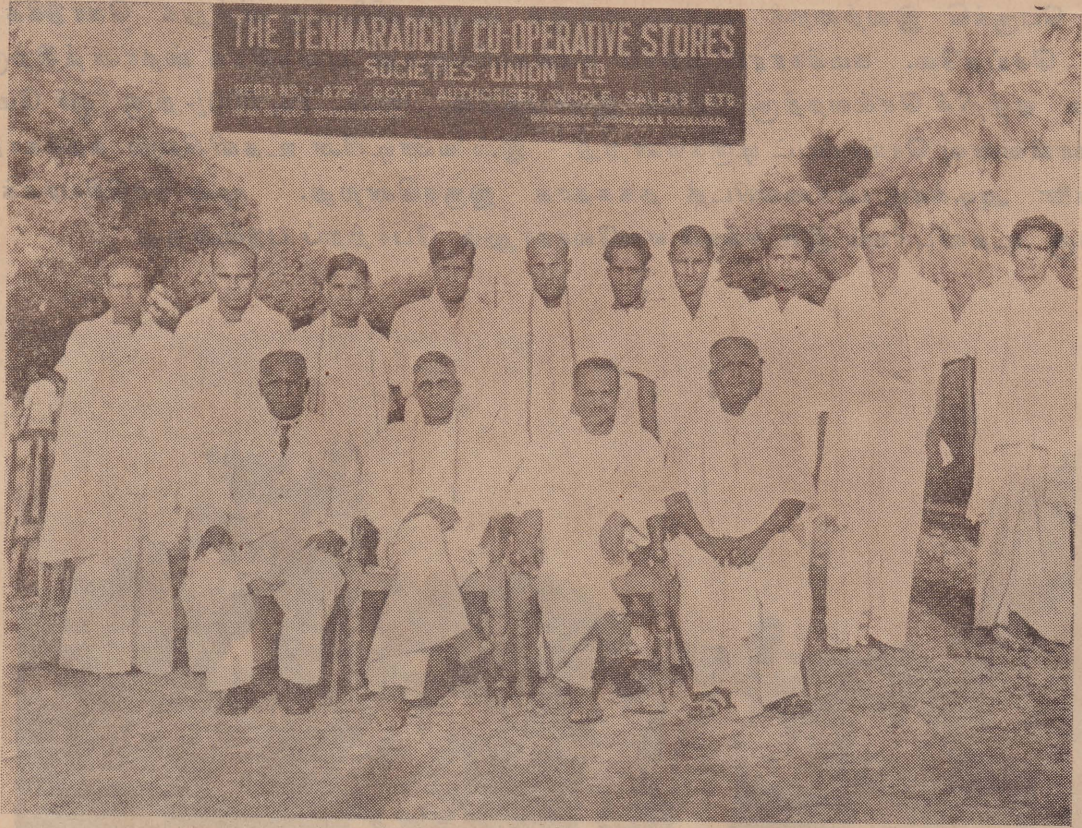

இச் சங்கம் 22-2-48-ல் ஆரம்பமாகியது. இச் சங்கத்தில் 545 அங்கத்தவர்களும் இவர்களால் சேர்க்கப்பட்ட மூலதனம் ரூபா 3476-00 வும் உண்டு. இச் சங்கத்தின் பிரதான நோக்கம் கமக்காரருக்கு நல்ல விதை நெல், பசளை கலப்பை முதலியவற்றைக் கொடுத்து

விளைவைப் பெருக்கி இவற்றைக் கமக்காரருக்குக் கூடிய விலைக்கு விற்றுக் கொடுக்க ஏற்ற வசதிகளைச் செய்தலே. கமக்காரர் தங்கள் கமங்களிலிருந்து புகையிரத ஸ்தானத்திற்கு விளை பொருட்களை ஏற்றிச் செல்வதற்கு சங்க இலாபத்தில் ரூபா. 12, 500/-ற்கு ஓர் மோட்டார் வண்டி கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வண்டியின் உதவியினால் கமக்காரர் தங்கள் கமங்களை அடிக்கடி பார்வையிடத் தக்கதாக இருக்கின்றது. முன் மாதிரியாகக் கமக்காரர்களுக்கு உதவிபுரியும் இச் சங்கம் எல்லோராலும் போற்றப் படுகின்றது.

இச் சங்கம் தற்கால இயந்திரக் கலப்பைகளால் உழுவதையும், அதன் கந்தோரையும் மேலுள்ள இரு படங்களிலும் காணலாம்.

தென்மராட்சி ஐக்கிய பண்டசாலைச் சமாஜம்.

தென்மராட்சி ஐக்கிய பண்டசாலைச் சமாஜம் 29 அங்கத்தவர்களுடனும் ரூபா 2900/- மூலதனத்துடனும் 1944-ம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்டது. இச்சமாஜம் தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பளி, கராச்சி, பூநகரி ஆகிய 702 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ள பகுதிகளில் 44826 கூப்பன் உள்ளவர்களுக்குச் சேவை புரிகின்றது. ஆரம்ப வருஷத்தில் இச்சமாசம் மத்திய வங்கியில் எடுத்த ரூபா 60,000/- கடனுடனும் தனது மூலதனத்துடனும், ரூபா 1,882,335/-ற்கு வியாபாரம் நடத்தி உழைத்த இலாபம் ரூபா 11,500/- ஆகும். வரவர முன்னேற்ற மடைந்த சமாசம் 1947-ம் ஆண்டில் உச்சநிலையை அடைந்து அவ்வருஷம் ரூபா 2,386,371/-ற்கு வியாபாரம் செய்து, ரூபா 29,627 சுத்த இலாபம் உழைத்திருக்கின்றது.

இன்று இச்சமாசம் அடக்கப்பணம், கட்டடநிதி பங்குமாற்று நிதி முதலிய வற்றில் ரூபா 108,000/- சேமித்திருக்கின்றது. 1948-ம் ஆண்டுவரை அங்கத்துவம் வகுக்கும் சங்கங்கள் இச்சமாசத்தில் ரூபா 6500/- இலாப பாகமாகப் பெற்றுள்ளன. இந்த 'A' வகுப்பிலுள்ள சமாசம் ஓர் சொந்தக் கட்டடத்தைச் சாவகச்சேரிச் சந்தைக்கு அண்மையில் ஸ்தாபிக்க ஏற்ற நடபடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது. இச்சமாசம் இந்த நன்நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம் இதில்உள்ள ஊழியர்களினதும் உத்தியோகஸ்தரினதும் நேர்மையே. இவ்வழியை மற்றைய சமாசங்களும் பின்பற்றினால் முன்னேற்ற மடையலாம்.

தெல்லிப்பளைக் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை.

ஆரம்பம்: ஆனி 1949.

வைத்தியர் Dr. P. பொன்னம்பலம்.

மாதச்சிகிச்சை பெறுபவர் 500.

சேகரிக்கப்பட்ட பங்குப்பணம் ரூபா 10,000/-

விசேஷ தோண்டு — சிகிச்சைபெறும் யாவருக்கும் சுகசீவியத் திட்டமும் ஏழைகளுக்கு இலவச மருந்தும்!

அளம்வில் ஐக்கிய மாதர் சிக்கனச் சங்கம்.

இச் சங்கம் 6-3-41-ல் பதிவுசெய்யப் பட்டது. இச்சங்கத்தில் 16 பெண்கள் அங்கத்தவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் தாங்கள் செய்யும் தையல்வேலை, நேற்கை பின்னல் பன்னவேலை, கிடுகுபின்னல், கோழி, ஆடு, மாடு வளர்த்தல் முதலிய தொழில்களினால் வரும் ஊதிபத்தில் ஒரு பகுதியை இச்சங்கமூலம் சேமிக்கின்றனர். இவ்விதம் சேமிப்பதனால் இவர்கள் வீண் செலவைக் குறைப்பதோடு தங்கள் பிற்கால சீவியத்திற்கும் அனை கட்டுகின்றனர். இப்படிச் சங்கங்களைப் பல இடங்களிலும் தொடக்கினால் சிக்கன வாழ்வை மேற்கொண்டு, பொருளாதார நிலையை அபிவிருத்தி செய்து வாழ்க்கையில் இன்புறலாம்.

Honest and Prompt Service Guaranteed

K. PERIATHAMBY & BRO.,

MANUFACTURING JEWELLERS

AND

JEWEL MERCHANTS

509, K.K.S. ROAD, VANNARPONNAI JAFFNA

Reliable House For:

GOLD and SILVER: BRILLIANTS,

GEMS, and DIAMOND set

JEWELS

of exquisite and artistic workmanship

A Trial Will Convince You

உங்கள் நம்பிக்கைக்கும் நாணயத்திற்கும் சிறந்த இடம்
ஒருமுறை பரீட்சித்துப் பார்த்தால் தெரிந்துவிடும்
கந்தையா பெரியதம்பி அன்ட் பிறதர்
நகைவியாபாரமும் தொழிற்சாலையும்

எங்கள் சொந்தத் தொழிற்சாலையில் அசல்
பவுண் நகைகளும், றங்கூன் வைரங்கள் பத்த
நெக்லேஸ், லோலக், பெண்டள்களும், மற்றும்
பலவிதமான புதிய டிசைன்களில் தயாரிகப்
பெற்ற பவுண் வளையல் நீவிசுகளும் கிடைக்கும்.

தம்பர். 509, தட்டாதெரு,

வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.

C. W. E.

ஓத் துழைப்புப் பண்டசாலைகளுக்கு

விற்பனைக்காக

கொழும்பு, கெய்ஸர் வீதி 67-ம் இலக்கத்தில்

இருப்பில் உண்டு

பட்டு, ரேயன்பட்டு, சாதா நூல் புடைவைகள்,
பிராமாப் புடைவைகள், ரேயன், சாதா நூல்
சூட்டிங் புடைவைகள், கீறிட்ட, சாதா கமிஸ்
புடைவைகள், லங்காசேலைகள், பணியன்கள்,
இந்திய கைத்தறிச் சேலைகள், "செத்தம்"
கமிஸ்கள், கிங்கம் பர்மாபுடைவைகள், வெண்
புடைவைகள், சீட்டிங் புடைவைகள். மெத்தை
களுக்கேற்ற "டிக்கிங் புடைவைகள் திரை
களுக்கேற்ற புடைவைகள், துவாலைகள்.

ஓத் துழைப்பு

மொத்த விற்பனை வஸ்தாபனம்

வி ள ம் ப ர ம்.

ஐ க் கீ ய வ ர ழ் வி ன்

மு க் கீ ய ம கி மை

இலங்கா தேவியின்
வி னா ப ர ரு ள் இ ய க் க மே.

விதைகள் யாவும்

வே ண் ட ந் தே ர று ம்

செப்பிய படியே

வரவழைத் தனிக்கும்.

வடபகுதி வினாபொருள் ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை,
யாழ்ப்பாணம்.

ප්‍රසංගාවනා

(අමාත්‍යාණ්ඩු ජී. ආර්. සේනානායක මැතිතුමා විසින්.)

ජාතිහෙද, පංතිහෙද, කුලහෙද නොසලකා ලංකාවාසීන්ගේ ආර්ථික හත්වය දියුණු කිරීම සඳහා විශාල සේවයක් සම්ප්‍රකාර ව්‍යාපාරය මගින් සිදුවී තිබෙන බවත්, දැනටද මහත් සේවයක් සිදුවන බවත් සත්‍යයකි. මෙම ව්‍යාපාරය තහවුරු කිරීම සඳහාත්, රටේ පතුරුවා හැරීම සඳහාත් මනුෂ්‍යයන්ට සම්ප්‍රකාර ප්‍රතිපත්ති සහ අදහස් අන්තර්ගත අධ්‍යාපනයක් ලබාදීම අවශ්‍යය. ඉතා පැරණි සම්ප්‍රකාර පළාත් සංගමය වූ උතුරු දිශාවේ සම්ප්‍රකාර සංගමය මගින් නිකුත් කරන “වේදිකා දීප්ති” නමැති සඟරාව මෙවැනි වැදගත් අධ්‍යාපනයක් ලබාදීමට අතිශයින් උපකාර වේ. උතුරු පළාත සම්ප්‍රකාර ව්‍යාපාරයේ මූලික ස්ථානයක් සැම අවස්ථාවකදීම රැගෙන තිබේ. මේ සඟරාවේ සංවත්සරික කලාපයක් නිකුත් කිරීම මගේ ඉමහත් සතුටට කාරණයකි. මේ සඟරාවට ප්‍රසංගාවනා ලිපිමට අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන මා අතිශයින් ප්‍රීතිමත් අතර දිවයිනේ සම්ප්‍රකාර දැනීම සංවර්ධනය කිරීම සඳහා සඟරාවේ විරථිවනය ප්‍රාර්ථනය කරමිනි.

ඇමැතිතුමාගේ පණිවිඩය.

(ආහාර හා සමුපකාර ඇමැති තැන්පත් ඒ. රත්නාසක මැතිතුමා විසින්)

අවුරුදු 15 කට පසුව සම්මේලන සභා වාරයකදී අප රැස්වීමට බලාපොරොත්තු වන මෙම අවස්ථාවේදී ලක්වැසි සියලුදෙනා දන්නා පරිදි සමුපකාර ව්‍යාපාරය පළමුවෙන් මනාසේ වැඩිනාවූ ස්ථානයවූද, දිවයිනේ අන් අයටද සමුපකාරය පිළිබඳ ආදර්ශමත් ස්ථානයක්වූද උතුරු පළාත දෙස මා සිත් යොමුවේ.

ඔබ සභරාවේ නාමය වූ “චේකාසදීපම්” නැමති වචනයෙන් හැඟෙන්නේ “ආලෝකය” යන අදහසයි. අන් අයටද ආදර්ශ මෙන් සැලකිය හැකි නොයෙක් සමුපකාර කාර්යයන්ගෙන් උතුරු දිශාව බැබළෙන බැව් සත්‍යයකි. උතුරු දිශාවේ දුම්කොළ කම්බානය පිරිහීමෙන් මුදවා ලද්දේ යාපනයේ සමුපකාර මලයාලම් දුම්කොළ සමිතියයි. එපමණක් නොව මූලාසි පීඨි පිහිටි සමුපකාර ආරෝග්‍ය ශාලාව පෙරදිග ඇති එවැනි එකම ස්ථානය වේ. යාපනයේ සමුපකාර දුම් බෝට්ටු සමිතිය ප්‍රමුඛස්ථානය දරණ යාපනයේ ගමනාගමනය සලසන සමුපකාර සමිති මුළු කාලයෙහිම ක්‍රියාවේ යෙදී සිටිති.

පසුගිය අගෝස්තු මාසයේ යාපනයේ සිට පේදුරු තුඩුව දක්වා මා ගමන් කළ අවස්ථාවේදී යාපනයේ සත්‍රීන් සහ පුරුෂයන් පමණක් නොව බාල දරුවන්ද අද දින ඉතා වැදගත් වැඩිලිලක්වූ රතු ශුභු වගා කිරීමෙහි උද්දෙහි යෙදී සිටි අනුම දැකීමෙන් මා තුළ හටගත් පුදුමය මට මෙතෙක් අමතක වී නැත.

ඔබ පළාතේ සමුපකාර සමිති, විශේෂයෙන්ම නිය දෙන සමුපකාර සමිති, බොහෝ කාලයක් තුළ ඉතා දක්ෂලෙස පවත්වා ගෙන ගිය බව කවුරුත් දන්නා කාරණයකි. මිට අවුරුදු දහයකට පෙර වුවද යාපනයේ පවත්වන ලද සංවත්සරික සම්මේලනය එවකට පැවැත්වූ ඉතා වැදගත් උත්සවයක් වූයේ එහෙයිනි. නවද වර්ෂ 1937 ආරම්භකරන ලද ඔබ පළාතේ සංගමය අතින් පළාත් සංගම්වලට වඩා අවුරුදු 10 ක් පැරණිය. එමෙන්ම දිවයිනේ පළමුවෙන්ම සමුපකාර මධ්‍යම බැන්කුවක් ආරම්භකරන ලද්දේ මිට අවුරුදු 20 කට පෙර ඔබ පළාතෙහිය.

එබැවින් ලංකාවේ ආරම්භකරන ලද අති විශාල සමුපකාර සම්මේලනය සඳහා ස්වර්ණය කිරීමටත් තාපා තුනෙන්ම ලියවුණු ලිපි අත්තර්ගත මෙම වාර්ෂික කලාපය මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රසිඬ කිරීම ඉතා යෝග්‍ය යයිද, මෙම ග්‍රන්ථය මෙවැනි ශ්‍රේෂ්ඨ සිඬියක් මතකවීමේ ස්මාරකයක් මෙන් සලකනවා ඇතැයිද මම විශ්වාස කරමි.

**දෙමළ-සි.හල භාෂාවන් අතර ඇති එක්වීම නිරූපනය කිරීම පිණිස
ලියන ලද ව්‍යාසයයි. එහි දෙමළ පරිවර්තනය
සි.හල අකුරෙන් මෙහි පහත දැක්වේ.**

උතුරු ලංකාවේ සමුපකාර මහා සභාවෙහි සභාපති වි. විරසිංහම් (බී.ඊ.ජේ.පී.) මහතා විසින්
ලියන ලද මේ ලිපිය මානිෂ්ඨා හිත්ඳු විදුලයේ සිංහල ආමාසඝී
ගරු එච්. ධර්මරංග සාමිත්ගේ උදව්වෙන්
සිංහල භාෂාවට නගන ලදී.

චේක්‍යය ධර්මය

ඉංග්‍රීසියෙන් “කෝපරේෂන්” වූ ද සිංහල භාෂාවෙන් “සමුපකාරය” වූ ද දෙමළ භාෂාවෙන් “චේක්‍යය” නම් වූ ද පදයන්ගේ අර්ථය එකමය. දෙමළෙන් “චේක්‍යම්” හෝ “ඔට්ටිමෙම” ද සිංහලෙන් “චේක්‍යය” ද එක්වීම යන අර්ථයක් ගනියි. චේක්‍ය මාගීය නවීන පාරක් නොවේ. මේ පොළොවේ මනුෂ්‍යයන් උපන්නාවූ කාලයේ සිට එක්වීම ඔවුන්ගේ අභිවෘද්ධියට කාරණය වූ බව සියල්ලෝම ඒත්තු ගනිති. චිත්‍යාන්‍යයෙහි මුදලාලි වර්ගයේ අනුමය අධිකවී යන විට දරිද්‍රතාවෙන් පීඩිත වූ අයන් එක්වීමේ සරණ ගත්තෝය. එමෙන් ඔව්හු චේක්‍ය ධර්මයන් ක්‍රමයෙන් අනුවාරකොට තම තමන්ට අවශ්‍ය වූ පදාර්ථයෝ සොයා ගත්තෝය. ඔවුන් විසින් පාවිච්චි කරණ ලද විධින් දැනටද චේක්‍යය මාර්ගයේ අත්ති වාරම වී තිබේ. ඔව්හු “රොච් බේලු” නමැති ගමේ වාසය කළෝය. ඔව්හු තමන්ගේ ජීවත් වීමට දිනපතා නූලෙන් වසන කළෝය.

මේ හිමිසා ජීවිතයෙන් වැලකීමට කුට්ටි ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළ නිසා සවල්ප මුදලක්ද සම්පාදනය කළෝය. තමන්ගේ කුට්ටිල ජීවිතයට වුවමනා ද්‍රව්‍යයන් මිලට ගෙන තමන්ටද අත්කාසියට විකුණා තිබුණු ලාභය තම තමන් අතරේ පංගුකර ගත්හ. එකිනෙකා වර්ගයකින් කඩයට මිළ නිසා උදව්වී මුළු කාසි ප්‍රමාණයට

ලාබයද පංගුකර ගත්හ. ඔව්හු ප්‍රධාන වශයෙන් බලන්නේ දේව නීතියට අඩංගු ජීවිතයයි.

දැනට 100 ක් වර්ගයක් ගිය විට චේක්‍ය ධර්මය මනුෂ්‍යයෝ—විශේෂයෙන්, අනෙක වශයෙන් පීඩිත වූ දරිද්‍රයන්—ආරක්ෂිත වූ මාගීය’සි සියල්ලෝම ඒත්තුගෙන තිබේ. දෙමළෙන් “චේක්‍ය සංග” වූ ද සිංහලෙන් සමුපකාර සමිතිය යයි ද කියන ලද සංගමයෝ ලංකා වාසීන්ගේ සංජීවයට ද අමෘතයට ද සමානය.

චේක්‍ය විදිවලට අත්තිවාරම වූ සමහර මුඛ්‍ය මූලික සත්‍යයෝ තිබේ. එයින් ස්වාධීනත්වය හා සමානත්වය ද විශේෂ වේ. යමෙකුට සමාජයේ අංගයක් වෙන්ටද, අහකට යන්ටද බල කිරීමක් නැත. සමිතියේ ප්‍රයෝජනයෙන් සියල්ලන්ටම පංගු තිබේ. ධනවත්තයන්ටද දරිද්‍රයන්ටද සමිතියේ උරුමය සමානය. යමෙකුට හිමිසාකිරීමෙන් ලාබ ගැනීම චේක්‍ය මාර්ගයට විරුධිය. තමන්ගේ ලාබයට පමණක් ආශ්‍රා නොකර සමාජයේ අභිවෘද්ධියට සිත නැබීමට පරිවය කිරීමෙන් චේක්‍යය හෝ සමුපකාර සංගම්වල මේ දේශයේ හරි ස්වභාවයට හේතුවේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ පිරිසුදු චේක්‍ය ධර්ම බලයෙන් ලංකා වාසීන්ට පරිපූර්ණ සිඛිය ද මුක්තිය ද වේවා!

ඵේකෆය ධෂීෂී

ඉංග්ලීසීල කෛපරේෂන් ඵින්රූෂී සිංහල පෘෂෙලී සමූපකාරෂී ඵින්රූෂී තෂීලීල ඵේකෆෂී ඵින්රූෂී නෘමමූලල පදංකලූඋධය අරතෂී ඔන් රෙසී. තෂීලීල ඵේකෆෂී අලලඋදු “ඔට්ටූෂෛ” යෂී සිංකලන්තීල “ඵේකෆ” උෂී ඔන්රූහුතල ඵින්ර අරතෂී කෛලෂීෂී.

ඵේකෆ මාරකෂී ඔරූ නෂීත පෘතසී යලල. ඉප් උූලෛකන්තීල මනූෂන් උත්පත්තීයෘත කෘලන්තීල ඉරන්උ ඵේකෆෂෛ අවර්හල උධය අපීඵිරතීකූක කාරෂූමෘක ඉරූකකරතෙන්රූ ඵීලූරූෂී ඵීට්ටුක කෛලෂීකර්හලූ පීරිත්තෘ තීයෘඵීල මූතලෘලී වර්කකන්තීන් අකකිරමෂී අසීකමෘසී වන්දූපෛඋ තරිත්තීරත්තීනෘඵී ඵීධීක කප්පට්ටි අෘඵීකල ඵේකෆයතීඵී සරන් උහුන් තාර්හල. අප්පධී අවර්හල ඵේකෆ ධෂීන්තසීක කිරමමෘසී අනූසරීංඟු තංගලූකූ අවසීයමෘත පතාරතං කලසීකන් තේධීක කෛෂූධාර්හලූ. අවර් හලීනෘල පෘඵීකකප්පට්ටි ඵීදීහල තඵීපෛඋෂී ඵේකෆ මාරකන්තීන් අත්තීපාරමෘසී ඉරූකකන් ධූත. අවර්හල “රෛඵීඛෛල” නෘමමූලල ඔරූකිරූ මන්තීල වසීන්තාර්හල. අවර්හල තංකල සීඵතන්තීකූ තීනෂීතෛරූෂී නූලීනෘල වස් තීරෂී සෙසීතාර්හල.

ඉන්ද ඉෂීෂීසසී ඵීඵීඵීයන්තීල ඉරූන්උ ඵීලහෂී පෛරූඵීට්ටු කූඵීට්ටු වෘෘපාරත්තසී අවර්හල අාරෂී පෂී සෙය්ය සෛඵීප මුදලයෂී සෂීපෘදීන්තූක කෛෂූධාර්හල. තංකල කූධීසසී ඵී ඵීයන්තීකූ උඵන්ත තීරඵීයන්කලසී ඵීලෙකූකකෛෂූධු තංකලූංකේ කසීකෘෂූකූ ඵීඵීට්ටු වන්ත ලෘපන් තසී තත්තමකකීධසීල පංකූ සෙසීඋ කෛෂූධාර් හල. ඔඵීඵරූ ඵරූෂී ඔරූ ඵරූෂන්තීල

කධෙකූ ඵීලයෘක උතඵීය මූඵීකෘෂූප් ඵිරමෘ නෂී ලෘපන්තයෂී පංකූසෙසීතාර්හල. අවර්හල ඵිරතෘතමෘහප් පාර්තූක කෛෂූධු තේඵතී තීකූ අධංකීය සීඵීයෂෛ.

තඵීපෛඟු 100 ඵරූෂන්කල සෙන්රඵීන් ඵේකෆ ධෂීෂී මනූසරෙරසී ඵීශෛෂමෘහ. අතේක වහෙයෘඵී ඵීධීකකප්පට්ටි ඉරූකකූෂී තරිත්තීර උසී—ඉරඵීඵීකූෂී මාරකමෙන්රූ ඵීලූරූෂී ඵීට්ටුකකෛලූකීර්හල. තෂීලීල ඵේකෆ සංක මන්රූෂී සිංකලන්තීල සමූපකාර සෂීතීංයන්රූෂී වෛලූලප්පධූෂී සංකකල ඉලංකඵෘසීහලකූ ඵීසංඵීඵීකූෂී අෂීර්තන්තීකූෂී සමෘතෂී.

ඵේකෆ ඵීතීහලූකූ අංතීපාරමෘත සීලමූක කීය මූලීක සන්තීයංකල උල. අඵසීල සූයෘතීනමෂී සමන්තූඵී මූෂී ඵීශෛෂමෘතඵසී. ඵීඵරූෂී සමෘස අංකන්තඵෘසී ඵරූඵතඵීකූෂී අකන්රූ පෛඵ තඵීකූෂී ඔරූ වලෛඵීකාරමෂී ඉලූලෙසී. සෂීතී සීන් ඵීරයෛසන්තීල ඵීලූරූකකූෂී පංකූ උෂූධූ. තනඵන්තනූකූෂී තරිත්තීරනූකූෂී සෂීතීසීල උර්මසී සමෘතෂී. ඵීඵරූකකූෂී ඉෂී ෂීසෙ සෙසීඋ ලෘපමෙධූප්පඟු ඵේකෆය තර්මන් තීඵීකූ ඵීරෛතෂී. තන්නූධසීය ලෘපන්තීල මඵී ටූෂී අෘසප්පධෘමල සමෘසන්තීන් අපීඵිරතීසීල මනෂී වෛකකප් පසීඵීඵී සෙසීඵතීනෘල ඵේකෆ අලූලඟු සමූපකාර සංකකල ඔරූතේසන්තීන් සරීයෘත සූතන්තීරත්තීඵීකූ ඵීඟු ඵෘකීන්රත.

ශ්‍රී ලංකාඵීන් පරීසූන්ත ඵේකෆය තර්ම පෙලන්තීනෘල ඉලංකෙඵෘසී කලූකූප් පරීඋ රෂී සීන්තීයෂී මූකතීයෂී උෂූධෘඵතෘහ.

සමුපකාර බලිය

(සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රචාරක අංශය භාර නිලධාරීන් තැන්පත් ආනන්ද සේමසකුමාරි ආරම්භි මහතා විසින්.)

උපන් ගැමිමිනිසෙකුගේම බලාපොරොත්තුව පිළිබඳ සැපවත් තත්ත්වයකින් පවත්වා ගෙන යාමටය. ඒ සඳහා ඔවුන් අනුගමනය කරන මාර්ග හා ධර්ම විවිධය.

කැමබීම, ඇඳීම හා ගේදොර මිනිසුන්ගේ මූලික ප්‍රාර්ථනයන්ය. සැපදයක පිළිබඳව හෝ දුක්ඛ දයක පිළිබඳව පදනම ඒ ප්‍රාර්ථනයන් උඩ රැඳී ඇති බව මෙහිදී විශේෂයෙන් සඳහන් කළ හැකිය. අධ්‍යාපනය, සතීපාරක්‍ෂාව ආදී කරුණුද මිනිසුන්ගේ මෙලොව පිළිබඳ සාර්ථක අවසාදනට පත් කෙරෙන ධර්මාවන් විශ් හැකිය.

අධ්‍යාපනය හා සතීපාරක්‍ෂාව සඳහා අවශ්‍ය පහසුකම් ඒ ඒ කාලවලට සුදුසුලෙස නොලැබී මෙහුන් පිළිබඳව ව්‍යර්ථි වි යාහැකි බව අප විසින් තීතර කල්පනා කළයුත්තකි.

වයසට හා කාලයට සුදුසු මිත්‍රයන්ගේ ආශ්‍රය ලබාගැනීමත් සංමාභී ගාමී ප්‍රතිපත්ති ඇතුළත් ආගමික පිළිබඳව යථායෝග්‍ය පරිදි ගොඩනගා ගැනීමට අවකාශ ලබාගැනීමත් ඉතා අවශ්‍ය බව අපට තේරුම් ගතහැකිය.

පිළිබඳ ප්‍රීතිජනක තත්ත්වයකට පත්කළ හැක්කේ පෙරකී කරුණු වලිනි. වනිමාන ලංකාවේ අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය හා සඳුචාරය ගැන කල්පනා කරන විට රටවැසියාට එබඳු ප්‍රීති ජනක තත්ත්වයක් දැනට නැතිබවද අපට තේරුම් ගත හැකිය. ආහාරයෙන් හා වස්ත්‍රයෙන් වත් යටත්පිරිසෙයින් සැනසීමක් රටවැසියාට තිබිය යුතුයි.

සුදුසු ගේදොර හා ඇඳුම් බැඳුම් නැතිව අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍ය හා සඳුචාරය දියුණු කළ නොහැකිය. රටවැසියන්ගෙන් වැඩි දෙනෙකුගේ පිවන තත්ත්වය සතුටු දයක නැත. එහෙත් කීප දෙනෙකුට ප්‍රීතිජනක පිළිබඳව අවශ්‍ය සැප පහසුකම් ඇති බවද මෙහිලා කිවයුතුය.

රටවැසියා තුළ ධර්මාමි බවක් නැත්තේ ඔවුන් අතර “අල්පේච්ඡ” ගුණය නැති නිසාම නොවේ. පිළිබඳව අවශ්‍ය පහසුකම් ලබා ගැනීමේ මාභී වැසියාම, ඔවුන්ගේ “අල්පේච්ඡ” ගුණයට හානිකර එකක් විශ්සී සිතිය හැකිය. ආර්ථික තත්ත්වයෙන් රටවැසියා ඉහලට ගැනීම

ඉතා අවශ්‍යයයි කියන්නේ යටකි අපහසුකම් වලින් ඔවුන් මුදුලීම විනිසය.

අර්ථ සම්පත්තිය දියුණු කිරීමට ඇති ඉතා යෝග්‍ය මාභීය “සමුපකාර” ක්‍රමයයි. වස්තු නිෂ්පාදනය හා බෙදා හැරීම ක්‍රමානුකූල විධි විධාන යටතේ කළ හැකි වන පරිද්දෙන් සකස් කොට ඇති සමුපකාර ක්‍රමය අවධාරණයෙන් අනුගමනය කිරීමට රටවැසියන් ඉදිරියෙහි කියා සිටින්නේ ඔවුන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය උසස් ස්ථානයකට නැංවීමේ මාර්ගයක් හෙයිනි. පිවන විශ්දම අඩු කිරීමත් සෞඛ්‍ය තත්ත්වය, අධ්‍යාපනය හා සඳුචාරය යන කරුණු වලින් පොහොසත් කිරීමත් සමුපකාර ක්‍රියා මාභීයේ මූලික පරමාර්ථයකි.

ගොවි කම්මාන්තය පිවනොපාය මාභීයක් වශයෙන් ගත් ගම්බද ගොවීන්ට අවශ්‍ය මිල මුදල, බිත්තර, පෝර යනාදියත් සුදුසු අවසා වලදී අතික් උපකාරන් ලැබෙන්නට සැලසීම මේ ව්‍යාපාරයේ තවත් මාභීයකි. ද්‍රව්‍ය බෙදා හැරීමේ සමුපකාර සමිතියක් තුළ එකිනෙකට කටයුතු කළහැකි නම් සම්පූර්ණ ලාභය ගම් වැසියන්ටම ලබාගත හැකිය. කර්මාන්ත කාර යන්ටද සමුපකාර ක්‍රමයෙන් වැඩි ප්‍රයෝජන ලැබිය හැකිය.

ගමන් යාම සඳහා කරන විශාල විශ්දම් සමුපකාර මාභීය අනුගමනය කිරීමෙන් අඩුකර ගතහැකිය. ගමනින් යම්කිසි ලාභයක් ඇතිවූ පොත් එයින් කොටසක් තමන්ටත් ලැබෙන බවත් ඒ සමගම කල්පනා කළ යුතුය.

ගව පාලනය, කිරි විකිණීම යනාදියෙහි ද ප්‍රතිඵල මෙබඳුය. ආහාර පාන හා රෙදි පිළි වභී පිළිබඳ ප්‍රශ්නයද මෙලෙසින්ම විසඳා ගැනීම ඉතා පහසුය.

සැපවත්වූත්, තිරවුල්වූත් පිළිබඳව සමුපකාර ක්‍රියාමාභීය ඉතා අවශ්‍යබව ඉහත සඳහන් කළ කරුණුවලින් අවබෝධවිය යුතුය. අවංකකම, සමානාත්මතාවාදය හා ප්‍රේමය පදනම කොට ගෙන ගොඩනැගිය යුතු සමුපකාර ක්‍රමය දියුණු කිරීමෙන් වර්ත ගුණීය පමණක් නොව ආර්ථික අභිවෘද්ධියද සැලසෙන බව සිහිපත් කරවමින් “සමුපකාරය” නිදහස් ලංකාවේ “දැන” බේවා සි ප්‍රාර්ථනා කරමිම.

සමුපකාර ලංකා

(ඉන්තරාජ්‍ය මට්ටමේ සමාජ සේවයන් වහන්සේ විසින්)

මෙරට වැසියන්ගෙන් වැඩිදෙනෙකුට ආහාර භාන, ගෙදර දොර, ඇඳුම් පැළඳුම් වලින් වැඩි වගකීමක් නැති බව අප කවුරුන් විසින් පිළි ගන්නා එකකි. ලෝකයේ අනිකුත් රටවලත් මේ පිළිගැනීම ගැන විරෝධයක් දක්වනු ඇතැයි සිතිය නොහැකිය.

එහෙත් ප්‍රමාණවත් සැප පහසුකම් ඇතිව ඉහළම පෙලේ ජීවිතයක් ගොඩනගාගැනීමේ ඉතා පහසු මාගීස් සමුපකාර ක්‍රමය බව දැන් ලෝකයේ බොහෝ රටවල මිනිසුන් තේරුම් ගෙන ඇති බැවින් ලංකාවාසීන් විසින් පවා හෝ සමුපකාර ක්‍රමය අවබෝධ කොට ගැනීම ප්‍රීතියට හේතුවකි.

පෞද්ගලික වශයෙන් නැගී සිටීමට ඇති අවහිරකම් මේ සමුපකාර සාමූහික ක්‍රමයෙන් නැතිකොට විශාල අභිවෘද්ධියක් ලබාගැනීමට පමානොවී ක්‍රියාශීලී විය යුතුය. සමුපකාර සමිතියක් ආරම්භ කරනු කැමති ජීවත්වනුන්ට ගැම ආධාරයක්ම දීමට සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුව නිතර සුදනමින් සිටින බව කියනු ලැබේ. ගතවූ අවුරුදු කිපය තුළදී සමුපකාර ක්‍රියාමාගී යෙන් මෙරට උප්පත් පංක්තිවල මිනිසුන් ලැබූ අස්වැසිලි වචන වලින් කිව නොහැකි තරම්ය.

එහෙත් සමුපකාර ක්‍රියාමාගීය නොදත් වංචනික පුද්ගලයන් සමූහයකගේ නාශිත ජීවිතවලට ඔවුන් අසුවිය යාම නිසා සමහර ගම්බද මිනිසුන්ට “සමුපකාරය” වභ කඳුරු මෙන් වැටහී තිබීමත් සුදුසුමට හේතුවක් නොවිය යුතුය.

මිනිසුන්ගේ ආත්මශක්තිය හා ආත්ම ගෞරවය තහවුරුවීමෙන් පමණක් නොව ඔවුන්ගේ ආත්මීය සංවර්ධනයක්ද මේ සමුපකාර ක්‍රමයේ මාගීයෙන් සැලසෙන බව සමහර කඩ සමිති

පාලකයන් දැන හෝ නොදැන මෙන් ක්‍රියාකිරීම නිසා තරමක අපහිතයක් ව්‍යාපාරය තුළ සැඟවී ඇතැයි සිතිය හැකිය. අපහිතය කිරීම තනතුරු මෙන් පමණක් යම්කිසි ව්‍යාපාරයක සම්පූර්ණ පාරිශුද්ධියක් බලාපොරොත්තු විය යුතු නොවේ. නමුත් ඔවුනොවුන් ඔවුනොවුන් කෙරෙහි තබන විශ්වාසයේ ප්‍රමාණයට අනුව සමුපකාරයේ පලතෙලා ගතහැකි බව අවබෝධ කරවිය හැකි නම් නුදුරු අනාගතයේදීම අප කීර්තිය පහවී යනු ඇත.

උතුරු එන්ගලන්තයේ කුඩා නගරයක මිනිසුන් කීපදෙනෙකු අතරදී මෙලොව එළියදුටු සමුපකාර ධර්මයට දැන් අවුරුදු සියය ගතවී ඇතත් ලංකා සමුපකාරයට අවුරුදු අටහිස පිරුණේ මේ ලඟදීය. මේ සුළු කාලය තුළදී ලංකා සමුපකාර ව්‍යාපාරය ලැබූ දියුණුව ඉලක්කම් වලින්ම නොව සාමාජික හා ආර්ථික තත්වයෙන්ද වටහා ගත හැකිය.

සම්පූර්ණ වගකීම හා උරුමය ඇතිව පාලනය කරගත හැකි සමාගම් වර්ග දහස් ගණනකින් මෙරට සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ පැතිරීම තේරුම් ගත හැකිය. නිය දෙන සමිති, වෙළඳ සමිති, නිෂ්පාදකයන්ගේ සමිති, මෝටර් රථ සමිති, ගෙවල් ගොඩනැගීමේ සමිති ආදී මිනිසුන්ගේ ඵ්දිනෙදා ජීවිතයට අවශ්‍ය ඕනෑකම් සමුපකාර මාගීයකින් සලසා ගැනීම පොදු ජන තරඟය පිටුදැකීමකැයි කිවයුතුය.

සමුපකාර ලංකාවක් සඳහා ජාතිභෙද, කුල භෙද, ආගම් භෙද යනාදී අන්තර්ධ භෙද හේතුවලින් තොරව සහොදර ප්‍රේමය හා විශ්වාසය සිත තුළ ඇතිව නැගී සිටීමට සිතා ගතයුතුය.

ණය දෙන සමිති-නව අංශයක්

(සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවේ රෙජිස්ත්‍රාර් තැන්පත්, සිවිල් නිලධාරී,
ලේඛන සී. ප්‍රනාන්දු මහතා විසින්.)

සමුපකාර නිලධාරී යෙකු වශයෙන් කටයුතු කිරීමේදී මා අතිශයින් ප්‍රීතියට පත්වූයේ ණය දෙන සමිති, විශේෂයෙන් යාපනේ ණය දෙන සමිති පිළිබඳ ක්‍රියාකිරීමේදීය. සමුපකාර කායඝී යන්හි ඇති බැරැරැම් ප්‍රශ්න හා ගැටලු තැන් සලකා බලන විට කුඩා ණයදෙන සමිතිය කරදර රහිත පවුලක ස්වභාවය නිතරම උසුලන බව කීමට මම කැමැත්තෙමි.

අප රැස්වීම් ශාලාව කුඩාකාමරයක් හෝ වේවා, සියලුම ගහක සේවන හෝ වේවා, එසේ නැතහොත් කසිට්ඨවලදී මෙන් බෝට්ටු මධ්‍යයේ හෝ වේවා ණය දෙන සමිති පිළිබඳ කටයුතු කිරීමේදී අවට සියලු දෑ ප්‍රීති ස්වභාවයක් උසුලයි.

සමුපකාර ව්‍යාපාරය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් රටේ කොපමණ ව්‍යාප්තවී තිබේද කිවොත් උපරේස්ත්‍රාර්තුමෙකුට පවා කලටවේලාවට ණය දෙන සමිතිවල නිසියාකාර පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට අවකාශයක් නැති තරමය. එහෙයින් බොහෝ අවස්ථාවලදී කළහැක්කේ ඒ සමිතිවල කටයුතු මනායේ කෙරෙන බැව් පිළිගැනීම පමණක්ය. කෙසේ වෙතත් ණය දෙන සමිති තිබෙන බවද ඒවායේ කටයුතු හිරිහැර නොමැතිව නිසියාකාර කරගෙන යන බවද අපි දනිමු. එසේ නැත්නම් වසාදුම්යයුතු සමිතිවල සංඛ්‍යාව අති විශාල නොවේ ද? යහපත් ලෙස ක්‍රියා කෙරෙන සමුපකාර ගබඩාව ගැන අපට යමක් අසන්නට ලැබෙන්නේ කලාතුරකිනි. එමෙන්ම ණය දෙන සමිතිද යහපත් ක්‍රියාපටිපාටියකින් යුක්තවූ විට තිත්බව ක්‍රියා කරගෙන යයි.

ණය දෙන සමිතිවලට සරි පැවැත්මක් ඇති බව අපි දනිමු. මතු කාලයේදී ණය දෙන සමිති වලින් අති විශාල සේවයක් කෙරෙන බව නිසැකය. මක්නිසාද? මුදල් ණයට ගැනීමට අවශ්‍යවන්නේ දුප්පතාට හා අසරණවත්තයාට පමණක් නොවන හෙයිනි. වෙළඳ ව්‍යාපාරයන් බොහෝහෙයින් ක්‍රියාකෙරෙන්නේ ණයටලබාගත් මුදල් වලින්ය. එසේනම් මුදල් වුවමනා කරන අත්කටයුතු මෙන්ම වැදගත්වූ ගම්බද කටයුතු සඳහා මුදල් ණයට ලබාගැනීමේ වරද කිම?

පැරණි කලාශිල්පයන්ට නවජීවනයක් නුදුරු අනාගතයෙහිම ලබාදිය හැක්කේ ණය දෙන සමිති මාතියෙන්ම යැයි යන්න මගේ හැඟීමයි. මේ කලාශිල්පයන් ගැන අපට බොහෝවිට අසන්නට ලැබෙන නමුදු ඒවායේ වැඩි දියුණුව සඳහා මෙතෙක් වඩා උනන්දුවක් දරා නැත. කර්මාන්ත කරුවන්ට මුහුණපාන්නට සිදුවී තිබෙන මුදල් අවහිරකම් නිසා විශිෂ්ඨ කර්මාන්තයන් ගෙන් යුක්තවූ සියුම් කලාශිල්ප කිපයකම පරි හානියට හේතුවී තිබෙන කරුණු 1949 පෙබරවාරි මස පවත්වන ලද සමඝන ලංකා ප්‍රදේශයේදී මොනවට වැටහුණි. ආත්මානිකාමී නොවන උපකාරකයින් නොමැති හෙයින් දිලිඳු ශිල්පියා තම වෙළඳම නොකඩවා කරගෙන යෑමට අදහස් කරතොත් තැරැවිකාරයන්ට ගොදුරුවීම අවශ්‍ය වේ. මෙවැනි ශිල්පියා තමාගේ නඩත්තුව සඳහාද අමුද්‍රව්‍ය සපයාගැනීම සඳහාද මුදල් ලබාගන්නේ සාකච්ඡා අතිදක්ෂතාවයෙන් නිපදවන ලද බඩු හාණි බ ඉතා සුලු මුදලකට විකිණීමෙන්ය.

මේ ශිල්පීන් පදිංචිවී සිටින්නේ නොයෙක් ප්‍රදේශවල හෙයින් ඔවුන් එක්තැන් කිරීම පහසු නැත. ඔවුන්ගේ කර්මාන්තයන් කෙරෙහි ආශාවක්ද, බලාපොරොත්තුවක්ද ඇතිකිරීමේ පරමාර්ථයෙන් ඔවුන්ට ආධාරදීම සඳහා වහාම ක්‍රියාකරගෙන යා යුතුය. ශිල්පීන් එකිනෙකා ගෙන් ඇත්ව වාසයකිරීම නිසා ඔවුන් සඳහා විශේෂ සමිති ආරම්භකිරීම නොහැකි වුවහොත්, පිහිටුවා තිබෙන ණය දෙන සමිතිවලට බැඳීමට ඔවුන්ට අනුබල දිය යුතුය. මුළු ලක්දිවද, ඇතැම්විට මුළු ලෝකයේදී සුප්‍රසිද්ධ පැරණි ශිල්ප අප පැරණි ශිෂ්ඨාචාරයට අයත්ය. උඩරට කැටයම්ද මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිටි ලෑලි අමේ ලාකඩ කර්මාන්තයද, ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ කැස්බලෙලි කර්මාන්ත හා ලී අලි කර්මාන්තයද ඉන් සමහරෙකි.

මෙසේ මුදල් අවහිර කමින් දුක් ගැහැට විඳින්නාවූ ශිල්පීන් වෙත අපගේ සමුපකාර පක්ෂ වූයේ ඉතා උනන්දුවෙන් වග වහා ගෙන යමු. එසේ ගෙනගොස් අප ව්‍යාපාරයෙන් ලැබිය හැකි සහාය ඔවුන්ටද ලබාදී අප ජාතික සහයත් වයේ අභිවෘද්ධියද සලසාලමු.

මේකෘත දිපම

දූපත්වල සමුපකාර බෝට්ටු සමිතිය.

නාගදීප බෝට්ටු සේවය.

දැනට වීම් හතරකට පහකට උඩදී නයිනා තිවු-ආලතිවු-ඵලුවතිවු-පුංකුඛුතිවු දූපත් වැසියෝ මුහුදු ගමන ඉතා අත්තරාදායකලෙස කළහ. රූවල ඔරුවලින් හා කුඩා ඔරුවලින් මුහුදේ ඵහා මෙහා ගමන් කළ ඔවුහු තමන්ට ඉතාමත් අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍යාදියත්, බෙහෙත් ආදියත් ගැනීම පිණිස ප්‍රසිද්ධ රාජ්‍යයක් හා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ගබඩාකර තිබෙන දූපතවූ කසිටිස් දූපතට යා යුතු සැතපුම් 10 ක් පමණවූ දුර මුහුදු මාර්ගය සමහරවිට නරක හුලං හැමීමක් තිබුණොත් දවස් තුන හතරක් මුහුදේ තිබීමෙන් තමන්ගේ ඔරු හා ජීවිත විනාශකරගන්නා තත්වයක පැවතීණි. දූපත් වැසි සියලුදෙනෙක්ම වාගේ මේ කරදරවලට මුහුණ දෙමින් කාලය ගත කරන බව සලකා කලක් ගතවිය. එයට යෙදිය යුතු එකම ප්‍රතිකාරය සමුපකාර ක්‍රමයට බෝට්ටු සේවයක් ආරම්භකර මහජන ශ්‍රවසිද්ධිය සැලසීම බව වටහාගත් දූපත් වැසියෝ එකතුව දුම් බෝට්ටු දෙකක් මිලයට ගෙන සමුපකාර ක්‍රමයට දිනපතා මහජන සේවයක යෙදෙති.

මේ අතර නාගදීපය නමැති ශ්‍රේෂ්ඨ බෞද්ධ පූජ්‍යයන් සිද්ධස්ථානය දැක වැදපුදා ගැනීමටද, දිනපතා සිංහල බෞද්ධ සභෝදර සභෝදරීයන් පැමිණ නොයෙක් කරදර පිට වැනුනාගමන කරන බව පෙනේ. කසිටිස් වරායේ දැනට වැඩ කරන සමහර බෝට්ටුකාරයන් සිංහල වැනුනාකරුවන්ගෙන් නාගදීපයට යාමට පමණක් රු.2 හෝ

රු. 3 ක් අයකරමින් සමහරවිට යාමට ඊළඟ සිකියා වැඩිපුර ගාස්තුවක් ගෙන සිංහල සභෝදර වැනුනාකරුවන්ගෙන් මුදල් අයුත්තේ ලබා ගන්නා බව දැනිමු. මේ බැව් සැලකූ අප සමාගම බෞද්ධ වැනුනාකරුවන්ට විශේෂ පහසුකම් සලසාදීමට කටයුතු සූදුනම් කරගෙන යමු. අපේම හිතවත් සභෝදර පිරිසක්වූ එකම රටක ජාතික පිරිසකගෙන් අයුත්තේ මුදල් ගැනීම බලවත් වරදකි. එහෙයින් අප සමුපකාර බෝට්ටු සමාගම ආරම්භකළ කාලයේ පටන්ම කසිටිස් වරායේ සිට නාගදීපයට අයකරන ගාස්තුව වූ ශත 50 අයකරමින් පැය එකහමාරකින් සිද්ධස්ථානය වැද පුදා ගෙන ආපසු යාමට සියලු සැප පහසුකමක් සලසා තිබේ.

දිනපතා උදේ 9 ටත් සවස 3-50 ටත් අපේ දුම් බෝට්ටු සිරිත්ලෙස කසිටිස් වරායෙන් පිටත් වේ. එබැවින් සිංහල බෞද්ධ වැනුනාකරුවන්ට කැමැති ලෙස මේ බෝට්ටුවලින් පැමිණ ස්විය ශ්‍රේෂ්ඨ ශුද්ධ පොලව දැකගතහැකි බව සිහිපත් කරවමු.

තවද යම්කිසි පිරිසකට ස්පැෂල් වශයෙන් බෝට්ටු රැගෙන පැමිණීමේ හැම පහසුවක්ම සලසා දීමට හැකි බවද කියනු කැමැත්තෙමු.

සිංහල සාමාජිකයෙක්.

පුරාණ ජාතියක් උතුම්වීමට හේතු

ක්‍රිස්තු වර්ෂයට අවුරුදු 431 කට පෙර, පළමුවෙන් පෙලොපනිසියානු යුධයේදී මළ හේවායන් සිහිපත්කිරීම පිණිස ඇතැන්ස් රාජ්‍යයේ නායකයා වූ පෙරික්ලිස් විසින් කරන ලද කථාවෙන් කොටසක්.

පළමු කොටම අප මුතුන් මිමුතුන් ගැන කරුණු සවිලිපයක් කලපනාකර බලමු. අපේ පුර ප්‍රචාරයේ ස්වාධීනත්වය අපට ආරක්‍ෂා කර දුන්නේ ඔවුන්ය. එහෙයින් මෙවැනි අවස්ථා වකදී ඔවුන්ගේ ගතිගුණ සිහිකරමින් ඔවුන්ගේ නායකයාට ගෞරව කිරීම යෝග්‍යය. පරමිපරා ගණනක් මුළුලේම ඔවුහු ඇතැන්ස් නම් පුරප්‍රචාරයේ වාසයකොට අන්‍ය රාජ්‍යයකට යටත්නොවී එය ආරක්‍ෂා කළේය. අපේ පියවරු ඔවුන්ටත් වඩා ප්‍රශංසනීයය. අපේ මුතුන් හා මිමුතුන්ගෙන් ඔවුන්ට ලැබුණු දයාදය නැමති මේ පුරප්‍රචාරය පළුණක් නොව විශාල වඩුවර්තී රාජ්‍යයක්ම ඔවුහු අපට පවරා දී තිබේ. ඔවුන් කළ මහා සටන්වලින් ජය ලැබීමට ඔවුහු අපමණ දුක් වින් දේය. ඔවුන්ගෙන් පසු දැන් ජීවත්ව සිටින අපිද අප රාජ්‍යයට තවත් ප්‍රදේශ එකතු කෙළෙමු. අපින් අපේ පුරප්‍රචාරය හැකිතරම් ආරක්‍ෂාකර ගෙන තිබේ. එහෙයින් සමාදාන කාලයකදීවත් යුධ කාලයකදීවත් මේ පුරප්‍රචාරයට අන්‍යයන්ගෙන් පීඩිතව දැන් උවමනා නැත.

මිලෙන්යන් හෝ ග්‍රීක්වරුන් හෝ අප සමග කළ යුධවලදී අපින් අපේ පියවරුන් හැකි තරම් බෙදාහැරී ඇතුව සටන් කළ විට අපේ රාජ්‍යය විශාල කිරීමට ඉඩහල්ලු අපේ යුධ දක්‍ෂකම් මම විසාර නොකරමි. නමුත් නාන්දේලා ඒ ගැන දන්නා හෙයින් මගෙන් ඇසීමට බලාපොරොත්තු නොවන්නාහුය. නමුත් නැසීමේ අප සොහොයුරන්ගේ ගුණ වැනීමට පෙර අප බලවත් වීමට හේතුවූ අපේ ජීවන ක්‍රමය විස්තර කරන්නෙමි. එසේම අපේ උසස් තත්ත්වයට හේතුවූ අපේ ආණ්ඩු ක්‍රමය අපේ චාරිත්‍ර චාරිත්‍රත් මම දක්වන්නෙමි. මෙවැනි අවස්ථාවකදී ඒ කරුණු විශේෂයෙන් සිහිපත්කිරීම කාලෝචිතය. එහෙයින් මගේ කථාවට ඇහුම්කන් දීම මෙහි රැස්වී සිටින වැසියන්ට සහ පරදෙහිත්ගේ මුළු සමූහයටත් ප්‍රයෝජනවත් බවද මම කලපනා කරමි.

අපේ ආණ්ඩුක්‍රමය අන්‍ය රටවල ආණ්ඩුක්‍රම බලා ඒ අනුව යොදාගෙන නැත. නමුත් එරට වාසීහු නම් අපෙන් ගුරුකම්ගනිති. අපේ ආණ්ඩු ක්‍රමය සවිලිප දෙනෙකුට පමණක් ප්‍රයෝජනවත් නොවී සියලු වැසියන්ගේම යහපත සිදු කරන්නේය. එහෙයින් ඊට ප්‍රජාපාලනය සිදු කළොත් වැසියන් අතර විස්මය දේර්මයක් සාධාරණ තීරණ දෙන බව නීතිවල සඳහන් කර තිබේ. යමෙක් යම් තනතුරකට පත්කරන්නේ ඔහු යම් පාර්ශවයකට අයිති නිසා නොව ඒ තනතුර දැරීමට ඔහුගේ සම්මතය නිසාමය. යමෙක් රාජ්‍යයට යම් සේවයක් කළහැකි බව පෙන්වුවොත් ඔහුගේ දුප්පත් කම තනතුරක් ලැබීමට බාධාවක් නොවන්නේය. එහෙයින් අපේ දේශපාලන ක්‍රමය වැසියන්ගේ නිදහස ආරක්‍ෂා කිරීමෙන් අන්‍ය රටවලට ආදර්ශයක් වේ. අප රට වාසීන්ගේ පැවැත්මත් එයාකාරයි. අපි උදේ සවස කරණ කටයුතුවලදී එක් එක්කෙනා අතර එක් එක්කෙනා ගැන සැක ඇතිවෙන බව අපි දනිමු. යමෙක් ඔහුගේම වාසිය බලා ගෙන යමක් කළොත් අපි ඔහු ගැන රජයේ නොකරමු. අපි ඔහු ගැන අප්‍රසන්නයක් දක්වන්නේ නැත. එවැනි

අප්‍රසන්නයෙන් කිසිවෙකුට අත්තරුවක් නොවේ තත් එයින් නිෂ්ප්‍රයෝජන විත්ත වේදනා හට ගන්නේය. අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධයෙන් සහ මිත්‍ර කමින් ජීවත්වෙන අතර අපි සැම විටම අපේ නීතිවලට ගරු කරන්නෙමු. උසස් මුලාදකීන්ගේ අණට අපි එකඟවීම කිකරාය. අයුතු ක්‍රියා වලින් සිදුවෙන හානිය වැළැක්වීමට තිබෙන තීරණ, ශ්‍රේෂ්ඨාචාර මිත්‍රයන්ගේ නමුදු ආරක්‍ෂා කරගැනීමට තිබෙන චාරිත්‍ර චාරිත්‍රත් ගරුකරමින් අපේ සැම නීතිවලට අදහස් අනුව අපි ක්‍රියා කරන්නෙමු.

වරින්වර අපේ සිත් නිෂ්කලංකව තබාගැනීමට අවකාශ ලැබෙන පරිදි අප විසින් නිවාදු දින නියමකරගෙන තිබේ. ඒ දිනවල කෙපිසෙල්ලම් හා පුපෝත්සව පවත්වමින්ද ගෙවල් ශ්‍රියාවත්ව තබාගනිමින්ද අපේ සිත් සතුටකර ගෙන වේදනා දුරුකර දමන්නෙමු. අප රාජ්‍යයේ බල පරාක්‍රමය නිසා අන්‍ය සැම රටකම ඒ ඒ රටේ නිපදවන ද්‍රව්‍ය අප වෙත එවන්නේය. එසේ මෙරට නිපදවන ද්‍රව්‍ය මෙන්ම අන්‍ය දේශවල ද්‍රව්‍යත් ප්‍රයෝජනයට ලැබීම අපේ මහත් වාසනාවක්ය. අපේ රාජ්‍යය ආරක්‍ෂාකර ගන්නා මාගීන්, අප හතූරන්ගේ රටවල ආරක්‍ෂාකර ගන්නා මාගීන් වෙතයි. ඒ මෙසේය:—කොසිරට වැසියන්ටත් අප පුරප්‍රචාරයේ නැවතීමට ඉඩ තිබේ. අප පරදේ සිත් පිටවහල් නොකරණ හෙයින් අප හතූරන්ටත් අපේ යුධක්‍රම බලා ඉගෙනගෙන එයින් ප්‍රයෝජන ලැබිය හැකිය. අපි බලවත්වීමට හේතුවූ අපේ ආරක්‍ෂාව පිණිස යොදාගෙන තිබෙන පිළිවෙලවත් අපේ යුධායුධවත් නොව නිර්භීත ක්‍රියා කිරීමට ඇති ශක්තිය ගැන තිබෙන බලවත් විශ්වාසයය.

අපේ උගැන්වීමේ මාගීයද අන්‍ය රටවල මාගී වලට වඩා යෝග්‍යය. ඒ රටවල තරුණයෝ අභ්‍යාසයෙන් මිරිකි වීරයන් වෙත්. අපි ඔවුන්ට වඩා සෙල්ලමින් කාලය ගත කරලත් ඔවුන් සේම නිර්භීතව අනතුරුවලට මුණපාන්නෙමු. ඒ බවට සාක්ෂි තිබේ. ස්පාර්ටා රට වාසීහු අන්‍ය රටවල ආධාර නැතිව කිසිකලෙක තවත් රටක් සමග සටනට නොඑති. නමුත් අපට නම් අන්‍ය දේශයකට ගොස් එය ආරක්‍ෂාකරණ හමුදාවක් සමග සටන්කොට ඔවුන් පැරදවීමට කිසි බැරි කමක් නැත. අපේ ගොඩ යුධ සේනාව නොයෙක් රටවලට යවන හෙයින්ද, ඒ අතරම අපි නොකා හමුදාව සම්පූර්ණ කර ගැනීමටත් උත්සාහ කරණ හෙයින්ද, තවම එක් රටකටත් අපේ සම්පූර්ණ හමුදාවෙන් පහර ලබා නැත. මෙපමණ කාලයකම වරින්වර අපේ සතුරෝ අපේ හමුදාවෙන් සුළු කොටසක් සමග සටන්කර එක් බල ඇණියක් හෝ දෙකක් පරාජය කළ විටක අපේ මුළු සේනාවම විසුරුවා හැරිය බව කියමින් පුරසාරම් දෙමින් නාග. එසේම ඔවුහු පැරදුන විටක ඇතැන්ස් රාජ්‍යයේ මුළු හමුදාවම ඉදිරිපත්වූ නිසා ඔවුන්ට සටනින් පරාජයවීමට සිදුවන බව කියන්නාග. කොසිරට වුවත්, නිතර (අභ්‍යාසය කරමින්) දුක් විඳින්නේ නැතිව සැපයේ කාලය ගතකරලත් අපි අනතුරුවලට මුණපාන්නට ලැස්තිව සිටීම නම්, තද නීතිවල නියමය නිසා අපට නිර්භීතකම දක්වන්නට සිදු නොවී අපට නිර්භීතකම ජන්මයෙන්ම පිහිටා තිබේ නම්,

අනතුරු පැමිණීමට පෙර අනතුරු සොයා ගෙන නොයෑම අපේ වාසියට හේතුවකය. අනතුරුවලට මුණ පානට සිදුවූ විටක අපේ නිර්භීත කම නිතර දුක් විඳින්නන්ගේ නිර්භීතකමට කිසි සේත් අඩු නොවේ.

මා කිසියලුම කරුණු නිසා අපේ රුජය ගෞරවාර්භය. වෙනත් බොහෝ කරුණු නිසාත් එය උතුම්ය. අඩු වියදමින් අපේ කටයුතු කරගැනීම අප කඩ නොකරණ සිරිතකය. නමුත් අපේ වැඩ ඉතා මනොඤය. අපි කල්පනා සහිතව අපේ වැඩපොල කරනවාය. ඒ උනත් අපේ දුච්ච ගතියක් නොපෙනේ. අපේ අගය පෙන්වීමට බිනග පරිභොග කරන්නේ නැතුව අපේ වැඩට පමණක් ඒ බිනග ප්‍රයෝජන ගන්නවාය. දුප්පත් කම ලජ්ජාවීමට කරුණක් බව අපි පිලිගන්නේ නැත. නමුත් දුප්පත්කමින් බිඳීම පිණිස උනන්දු වෙන් වැඩකිරීමට අසතුටු නම් එය ලැජ්ජා විමට කරුණක් බව අපි සලකන්නෙමු. තවද අප රට වාසීන්ට ඔවුන්ගේ පුද්ගලික කටයුතු කරද්දීම රුජයේ කටයුතු කිරීමටත් ඉඩ තිබේ. තමන්ගේ ගණුදෙනු ගැන බොහෝ කල්පනාවෙන් සිටීමට තිබෙන අයට පවා දෙශපාලනය ගැන කල්පනා කර අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නන් පුළුවන්කම තිබේ.

දෙශපාලනය ගැන කිසි අපේක්ෂාවක් නොපෙන්වන්නන් වැදගැම්මක් නැති අය ගැටියට සලකන්නේ අපි පමණය. අන්‍ය ජාතිහු එවැනි නත් ඔවුන්ට සම්බන්ධ නැති කරුණුවලට වැදගත්වීමට අසතුටු අය ගැටියට සලකත්. එහෙයින් අප පිළිපදින නීති පළමුකොටම යෝජනා කරන්නේ අපිමය. අපි යෝජනා නොකරණ නීති පණවන්ට සිදුවූ විට ඒවායේ ප්‍රයෝජන දැනීමු. යමක් ගැන සාකච්ඡාව එය කිරීමට බාධාවක් බව අපි සිතන්නේ නැත. නමුත් ඒ ගැන හොඳට කල්පනාකර නොවැලීම එසේ බාධාවක් බව අපි සලකන්නෙමු. නිර්භීතකම අපේ විශේෂ ගුණාංගයකය. එසේම යමක් ගැන උත්සාහ කිරීමට පෙර සැමවිටම ඒ ගැන තියුණු නුවණින් කල්පනාකර බලන ගතියකුත් අපට තිබේ. අන්‍ය මිනිසුන් ඔවුන්ගේ මෝහය නිසා දුක සැප යන දෙක ගැන නොදන්නා හෙයින් ඔවුන් තුළ හය නැති කම ඇතිවේ. තොරතුරු දැනගත් ගැටියේම ඔවුන් තුළ බියගුලුකම ඇති වන්නේය. නිසම නිර්භීතයෝ වනාහි දුකත් සැපත් යන දෙක අතර වෙනස දැනගෙන ඒ දැනීම නිසාම අනතුරු දැක පසු නොබසින්නෝය.

අපේ මෙහිසද අන්‍ය අයගේ මෙහිස සේ නොවේය. අපි යහළුකරගත්ට උත්සාහ කරන්නේ අපට කරුණාව පෙන්වන අය නොව අපේ උපකාර ලබන්නන්ය. අනුන්ට කරුණාව පෙන්නු කෙනෙක් ඔහුගෙන් උපකාර ලත් කෙනෙකු ගැනිකමින් මිදීමට අකමැති හෙයින් ඔහුගේ මිත්‍ර කම වඩා සීරී බව අපි සලකන්නෙමු. නමුත් උපකාර ලත් නැතැත්තෝ ඔවුන් කරණ යමක් කරුණාවක් නොව ප්‍රතික්ෂිපකාරයක් බව දන්නා හෙයින් එතරම් විශ්වාස කටයුතු මතුරෝ නොවෙත්.

තවද වාසියක් නොබලාගෙන තමන්ගේ නිර්ලෝභය නිසාම මෙහි කරුණාව පෙන්වන එකම මනුෂ්‍ය කොට්ඨාශය අපිය.

ඇතැන්ස් වනාහි මුළු ශ්‍රීසියටම ගුරුකම් ගැනීමට පාඨශාලාවක් වැනි බව මම ප්‍රකාශ කරමි. ඕනෑම විටක ඉදිරිපත්වී ඕනෑම විදියක කටයුත්තක් ඉතා පහසුවෙන් සහ ශ්‍රියාවෙන් කිරීමට පුළුවන්කම අප වැසියන්ට තිබේ. යට දැක්වූ කරුණු නිසා අප රුජයට ලැබී තිබෙන ශක්තිය පමණක්ම මා කියන වචන මෙවැනි අවස්ථාවක

කරණ සිසිඳු පුරසාරම් දෙසීමක් නොව සම්පූර්ණ සත්‍යය බවට සාක්කිය. මනුෂ්‍යයන්ගේ බලාපොරොත්තුවටත් වඩා හොඳින් කටයුතුකෙරෙන්නේ ඇතැන්ස් පුරයේ පමණය. සටනට ඉදිරිපත්වී පැරදුන සතුරන්ට තමන් යටත්වූයේ තමන්ට වඩා උතුම් රුජයකටයයි සිතන්ට හැකි වන්නේ ඇතැන්ස් පුරය ගැන පමණය. තමන්ගේ ජීවන මාණිය නියම කිරීමට තමන්ගේ රුජය සිදුසු බව වැසියන් කල්පනා කරන්නේ ඇතැන්ස් ගැන පමණය.

මෙකල සෑම රටක්ම අප උසස්කොට සලකත්. මතු ඇතිවෙන පරම්පරාවන්ගෙන්ද අපි එසේම සැලකීම ලබන්නෙමු. අපි ශක්තිමත් බවට බොහෝ ලකුණු තිබේ. අපේ බලය විශාලබවට සාක්කිත් හිඟ නැත. අපේ ක්‍රියා අලංකාරකර වණිනාකරන්ට කාව්‍යකාරයෝ උචමනානැත. සවකිය විශ්චය නිසා මුළු මග පොළොවෙහුත් ජලයෙහුත් හැකි තරම් ප්‍රයෝජන ලබාගත් මනුෂ්‍ය කොට්ඨාශයක් ගැටියටත්, අන්‍ය ජාතීන්ට කිසි කලෙක නොකළහැකි දස්කම්කළ මනුෂ්‍ය කොට්ඨාශයක් ගැටියටත් ලෝවැස්සෝ අප සලකත්.

මේ මළ හේවායෝ තමන්ගේ උතුම් ගති දක්වමින් සටන් කළේ හතුරන්ට ඔවැනි පුරපුරයක් සැඟර ගැනීමට ඉඩනොදෙන පිණිසය. නොමැරී ජීවත්ව සිටින හේවායන් එසේම ඒ පුරය නිසා මැරීමට නිතර ලැස්තිව සිටින බවද මට හොඳටම විශ්වාසය. අපේ පුරපුරයේ මහිමය මා මෙපමණ වණිනා කලේ ඒ නිසාය. අප තරම් වාසනාවත් නොවන ජාතීන් සටනින් බලාපොරොත්තුවෙන ප්‍රතිචලවලට වඩා අගනා දේ අපට සිටින්නේ බලාපොරොත්තුව එය හැකි බව පෙන්වීමට මම කැමැතිවිමි. ඒ එක්කම මේ මළ සිරුරු අපි තිබූ විරවරයන් ගැන මා කරණ ප්‍රශංසාවේ සත්‍යය දැක්වීමටත් මට උචමනා විය.

මේ මිනිසුන්ගේ ක්‍රියාවලින් ගුරුකම් ගෙන ඔවුන්ගේම කිරීම තමුන්නාන්සේලාගේ යුතුකමය අපට සැප ලබාගැනීම පිණිස අපට නිදහස අවශ්‍ය බවත්, නිදහස පිණිස නිර්භීතකම අවශ්‍ය බවත් විශ්වාස කොට තමුන්නාන්සේලාගේ රුජයට අනතුරු පැමිණෙනවිට තමුන්නාන්සේලාගේ නිර්භීතකම නැතිවීමට ඉඩක් නො නැබිය යුතුයි. ලෝකයේ සිටින අපරාධකරුවන් ඔවුන්ගේ දිවි පිදීමට තමුන්නාන්සේලාට වඩා සුදුනම්වීම යොග්‍ය නොවේ. ඔවුන්ට යුධයෙන් පසු බලාපොරොත්තුවියහැකි සැපක් නැත්තේය. එවැනි අය යුධයෙන් පසු දුක් විඳියහැකිනිසාත් පරාජය වීමෙන් සිටට වේදනා හටගන්න නිසාත් ජීවිතය හානිකර ගැනීමට අකමැතිවිය යුත්තාහ. හය ගුලුකමක් නිසා ඇතිවෙන ශෝකයෙන් විරවරයේකුගේ සිතෙහි හටගන්නා වේදනාව යොචන විශේහි දුකක්නැතුව මැරියාමේ ශෝකයෙන් හටගන්න වේදනාවට අධිකය.

කෙනෙකුගේ ජීවිත කාලය තුළ ඔහුට සිදුවෙන දුක ඒ කාලය තුළම සිදුවෙන සැපට වැඩි නොවෙනම් ඔහුගේ ජීවිතය වාසනාවන් යයි කිව හැකිය.

මැරුණාවූ මේ විරයන්ගේ පුත්තු සහ සහෝදරයෝ මෙහි සිටිත්. ඒ මහතූන්ටත් එක් කරුණක් මතක් කිරීමට තිබේ. ඉදිරි කාලයේ තමුන්නාන්සේලාට බොහෝ වෙහෙසීමට සිදුවන බව පෙනේ. තමුන්නාන්සේලා කොපමණ උතුම් ක්‍රියා කළත් මොවුන් තරම් කීර්තියක් ලැබීම දුෂ්කරය. ජීවත්ව සිටින්නන්ට ඊළිඟාකාරයෝ බොහෝය. නමුත් මැරුණ අය කිසිවෙකු සමඟ තරඟ නොකරණ බැවින් ඊළිඟාවට භාජන නොවී නිතරම සියලුලත්ගේම ගරු බුහුමන් ලබන්.

IKKIYA DEEPAM

Vol. 5.

ANNUAL.

Nos. 2 and 3

CO - OPERATION

By

J. C. Kumarappa, M. A.

(Secretary all India Village Industries Association.)

WITH the advent of the National Government there is a constant effort to popularise reconstruction work through Co-operation. The Governments have been looking upon Co-operation as a special department attached to the Government machinery and sanctioned by an Act of the Legislature. They have been pinning their faith to Co-operative Societies for credit purposes in the past with dire results both to the Society and its patrons. All these maladjustments arise out of a misunderstanding as to what Co-operation is. It is not a special type of organisation nor does it get its sanction from an Act of the Legislature. Co-operation understood properly means working together towards a common end. This working together, therefore, must be for mutual benefit and not to satisfy any sense of patronage. This approach is wanting in the present organisation of Societies. To take an illustration from weaving the warp and the weft have to Co-operate together to make yarn into cloth. Similarly in the economic life the producer and the consumer have to co-operate together to achieve anything. Unless we find this co-operation it is futile to expect any work of reconstruction to succeed.

What cement or mortar is to the brick in a building that co-operation should be in the economic edifice. Just as the adhesive agent keeps the bricks together and converts them into a solid mass, co-operation will also function to consolidate the social order.

The various organs of our body co-operate together to a common end. If the eyes see, the legs move, we are able to get to our destination but if each faculty refuses to co-ordinate its work with that of the others we shall be paralysed. In the same way in the body politic and in a community of people each one has to perform his duties not by himself but in co-ordination with the functions of his neighbours.

Thus we find three functions of co-operation. The warp and the weft function, the cement and the bricks function and the eyes and the legs function i.e. holding together supporting each other and working together. We often find that these three functions are not performed by organizational co-operation. The Government Co-operative Department if it is to help the weavers must use the weavers' products. If it is to help paper makers it should use

handmade paper and wherever possible it should utilize only products of those artisans whom it wishes to help. A Rural Development Department that uses foreign made brushes, mill made dusters and laminated wood furniture is more a Rural Destruction Department. At present, may be through sheer ignorance, all our Government Departments are working on these lines, though in season and out of season they are crying themselves hoarse in an effort to promote co-operation. We hope not only the Governments but also the various institutions and individuals interested in co-operation will take up this wider ideology of co-operation and work and live in such a way as to promote the cause they sponsor. We cannot profess one thing and act in the contrary way. Our actions themselves should declare the philosophy of life we have adopted. Co-operation is not merely a method of work but is primarily a way of life. Therefore it requires a missionary's zeal and a oneness of purpose to be practised in all its fullness.

It is not merely the things that we produce that matter, however, large or fine they may be, but the way we go about it in our attempts to produce the articles is even more important. Hence it is incum-

bent on us to watch the means with great deal of vigilance, so that in our anxiety to produce what on the surface appears to be good results we do not destroy the real thing.

In our country our culture has been one that has been based on co-operation rather than on competition, on joint effort rather than individualistic working. Unfortunately today we are in confusion. The West has brought to us the method of working individually with aids given through legalised co-operative organisations. These may have been useful in a world of competition but are bound to fail where co-operation is looked upon as the essence of life. The standard of life indicated by co-operation would necessarily be comparatively simpler than the standard of living that is possible to a special few under conditions of competition. But it is perfectly certain that the average struck in co-operative living will give to every individual reasonable share in the production of the nation, while competitive economy promises all good things to the strongest. We may say co-operation makes for civilization and social life while competition drives us towards the jungle where the strongest survive at the cost of the weak.

CO-OPERATIVE STATE

By

Professor Hiralal L. Kaji, M. A. B. Sc., I. E. S. (Retd.) J. P.

(President, Indian Co-operative Union.)

THE World is in great travail and agony. The World is very unhappy. Culture and civilisation have been shaken to their very roots. Age long ideas and ideals have been shattered. Shortages of the primary needs of mankind—food, clothing and shelter bewilder. Controls, rationing, regulations do not improve the situation. Red tape, blackmarketing, corruption, feed fat on society. The freedom of the individual is hedged in at every stage. Councils, Commissions and Committees make simple matters complex. The World is groping in the dark for a way out to light.

In such a setting, the United States of America stands forth to save the world. It came out of the war stronger and richer. It now offers help. To those who have not the funds, it offers finance. To those who have not the men, it offers experts. Your industries, it offers to build up. Your agriculture, it offers to improve. Your trade, it offers to expand. Your transport, it offers to develop. The West European Countries have accepted these offers and the Great Western Bloc includes the two Americas and the West European Countries as also their dependencies, colonies, settlements, dominions, that is Africa and Australia. The economic basis of society in this bloc is Capitalistic, though Capitalism may have been controlled, regulated, and modified by trade unionism, legislation and nationalisation.

Facing this powerful Bloc, stands Soviet Russia. It grew from weakness to

strength under a system of planned economy with Communism as the economic basis of society. It offers a strong and virile protest against Capitalism and holds forth the soviet pattern of Government as the panacea of the evils the underdog is groaning under. Communism has a strong appeal where want and squaller reign and the appeal is all the stronger for the persistent propaganda, overt and covert, intelligent and insidious, backed by gold to melt refractory elements. War torn South Eastern Europe has fallen in with the Soviet way of thinking and the Soviet Bloc is a powerful factor in the World of today.

There remains, thus, in the World, the Southern and Eastern Countries of Asia, which have not quite identified themselves with either of these Blocs. The Muslim Bloc of the Near East really wants to be allowed to live and develop without interference. And yet, Anglo-American policy in the Suez Canal area and Palestine, and Russian tentacles towards the Bosphorus and the Persian Gulf through Azarbaijain do not permit this. In the Far East, Japan and the Philippines are under American patronage, but China fast passing into the Communist Camp. Indonesia, Indo-China and Malaya are under Dutch, French and British influence respectively. Burma is going red, while Ceylon is definitely British.

Thus remains then only one great country, India, which has not subscribed to either ideology, and which has not declar-

ed its adherence to either Bloc. In a way, India holds the balance; with it are bound up in a large measure, the destinies of the Asiatic Countries. The force of association draws it to the Anglo-American Bloc and the Capitalistic regime. The poverty of her people, want and squallor, draw it to the Communist system, which in theory, sounds excellent for the small man but which in practice may well be a Dictatorship and Despotism, so that the small man still remains a slave of the employer which is the State. India is torn between the two ideologies. The Congress Government is apparently drawing closer to the Anglo-American Bloc. Financial assistance by America for rapid industrialisation and big economic projects, and safety within the orbit of the Commonwealth, are powerful magnets; but the working classes—factory operatives and agricultural labourers—do not see, after two years of independence, any improvement in their economic condition and are becoming increasingly restive. Shortages of the primary needs of men—food, clothing and shelter, continue; prices have reached staggering heights; wages and dearness allowances do not keep pace; control, regulation and rationing annoy but do not improve; nationalisation is bureaucratisation and strangely converts a profit making industry into a deficit one. The middle class, the surest basis of national safety and stability is being crushed under the burden. The Congress Government is out to do good in all directions but does not seem to follow the basic principle of priorities. Endless projects entailing expenditure of hundreds of crores appal but do not appeal and communism is gaining strength.

India must make up its mind soon. Whether to adhere to the Anglo American Bloc based on a Capitalistic basis or to join the Soviet Bloc based on Communism is the question. And yet India need not, should not join either. There is a way out and

really the only correct way out for the World is the one based on the great Co-operative ideology.

Hitherto the Co-operative Movement has remained in the background as a subsidiary system to enable small groups of small persons to increase their earnings or decrease their expenditure by some constructive effort on their own part. Co-operative banks and credit societies seek thus to make finance available at a lower rate; Co-operative stores seek to make domestic requirements available at cheaper rates; Co-operative Producers' Societies seek to obtain better prices for the productions of their members; Co-operative marketing Societies seek to obtain better prices for agricultural produce; Co-operative housing societies seek to eliminate the rapacious landlord. Co-operation so far has been a protest against exploitation, an attempt at the elimination of unnecessary middlemen between producers and consumers, an effort to improve the economic conditions of the small men in urban and rural areas. But it has not been tried as the basis of the economic structure of Society.

The Industrial Revolution laid a great premium on production and today the science of economics largely deals only with production and the various factors that control and regulate it. Production with maldistribution is however disastrous to a nation's equilibrium. A system of economics that ignores consumers or relegates them to a position at the mercy of the producers is no economics at all. Co-operative economics recognises not only rent, wages, interest and profits as the shares in the wealth produced by land, labour, capital and the entrepreneur but also emphasises the obvious truths that wealth is not wealth, unless it is consumed, and that production is but a waste, unless it serves the need of the consumers. The consumer is as much important, if not more, than the producer. Production for use, not for profit, is

IKKIYA DEEPAM

Vol. 5.

ANNUAL.

Nos. 2 and 3

CO-OPERATION

By

J. C. Kumarappa, M. A.

(Secretary all India Village Industries Association.)

WITH the advent of the National Government there is a constant effort to popularise reconstruction work through Co-operation. The Governments have been looking upon Co-operation as a special department attached to the Government machinery and sanctioned by an Act of the Legislature. They have been pinning their faith to Co-operative Societies for credit purposes in the past with dire results both to the Society and its patrons. All these maladjustments arise out of a misunderstanding as to what Co-operation is. It is not a special type of organisation nor does it get its sanction from an Act of the Legislature. Co-operation understood properly means working together towards a common end. This working together, therefore, must be for mutual benefit and not to satisfy any sense of patronage. This approach is wanting in the present organisation of Societies. To take an illustration from weaving the warp and the weft have to Co-operate together to make yarn into cloth. Similarly in the economic life the producer and the consumer have to co-operate together to achieve anything. Unless we find this co-operation it is futile to expect any work of reconstruction to succeed.

What cement or mortar is to the brick in a building that co-operation should be in the economic edifice. Just as the adhesive agent keeps the bricks together and converts them into a solid mass, co-operation will also function to consolidate the social order.

The various organs of our body co-operate together to a common end. If the eyes see, the legs move, we are able to get to our destination but if each faculty refuses to co-ordinate its work with that of the others we shall be paralysed. In the same way in the body politic and in a community of people each one has to perform his duties not by himself but in co-ordination with the functions of his neighbours.

Thus we find three functions of co-operation. The warp and the weft function, the cement and the bricks function and the eyes and the legs function i.e. holding together supporting each other and working together. We often find that these three functions are not performed by organizational co-operation. The Government Co-operative Department if it is to help the weavers must use the weavers' products. If it is to help paper makers it should use

handmade paper and wherever possible it should utilize only products of those artisans whom it wishes to help. A Rural Development Department that uses foreign made brushes, mill made dusters and laminated wood furniture is more a Rural Destruction Department. At present, may be through sheer ignorance, all our Government Departments are working on these lines, though in season and out of season they are crying themselves hoarse in an effort to promote co-operation. We hope not only the Governments but also the various institutions and individuals interested in co-operation will take up this wider ideology of co-operation and work and live in such a way as to promote the cause they sponsor. We cannot profess one thing and act in the contrary way. Our actions themselves should declare the philosophy of life we have adopted. Co-operation is not merely a method of work but is primarily a way of life. Therefore it requires a missionary's zeal and a oneness of purpose to be practised in all its fullness.

It is not merely the things that we produce that matter, however, large or fine they may be, but the way we go about it in our attempts to produce the articles is even more important. Hence it is incum-

bent on us to watch the means with great deal of vigilance, so that in our anxiety to produce what on the surface appears to be good results we do not destroy the real thing.

In our country our culture has been one that has been based on co-operation rather than on competition, on joint effort rather than individualistic working. Unfortunately today we are in confusion. The West has brought to us the method of working individually with aids given through legalised co-operative organisations. These may have been useful in a world of competition but are bound to fail where co-operation is looked upon as the essence of life. The standard of life indicated by co-operation would necessarily be comparatively simpler than the standard of living that is possible to a special few under conditions of competition. But it is perfectly certain that the average struck in co-operative living will give to every individual reasonable share in the production of the nation, while competitive economy promises all good things to the strongest. We may say co-operation makes for civilization and social life while competition drives us towards the jungle where the strongest survive at the cost of the weak.

CO-OPERATIVE STATE

By

Professor Hiralal L. Kaji, M. A. B. Sc., I. E. S. (Retd.) J. P.

(President, Indian Co-operative Union.)

THE World is in great travail and agony. The World is very unhappy. Culture and civilisation have been shaken to their very roots. Age long ideas and ideals have been shattered. Shortages of the primary needs of mankind—food, clothing and shelter bewilder. Controls, rationing, regulations do not improve the situation. Red tape, blackmarketing, corruption, feed fat on society. The freedom of the individual is hedged in at every stage. Councils, Commissions and Committees make simple matters complex. The World is groping in the dark for a way out to light.

In such a setting, the United States of America stands forth to save the world. It came out of the war stronger and richer. It now offers help. To those who have not the funds, it offers finance. To those who have not the men, it offers experts. Your industries, it offers to build up. Your agriculture, it offers to improve. Your trade, it offers to expand. Your transport, it offers to develop. The West European Countries have accepted these offers and the Great Western Bloc includes the two Americas and the West European Countries as also their dependencies, colonies, settlements, dominions, that is Africa and Australia. The economic basis of society in this bloc is Capitalistic, though Capitalism may have been controlled, regulated, and modified by trade unionism, legislation and nationalisation.

Facing this powerful Bloc, stands Soviet Russia. It grew from weakness to

strength under a system of planned economy with Communism as the economic basis of society. It offers a strong and virile protest against Capitalism and holds forth the soviet pattern of Government as the panacea of the evils the underdog is groaning under. Communism has a strong appeal where want and squaller reign and the appeal is all the stronger for the persistent propaganda, overt and covert, intelligent and insidious, backed by gold to melt refractory elements. War torn South Eastern Europe has fallen in with the Soviet way of thinking and the Soviet Bloc is a powerful factor in the World of today.

There remains, thus, in the World, the Southern and Eastern Countries of Asia, which have not quite identified themselves with either of these Blocs. The Muslim Bloc of the Near East really wants to be allowed to live and develop without interference. And yet, Anglo-American policy in the Suez Canal area and Palestine, and Russian tentacles towards the Bosphorus and the Persian Gulf through Azarbaijain do not permit this. In the Far East, Japan and the Philippines are under American patronage, but China fast passing into the Communist Camp. Indonesia, Indo-China and Malaya are under Dutch, French and British influence respectively. Burma is going red, while Ceylon is definitely British.

Thus remains then only one great country, India, which has not subscribed to either ideology, and which has not declar-

ed its adherence to either Bloc. In a way, India holds the balance; with it are bound up in a large measure, the destinies of the Asiatic Countries. The force of association draws it to the Anglo - American Bloc and the Capitalistic regime. The poverty of her people, want and squallor, draw it to the Communist system, which in theory, sounds excellent for the small man but which in practice may well be a Dictatorship and Despotism, so that the small man still remains a slave of the employer which is the State. India is torn between the two ideologies. The Congress Government is apparently drawing closer to the Anglo American Bloc. Financial assistance by America for rapid industrialisation and big economic projects, and safety within the orbit of the Commonwealth, are powerful magnets; but the working classes—factory operatives and agricultural labourers—do not see, after two years of independence, any improvement in their economic condition and are becoming increasingly restive. Shortages of the primary needs of men—food, clothing and shelter, continue; prices have reached staggering heights; wages and dearness allowances do not keep pace; control, regulation and rationing annoy but do not improve; nationalisation is bureaucratisation and strangely converts a profit making industry into a deficit one. The middle class, the surest basis of national safety and stability is being crushed under the burden. The Congress Government is out to do good in all directions but does not seem to follow the basic principle of priorities. Endless projects entailing expenditure of hundreds of crores appeal but do not appeal and communism is gaining strength.

India must make up its mind soon. Whether to adhere to the Anglo American Bloc based on a Capitalistic basis or to join the Soviet Bloc based on Communism is the question. And yet India need not, should not join either. There is a way out and

really the only correct way out for the World is the one based on the great Co-operative ideology.

Hitherto the Co-operative Movement has remained in the background as a subsidiary system to enable small groups of small persons to increase their earnings or decrease their expenditure by some constructive effort on their own part. Co-operative banks and credit societies seek thus to make finance available at a lower rate; Co-operative stores seek to make domestic requirements available at cheaper rates; Co-operative Producers' Societies seek to obtain better prices for the productions of their members; Co-operative marketing Societies seek to obtain better prices for agricultural produce; Co-operative housing societies seek to eliminate the rapacious landlord. Co-operation so far has been a protest against exploitation, an attempt at the elimination of unnecessary middlemen between producers and consumers, an effort to improve the economic conditions of the small men in urban and rural areas. But it has not been tried as the basis of the economic structure of Society.

The Industrial Revolution laid a great premium on production and today the science of economics largely deals only with production and the various factors that control and regulate it. Production with maldistribution is however disastrous to a nation's equilibrium. A system of economics that ignores consumers or relegates them to a position at the mercy of the producers is no economics at all. Co-operative economics recognises not only rent, wages, interest and profits as the shares in the wealth produced by land, labour, capital and the entrepreneur but also emphasises the obvious truths that wealth is not wealth, unless it is consumed, and that production is but a waste, unless it serves the need of the consumers. The consumer is as much important, if not more, than the producer. Production for use, not for profit, is

the great idea behind Co-operative economics. The antagonism between the interests of the producers and of the consumers, so glaring in modern times, should find no place in the system of Co-operative economics, which in a way accepts the fundamentals of the medeaval guild philosophy with its conception of just price and of a Co-operative Commonwealth. Under Co-operation there can be no conflict between labour and capital, which is inevitable in capitalism and in communism, which merely substitutes a more powerful employer, the State, against whom no strike or protest is of any use. Regimentation, nationalisation, despotism inherent in either system, can never give happiness which after all is the quest of every individual and of every nation.

It is only Co-operation that holds forth the best hope for peace, content, fairplay and happiness. Co-operation welcomes the capitalist, though it eschews capitalism; Co-operation welcomes labour and recognises its just claims, but rejects its attempt at domination; Co-operation welcomes the consumer and concedes his rights, but rejects his efforts to exploit the worker in productive enterprises. Justice, equity and fairplay are the hall mark of Co-operation.

Production must continue to be as efficient under Co-operation as under capitalism or a Communist State. But it insists, that while labour receives its basic wages, whether the industry discloses a profit or not, capital also deserves a basic rate of interest, whether there is profit or not. After the basic payments are made to land, labour capital and the entrepreneur, the rest is a surplus, which does not belong to anyone of these, nor to the State, in the shape of special taxes or levies, but to all these—agents of Production and that great mass of people, the consumers. It is among these that there should be a proportionate distribution. Large scale industries on the joint stock principle should be perfectly welcome and Co-operation need not be confined to the organisation of Co-opera-

tive Societies small or big separately registered. The Company Law should be changed and the right of capital to receive a basic minimum as interest should be conceded. The surplus if any disclosed at the end of the year's working should go out as bonus to capital, bonus to the staff, bonus to labour and rebate to clients, customers and the consumers, so that everyone contributing to the making of the profits gets a proportionate share of it. The Whole trouble arises, because the Capitalist is denied the basic right to interest like the workman who has a basic right to wages.

In addition to the acceptance of this conception and giving it legislative sanction, what is further necessary is the assurance, that no jugglery by the management makes it possible for the surplus to fizzle out and this assurance would be possible by a legislative requirement of Government Audit of Joint stock companies as in Co-operative Societies.

India is so far not wedded to capitalism, nor is it inclined towards communism, and it is time that India proclaimed itself a CO-OPERATIVE STATE, where every trade and industry need not be cast into the shape of Co-operative Societies, but where these would be regulated by basic Co-operative principles, the most important of which are limitation of dividend, the equitable distribution of profits and the recognition of the consumers. Only when efficient production and equitable distribution are thus cemented together under the banner of Co-operation and it is only when a spirit of fairplay pervades the economic policies of nations, that the World can pass on to further progress in evolution and not be dragged into the unspeakable horrors of a Third War. It is for other countries as well as for India to stand up for Co-operation not as a subsidiary, but as the main national policy to guide and direct their economic life and thus bring about peace and prosperity to the World.

CO-OPERATIVE LANGUAGE FOR CEYLON

By

V. Veerasingham, B. A., J. P. President, N. D. Co-op. Federation

THE Ceylon Co-operative Congress of 1950 is a land-mark in the history of Ceylon. It is unique not only in the history of Co-operation in Ceylon but it is an event which paves the way for the ultimate solidarity of Ceylon as a united independent nation. Never before have the Tamils and the Singhalese assembled in such large numbers for so noble a purpose as that of making Co-operation the saviour of Ceylon.

The Co-operative movement which started on its conquering course hundred and one years ago with the moral and economic uplift of mankind as its aim has demonstrated beyond all doubt its value as a cure for the economic ills of mankind. It has extended its scope to cover many fields of human activity other than the strictly economic. There are now Co-operative Health Societies and Arbitration Societies which respectively try to secure for the members better health and better justice. Better Living Co-operative Societies are multi-purpose societies catering for the many deeds of man. Co-operation is the crying need of the day among all nations of the world. The various Co-operative Societies inculcate the right spirit and Co-operators have not ceased to visualise Co-operation as a panacea for national as well as world harmony.

The Ceylon Co-operative Congress in which Tamils and Singhalese take part and speak in two

different languages cannot but bring to the forefront the language difficulty which stands in the way of better understanding and greater efficiency. In the case of Ceylon Co-operation between the Tamils and Singhalese has to be strengthened by all possible means. The unifying influence of a common language cannot be ignored. The Tamil and Singhalese languages have much in common in letters, words, and structure. There is the possibility of the evolution of a common national language for Ceylon without in any way hurting the feelings of any one if the problem is approached in the real Co-operative spirit.

In the Tamil and the Singhalese sections of this magazine are articles on the Principles of Co-operation. The same ideas are expressed in the two languages. In one instance not only the translation but also the phonetically rendered script is given below. This will show how with some effort the spoken language of any Ceylonese could be made intelligible to the rest. The purity and elegance of the languages and even the flow of ideas have been sacrificed in these first attempts to demonstrate a possibility but it is hoped that a Co-operative effort will give to Ceylon a Co-operative "lingua franca." It should be the natural desire of every Ceylon Co-operator that the Co-operative Congresses of the near future use a language intelligible to all its members.

“ONE WORLD”

By

J. C. Amarasingham, B. A.

‘ONE WORLD’ is a meaningful expression coined during the late war by Wendell Wilkie. Though the expression is new the idea behind the expression has been in the mind of some of world’s seers. H. G. Wells had been advocating a world government and saw in it the only solution for world’s ills and the only way to world-prosperity. Pundit Jawaharlal Nehru in his recent trip to America has made many weighty pronouncements. Behind all these speeches we see running one important idea—world-federation.

That there should be a world dominion is not a new notion. Every leading nation has had such an ambition. ‘Pax Romana of the Romans’, ‘the sun never sets on the British Empire of the Englishmen’, and Hitler’s ambition that the pure-blooded Ariyan, the supper-man, should rule the world are some of the examples of this ambition. These too were thinking of a ‘One world’. Their ambition was not realised and could not be realised. A Metropolitan Government with a Colonial Department may have suited the political climate of the nineteenth century; but after two wars fought for the ‘self determination of small nations’ and the rights of the common man, colonialism and imperialism have no excuse to continue. Colonialism has gone out in many parts of the world. Jawaharlal Nehru the representative of Asia has declared in no uncertain terms that no colonialism will be tolerated any further in Asia. National self-respect is spreading. Even the dark continent of Africa sooner or later will assert its right of self determination. World-dominion is an unfulfilled dream. It is contrary to the law of God and the birth-right of man.

The idea of world-government has come to stay. What has contributed to the birth of this grand idea?

The family, the clan, the tribe, the race and nation have been successive social adjust-

ments. It is therefore in the nature of social growth for human society to evolve into a further and larger whole. This is world-brotherhood. The desire for one world is the natural reaction to the excessive nationalism preached and practised for some generations past. The excessive nationalism of the 19th and the early half of the 20th century has brought nothing but ruin and starvation to the whole world. Excessive nationalism has always been accompanied by colonialism and imperialism. These have always resulted in war and oppression. The world cannot stand these horrors any more. The alternative is world government.

Science and technology have made every nation a neighbour to every other nation. A nation whether it wills it or not, shares in the joys and sorrows of other nations. Isolationism is impossible. Even in America this policy has been given up. We are all involved in every world-event, no matter in which corner of the world the event takes place. Logic of events, therefore, demands a world-organisation unless chaos is to rule the world.

Lastly the atomic bomb has given a rude shaking even to those who had gone on ostrich-like saying ‘Am I my brother’s keeper?’ The world to be safe needs a world government. Will World-Government ever become a reality? We believe it will. The U. N. is a preparation for a real world-government. The U. N. is a great improvement on the League of Nations. A larger number of National governments are members of the U. N. To be a member of the U. N. is considered a great privilege and there are applications for membership pending before the U. N. for a considerable period. Those, who are members of the U. N. have great faith in that organisation. It is true the U. N. has not so far been able to do anything to put an end to the cold war existing between Russia and Western nations. However much has been accom-

plished through specialised agencies in the field of social and economic improvement. The W. H. O., F. A. O., the UNESCO and other such organisations have cut across national boundaries and have brought help to countries which needed the help. Standard of life in under-developed countries have certainly improved because of the work of these organisations. Moreover, world-representatives conferring round common tables on the economic life of the common man has helped people of different ideologies to understand each other. It is understanding which is needed for people to live together. Nations understand each other better today than they ever did before. Given time, patience, sincerity of purpose and strenuous effort, our seers' vision of 'one world' may become a reality.

World government is a vision seen by a few of world's leaders. But if it is to become a reality, the vision should capture the imagination of the common man. It should produce a movement. The common man needs to be educated. His outlook needs to be changed. For some generations past competition—individual and collective—and not co-operation has been the

ruling motive of human endeavour. Our schools have taught it and our economic organisations have encouraged it. This outlook needs to be changed. If the world is to become one, the family spirit should become the motive for human endeavour. The world should become a family of nations, every member recognising the right of every other member and all co-operating with each other for the common good.

Can the readers of this Co-operative magazine do anything to strengthen the movement for 'One World'? Yes we can do much. If we be true to our own ideal of 'each for all and all for each' the spirit of co-operation will permeate human society. Fortunately for us, the Co-operative movement has its representative societies in towns, villages and hamlets. The Co-operative spirit permeating the many different kinds of Co-operative Societies, the world itself will become co-operative minded. The Co-operative movement is designed not merely to serve the economic well-being of its members, but it may well serve the whole man and purify his attitude. The call, therefore, is for co-operation, for more co-operation and better co-operation.

R E M E M B E R

For

NEATNESS
PUNCTUALITY
&
SATISFACTION
IN
PRINTING.

For

SCHOOL & OFFICE
REQUISITES
FANCY STATIONERY
GENERAL MERCHANDISE
PAPER
ETC., ETC.,

COMMERCIAL
PRESS & STORES.

30,

Main Street,

Jaffna.

Telegrams: "COMMERCIAL"

CREDIT SOCIETIES — A NEW FIELD

By

S. C. Fernando, C. C. S

MY happiest association as a Co-operative official has always been with credit societies, particularly in Jaffna. Whenever I compare the problems and ramifications (if not complications) of the higher forms of Co-operative organisation the small credit society reminds me always of the happy family gathering.

We sit round in a small room or under a shady tamarind tree, and, as sometimes in Kayts, almost among a fleet of boats, and the atmosphere is as happy as it can be. The affairs of the society are of the simplest, the accounts so easy to check, and the opportunities for malpractice very small.

But now the Movement has expanded so vastly that our credit societies are almost taken for granted, and even an Assistant Registrar hardly finds the time to do a regular round of inspections of these. Yet we know they are there and working quite smoothly: otherwise would not our liquidation bag be full? Like the good and harmless store, of which we hear little because it works smoothly, the entire credit society structure goes on with little fuss and less ceremony because it is sound.

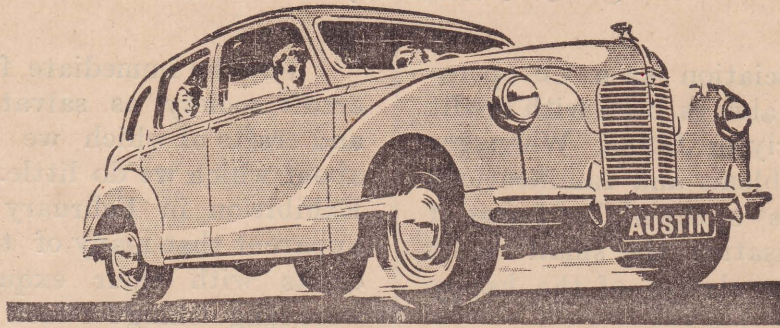
We know the credit society will always be there. In fact it will serve more and more important purposes in time to come because to be credit needy is not necessarily to be poor, indigent or destitute. The wheels of commerce largely turn on credit; if so, why not humble rural activity which requires money as anything else?

For the immediate future I can see the credit society as salvation for many arts and crafts of which we hear so much but about which we do little. At the all Ceylon Exhibition in February 1949 it was very apparent that many of the finest arts and crafts with their exquisite workmanship were languishing for lack of the wherewithal among the actual workers. For want of truly disinterested patrons the small craftsman falls into the clutches of a middleman if he is to ply his trade at all and in return for help to buy the raw material and maintain himself parts with the product of his exquisite talent for a mere pittance.

It is true these craftsman are scattered, and organisation is not easy, but some early action should be taken to assist them and thereby make their craft a work of real hope and joy. Where craftsmen are too scattered to permit of special societies these should be sought after and persuaded to join credit societies where they exist. We have a number of ancient crafts which are renowned throughout the Island and perhaps in the outside world, e.g., the Kandyan crafts, the lacquer workers of Leliambe in Matale District, tortoise-shell workers and carvers of wooden elephants in the Galle District.

Let us therefore take the Co-operative message early with intensified effort to these penury-stricken craftsmen too and by providing the assured benefits of our Movement contribute indirectly to the promotion also of our national culture.

FROM DAWN TO DUSK ...

it's tireless travel in the

The Austin A 40 is made for day-long driving—night-long too if need be. It has a luxuriously-fitted roomy body for complete, relaxed comfort for both passengers and driver throughout the journey.

AUSTIN

A 40

You buy a car—but you INVEST in an AUSTIN

WALKER SONS & CO., LTD.

Agents for Jaffna

THE JAFFNA CO-OPERATIVE STORES LTD.

150, HOSPITAL STREET JAFFNA.

T'phone: 70 & 137

T'grams: "LAKSHMI"

SHOWROOM AT

"MOMSAC BUILDINGS"

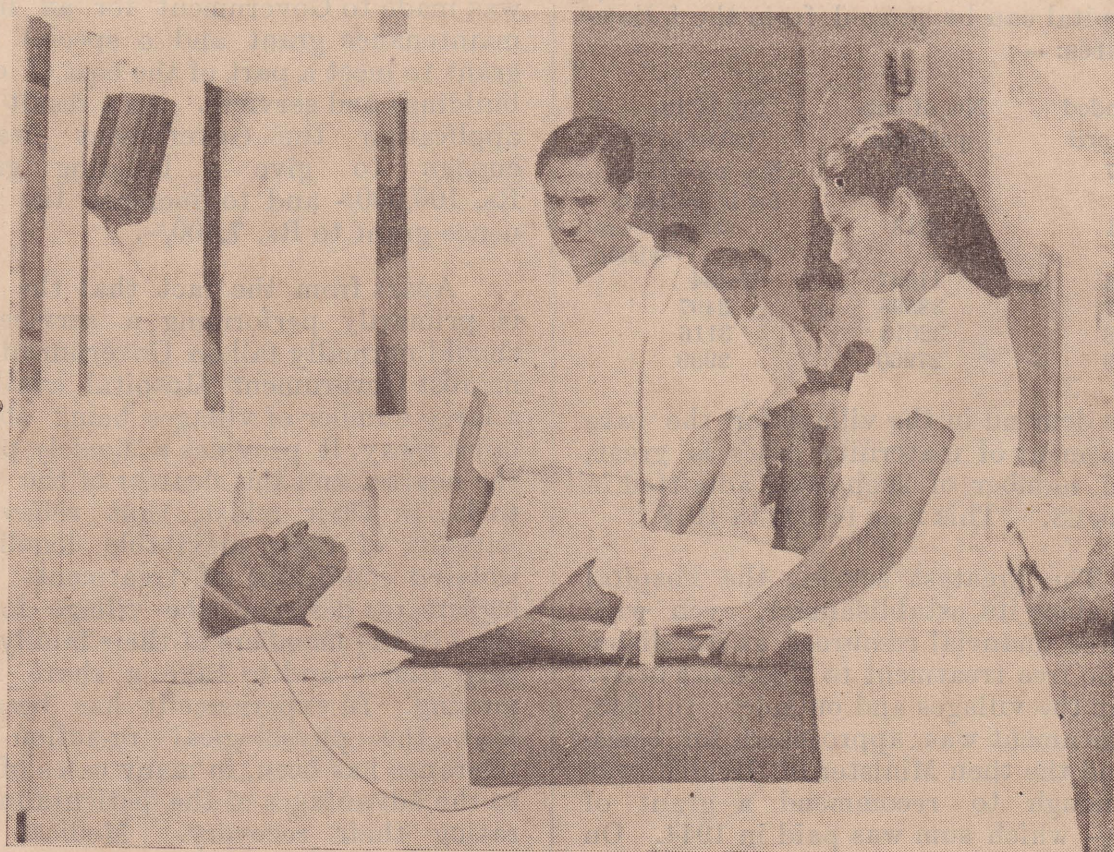
GRAND BAZAAR, JAFFNA

THE CO-OPERATIVE HOSPITAL SOCIETY LTD., MOOLAI, CHULIPURAM.

THE Hospital run under the above Society is a unique one, the first of its kind in the East and as some American Journal mentioned the first of its kind perhaps in the West too. In 1935, some friends of the locality who were employed in Malaya, conceived the idea of providing medical facilities to the inhabitants of Tholpuram, Moolai and Chulipuram, as there were no such

bership open to the inhabitants of the villages of Tholpuram, Chulipuram, Moolai, Pannakam, Changkanai, Vaddukoddai and Karainagar covering a total area of 50 sq. miles and with a population of over 50,000.

2. Through the munificence of the Malayan Tamils of these villages and the local residents, the society has progressed

facilities in these villages and requested a retired Malayan medical officer, also of the place, to open a dispensary for the benefit of, principally, the poor people of the above mentioned villages. In 1936, the idea developed into one of starting a hospital on a small scale and the above society was accordingly formed and registered under the Co-operative Societies Ordinance with mem-

exceedingly well during the past fourteen years and to-day owns lands and buildings to the value of over Rs. 200,000/-. It has also equipment in furniture and instruments to the value of nearly Rs. 50,000/-. The provision for treating indoor patients consists of 40 rooms and open wards with an accomodation for 100 beds.

The Hospital staff consists of the following:—

On the medical side there are, 3 Medical Officers, 8 Apothecaries, 1 Lab. assistant, 1 Matron, 1 Head Nurse, 12 Pupil Nurses, 2 Midwives, 11 Attendants and 8 others making a total of forty seven.

On the administrative section there are 1 Administrative Secretary, 1 Clerk, 1 Supervisor, 1 Cashier, 1 Store-keeper and 7 others making a total of twelve,

The extent of the services rendered by the Hospital can be gauged from the following figures:—

Year ended 30th April	No. of out- patients	No. of in- patients
1937	5321	No. provisions for in patients
1941	4313	32 (first pro- vision)
1943	11037	434
1947	38598	3497
1948	32013	3116
1949	27960	2939

The demand in the village for the care and treatment of maternity cases is great, and the number of such cases admitted in 1943 was 28. This rose to 293 in 1949.

5. The greatest service the hospital is doing since its establishment, even with the limited financial resources at its disposal, is the free treatment to the most needy people in the villages and outside. In 1943, the Government was approached for assistance and the then Minister of Health was good enough to recommend a grant of Rs. 500/- which sum was paid in 1944. On further representation this grant was increased to Rs. 2500/-. In February 1945, the Minister of Health who was pleased with the work the hospital was doing said that he would watch the progress of the institution and would do his utmost to

promote its growth so that it might continue to be of service to the people of the area. The sum spent on free treatment last year was Rs. 7,153/-. This free treatment is limited only to extreme cases of distress and poverty, although twice the expenditure can justifiably be incurred on all really needy cases that come from the various villages with recommendations from the committee members and the headman of the respective villages.

6. In March 1946, the necessity for adequate equipment to conform to the general medical standards, without in any way increasing the present limits of accommodation, was keenly felt and an application was made to Government for an increased maintenance grant and a special building grant to meet a part of the cost of essential buildings and services. As a result of this application the Government was good enough to give a building grant of Rs. 100,000/- and to increase the maintenance grant to Rs. 7,500/-.

Apart from the fact that the hospital is primarily performing a service which should normally fall on Government, as the nearest Government Hospital available for a large number of villages being about ten miles away, it provides a homely place for the nearest and the dearest of the patients to be in their midst, thus relieving the patients of their inevitable loneliness in isolated conditions of treatment. It is a legitimate desire of the village folk to be close to the members of their family during their illness and to take a share in their nursing. In experience it has been found that the physiological re-action of the tolerance has been, in many cases of illness, to the advantages of the patients in accelerating their recovery. Medical opinion may differ, but the mortality figure during the last five years of the development of the hospital has been very small. The Co-operative Union Hospital started by the people, for the people and run by the people deserves the support of one and all.

BHARAT STUDIO

IS
AT YOUR SERVICE

To Perpetuate you at

- WEDDINGS
- FUNCTIONS
- PUBLIC OCCASIONS
- TOUR & PICNIC PARTIES
- SCHOOL ACTIVITIES ETC.

DAY & NIGHT SERVICE

Life Like Reproduction
&
Courteous Service Guaranteed.

NESTOMALT

MALTED MILK

with added Vitamin "B"

The ever mounting call upon one's daily expenditure of energy, both physical and mental—shows no sign of decrease and to work at the highest pitch of efficiency the body needs re-fuelling with vitalising nourishment.

That's when NESTOMALT plays its part, for with added Vitamin B it helps you meet this vital need for energy and strength.

NESTOMALT—FOR PERFECT HEALTH—FOR EXTRA VITALITY
SOLD AT ALL CO-OPS. AND STORES

Vadamaradchy Co-op. Motor Service Society Ltd., Pt. Pedro

(Reg. No. 1200 of 12-2-45)

By J. Edward

THE Road Transport Service in the district of Vadamaradchy and in the north was in the hands of private individuals prior to 1943. Later, under the amended omnibus ordinance No. 47 of 1942, some individuals grouped themselves into companies and they were given the monopoly of service. This monopoly in the hands of men who were neither alive to their responsibilities nor aware of their civic duties at a time when war conditions were increasing the volume of traffic, caused great inconvenience and hardship to the travelling public. Dissatisfaction with the then existing service was widespread.

It was to meet this pressing need of the public that some Co-operative minded citizens of Vadamaradchy organised a Co-operative motor service society. Membership was restricted to the residents of

Vadamaradchy. The maximum value of a members' share was to be not more than Rs. 500/-. The chief object being to render service and not to make profit.

The society was registered in February 1945. Today it has 393 members and a working capital of Rs. 17,690/-. It owns 8 buses, 1 lorry, 1 motor hearse and a motor cycle. A manager, a clerk, 6 drivers, 4 conductors and a portar are the paid employees. The office and garrage are at Pt. Pedro. There is also another garrage at Thondamanar. Service operates on two routes viz:— Thondamanar to Manipay and Pt. Pedro to Chavakachcheri.

The Society has done useful service, weakend aggression and vested interests. It stands prepared to take up service on

any route in the Peninsula. As it has greatly helped the Co-operative movement in the country it hopes that the Government will reshape its policy in the matter of Co-operative road transport so as to give a free-hand to really efficient Co-operative Societies to run their own transport services.

The Kopay Cigar Workers Co-op. Society Ltd.

Regd. No. J. 937.

By

M. S. RAJASINGHAM

THE cigar industry is the only large industry in Jaffna. History does not record its origin and development. Perhaps this industry has been in existence in Jaffna for the last two or three hundred years. The ownership of the factories has right through remained a preserve of the wealthy classes and has been handed from father to son. Consequently, perhaps, this industry today remains in the same position that it was some fifty years ago. Crude methods of production, work under insanitary conditions and exploitation of labour are still the chief features in this industry. Accurate statistics are not available but it is estimated that some 33,000 to 35,000 people are employed in the industry today.

In the year 1945, there occurred a series of wage disputes, strikes and lockouts in this industry. The cigar workers, though they obtained an increase in wages were badly hit as most of the factories

restricted production. Many of them were thrown out of employment. It was at this time that some Co-operators thought of establishing a Co-operative Cigar Factory. Opposition to this Co-operative Cigar Factory came from factory owners, vested interests and even from cigar workers. Undaunted the organizers proceeded according to plan. At first

the workers hesitated to join the new move but later they came in large numbers. Altogether 103 members enrolled and production commenced in September 1946.

Prospects seemed bright at first. We were assured that all the Co-operatives in the Island would jointly and severally help us in marketing our cigars. When we expressed the doubt of finding markets for

all our produce the Co-operative authorities dispelled our doubts and even expressed the opinion that the Co-operative factory will not be able to cope up with the demand. Within a few months our fears were justifi-

fied. Few Co-operative unions and stores supported us though our cigars were even superior in quality to those sold in the market. Our prices were very moderate. Even opponents to our Co-operative factory admitted the good quality of our cigars and our very moderate prices. Selling our cigars through the Co-operatives ended in an unqualified failure. Thus we had no other alternative but to seek the aid of private traders, and at present except for two or three unions whose patronage is negligible, our trade is wholly with private traders.

We make several varieties of cigars. Yet our chief difficulty today is marketing. One disadvantage in the trade with private dealers is the age-old credit system. This industry itself is centred on credit basis. The private manufacturer buys raw tobacco on credit and sells his cigars on credit. The money is realised after several months, and in some cases years. We, as a Co-operative society are not permitted to trade on credit. Our business is therefore restricted and has no way to expand. Our only way out is to open up sales rooms in

other parts of the Island. This is impossible owing to our limited finances. What next? We have to appeal to all the Co-operatives in the Island to help us in the marketing of our produce. Stores Unions, stores and societies can, if only they make up their minds, help us in disposing all our produce. Propaganda by the Department and unofficial co-operators is necessary for this.

We therefore appeal to every Union, store and society in the Island to come to our aid immediately. We are unable to provide work for all our members whose livelihood depends on this society. Our production is falling. In the fate of our society depends not only the fate of the movement vis a vis this industry but also the fate of 35,000 cigar workers in Ceylon. Should we succeed in establishing ourselves, very soon workers from other parts of the Peninsula will follow our example and more Co-operatives will be formed. Not only the Cigar-Workers will follow but even workers employed in other trades will follow our example and usher in a new era of Co-operative development.

When You Need Anything in Modern

" JEWELLERY "

DO NOT FORGET TO PLACE YOUR ORDERS WITH:—

A. S. MAHADEVA, ————— **JEWELLER & GEM MERCHANT**

No. 65, Main Street, JAFFNA.

Renowned for quality and craftsmanship.

- உத்தரவாதமுள்ளவைகளும்
 - நாகரீகமானவைகளும்
 - நவீனவேலைப்பாடுகளும்
- அமைந்த ஆபரணங்கட்கு

அ. ச. மகாதேவா,

நகை வியாபாரம்,

நா. 65, பெரிய தெரு,

:::

யாழ்ப்பாணம்.

The Co-operative Movement in the Eastern Province

By

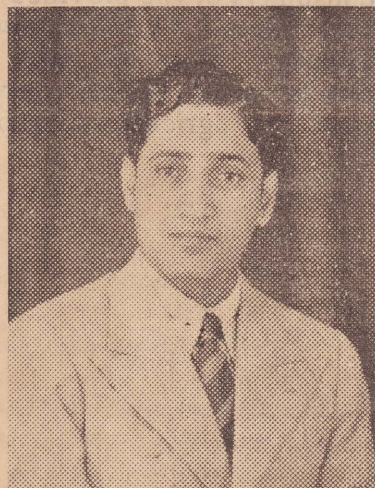
K. W. DEVANAYAGAM,

President E. P. Co-op. Union.

THE Co-operative movement was ushered into the Province three decades ago, but the seeds of Co-operation failed to bear fruit for some reason or other. Perhaps one of the reasons for this unproductiveness is that unlike our brethren of the North, the virtue of thrift is not a very prominent characteristic of the people of this province. The last war once again afforded the people another opportunity of educating themselves in the co-operative way of life. When the war spread to all parts of the world we ourselves in Ceylon were not spared the terrible hardships of war. The food shortage, necessitated the control and distribution of essential foodstuffs by Government. This distribution of essential foodstuffs was effected through the medium of Co-operative stores for the most part. The Government also made a determined effort to see that the movement was well and truly established in the Province.

Mr. Cooke the Assistant Registrar and his officers launched a campaign on the 1st of December 1943 and at first directed their sole attention on the stores movement. Before the year was out nearly 200 stores were established. The organisation of the stores was no easy task. The traders formed themselves into a powerful combine, and the officers of the Co operative department had to work their way through the opposition. The people themselves were diffident and could not be persuaded readily to identify themselves with the movement as a result of its earlier failure. But the officers set about their work with determination and zeal. In Mr. Cooke they had a leader whose enthusiasm and indefatigable energy, were inexhaustible and who set about to guide his men with great ingenuity and courage. It can be truly said that the firm establishment of the movement today in the province is largely due to the great effort of the pioneer Assistant Registrar Mr. R. C. S. Cooke.

The next forward move of the consumer movement had to be undertaken. This lay in the establishment of the Stores Unions

to feed the retail societies. Ten such unions were established in 1945. The opposition to this task was almost insuperable. It required no small courage on the part of the Assistant Registrar to take up the gauntlet. Against the movement were arrayed the most powerful capitalist traders. The immensity and proportion of the opposition can be gauged from the fact that the Minister had to intervene. The Commissioner for Co-operative Development was sent by the Prime Minister (then Minister of Agriculture and lands) for immediate investigation. The inquiry revealed the fact that the opposition was engineered by the capitalist traders. The consumer movement would have received a serious set back almost to the point of extinction but for this timely action.

The consumer movement having been established the next move viz the formation of the Agricultural Production and Sale Societies was undertaken. Here the Government endeavoured to render all assistance to the peasant farmers, and redeem them from their long rural indebtedness. These societies also help to maintain a

stable price for the producer. A network of societies was formed and lakhs of Rupees were voted by Government as loans to these societies for purchasing paddy produced by farmers and also to supply the farmers in turn with all the implements of agriculture.

The Eastern Province takes just pride in its Co-operative record by serving 85% of the consumers of the province through Co-operative Stores. This is a record figure for the Island. Moreover this Province was the first to cover the entire province with a net work of agricultural production and sale

societies. In 1943 the number of societies was 113, in 1948 there were 399 societies and today the number is 419. These societies are serving a useful purpose and inculcating into the people the principles of co-operation.

In april 1948 Mr. Cooke left on transfer to Jaffna. His departure was a matter of regret to all genuine co-operators. The mantle of office has now fallen on the enthusiastic shoulders of Mr. Rajaratnam. His wide experience is bound to further the development of the movement in this province.

EVERY CENT OF YOURS

Appropriate Technology Services

121, POINT PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA

No.

is Treasured
and Measured

AT

VICTORIAS

The leading house for all
HOUSEHOLD REQUISITES.

- TEXTILES
- FANCY GOODS
- PRESENTATION ARTICLES
- GROCERIES
- WATCHES & CLOCKS
- ETC., ETC.,

S. P. VICTORIA & SONS

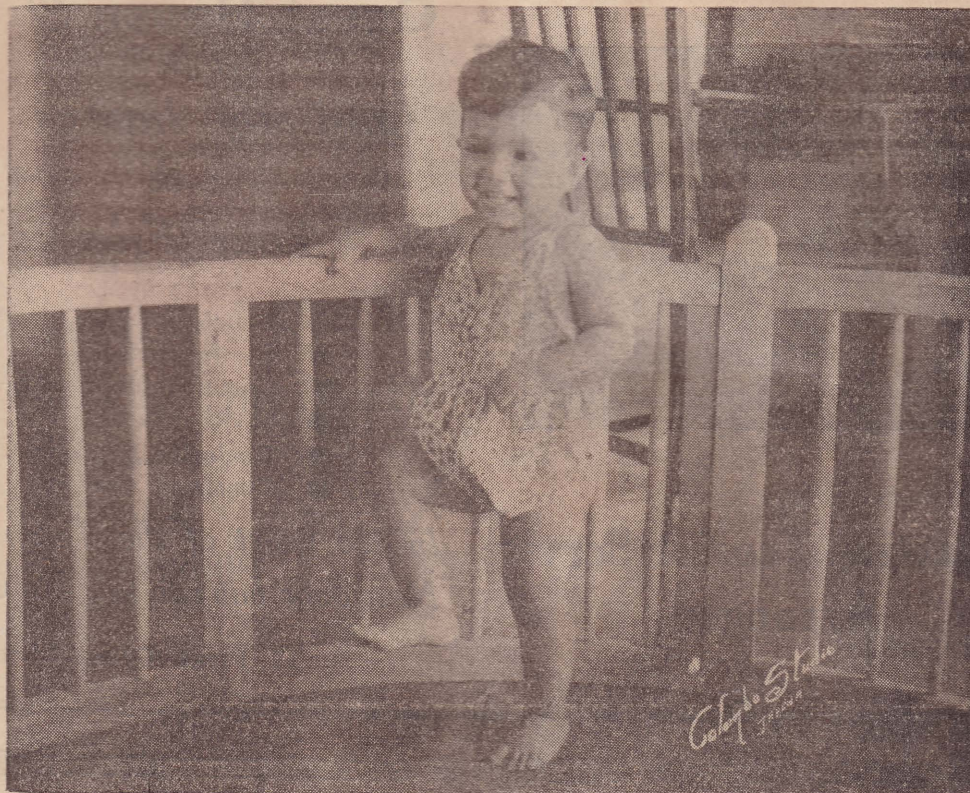
67, MAIN STREET, JAFFNA.

*For Life-like images that art alone can give
depicting elegant poses in enchanting shades*

THE

VISIT

C
O
L
O
N
E
B
O

S
T
U
D
I
O

12, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

For

STUDIO PORTRAITS

CHILD STUDIES

BRIDAL GROUPS

OUT-DOOR GROUPS

DINNER PARTIES Etc.

SASHLITE PHOTOGRAPHS A SPECIALITY

Superb developments and brilliant Prints—with Sparkling
Highlights & Translucent Shadows

PROMPT SERVICE

PHONE 132

JAFFNA

NORTHLANDS ——— JAFFNA

Guest House & Cafe

(for the Elite)

*Cordially Invites You
&*

Your Friends

OFFERS

- Delicious Dishes
- Restful Balconies
- Commodious Rooms—with
- Modern Baths—
- Exclusive Catering and
- Courteous Service

* **Attractive Tourist Service
Arranged**

*In the heart of the Town
Next door but two to Air Ceylon—*

17, First Cross Street, Jaffna.

T. N. LINGAM'S ——— JAFFNA

THE MOST POPULAR ESTABLISHMENT IN JAFFNA.

For all your requirements in

Appropriate Technology Services

21, POINT PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA

No.

MOTOR SPARES, CYCLE SPARES,
TYRES AND TUBES, ELECTRICAL
GOODS, DUCO SPRAY PAINTS
MOTOR HOOD CLOTHS, LUBRI-
CATING OILS, TORCHES AND
TORCH BATTERIES.

T. N. LINGAM & Sons,

Approved Electrical Contractors

Telephone: 108.

248, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Telegraphic Address: "LINGAM"

For LATEST DESIGNS & BEST CRAFTSMANSHIP

in any kind of

JEWELLERY

Remember

"YAPPAN"

The most Reliable and
Well Established Old Firm
of its kind in the North

- A WORK OF ART
- HONEST AND PROMPT
ATTENTION ON ALL
ORDERS
- CHARGES MODERATE
- A TRIAL WILL
CONVINCE YOU.

Tele Grams. 'Yappan'
Phone. 115.

உங்கள்

நம்பிக்கைக்கு

பாத்திரமானவர்

களும் யாவருடைய

பூரண நம்பிக்கையைப்

பெற்றவர்களுமான

நகை

வியாபாரிகள்

அ. ஆறுமுகம்
பிள்ளை அன்ட் சன்,

வண்ணூர்பண்ணை,

யாழ்ப்பாணம்.

குறித்த தவணையில் ஓடர்கள்

உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்

தந்தி "யப்பான்"

டெலிபோன் 118.

Proprietor:- V. A. KANAGASABAI.

K. Arumugam Pillai & Son,

JEWEL MANUFACTURERS. VANNARPONNAI, JAFFNA.

FOR
JEWELS OF DISTINCTION

IN

Exquisite Craftsmanship
Enhancing YOUR Elegance

Please Call at

HAJI V. M. M. S.
ABDUL CADER

Brilliant, Sovereign, Jewell
Merchant

HAJI HAMEETHA BUILDINGS

Kasthuriar Road, JAFFNA.

Tele {grams VIEMEMES
phone 154

உங்கள் அழகு சேமிக்க—

கண் கவர் ஆபரணம்—

நவீன வகையில்

எம்மிடம் கிடைக்கும்

ஹாஜி V. M. M. S.

அப்துல்காதர்

கஸ்தூரியார் ரோட், யாழ்ப்பாணம்